

USIAS MARCI
OBRAS

R
121

March (Mosen Ausias): Las Obras.

Valladolid, Seb. Martinez, 1555.

8vo. 276 ff. A⁸-Z⁸, AA⁸-LL⁸, MM⁴.
Woodcut Arms on title.

A complete edition of the poems of March, containing several not included in the first edition of 1539, with in addition a vocabulary of Limosin terms (fol. 218b to fol. 276a) Books in the Limosin dialect are rare and this edition of March's poems is a very scarce one.

March was one of the most celebrated Spanish poets. He was a member of the Cortes at Valencia in 1446 and died about 1460. The Marquis of Santillana described him as "a great Troubadour and a man of a very lofty spirit."
Salvá 769; Heredia 1833; Gallardo 2193.

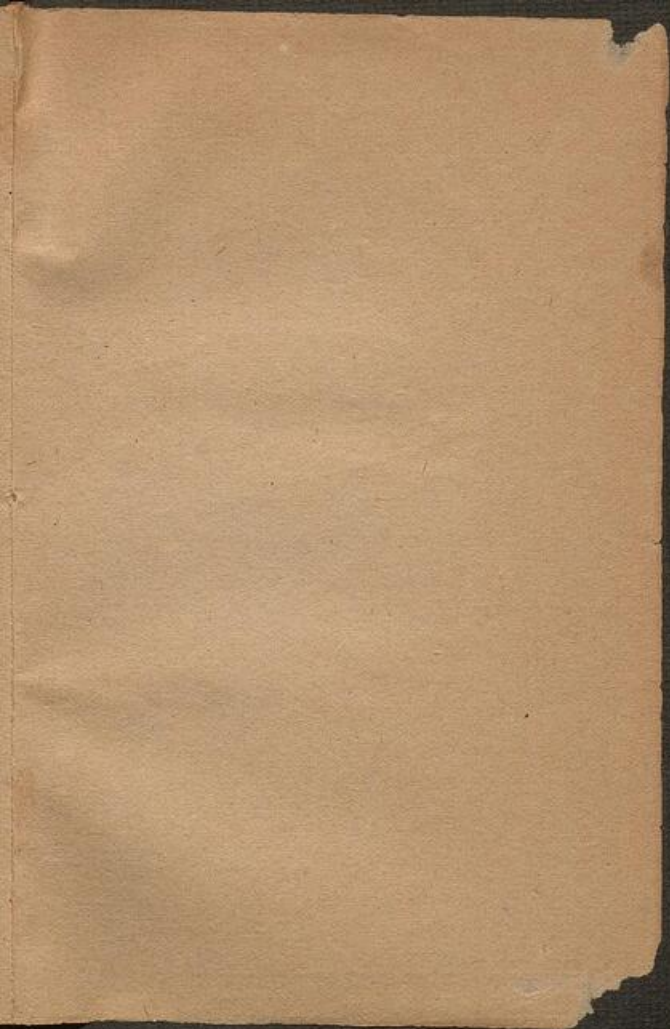
Title has the stamp of a previous owner and lower blank margin is mended. Two or three head lines shaved, but otherwise a fine copy, bound full maroon morocco, gilt ornaments on covers, &c.

THE ...

18
- 1.

212

Dad
Av. 16/4/20
3/4 10913

6276

2.6

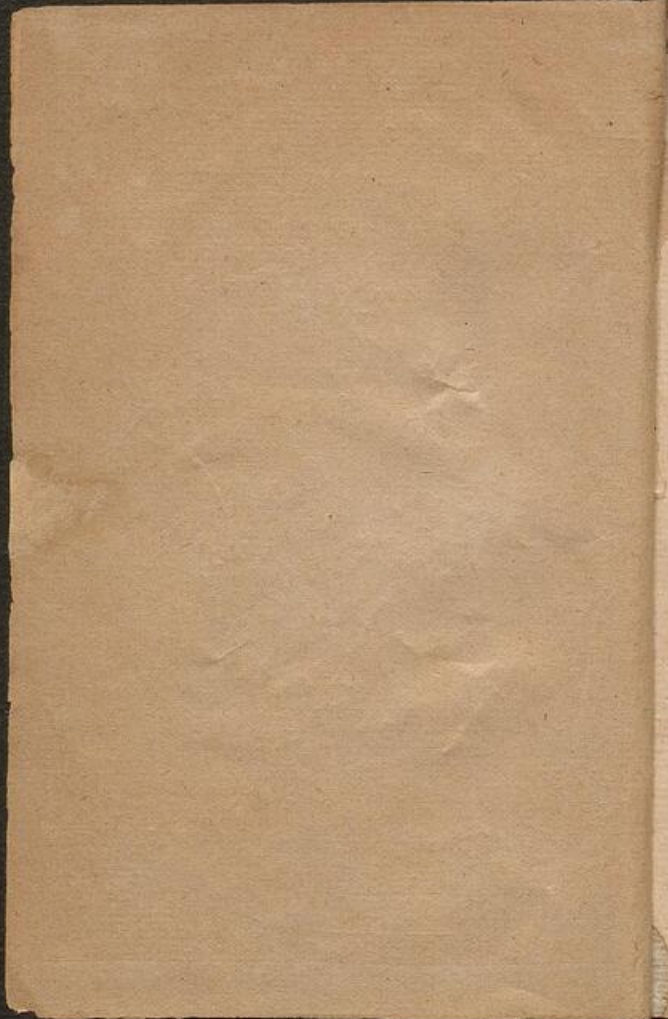
276 fms.

111-

R-121

-61

A

Q LAS OBRAS DEL POETA MO
 sen Ausias March, corregidas delos errores q̄
 tenian. Sale con ellas el vocabulario delos vo
 cablos enellas contenidos. Dirigidas al Illus
 trissimo señor Gonçalo Fernandez de Cor
 doua, Duque de Sesa, y de Terra noua,, Con
 de de Cabra, Señor dela casa de Vaena. &c.

Con priuilegio Real.

Tassado en ochenta y ocho marauedis.
 Impresso en Valladolid, Año de. 1555.

Ex libris Joannis Mariae
Bon et Camps

Per raro 18f

OR QUANTO POR parte de vos Iuan de Resa nuestro capellã nos fue fe cha relacion, que vos cõ diligencia auia desbucado y copilado las obras de Au- sias March poeta Español.

Y las aujades sacado d̄ exēplares mas verda- deros q̄ estauã en la impressiõ q̄ delas dichas obras se auia hecho en Barcelona. Y de mas d̄sto por estar las dichas obras enterradas en lēgua lemosina, en q̄l dicho auētor las auia es- cripto: erã etē didas d̄ pocos (alomenos Caste llanos) les aujades hecho vocabulario, pa q̄ por falta d̄la lēgua no las d̄xassen de entēder los que enellas se quisiessen ocupar: suplican do nos vos mandassemos dar licencia y facul tad para que por termino de diez años/ o por el que nuestra voluntad fuesse: vos y no otra persona alguna sin vuestro poder & licēcia, le pudiesse imprimir y vender so graues pe- nas que para ello les pusiessemos/ o como la nuestra merced fuesse. Lo qual visto por los del nuestro consejo: juntamente cõ el dicho libro q̄ de suso se haze mencion que por n̄o

A ij mandado

mandado fue visto y examinado, por Hono-
rato Iuã maestro, del serenissimo Infante dõ
Carlos nuestro muy charo y muy amado nie-
to. Fue acordado que deuiamos mandar dar
esta nuestra cedula en la dicha razon: & nos
touiimos lo por biẽ. Y por la presente por ha-
zer bien y merced a vos el dicho Iuan de Re-
fã: vos damos licencia & facultad: para q̃ por
tiempo de diez años primeros siguientes, cõ-
tados del dia dela fecha desta dicha nuestra
cedula en adelante, vos o quien vuestro po-
der huuiere, & no otra persona alguna poda-
ys imprimir y vender en estos nuestros rey-
nos dela corona de Castilla el dicho libro q̃
de suso se haze mencion: siendo primeramẽ-
te tassado por los del nuestro consejo, el mol-
de del. Y poniendo se esta dicha nuestra ce-
dula con la dicha tassa al principio del dicho
libro, y no en otra manera. Y mãdamos que
durante el dicho tpo de los dichos diez años
ninguna persona le pueda imprimir ni ven-
der, sin tener el dicho vuestro poder & licen-
cia para ello: so pena que pierda la impressiõ
que ansi hiziere /o vendiere, y los moldes y a-
parejos con que lo hiziere: y mas incurra en
pena de diez mil maravedis, repartidos, la ter-
cia parte para la persona que lo acusare: y la

otra

otra tercia parte para el juez que lo sentēcia
re: & la otra tercia parte para nuestra camara.
Y por esta nuestra cedula mandamos a to
das & qualesquier justicias: & a cada vna de
llas en su jurisdiccion, que guarden, cumplan,
y executen lo en ella contenido, y contra el
tenor y forma della no vayan ni passien: ni cō
sientan yr ni passar por alguna manera: so pe
na dela nuestra merced y de diez mil mara
uedis para la nuestra camara, a cada vno que
lo contrario hiziere. Fecha en Valladolid a
quinze dias del mes de Nouiembre, de mil y
quinientos & cincuenta y quatro años.

LA PRINCESA.

¶ Por mandado de su Magestad, su Alteza
en su nombre.

Francisco de Ledesma.

EPISTOLA.

AL ILLVSTRISSIMO SENOR

Gonçalo Hernandez de Cordoua, Du-
que de Sesa, y Duque de Terra no
ua, Conde de Cabra, y señor de
la casa de Vaena. &c.

Ioan de Resa. S. D.

VY IVSTA
cosa es (Illu-
strissimo señor) que
entre los auctores
que cada dia se re-
dimen y libran de
las tinieblas en q̄
el tiempo los ha
tenido ascōdidos,
salga el Eloquēti-

ssimo y moral Poeta Mossen Ausias March,
Español. Cuyo rescate y libertad, aū que cu-
este mas trabajo y cuydado que otro alguno,
por auer estado en la carcel dela lēgua lēmo
sina: de quien tan poca noticia (aun entre los
natureles) se tiene, su erudiētō y gracia es tā
ta que paga con muy gran logro el trabajo q̄
por el se padesce. Cuyas perlas no pierden su
valor y estima: por estar engastadas e plomo,

ya que la

EPISTOLA.

ya que la materia no aproueche, y se pierda.
 Y desta manera aconteſce a Enio Poeta anti-
 quissimo: cuyas ſentencias todos los antiguos
 tuuieron en mucho, y las mezclaron en ſus
 obras, aun que ſu lenguaje vino a ſer tan de-
 ſuſado que dixo el Poeta. Gemmas Enij deſ-
 tercore lego. Quanto mas que ſi los libros ſe
 deuen principalmente leer por la doctrina: y
 eſta tiene ſu aſiento en el animo: y deſte es in-
 terprete la lengua: manifieſta coſa es que ſe
 ha de buſcar primero el ſaber de donde naſce-
 ra el hablar polida y elegantemente: q̄ no las
 palabras: por las quales ſe manifieſte lo q̄ los
 animos ſienten. Y aſi ſe han de preferir los
 libros que enſeñan buenas coſas que dezir, a
 los que ſolamente enſeñan terminos con que
 dezillas: aſi como Horatio en el arte Poetica,
 lo enſeña, do dize.

Scribēdi recte ſapere eſt, & principiū & ſons.
 Rem tibi Socraticę poterūt oſtēdere carthe.
 Verbaq; prouifam rem nō in victa ſequētur.
 ¶ Porque a todos los que ſaben, nunca les fal-
 tan terminos con que manifieſtar ſus concep-
 tos, menos o mas elegantemente, ſegun ſus in-
 genios. Auiēdo pues yo d̄ ſacar a luz a Auſias

A. iiii. Marcha

EPISTOLA.

March mas castigado, y enmiendando que el que los años passados se imprimio en Barcelona: acrecentado con algunas cosas que al otro faltan. Y con el vocabulario que juntamente a el se añade, en que va declarado el uso, y propiedad de los vocablos, con la mayor diligencia que pude: considere que aun que por su fama seria agradable a los estudiosos: lo sera mucho mas saliendo fauorecido y adornado con vuestro Illustre nombre. Porque dexando agora para los historiadores y escriptores cosas mas altas lo mucho que mereceys, siendo sucesor tan conjunto del gran capitán vuestro abuelo, honrra de nuestra España, de cuya admirable virtud y clarísimos hechos, ella & Italia seran siempre historiadoras y menageras: pues en la vna y en la otra duraran perpetuamente las señales de su valor y grandeza: las quales no dexaran morir la fama de varón tan excelente: y que también merecio ser immortal, y así quien podra cumplir con sus alabanzas: sino quien fuere tan admirable en sus dichos, como el lo fue en sus hechos? Hauiendo pues juntado V. Señoria, a su mucho valor el vuestro propio: y con esto el estudio y exercicio de las buenas letras, que es singular

ornamento

EPISTOLA.

ornamento de tales varones: deuo principalmente este mi trabajo, a Vuestra Señoria: con cuya aprobacion y sombra: nuestro Ausias andara muy estimado entre los lectores, ãs hechã ya la obscuridad dela lengua con el vocabulario: y la dela mala impressiõ con la diligencia que he puesto en buscar mas enmẽdados exẽplares de donde tralladasse, para que de aqui adelante ande mas libremente y sin sospecha ã vicio entre las manos de los doctos. Paresciome gastar tiempo en esto, por comunicar a mi patria vna obra tan prouechosa: llena ã preceptos de bien biuir, conuersar, y morir: en la qual como en vn claro espejo esta representada toda la razon dela vida humana. Junta se con esto estar todo este libro lleno de muy graciosos y elegantes dichos, cõ mucha hermosura y elegancia. No quiero dezir, pues cada vno lo podra leer las muchas & muy graues sentencias que mezcla, los muy agudos dichos de que vsa las muy ingeniosas fabulas que introduze: los muchos lugares que de en medio dela philosophia saca: pareciendo a Platon en el conuiuio de amor, en los canticos de amor, y a Aristotiles en los cãticos morales: y a Ciceron en las tosculananas questiones: en los canticos de mu-

erte:

EPISTOLA.

erte: y a otros muy graues auétores: señaládo
 se mas admirablemente delo que se puede d
 zir en muy frequentes comparaciones, q̄ son
 luz y ornamento dela obra. Finalmente vsa
 de tãta templaça en lo que escriue, que ni en
 las cosas graues se detiene: ni en los dichos a-
 gudos es d̄masiado, ni en las fabulas enojoso.
 De donde espero que los lectores se deleyta-
 ran mucho con la variedad de cosas que aqui
 se tractan: y que pararan presos dela dulcedū
 bre dela doctrina, y saludables auisos: y desta
 manera piẽso no sera del todo perdido el tra-
 bajo que de mi parte he puesto, pues he abi-
 erto camino para q̄ nuestros castellanos pue-
 dan allegar se a leer tan buena lection.

VALE.

¶ Fin del Prologo.

¶ Jorge de Monte mayor, al Auctor.

¶ SONETO.

DIuino Ausias/que con alto buelo
tus versos a las nuues/levantaste
y a España en tanto grado/sublimaste
q̄ Smirna y Mantua/quedan por el suelo.
Con alta erudicion/diuino zelo
en tal grado tu musa/auentajaste
que claro aca en la tierra/nos mostraste
la parte que posees/enel ciclo.
No fue Minerva no/la que ayudaua
a levantar tu estilo/sobre humano
ni huuiste menester/al roxo Apollo.
Espiritu diuino/te inspiraua
el qual a si mouio/tu seso y mano.
que fuy ste entre los hombres/vno solo.

M OSEN AVSIAS MARCH fue nascido y criado en la ciudad de Valencia. Fue del antiguo y muy noble linage de los Marchs: caballeros Catalanes. Su padre se llamo: Mossen Pere March. Y su madre Leonor Ripoll. Fue casado con Ioanna Scornada, dama Valenciana, y de noble linage. Fue señor de las villas de Beniarjo y Pardines, con algunos otros lugares sus comarcas. Bivio en el tiempo que reynava el Rey don Alenfo de Aragon que conquisto a Napoles. Su dama por quien el tantas y tan excelentes cosas escriuio, se llamo Doña Teresa Bou: natural de Valencia.

Qui no es trist/de mos dictats no cur
 o en algun temps/que sia trist estat
 e lo qui es/de mals apassionat
 per fer se trist/no cerque lloch escur.
 Lija mos dits/moltrant pensa torbada
 sens algun art/exit de hom fora seny
 ela raho/quen tal dolor m'en peny
 Amor ho sab/qui es la causa estada.

¶ Alguna part/e molta es trobada
 de gran delit/en la pensa del trist,
 esiles gents/ab gran dolor me an vist
 de gran delit/m'arma fon companyada.
 Quant simplament/Amor ab mi habita
 tal delit sent/que nom cuyt fer almon
 e com sos fets/vull veure de pregon
 mesclada ment/ab dolor me delita.

¶ Prest ve lo temps/que fare vida hermita
 per mills poder/de Amor les festes colre
 de est viure'strany/algu nos vulla dolre
 car per sa cort/Amor meuol em çita.
 E yo quill am/perfi tan solament
 no denegant/lo do quem pot donar
 a sa tristor/me plau abandonar
 e per tostemps/viure'n tristadament.

DE A MOR

¶ Traure no puch/de mon enteniment
 que sia çert/emolt pus bell partit:
 fa tristror gran/que tot altre delit
 puix hi recau/delitos languiment,
 alguna part/de mon gran delit es
 aquella que/tot home trist aporta
 que planyent si/lo planyer lo conforta
 mes que si dell/tot lo mon se dolgues.

¶ Eser me cuyt/per moltes gents repres
 puis que tant llou/viure'n la vida trista
 mas yo qui he/sagloria al vll ja vista
 desig sos mals/puix delit pes permes,
 nos pot saber/menys dela esperiença
 lo gran delit/que's en lo sols voler
 de aquell qui es/amador verdader
 e ama'si/vehent se en tal volença.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/Deu vos don concixença
 com so per vos/atot estrem posat
 ab mon poder/A mor me a'nderrocat
 sens aquell seu/d'infinita potença.

FIN DEL CANTO PRIMO.

DE AMOR CANTO.

AXI com çell/qui desija vianda
 per apagar/la perillosa fam
 e veu dos poms/de fruyt en vn bell ram
 e son desig/egualment los demanda,
 nol complira/fins part aja elegida
 si quel desig/vers l'un fruyt se decant
 axi m'ha pres/dues dons amant
 mas e legesch/per hauer d'Amor vida.

E Si com la mar/se plany greument e crida
 com dos forts vents/labaten egualment
 hu de leuant/el altre deponent
 e dura tant/fins l'un vent la jequida,
 sa força gran/per lo mes poderos
 dos grans desigs/han combatut ma pensa
 mas lo voler/vers vn seguir dispensa
 yol vos publich/amar dretament vos.

E no cuideu/que tan inoçent fos
 que no vehes/vostre'vantat/je gran
 mon cos no cast/estaua congoxan
 de perdre llo/quil era delitos,
 vna raho son/ab ell desa part
 dient que'n ell/se pren aquest amor
 sentint lo mal/e lo deht major
 si quel content/cascu pot esser fart.

Lentiniment

¶ Lenteniment/aparlar no vench tart
 e plenament/desseu esta raho
 dient que'l cos/ab sa complexio
 ha tal amor/com vn Llop o Renart.
 Que llur poder/de amor es limitat
 car no es pus/que vn apetit brutal
 e si'l amant/veureu dins la fornal
 no fera plant/emolt menys defenfat.

¶ Ell es qui venç/la sensualitat
 si be no es/enell prim mouiment,
 enell esta/del tot lo jutjament
 sclaua's diu/sua la voluntat.
 Quies aquell/qui en contra dell reny?
 que voluntat/per quil fet se'xecuta
 latorch senyor/e si ab ell disputa
 ala perfi/se guia per son seny.

¶ Diu mes auant/al cos ab gran endeny
 vanament vols/e vans son tos desfigs:
 car dins vn punt/tos delits son fastigs
 romans ne llas/tots jorns ne prens enseny.
 Ab tu mateix/delit no pots hauer
 tant es grosser/que amor no es seruit
 volenteros/acte de be es dit
 e d'aquest be/tu non sabs lo carrer.

DE AMOR CANTO. II. 9.

¶ Si be complit/lo mon pot retener
per mi es l'hom/en tal sobiran be
e qui sens mi/esperança sosté
es foll o pech/o terrible grosser.

Ay tant com es l'enteniment pus clar
es gran delit/lo que per ell se pren
subtil art es/lo subtil pensamen
qui de fins pasts/nol jaqueix endurar.

TORNADA.

¶ Plena de seny/no pot Deu ami dar
fora de vos/que descontent no camp
tots mos desigs/sobre vos los escamp
tot es dins vos/lo quem fa desijar.

¶ Fin del segundo Canto.

DE AMOR CANTO TERCIO.

Algu no pot/hauer en si poder
altre amar/contra sa voluntat
n'en ser tan fort/ab tanta potestat
a deslligar/los nuus que Amor sab fer.

Qui es lo foll/quim rebta si no am?

qui es lo foll/reptant me de amar?

tal passio/ningu la pot forçar

perque de algu/si be nom vol non clam.

B Ouer' amor

DE AMOR CANTO. III.

¶ Ouer' Amor/tu inuoch e reclam
puix m'has plagat/vulles m'abandonar.
aquell vnguent/que sol medicinar
los paçients/que per tu mal passam.
No sia sols/yo en tal disfauor
ta pietat/mans juntes la requir
nom dons merçe/mas guardo del seruir
tant am quant pot/fer hom amar Amor.

¶ O tu qui es/sobirana dolor
quant desiguals/los volers fas venir.
not veja tal/o m'atorga'l morir
dolçam fera/dela mort l'amargor.
Mostram la llum/de vera esperança
no pas ay tal/com de tu vanam'ue
mas que raho/la consenta prop se
nom vulles dar/enganosa fiança.

¶ Si col malalt/de veure te fermaça
per alguns mals/que familiars te
si algun mal/d'altre açident li ve
en por de mort/lo imaginar lo llança.
Ne pren ami/quem era ja no res
lo mal d'Amor/viuunt sobre aquell
e per mal nou/a morir vinch per ell
per no fer tal/e com molt major es.

O tu Amor

DE AMOR CANTO. III. 10.

O tu Amor/aqui Deu ha permes
 que de infant/vsar fas l'home vell,
 e lo sabent/d'ignoçent no sab ell
 puix que de tu/ell no sia deffes,
 Tu es aquell/ayre molt pestilent
 portant al mon/vna plaga mortal:
 e ser menys d'ulls/añs del colp molt yual
 mas al ferit/mort sola es guariment.

TORNADA.

Amor Amor/lo jorn quel inoçent
 per be de tots/son posat en lo pal
 vos me feris/car yom guardaua mal
 pensant quel jorn/me fora de fenent.

Fin del Canto tercero.

DE AMOR CANTO. IIII.

LO viscahi/ques troba en Alemanyia
 paralitich/que no pot senyalar
 si es malalt/remey noli pot dar
 metje del mon/si donchs no es de Spanya,
 Qui del seu mal/aura mes conexença
 y entendra molt/millor sa calitat:
 e tal som yo/en estrany lloch posat
 qu'altre sens vos/ja nom pot dar valença.

B ij Iovius

DE AMOR CANTO. IIII.

¶ Yo vi vns vlls/hauer tan gran potença
de dar dolor/e prometre plahér
y esmaginant/vi sus mi tal poder
que'n mon castell/era esclau de remença.
Yo vi vn gest/e senti vna veu
d'un feble cos/e cuy dara jurar
quea vn hom armat/y ol fera conguoxar
sens romprem pell/yom fo retut per feu.

¶ Si com l'infant/que sab per carrer seu
prou be anar/segons sa poca edat
si en esculls/per cas se veu posat
esta pauruch/no sab honte lo peu.
D'anar a vant/perque noy veu petjada
ne vol, ne pot/vfar de cami plá
tornar no sab/de hon altril portá
ni menys per si/may fera tal jornada.

¶ Mos vlls d'aço/han feta la bugada
etots sos senys/si son volguts mesclar
yo penam pas/mas no ypuch constarstar
per qu'algun tant/ab delit es mesclada.
Amor me vol/e fortunam'desuia
atals contrasts/no basta mon poder
sens ell al mon/remey no puch auer
donchs dirmeu vos/ja demi quem paria?
Dormint

DE AMOR CANTO. IIII. II.

¶ Dormint velant/yo tinch la fantasia
 en contemplar/qui am, qui es, que val,
 e quant mes trob/llauons meua pus mal
 pel pensament/quim met engran follia.
 Hoc e tan gran/que yo am son desdeny
 son poch parlar/son estat tal qual es
 mes que ser Rey/del pobie tot françes
 e muyra prest/sien mon parlar yom'feny.

¶ Vos no voler/lo meu voler en peny
 e vostres vlls/an mon Arnes romput
 mon pensament/minuant m'ha ja vençut
 so presoner/pauruch per vostre seny.
 Lo vostre gest/tots mos actes afrena
 e mon voler/res nol pot enfrenar
 l'iuern cremant/l'estiu sens escalfar
 aquests perills/me daran mala strena.

TORNADA.

¶ Bella'b bon seny/tot es poca faena
 al meu affany/veure vos lluny estar
 car prop de vos/res nō pot mal temps dar
 e luny de vos/no trob res bo sens pena.

FIN DEL CANTO QVARTO.

DE AMOR CANTO. V.

Alt e Amor/de hō grā desig s'engēdra
 y esperimēt/per tots aqueſts grahons
 me ſon delits/mas donam'palsions
 la por de mal/quim fa magrir carn tendra,
 E port'al cor/sens ſum continu foch
 e la calor/nom ſurt apart de fora
 ſocorreu me/dins los termens d'un hora
 car mos ſenyals/demostren viure poch.

¶ Metje ſcient/note lo cas per ioch
 com la calor/no ſurt apart extrema
 l'ignorant veu/que lo malalt no crema
 e jutjal fa/puix que mostra bon toch.
 Lo paçient/no pora dir ſon mal
 tot aſſebhit/ab lengua mal diſerta
 geſt,e color/alats ſan descuberta
 part del aſſany/que tant com lo dir val.

TORNADA,

¶ Plena de ſeny/dir vos que vs am no cal
 puix crech deçert/q̄ vs ne tenui per çerta
 ſi be mostrau/que vs eſta molt cuberta
 çella perque/A mor es de figual.

FIN DEL CANTO. V.

Tant en

Tant en Amor/ma pens'ha consentit
 q' sens aquell/en als no puch entēdre
 ami quem plau/q' d'als no pusch aprendre
 tot altre fer/mi entre'n gran despit.
 Los grans thefors/ne tot l'honor del mon
 nom plau hauer/ab menys de ser amat
 car sens aço/nom do ben ahuirat
 ço que no es car/tot mon desig con fon.

Pobre so donchs/molt mes que Iob no fō
 puis es dit rich/çell qui no a desig
 en passions/yom trob dins en lo mig
 si desijariab desesper l'hom fon.
 James Amor/son axi auinent
 en be mostrar/sa famosa virtut/
 com alt muntar/me:y ferme d'abatut
 ben ahuirat/sus tots complidament.

¶ Per dos estrems/Amor es mal mirent
 per molt e poch/e lo mig se jaqueix
 be's mostra pech/puis contra si falleix
 car tot ço cau/que'strem es son'tinent.
 Bem marauell/si Amor no decau
 puix que'n estrems/volt que'stiga son pes
 lo meu voler/es mes que tota res
 yl vostre's menys/ql terç d'un pūt de dau.

DE AMOR CANTO. VII.

¶ Durar no pot/sino mes fet gran frau
trencant Amor/de natura'ls costums
poch menys contrast/q̄ tenebres e llums
en mon voler/y el de ma dona jau.

O Deu perque/Amor es des igual
que no consent/que vostre voler cresca?
perque lo meu/per null temps no perefca
si be nom'sent/quant me vēdr'aquest mal?

¶ Deu per bondat/vol ser tan cominal
que no consent/vn cor dur e saluatje
e ser amat/agran defauantatje
d'aquel qui es/en Amor son cabal.

Per ço nom pens/que Amor en mi dur
car en amar/vos he pres tot estrem
el vostre cor/es de amor axi sem
que'n mi pensar/no crech james atur.

TORNADA.

Plena de seny/per lamor que vs port jur
que sim ve tart/la vostra ben volença
present de tots/fare de mi sentença
que sonara/mentre'l mon dels vius dur.

FIN DEL CANTO SEXTO.

Clar es

Clar es e molt/atots los amadors
 y a tots aquells/que de mi an sabút,
 q̄ mon semblant/no es huy conegút
 d'auer sentit/Amor e ses dolors.
 Nom fa mester/testimonis hauer
 ne blan parlar/ab persuasions
 ne falagar/orelles ab rahons
 fauor ha gran/paraula dient ver.

¶ Perque'ls estrems/ha cercat mon volér
 en aquest mon/no ha trobat semblant
 los q̄lls migs llochs/de Amor van cercant
 nols defalli/trobar tot llur mester.
 Amor en mi/tant ha lloch conuinent
 que'n altra part/se veu esser estrany
 son lauger pes/ya dona'l mon assany
 als muscles meus/es carrech molt placent.

¶ No fara molt/loqui sera crehent
 vehent de Amor/en mi lo seu proçes:
 la grossa part/de Amor en mi gran es
 del altrem'call/ques fort dar entenenent.
 Los actes grans/de aquest Amor mostrats
 jutjaulos tots/los qui mes n'enteneu:
 los no totants/perdon sim repreneu
 car segur so/dels ben enamorats.

DE AMOR CANTO. VII.

¶ Mos sentiments/son axi alterats
 quant la que am/mon vll pot diuifar
 que nom acort/si fo en terra n'en mar:
 ylls mēbres lluny/del cor tinch refredats.
 Sim trob en part/hon li pufca res dir/
 yo crit algu/perque ab ell me's cus
 aquesta'spor/per que'lla nom refus
 crehent mon mal/de mala part venir.

¶ Tal pena donchs/qui la pot sostenir?
 com yo vehent/quem de gra ser grait?
 per molt amor/d'ardiment ser fallit
 emon voler/estrem veig desgrair.
 Ans fo jutjat/hom pech esens Amor
 o sens calor/alguna natural,
 o si noim fos/la fama cominat
 ia fora mort/per sobres gran dolor.

¶ No trob en mí/poder dir ma tristór
 e de aço/ne furt vn gran debat:
 lo meu cor diu/que no es en culpat
 car del parlar/la lengua es senyor.
 La lengua diu/que'lla molt be v diras:
 mas que la por/del cor força li tol
 que sens profit/esta com parlar vol
 e si ho fa/que balbuçitara.

Per esta

DE AMOR CANTO. VII. 145

¶ Per esta por/vana la pensa'sta
 sens dar con fell/per excució.
 no es senyor/en tal cas la rahó
 l'orgue del cos/desbaratat esta.
 La ma no pot/suplir en lo seu cas
 mou se lo peu/no sabent lo perque:
 tremolament/per tots los membres ve
 perque la fanch/a corre al pus llas.

¶ O tu Amor/qui ab vlls cluchs estas
 quan vols partir/tos amargosos dons:
 no compensant/los merits e rahons
 ta voluntat/regesch fortunat cas.
 Vulles pensar/l'inconportable dan
 que lo mon reb/de tos fets desiguals:
 qui pren de tu/delits:de grauer mals
 e plor aquell/qui de granar trufan.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/les coses periran
 que dintre si/estan en desacort:
 si Amor asi/no guarda defer tort:
 com guardara/lo quil serucix de dan?

FIN DEL CANTO. VII.

La de amor*

DE AMOR CANTO. VIII.

IA de Amor/tebeu james yo sia
 Afret ho tan calt/cremat tot finsencendra
 al qui Amor/los seus estrems engendra
 no sent dolor/ne viu en malaltia.
 Qui ama poch/Amor poca'l contenta:
 no es celos/compleix lo que desija
 ha bastament/sins entant ques fastija
 tocar se pot/ço de hon ell se contenta.

¶ Fin amador/dolor punt nol tormenta
 car la major/demort no l'es extrema:
 tant ardētment/lo foch d'Amor lo crema:
 que tot l'es fret/quant pot tocar ne senta.
 Ix fora si/res de si nol delita
 si donch delit/en altre noli porta:
 sa voluntat/en vers si esta morta
 en la gran cort/sa la vida hermita.

¶ Lo pensament/dels amadors cogita
 si que vn cos/sa dels dos qui molt s'amen
 los espirits/dins en aquells se clamen
 com hu'n lo cos/del altre no habita.
 Tota res va/en lo lloch hon cobeja
 fugint mals trists/volēt bens hon repesa
 m'arma qui es/en mi pus noble cosa
 lo vostre cos/qui es son çentre, nueja.

Tal grau

DE AMOR CANTO. VIII. 15.

Tal grau d' Amor/qui nol sent nol cobeja
e per alguns/se sap mills que no senten
car per lo menys/sabent lo molt e tenten
puix diferent/la speçie nos veja.

Nos pot saber/ab tantes çircunstancies
com lo sabent/per dues conceixences
per passions/e per veres sentences
lo no spert/jutge', sple d'ignorancies.

Pedra de toch/tinch:e de Amor balances
per saber ell/quant es esa natura
mas vostr'amor es ami cosa es cura
mon cor vbert/vos esta per ses llances.

Quim vol fer dir/lo vostre cos turmente
leixe lo meu/car l'esperit nol'ama
la mia carn/cremant se per gran flama
yo sentre'l mal/de vostr'ull que llaumete.

¶ Nom repte algu/sil tebeu no's mente
sa voluntat/nos pot dir que be ame,
n'es veritat/que de tot ell desame
noli escau/que riga ne guaymente.

De filats vist/no cregau que nu vaja
creu ser vestit/no çerca pus que vista
e lo tot nu/vol drap de bona lista
e son poder/tot quant pot fer assaja.

Tornada

DE AMOR CANTO. IX.
TORNADA.

Amor Amor/vos pensau que yo vaja
buydes les mans/per merçe de vos pēdre,
tot quāt puch dar/āplamēt vos vull rēdre
semblam gran dret/que la que am yo aja.
Fin del Canto octauo.

DE AMOR CANTO. IX.

SI com vn Rey/de tres çiuats senyor
Squi tot son temps/l'aplagūt guerrejar
ab l'enemich/qui d'ell nos pot vantar
may lo vençes/menys de fer vençedor.
Ans si el mati/l'enemich lo vençia
ans del sol post/del Rey era vençūt:
fins quē les hosts/cōtra'l rey fonch vēgūt
vn soldader/qui lo Rey desconfia.

Lla donchs lo Rey/perde la senyoria
de les çiuats/sens vlla poseir:
mas le'nemich/dues lin volch jaquir
dant fe lo Rey/que bon compte'n retria.
Com a vasall/la renda despenent
a voluntat/del desposeidor
del altre vol/que non sia senyor
ne sia vist/que li vinga en esment.

Llonch

DE AMOR CANTO. IX. 16.

¶ Llòch temps Amor/per enemich lo fēt
mas james fōch/quem donas vn mal jorn
que'n poch instant/moli fes pendre torn:
fora gitant/son aspre pensament.

Ell m'ha vençut/ab sols les forc d'vn cos,
nel'a calgut/mostrat sa potent força:
los tres poders/que'n l'arma son me força
dos menjaqueix/del altre vfar no gos.

¶ E no cuideu/quem sia plasent mos
aquest vedat/ans ne'n dure de grat
si be no puch/remembrar lo passat
molt es plasent/la carega'mon dos.
James venço/son plaher del vençut
fino demi/quem plau que Amor me vēça
en'tinga pres/ab sa inuisible llença
mas paren be/los colps en mon escut.

¶ De fet que fuy/a sa merçe vengut
l'enteniment/per son conseller pres
e mon voler/per alguazir l'ames
dant se cascu/que may sera sabut.
En llur merçe/lo companyo membrar
feruint cascu/lealment son offici:
si que algu dells/no fera may tant nici
que'n res costat/qui sia de amar.

Tornada.

DE AMOR CANTO. X.

TORNADA.

¶ Plena de seny/vullau vos acordar
 com per amar/venen grans sentiments
 e per Amor/pot ser hom ignoçents
 e mostreu yo/quin he,perdut parlar.

¶ Fin del noueno Canto.

DE AMOR CANTO. X.

NOm pren axi/com al petit vaylet
 quiva cercant/senyor qui festa'l faça,
 tenint lo calt/en lo temps dela glaça:
 e fresch de'stiu/com la calor se met.
 Preant molt poch/la valor del senyor
 e conçeuent/defalt de sa manera
 vehent mol clar/que te mala carrera
 de cambiar/son estat en major.

¶ Com se fara/que visca sens dolor
 tenint perdut/lo be que poseya?
 clar emolt be/ho veu fino ha follia
 que may pora/tenir estat millor?
 Donchs que fara? puix altre be nol resta
 fino plorar/lobe del temps perdut
 vehent molt clar/per si ser decebut
 may trobara/quil faça millor festa.

Yo son

DE AMOR CANTO. X. 17.

¶ Yo son aquell/que'n lo temps de tēpella
quāt les mes gents/festejen prop los fochs
e puch hauer/ab ells los propnis iochs
vaig sobre neu/descalç ab nua testa.
Seruint senyor/qui james fon vassall
nel vench esment/de fer may homenatje
en tot leig fet/hagues lo cor saluatje
solament diu/que bon guardo nom fall.

TORNADA.

¶ Plena de seny/lleigs desigs de mi tall
herbes nos fan/males en mon ribatje
sia entes/com dins en mon coratje
los pensaments/nom' deualen auall.

¶ Fin del Canto Dezimo.

DE AMOR CANTO. XI.

L Eixant apart/l'estil dels trobadós
qui per escalf/traspaslen veritat,
e sotrahent/mon voler afectat
perque nom trob/dir el que trob en vos.
Tot mon parlar/als qui no vs auran vista
res noy valra/car fe noy donaran
e los vehents/que dins vos no veuran
en creure'mi/llur arma sera trista.

C Lull

DE AMOR CANTO. XI.

Llull de hom pech/uo ha tant fosca vista
 que vostre cos/no jutje per gentil:
 nol coneix tal/com lo qui es subtil:
 hoc la color/mas no sab dela lista.
 Quant es del cos/menys de partiçipar
 de l'esperit/coneix be lo grosser:
 vostre color/y el tall pot be saber
 mas ja del gest/no pora ben parlar.

¶ Tots som grossers/en poder explicar
 ço que mereix/vn bell cos e honest,
 iouens gentils/ben sabents l'an request:
 e famejants/los conuench en durar.
 Lo vostre seny/que altre noy basta
 que sab regir/la molta sobtileza
 en fer tot be/l'adorm en vos peresa
 verge no sou/perche Deu ne volch cásta.

¶ Sol pera vos/basta la bona pasta
 que Deu retench/per fer singulars dones
 fets ne ha fets/molt sauies e bones:
 mas compliment/dona Teresa'l tásta.
 Hauent ensi/tan gran coneiximent
 que res nol fall/que tota nos'conega
 al hom de vot/sa belleza en çega:
 past de'ntenents/es son enteniment.

Veneçians/

DE AMOR CANTO. XI. 18.

¶ Veneçians/no han lo regiment
 tan paçifich/com vostre seny regeix,
 subtilitats/quel entendrens nodreix
 e del cos bell/sens culpa'l mouiment,
 Tan gran delit/tot hom entenenent ha
 e ocupat/se troba'n vos entendre
 que lo desig/del cos nos pot estendre
 a leig voler/ans com amort está.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/lo meu poder no fa
 tant queus pogues/fer corona inuisible,
 merin la vos/car la qui es visible
 nos deu posar:lla hon miracle'sta.

Fin del Canto vudcciemo.

DE AMOR CANTO. XII.

LA mia por/d'alguna causa's mou
 Lper be quel juh/se meta en bon esser:
 mon sentiment/propheta verdader
 de bon pensar/mon pensament remou.
 Ques aço donchs/quem lleua mon repos?
 e lo dormir/la congouixa lom to?
 e ma raho/euy da morir per dol
 com en remey/donar james ha clos.

C ij Dolor

DE AMOR CATO. XII.

Dolor me puny / quem dona'l cor grā mos
ne causa veig / del auenidor dan
mon esprit / es mal prenostican
generalment / que, especial nol pos.
Quā me despert / me sēbla quem desperta
huna dolor / ab agut punyiment
familiar / hetant est pensament
quel dan vinent / ja tinch per cosa çerta.

¶ Yo so ben çert / que vos no sou ben çerta
de mon voler / del qual me so callāt
ma colpa es / com nom so clar mostrāt
tal Amor no / mereix esser cuberta.
Ia so pus lluny / de mon voler mostrar
apoch apoch / mon efforç sent descriurer
lo que de mi sabeu no pot mereixer
que'n mi penseu / amar ne defamar.

¶ Sobres Amor / de vos me a fet lunyār
e dintre si / vol esser departit
per molt amar / mon voler no he dit
e sentiment / dell, a vos no vull dar.
Vos no sabeu / lo meu voler secret
vos nol sentiu / yo sobres dolor sent:
Amor ho fa / sens vs de nteniment
fartant a vos / dant ami fam e fet.

Los mals

DE AMOR CANTO. XII. 19.

¶ Los mals tan grans / q̄l Amor me pmet
 efforç no fent / quils gofas emparar,
 yo am lo d'án / vengut per vos amar
 pensar deueu / quant m'hes lo benifét.
 A vos ador / sinò men repreneu:
 dexau ami / carrech de conçiença.
 en tant estrem / es ma gran ben volença
 que vos confes / per vn terrenal Deu.

¶ No dire ja / que siau lo mal meu
 car tot lo mal / yol tinch en molt gran be
 si mon amich / semblant del meu mal te
 yo per son be / volgra'nans ser en creu.
 Amor me fa / lo carrech sostenir
 yol malehesch / si per null temps me fall:
 e si mon cos / de sa virtut de fall
 noli don mort / per son mal no finir.

TORNADA.

¶ Lir entre carts / tot quant deuos yo mir
 e quant me pens / me fa creixer de Amor:
 delit me fent / ales veus sens dolor
 e puis me dol / tant com pusch sofferrir.

FIN DEL CANTO. XII.

DE AMOR CANTO. XIII.

Ona sius am/nom graix cau' Amor
Daquella part/de que yo lo forcát:
 graiu a Deu/qui us ha tal cos formát
 que'n altre cos/no bast'afa valor.
 Bell ab bell gest/portant vn esprit
 tan amplament/que nolte presoner
 mas com senyor/vfant de son poder
 tenint estret/plasent ment l'apetit.

E si treball/per tos temps jorn e nit
 e fas quan puch/per quem vullau amar:
 no mere sch tant/car nos pot be comprar
 la vostra'mor/quel preu es infinit.
 Aixi es causat/lo meu mereximent
 com si per vos/prench la mort ami plau
 mas no mere sch/ser amat sius desplau
 ne baste'n pus/que'n vn couidament.

Hajau me grat/com lo meu pensament
 que'ra'partat/d'Amor de tot en tot
 e ja de Amor/yo no escriuia mot
 ans del pasat/era ver penident.
 Ara per vos/y en vos,tot lo despench
 menys de pensar/que men remuereu
 si Amor fa/que per ço no anie u
 fara'l que sol/per mal costum que tench.

Puix Amor

DE AMOR CANTO. XIII. 20

Puix Amor vol/que'n Amor tāt mestech
 per molta part/deuos que trob en mi
 tanta e fal/qu'en altra nom trobi
 e de Amor/aquella ell estrench.
 Raho sera/no hunar me de vos
 puix que per vos/Amor en mi he mes
 per lo semblant/valer de qui so pres
 meleixch Amor/no fent amar als dos.

¶ Lonch temps es ja/que per fugir dolors
 fugi Amor/en tant com en mi son,
 mas vehent vos/recorts en mi no son
 dels mals passats/ans me paren dolçors.
 Yo li perdon/los mals qui son passats
 e tots aquells/disposts per ha venir
 acordat so/per vos tant soffrir
 puix que aquells/sapia que sentats.

TORNADA.

¶ Mon derrerbe/ja eren castigats
 los meus volers/per james dona'mar
 yols he volgut/per vos licenciar
 si grat nom' han/hajau los per ingrats.

FIN DEL CANTO. XIII.

C iij

Sens

DE AMOR CANTO. XIII.

Sens lo desig/de cosa des honesta
d'honue dolor/atot enamorat
visch dolorit/desijant fer amat
e par ho be/que no vs vull deshonest.
Ço que pus am/de vos:es vostre seny
e los estats/de vostra vida casta
molt no deman/car mon desig no basta
fino en ço/que honestat ateny.

E L'enteniment/en vos amar me'npeny
e no lo cos/ab voler deshonest:
tiram'auos/vn amigable gest
ab sentir prim/qui desperta desdeny.
Tant esta pres/lo meu enteniment
per molta part/del vostre que li alta
quem tol sentir/hem'fa la carn malalta
d'un tal dormir/que pert lo sentiment,

No çessara/lo meu equal talent
puix mou depart/que nos cansa ne's farta
car le'spirit/tot lo finit aparta
no es en cos/lo seu contentament.
De vos deman/la voluntat guanyada
çella qui es/en l'arma infinida
la part de Amor/que pot esser partida
en lo meu cor/noy es molt esforçada.
Si com

DE AMOR CANTO. XIII. 21.

¶ Si com lo foch/creix la sua flamada
quā li son dats/molts fusts per quels aflam
ella donchs creix/e mostra major fam
com pot sorbir/cosa quel sia dada.

Ne pren ami/car ma voluntat creix
per los desigs/perfentats en ma pensa
e remoguts serials fer offensa:
car d'altra part/ma voluntat nos peix.

Mon pensamēt/mostra quem'entristeix
quan entre gents/estich mut e pensiu,
lla donchs Amor/peix sos fills en lo niu,
q̄ dins niō cap/ha llonch tēps q̄ nodreix.
Est'es aquell/voler sens algun terme
perço Amor/de mi nos,partira
aquell Amor/que'n nostra carn esta
no met al cor/lo no causable verme.

TORNADA.

¶ Plena de seny/mon enteniment ferme
en ço que may/amador lo fermá
e si fallestch/ver Amor fallirá
millor de tots/haure nom sim conferme.

FIN DEL CANTO. XIII.
Tant he

DE AMOR CANTO. XV.

TAnt he amat/que mō grosser enginy
 per gran treball/de pensa es subtil
 leixant apart/aquell sentiment vil
 que'n jorn present/los enamorats tiny.
 So tan sabent/que se ben departir
 Amor:de aquell/defig no virtuos:
 car tot defig/retent hom congoxos
 no es ver'Amor/ne per tal se deu dir.

EAxi com Deu/suol plaeh descobrir
 estant enclos/en lo virginal ventre
 e quant ixque/de fora d'aquel centre
 may lo Sathan/lo poch be discernir.
 Ans quant enell/veya'l curs de natura
 creya decert/aquell no esser Deu
 mas ja retut/son espirit en creu
 sab el mester/que paradís procura.

Per mals parlars/he tret saber e cura
 de retenir/lo foch de Amor sens fum
 e per aço/he cartejat volum
 d'aquell saber/que sens Amor no dura,
 Viscut he molt/sens esser conegut
 per molts senyals/que fiètes he mostrát
 mas com sere/per hom foll publicát
 fera be çert/lo tart aperçebut.

Si ha en

DE AMOR CANTO. XV. 22.

¶ Si ha en vos/ay tant debe caigut
 obrant en vos/arreglada merce
 que veient mi/despullat de tot be
 no despreheu/mon dan per vos vengut.
 E si per uos/he nom de foll atés
 e contrami/so estat mal mirént
 sia per vos/cregut fau i sabént
 puis que per uos/mon seny haure despés.

¶ Si per amar/auos hauia tes
 honor ebens/bellea y fauiefa
 l'amor queus he/tendria per offesa
 fital semblant/en vos no paregues.
 Ma voluntat/en si tal carrech porta
 que no sera/sens la vostra contenta
 e fora vos/nom pens que may consenta
 que null desig/li sodegue la porta.

TORNADA.

¶ Plena de seny/natura no comporta
 que tal dolor/no descrezca ma vida,
 si Deu pregas/ma veu seria oyda
 hoyula vos/puis veritat aporta.

FIN DEL CANTO. XV.

¶ Tots los

DE AMOR CANTO. XVI.

TOts los defigs/escampats en lo mon
entre les gents/segons for de cascú
ab trencat peu/apas van detras hu
qui es lo meu/ellonch temps ha que son.
Si com los puigs/poran fugir al vent
ma voluntat/del poria campar
en vn lloch ferm/li conue esperar
nel pot minuar/aquell mal pensament.

En remeyar/nom conech sentiment
si be le afaig/e yo'sperimentat:
per mon efforç/pográ ser deslliurat
d'una gran part/dela dolor que sent.
Amor suplich/quem leix donar a entēdre
lo sobresalt/que de vos dona m'ue
en tenent vos/quin'obra fadins me
e com sens mort/yo no mē puch defēdre.

Passar donchs puch/sens honestat offēdre
mostrant virtut/com res no cast no vull
simon defig/no casta pensa cull
nom trob enpunt/q̄ res pēs de vos pēdre.
Sos mouiments/ningu pot esquiuar
seruents no son/de nostre franch iuhi,
donchs com sera/que yo fuja de mi?
culpa nous tinch/li forçat so de amar.

Aquest amor

DE AMOR CANTO. XVI. 23.

¶ Aquest' Amor/ tant se pot esforçar
quel amador/ amort fara venir
hon es l'hom fort/ potent a resistir
les passions/ que vol Amor donar?
E donchs perque/ yo so desacordant
mostrar a vos/ la voluntat que vs port
ma lengua te/ la vida e la mort
lo meu poder/ nom val esser bastant.

¶ Si com aquell/ qui'sta Deu pregant
que ploga fort/ sens lo temps nuuolós:
vull ser amat/ sens dar notafió
e nos pot fer/ lo meu voler zelant.
L'enteniment/ e calitat s'acorden
amar a vos/ en qui es llur semblança
e los volers/ han gran desacordança
contra raho/ en tanta part discorden.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/ los Escurçons no mordê
ab tant fort mos/ com es lo de Amor
si bels morduts/ no passen tal cohiçor
perden lo seny/ e les vistes exorben.

FIN DEL CANTO. XVI.

Si pres

DE AMOR CANTO XVII.

¶ I pres grans mals/hû bem fera guardat
 ¶ Mos guanys/e plâts:delits se cõuertrã
 a pres los mals/los bens millor parran
 e be no val/pas tant com es preat.

Rey pot fer dit/lo pobre dins la pensa
 per vn petit/do: quel sia offert
 e lo rich hom/de llarguesa defert
 gran fuma d'or/pobretat nol defensa.

¶ Mon pensamēt/enbolt en Amor pensa
 com tot son be/d'aqst lloch puscha traure
 no piados/Amor lo veu mort jaure
 durar no deu/lo comport desta ofensa.
 Per mal demi/romp los costums Amor:
 e fa mentir/los que dell han escrit
 elperiment/en mi es defallit
 Amor desdiu/fer en tal cas fenyor.

¶ Si com lo Sol/escalfa'b fa calor
 totes les parts/que son de jus lo cel
 escalf'Amor/cascun cor de bon zel
 fino'l de vos/qui es ple de fredor.
 D'on ve lo glaç/qui tanta fredor porta
 faent contrast/al calr que Amor gita:
 als hermitanys/fa fortir/de la hermita
 los grans delits/se'ntran per esta porta.
 Del foch

DE AMOR CANTO. XVII. 14.

Del foch de Amor/Fedra no fonch estorta
 requerre volch/Y polit son fillastre,
 e Lançalot/hac en Amor tal astre
 que son request/per dona quin fo morta.
 O cruels fets/vos qui fes jutjament
 que yo amas/hun cor de carn tan dur
 feu lo fer moll/manauli que no dur
 que ab vll cast/denegue mon talént,

¶ Amor es tal/que fets injusts consent
 mas james fon/tan injust com aquest
 car yo guaiment/mon cor e romp lo test
 e vos sou prop/quem siau/mal volent.
 Ma pensa es/en vos pensar enbolta
 es li forçat/d'altra part nola tiren
 e vostres vlls/en guardar mi nos giren
 e mostren be/sa pensa tenir solta.

¶ Si amat so/feftan' deu esser colta
 car en lo mon/vn cos sera guanyat
 axi lo çel/fa gran solemniat
 com del infern/hun'arma pot ser toltat.
 Los cantadors/ab melodia canten
 los trobadors/a fer dictats acuiten
 los aldeans/salten corran e luyten
 los amadors/d'amar be no sespanten.

DE AMOR CANTO: XVIII.

TORNADA.

Plena de seny/molts homes son quis vātē
que han ben vist/Amor e conegut
por tants de aquell/scrts en llur escút
nol' han sentit/e de sos fets se'spanten.

Fin del canto.xviij.

DE AMOR CANTO. XVIII.

NOpēs algu/quem allarch en paraules
Ne que mos fets/ab los dits en feresca
ans prech aDeu/q̄ de present peresca
simon parlar/atany en res a faules.

Mos fets de Amor/ab los Romās acorden
que foren mes/que los escrts no posen
çells qui de Amor/en lo mal se reposen
en creure mi/conçiençes nols remorden.

Sens Amor son/aquells q̄ ab mi discorden
e la dolor/de Amor temorejen
e quan y son/exir d'ella cobejen
e per tos temps/desi mateix recorden.
Poch es amant/qui dolor lo turmenta
si que'volgues/meny scabar de aquella
dius la dolor/es vna marauella
que no se com/lo delit se presenta.

Dolor

DE AMOR CANTO. XVIII. 25.

¶ Dolor d'Amor/ami tant no turmenta
 que'xir volgues/de son amargos terme
 e si dauant/me veig d'absença duerme
 e lo conort/contr' Amor dant enpenta.
 Yom dolch en tant/de guarir de la plaga
 que çerch verins/per que lo conort muyra
 y en gran delit/james mon cor habuira
 fins que'n Amor/ma pensa reste vega

¶ Vn gran delit/als amadors se amaga
 atots aquells/que'n pur Amor no venen
 en llur voler/delit d'Amor no prenen
 ne senten be/sis pert nels a falaga.
 No es almon/tan gran delit de pensa
 com lo pensar/en la persona'mada
 aquell ateny/tota causa oblidada
 si que asi/no troba mentre y pensa.

¶ Tebeu voler/delit d'Amor defensa
 los estremshau/debe complit semblança
 lo poch voler/no ha por ne'sperança
 rebre no pot/grau be,ne molta offensa.
 El altre'strem/ell si mateix delita
 no recordant/del be venint espera
 cascu d'aquests/ha la sua carrera
 e lo del mig/no sab hon se habita.

DE L'AMOR CANTO. XVIII.

¶ Yo so aquell / seruent qui no despita
fino h'han / del seruey coneixença
tot es aquell / hon ha sa ben volença
y en son voler / tot lo seu habilita.
Tant en Amor / ma pensa en alt grau munta
que m'ama es / dins en lo cos que ama
e m'imateix / ha uorrefch sin defama
y en res demi / voluntat he defunta.

¶ Dins si mateix / veu gran gloria junta
qui de Amor / be ne mal no espera
altre amant / ab voluntat sanfiera
per les virtus / ses passions conjunta
Nostre spirit / sols bens e virtuts guarda
quant solament / vfa de sa natura
amant per si / aquella creatura
que les virtus / als viçis li son guarda.

TORNADA.

Lir entre carts / qui d'Amor se pren guarda
tres parts se fa / dues seguint natura
la vna mor / el altra tostemp dura
la terça es / que fals apetit guarda.

FIN DEL CANTO. XVIII.

Tormetje

DE AMOR CANTO. XIX. 26.

Tot metje pren/carrech de consciença
 si lo perill/al malalt te secret
 lo cos y pert/mas l'arma en bon lloch met
 comptes mortals/porten regoneixença.
 Vos qui sabeu/clarament lo meu esser
 feu me serçert/del es deuenidor
 yo vull saber/quem te cubert. Amor
 mon mal o be/de fet me feu conixer.

Mon ignorar/be nom farà merxer
 e per null temps/james be aportara
 o tart o breu/mon mal la fi veura
 e de'sperar/mon mal poria creixer.
 Si plau a vos/que bem'dega venir
 nom detardeu/hauerne sentiment
 e per tardar/aquest coneiximent
 nom perçebesch/de mon voler cobrir.

Tarda de temps/nom fa d'Amor jaquir
 los temps en mi/vençre Amor no poran
 tots los jorns meus/moment me semblarán
 corrent lo Sol/nos mou amon albir.
 Si pert Amor/per forçat desesper
 vos no vs dolireu/del no vist perdut temps
 donchs vos y Amor/acordau vos en temps
 tot prestament/que vs plauria de mi fer.

DE AMOR CANTO. XX.

TORNADA.

¶ Lir entre cartís/qui be o mal vol fer
no deu pensar/algun dan sil segueix
car lo voler/en dos parts se parteix
e cor partit/degun fet no requer.

Fin del canto.xix.

DE AMOR CANTO. XX.

¶ SI com aquell/qui per sa infinitat
no pot esser/de res finit contént

si que res fer/ab algun element
en son delit/nol aura contentát.

Per l'ínperfet/lo delit munda pósa
e si no en Deu/sa pensa no satura

axí Amor/vos amant m'asegura
tot lo restant/del mon me fa gran nosa

¶ En vos pensant/ma pensa es enclosa
domdas per vos/ma voluntat no farta

car la raho/late catiu ab carta
que res no vol/ne demanar no gósa.

Nom marauell/si yo am auos tant
coneixent vos/vehent vos e sentint

al meu voler/lo saber lo desmint
lo meu saber/al voler va dauánt.

Y om ma

DE AMOR CANTO. XX. 27.

¶ Yom marauell/com no muyr desijant
 crehent en vos/esser lo paradis
 enose hom/que'n vos aytant sentis
 que nos mostras/de vos esser amant.
 Nom llou de tant/quen saber tots los pas
 mas per Amor/he sentit mes en vos
 Amor ha fet/dels seus bons seruidos
 del pech sabent/e franch del pus escas.

¶ A desijar/mon desig no es llas
 mas la valor/vostre mas ne mereix
 en estimar/hom be nola compleix
 nous am'afats/qui amant no esclatás.
 Ia per Amor/amadors morts ne son
 e yo so viu/y en fet nols so igual
 la causa d'hon/los vench ay tant demal
 no es tan gran/com la que mi confon.

¶ E puix semblant/de vos jamas no fon
 yo degra ser/sus tots avantajat
 nou pensament/Deu me pogr'hauer dat
 que no seruis/a pus als fer al mon.
 Sino en vos/per tos temps contemplar
 car yom conech/que meriu vaga pensa
 e sab me greu/com non trob tal defensa
 que nom jaquis/altra pensa'costar.

DE AMOR CANTO. XXI.

TORNADA.

¶ **L**ir entte carts/ço quem fa vos amar
 nom'entra pas/solament per la vista
 vostre'spirit/es aquell quim'conquista
 e com demi/no vs mostrau defaltar.

Fin del Canto. xx.

DE AMOR CANTO. XXI.

ESTRAMPS.

¶ **F**antasiant/Amor ami descobre
 los grans secrets/ q̄ als pus subtils amaga
 e mon jorn clar/als homens es nit fosca
 e visch d'aço/que persones no tastan.
 Tant en Amor/lespirit meu contempla
 que par del tot/fora del cos se aparte
 car mos desigs/ no son trobats en home
 fino en tal/que la carn punt nol torbe.

¶ **M**a çarn no sent/aquell desig sensible:
 el espirit/obres de Amor cobeja:
 d'aquell çech foch/quels amadors se'scalfen
 pahor nom trob/que may men pogues ardre
 Vn altre'sguart/ lo meu voler pratica
 quant en amar/vos dona secontenta
 que no han çells/qui amadors semostren
 passionats/e contra'mor no dignes.

Si fos Amor

¶ Si fos Amor/sustançia rahoñable
 e ques trobas/de senyoria çeptre
 bens guardoñant/epunint los demerits
 entre'ls millors/sol me trobara Fenix.
 Car yo tot sol/defanpare la mescla
 dels lleigs desigs /qui ab los bens se'nbolquē
 castich nom cal/puix q̄ d'asaigs nom temptē
 la causa llur/en mi es feta nulla.

¶ Si com los sants/sentints la llum diuina
 la llum del mon/conegueren perfecta
 e menys preants/la gloria mundana
 molt major part/de gloria sentien.
 Tot en axi/tinch en menys preu e fastig
 aquells desigs/que complits Amor minua
 prenint aquells/qui del esprit mouen
 qui no es llasat/ans tot jorn multiplica.

¶ Si com sant Pau/Deu li sostrage l'arma
 del cos:perque/v'hes diuinals misteris
 car es lo cos/del esprit lo càrçer
 e tant com viu/ab ell es en tenebra.
 Axi Amor/l'esprit meu arrapa
 enoy acull/gens maculada pensa
 e per ço sent/lo delit que nos'canfa
 si que ma carn/la ver Amor nom torba.

DE AMOR CANTO. XXI.

¶ Pren men axi/com aquel filosofff
qui per muntar/al be que nos pot perdre
los perdedors/llança en mar profunda
crehent aquells/l'enteniment torbasen.
Yo per muntar/al delit perdurable
tant quant almon/gros plaher de mi llança
crehent deçert/quel gran delit me torba
aquell plaher/que'n fastig volant passa.

¶ Als naturals/no par que fer se pusquen
molts del secrets/que la deitat se stoja
que reuelats/son estats a molts Martres
no tant subtils/com los ignorants y abtes.
Axi primors/Amor ami reuela
tals quels sabents/no basten a compendre
e quant yo dich/de mos dits me desmenten
dant aparer/que folles coses parle.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/lo meu voler se temprà
en ço que null/aniador sab lo tempre
Amor ho fa/aqui plau que yo senta
los grans tesors/que ami sols manifesta.

FIN DEL CANTO. XXI.

Talso com

T Al so com çell/qui pensa que morra
 e ja l'an lest/moltes veus la sentença
 mas per merçe/les donada audiença
 creu e no creu/que merçe li valtra.
 Lo mal y el be/van al mesqui dauant
 que fermament/nols gofa esperar
 aixi no puch/a vos ferm desijar
 ne fer no puch/del tot desesperant.

E Ay tant compuch/yre vida'llargant
 per quel estrem/de tots mals es la mort
 nom trob efforç/per hauer ne conort
 mes am dolor/mort e vida dubtant.
 E tant com pus/de ma dolor creheu
 e lo remey/en vos lo deteniu
 lo meu spirit/ jau mort molt mes que viu
 ans de sa mort/pregaus li perdoneu.

Lladonchs morre/com parlar nom volrreu
 e tinch per foll/qui de mort nos defen
 aquella es/darrer dan e turmen
 no mereisch yo/que los meus jorns fineu.
 No gardeu mi/sino ma ben volença
 mi offenent/offendreu lo voler
 que vos amant/de mi es homeyer
 e fallint ell/A mor es en fallença.

Hon es

DE AMOR CANTO. XXII.

¶ Hon es Iason/e fa desconexença
hon es Theseu/qui detrahí Ariana
¶ Dido fonch/d'esperança tan vana
que la trahi/Eneas en crehença.
Los fets passats/del present me consolent
irat me trob/vers feminil linatje
los fins amants/no han enell estatje
sembren los bons/cullen los mals emolen.

¶ Saus son çells/qui les festes no colen
d'aquell Amor/qui en les dones cau
ab desleals/souint elles han pau
leixant aquells/qui per ben amar moren.
En recort es/aquell Pau de ben viure
qui per amar/sa dona:torná foll
tal caní tinch/soptat rompent lo coll
de tot mon dan/dubtem nous veja riure.

TORNADA.

¶ Plena de seny/nom abreujeu lo viure
car mentre visch/voftra llahor se allarga
e vos lloant/nom trob la boca'marga
ne tart la ma/com de vos vull escriure.

FIN DEL CANTO. XXII.

No sech lo

NO fech lo tēps/mō pensamēt in noble
 car no es trespot/de hun esser en altre
 fortuna vol/son torn variat perdre
 si que amistāt/ab fermetat açpta.
 Quant m'ha sentit/al pus jus de son çentre
 apres ha fets/los corrons de sa rodà
 perqu'alifant/en altre torn nom munte
 a seure lla/hon es lo gran deshorde.

¶ Com l'en vejos/qui soberch dan vol rebre
 perque major/son desamich lo senta
 e pren delit/del mal que veu soferre
 tant que no sent/lo mal quil'es prohibme.
 Tal semblant cas/fortuna ab mi pratica
 fahent proçes/a son delit demille
 mudes lo nom/qui pren d'esser no ferma
 pert son plaher/ques no dar temps al vogi.

¶ Si com aquell/que adorm ab artifiçi
 son cos perque/la dolor no soferta,
 volgra dormir/los pensaments quem porten
 coses aque/ma voluntat se inclina.
 Causant en mi/cobejança terrible
 pàssionant/l'arma qui es adjuncta
 en sufertar/aquest turment tan aspre
 ab lo meu cos/quen tal cas le acompaña.

Si col castor

DE AMOR CANTO. XXIII.

¶ Si col Castor/caçat per mort estorcre
tirant ab dents/part de son cos arranca
per gran estint/que natura li dona
sent que la mort/li porten aquells membres.
Per ma raho/volgra hauer concixença
posant meny spreu/als desigs quem turmêtê
matant lo cos/en pecadant me'larma
si que jaquir/los me coue per viure.

¶ En aquell punt/quel cobejar me cobra
volgra ser foll/ab la pensa tan vana
que no pensas/pus ben ahuirat home
fortuna hagues/prosperat de bens mobles.
En gran calor/lo fret tot hom desija
ne creure pot/que james li vern torne
aixi men pren/com dolors me congoixen
creure no puch/que'n part de content baste.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/si lo comun enginy
est tan grosser/que nous bast'acompendre
vullau ab Deu/fer que si se los basta
sia remes/lo peccat d'Amor folla.

¶ FIN DEL CANTO. XXIII.

Ceruo ferit

DE AMOR CANTO. XXIIII. 31.

¶ Ceruo ferit/no desija la font
 ay tant com yo/esser a vos present
 al gran repos/ demon contentament
 pasar no puch/ sino per aquest pont.
 Molt me ve rart/lo jorn tan desijat
 comprat molt car/per doloros sospir
 e tart o breu/so çert que deu venir
 si per la mort/cami nom'es tancat.

¶ E ser no puch/d'esperança llançat
 car yo vs desig/segons mon major be
 a vos de man/contra mi res no vs te
 mentre'l voler/vostrem'sia donat.
 Si'l pensament/lunyaua sols vn punt
 d'imaginar/hauer vostre voler
 sens aquell tot/delit no puch aver
 sino's tot sa/tost pora ser defunt.

¶ Deuant me veig/degrans dolors vn munt
 puix ops he tant/pera mon contentar
 e mon voler/pora molt menyscabar
 fil vostre's mou/e no mostra ques munt.
 E deuantant/deuallara lo meu
 e d'alt cahent/no dara poch quebrant
 car tot estrem/al altre'strem donant
 al poch estat/no par lo sensal greu.

Mil veus

DE AMOR CANTO. XXIII.

¶ Mil veus lo jorn/es per mi pregat Deu
deço que'n vos/esta la major part
que'n mon voler/hajau lo vostre'sguart
e prech Amor/vos llanç tot poder seu.
E siu compleix/lladonchs pendre estrem
si troba lloch/hon se prenga en vos
ab lloch dispot/fa paisio es en vos
e lo contrast/tenim e no volem.

¶ Noues de vos/saber mortalment tem
dubtant me fort/que noy mostreu Amor,
per no saber/vifch en altra dolor
no se de qual/costat,guart que noni crem.
No es en vos/complit lo meu delit
per be que vos/vullau complir aquell
d'Amor haueu/hauer forçat consell
en vos y enell/recau mon be complit.

¶ Res no temau/ne prengau en despit
mos pensaments/ab tal varietat
car en seruey/seran de fermetat
de tals serueys/vol ser Amor seruit.
Sigens d'enuig/dest praticar sentiu
sens Amor sou/ho no sabeu que vol
ferm lloch nol te/qui de aquest mal se dol
lo mouiment/per seguitat tenu.

Si tant de vos

DE AMOR CANTO. XXIII. 32.

¶ Si tant de vos/com vau no confiu
 mon gran voler/me porta en aquest zel
 del vostre cos/no tem lo pus prim pel
 que contra mi/res fes quem fos altiu.
 La voluntat/vull que pas tota en mi
 yon so celos/si molt amau a Deu
 dant vos delit/sens mi lo mal creix meu
 quant vos dolgues/del mal vostre m' dolgui.

TORNADA.

¶ Mon derrer be/de vos yo guar la fi
 quant del present/me trob esser content
 e sim veig trist/per algun cas present
 res venidor/trobar nos pot en mi.

Fin del Conto. xxiii.

DE AMOR CANTO. XXV.

¶ Olguen les gents/ab alegria festes
 lloant a Deu/entremesclant deports
 places carrers/e delitables ors
 sien cercats/ab recont de grans gestes.
 E vaja yo/los sepulchres cercant
 interrogant/animes infernades
 e respondran/car no son companyades
 d'altre que mi/en son continu plant.

Calcu requer

DE AMOR CANTO. XXV.

¶ Cascu requer/e vol a son semblant
 perço nom plau/la practica dels vius
 d'imaginar/mon estat son esquiús
 si com de hom mort/ demi prenen espant.
 Lo Rey chipra/presoner de vn cretje
 en mon esguart/ no es mal ahuirat
 car ço que vull/no sera may finat
 de mon desig/nom pora guarir metje .

¶ Cel Tixion/qu'el buytre'l menja el fetje
 apres tostemps/brota la carn de nou:
 e son menjar/aquell ocçell may clou
 pus fort dolor/d'aquestam' te lo fetje.
 Car es vn verm/quem romp la mia pensa
 altre lo cor/que may çessen de rompre
 ellur treball/nos'pora enterrerrompre
 sino ab ço/que de hauer se defensa.

¶ E si la mor/nom dugues tal offensa
 fer mi absent/d'una tan placent vista
 no li graesch/que de terra no vista
 lo meu cos nu/ qui de palior no pensa.
 De perdre pus/que lo ymaginar
 los meus desigs/no poderse complir
 e sim con ve/mon darrer jorn finir
 seran donats/termes a ben amar.

E sien loçel

DE AMOR CANTO. XXV. 33.

¶ E si en lo çel/Deu me vol allojar
 part veura ell/per complir mon delit
 sera mester/quen sia delay dit
 que desta mort/vos ha plagut plorar.
 Penedint vos/com per poca mercé
 mor l'inoçente per amar vos Martre
 çell qui lo cos/del arma vol departre
 si ferm cregues/queus dolrriu de se.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/vos sabeu e yo se
 ques pot be fer/hom morir per Amor
 creure de mi/que so en tal dolor
 no fareu molt/en dar hi plena se.

¶ Fin del Canto. xxv.

DE AMOR CANTO. XXVI.

PRen men axi/com al patro que'n plaja
 te fa gran Nau/e pensa hauer Castell
 vehent lo çel/esser molt clar e bell
 creu fermament/d'un Anchora sats aja.
 E sent venir/soptos vn temporal
 de tempestat/e temps incomportable
 fa son juhi/que si es molt durable
 çercar los ports/mes qu'aturar li val.

E Mas ales

DE AMOR CANTO. XXVI.

¶ Mas ales veus/es, lo vent fortunal
 tant que no pot/sortir sens lo contrari
 e çella clau/quins tanca dins l'armari
 no pot obrir/aquell mateix portál.
 Així m'a pres/trobant me'namorat
 per sobre falt/quim ve de vos may mia
 del no amar/defalt ne te la via
 mas un sol pas/meu noy sera trobat.

¶ Menys que lo peix/es en lo bosch trobat
 e los Lleóns/dins l'aygua han llur sojorn
 la mi Amor/per null temps pendrà torn
 sol coneixent/de mi vs doneu grat.
 E fiu de vos/quem sabreu ben coneixer
 e conegut/non sera mal grada
 tota dolor/hauent per vos sentida
 lladonchs veureu/les llames d'amor creixer.

¶ Simon voler/he dat mal apareixer
 creheu de çert/que ver' Amor nom luny
 pus que lo Sol/es calt al mes de Juny
 art mon cor flach/sens algun grat mereixer.
 Altre sens mi/d'aço mereix la colpa
 vullau li mal/com tan humil seruent
 vos te secret/per son defalliment
 çest es Amor/que mi amant en colpa.

Ma voluntat

DE AMOR CANTO. XXVI. 34.

¶ Ma voluntat/ab la raho se'nuolpa
 e fan acort/la calitat seguint
 tals actes sent/quel cos es defallint
 en poch de temps/vna gran part de polpa,
 Lo poch dormir/magresa'l cos m'acosta
 doblam lenginy/per contemplar Amor
 lo cos molt gras/trobant se dormidor
 no pot dar pas/en aquesta'spra costa.

TORNADA.

¶ Plena de seny/donau me vna crosta
 del vostre pa/qnem lleue l'amargor
 de tot manjar/m'apres gran desliabor
 fino d'aquell/que molt Amor me costa.

Fin del Canto. xxvj.

DE AMOR CANTO. XXVII.

HOiu ohiu/tots los qui be amats
 He planyeu mi/si decli esser plangut
 e puis vehetu/no es tal cas vengut
 en los presents/ne'n los qui son passats.
 Doleu vos donchs/de mi vostre semblant
 en soferir/la dolor delitable
 car tost de mi/se dolra lo diable
 com veura'n mi/semblant mal de'll passant.

E ij Quies

DE AMOR CANTO. XXVII.

¶ Qui es l'hom viu/tal dolor sofertant
 que desig ço/de que no haja'sper?
 ay tant es greu/que no par sia ver
 desijar ço/de ques desesperant.
 No so enganat/demon mal estament
 tot quant pratich/tornar me sent en dan:
 menys de poder/me trob en poder gran,
 car nom'efforç/per mostrar mon talent.

¶ Mon primer mal/es mon esperjment
 perquem'hair/e per no res me acús:
 lo segon es/lo terrible refús
 que vos mostrau/si vs feya enqueriment.
 Portat me trob/a molt prop de ma fi
 puis mon voler/cas imposible guarda
 no tardara/la hóra:que ja es tarda
 quant metre'ls peus/en lo auorrit cami.

¶ Si per null temps/en contr' Amor fallí
 ben m'ha repres/planyent men l'enemich
 ja may vers mi/pogui esser àmich
 car per null temps/poder y despenguí.
 Hoch lo voler/me trob en abundança
 mas del poder/non so pus empobrit
 car yo peresch/e so tan defallit,
 que no puch dir/en vos es ma'speraneá.

Vna sabor

DAMOR CANTO. XXVII. 35.

¶ Vna fabor/d'agre dolç Amor llança
 que lo meu gust/departir les no sab
 dins mos delits/mortal dolor hi cab
 e tal dolor/ab delit ha lligança,
 Mas yom'reprench/com parlar m'a plagut
 de ço quén mi/no basta la çiença
 sobres Amor/me porta ignoçença
 vull e defuull/sens cas esdeuengut.

¶ TORNADA.

¶ Lir entre carts/creheu l'amador mut
 y al cambiant/de punt en punt color:
 e lo pauruch/com'se membre d'Amor
 del atreuít/sia son temps perdut.

¶ Fin del Canto veynte y siete.

DE AMOR CANTO. XXVIII.

S I com riçtat/no porta bens ab fi
 mas val ay tant/com çell quin es senyor
 Amor no val/sino com l'amador
 mancha bufant/Orgue fals no ret fi,
 Amor val poch/com tot enamorat
 ha falsedat/en sos pits fals enclofa
 o es lligat/ab vna tal esposa
 peguesa es/lo dret nom apelat.

DE AMOR CANTO. XXVIII.

¶ Amor no pot/hauer desherdenat.
 ço que Deu fa/natura mitjançane
 car home pech/no pot fer fin amant
 ne lo subtil/contra la calitat
 mal pendra pint/en la ygua fa figura.
 molt menys Amor/pendra lo no dispost
 ne pot estar/laygua dins vn lloch rost
 tan poch Amor/en cap de hom foll atura.

¶ Per ben amar/ab angioiosa cura
 en temps passat/eren lladonchs volguts
 Ouidi' l'prou/dix qu' Amor es cuts
 per altr' Amor/demostrent la factura.
 Verdader fon/en sos dits e presichs
 tant quant Amor/son prop de coneixença
 mas en est cas/entrells ha mal volença
 tal que no crech/null temps sien amichs.

¶ Si fosem nats/vos e yo entrells antichs
 lay quant Amor/amant-se conqueria
 sens praticar/alguna maestría
 lo vostre cor/no fora tan inichs.
 En vos conech/gran disposicio
 de fer tot ço/que gentilea mana
 mas criament/veig que natura engana
 car viure ab mals/es de hom perdicio.

Per mal

¶ Per mal grair/ne per mala saho
 mon cor nò pot/Amor desamparar
 douotament/los nie plau remembrar
 aquells pasats/aqui don'Deu perdo.
 E com fere/trespasat d'aquest mon
 lletras diran/sobre la mia tomba
 plena de seny/no tingau a gran bomba
 car per vos muir/e vaig no sabent hon.

¶ Enueja es tal/que tot primer confon
 a tots aquells/qui absi la se ajusten
 los enuejats/vn poch ne molt no gusten
 aquell mal tast/quels enuejosos fon.
 Tal es Amor/car yo qui lam'ajust
 sent grans dolors/dant me fells mouiments
 e vos haueu/d'aço tals sentiments
 com fort destral/ha de tallar mal fust.

¶ Si com Adam/pres mal del vedat gust
 com la muller/li mostra mal cami
 dient li,Adam/mengem d'aquest boçi
 e semblarem/a Deu qui es tot just.
 Nepren ami/car mon seny acregut
 la voluntat/fent li promissió
 que ben seruint/aconsagra do
 que per null temps/tal no fon conegut.

DE AMOR CANTO XXVIII.

¶ Per mal seruir/no crech aja perdut
car fils traballs/hagues sofferts per Deu
cos gloriós/fora en lo regne seu
e ja plorant/souint me trobe mut.
Sim fos donat/aquest temps en entendre
los grans secrets/enclosos en natura
no fora'lmon/cosa quem fos escura
dels fets diuins/gran part poguera'ntendre.

TORNADA.

Plena de seny/tot mon seny vull despendre
amant a vos/sens algun grat confegre
e durara/fins que del riu de Segre
laigua corrent/amunt se puga'stendre.

¶ Fin del Canto veynte y ocho.

DE AMOR CANTO. XXIX.

Q V i si no es foll/demana sim enyor
essent absent/d'aquella quem fa viure?
e si no plor/qui es lo quim fa riure?
si be no pas/continua dolor.

Tots mos delits//en vn he transportat
Amor li plau/en mi fer aquest cambi
lo mon note/res valent lo recambi
dell esperant/lo be tant desijat.

Tant es

¶ Tant es lo be/qui me's dauant posat
 que sens d'olor/viſch aquell esperant
 ſi nol atench/ſere tant mal andant
 que'n aqueſt mon/in fern haure trobat.
 Contentament/la vna part me dona
 per l'altra es/ma vida tribulada
 ab mort eſta/en balança poſada
 tement que por/ma'ſperança confona.

¶ Depunt enpunt/ ma'ſperança'm' bandona
 e venç me por/de aquell mal que yo tem
 qui es aquell/en poch amar eſtrem
 que ſegurtat/prenga per companyona?
 Per molt amar/enaltre mi traſport
 ſi que fer pens/tot la persona' quella
 ſeria'lmon/vna gran marauella
 que no agues/por de la mala fort.

¶ Viure'n delit/porta' bſi por de mort
 car de aquell/es'nemich ſobirà
 e ſi james/Amor delit portá
 yo ſo aquell/quin puch fer lo report.
 O mort qui es/de tots bens enuejoſa
 y en tal voler/te ſegueix la fortuna
 cascuna prech/que mude'n ley alguna
 no res ſemblant/a la qui me's danyoſa.
 Saber ſepot

DE AMOR CANTO. XXIX.

¶ Saber se pot/ma vida perillofa
cahent en mans/de'nemichs tan mortals
pobres e richs/seixten sos aspres mals
e cascu dells/ab maniera'rgullofa.
Seguisquen mi/tots los qui amaran
mon ris o plor/qualque dells me seguefca.
car yo son prest/de tastar fel o bresca
per los qui mal/o be d'amor pendran.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/passions de Amor fan
tembre y fiar/estar dins vn hostal
de gran Amor/dubtar vn punt no cal
e guay d'aquells/quentre llurs mans estan.
Fin del Canto. xxix.

DE AMOR CANTO. XXX.

¶ **A**Xi com çell/qui'n lo somni'fdehita
e son delit/de foll pensament ve
ne pren ami/qui'l temps passat me te
Pimaginar/qu'altre be noy habita.
Sentint venir/l'aguait de ma dolor
sabent deçert/quen ses mans he de jaure
temps de venir/en ningun bem'pot caure
ço que's no res/en mi es lo millor.

Al temps

¶ Al temps passat/me trobe gran Amor
 amant no res/puix es tot ja finit
 de aquest pensar/me sojorn em'delit
 mas com lo pert/se'sforça ma dolor.
 Si com aquell/qui es jutjat a mort
 e de llonch temps/la sab e se acõorta
 e creure'l fan/que li sera estorta
 el fan morir/sens vn punt de recort.

¶ Plagues a Deu/que mon pensar fos mort
 e que passas/ma vida en durment
 malament viu/qui te son pensament
 per enemich/sent li de'nuijs report.
 E com lo vol/d'algun plaher servir
 lin pren axi/com dona'b son infant
 que si veri/li demana plorant
 ha tan poch seny/que nol sab contradir.

¶ Fora millor/ma dolor soferir
 que no mesclar/poca part de plaher
 entr'aquells mals/quim giten defaber
 com del plaher/passat me conue'xir.
 Llas mon delit/dolor se conuerteix
 dobles l'assany/apres d'un poch repòs
 si col malalt/qui per vn plahent mós
 tot son menjar/en dolor se nodreix.

Com l'hermita

DE AMOR CANTO. XXX.

Com l'hermita/que nyorament nol creix
 d'aquells amichs/que tenia'n lomon
 tāt ha llōch temps/que'n lloch poblat no fō
 per fortuit cas/vn dells li apareix.
 Qui los plahers/passats li renouella
 si quel passat/present li fa tornar
 mas com sen part/l'es forçat congoixar
 lo be com fujg/ab grans crits mal apella.

TORNADA.

Plena de seny/quant Amor es molt vella
 absença es/lo verme qui la guasta
 si fermetat/durament no constresta
 e creure poch/si'l enuejos consella.
 Fin del Canto. xxx.

DE AMOR CANTO. XXXI.

QVim mostrara/la fortuna lloar
 del sobiran/do, per ella rebūt
 e tinch per foll/tot hom e deçebūt
 que poch ne molt/contenga'b mi de par.
 Yo so molt prop/deuiure ben content
 embarch nom fa/mes de vna passio
 que sembla'mi/que ve menys de raho
 puix ha rael/en vostre falliment.

Abmi nos

¶ Ab mi nos pot/comparar hom viuent
 puix la que am/crehen ques' la millor
 ab molt gran seny/e honestat de cor
 e yo la'm tant/que'lla me's ben volent.
 En lo comenc/fonch bona ma ventura
 seguir lo deu/la fi amon començ
 e si nou fa/mort que tota res venç
 donara' mi/la terra en vestidura.

¶ Mas Deu no fab/en lo mon creatura
 sens de fallir/alguna part de be
 d'hon l'hom es foll/qui ha laugera fe
 abandonant/aquell vltra mesura.
 Perque yom trob/no fart de son voler
 e no crech be/lo quem'es dit per ella
 e cuyt hauer/d'aço justa querella
 mas creure ferm/notinch en mon poder.

¶ Terme'n Amor/algu no pot faber
 e çell qui v creu/en Amor no fab res
 qui en tal cami/a pasejar es mes
 va per lo mig/mas si no pot hauer.
 Dos tots vnits/en vna voluntat
 deu fe Amor/e loqui sen parteix
 enell Amor/de continent pereix
 per amador/no deu esser comptat.

DE AMOR CANTO. XXXI.

¶ Amor se te/per pus injuriat
per home'nqui/troba lo seu cor fret
que per traydor/hon fos tot malifet
puix lo forças/de'sser enamorat.

Qui tebeu es/d'Amor es enemich
e porta'bsi/contra'mor lo fallir
si no es cregut/tolgues de'nfellonir
car de cor franch/hom no creu l'hom inich.

¶ Si lo meu vll/no tinch per ver amich
e del que se/no vull esser membrant
no creure vos/esser vers mi errant
e trobar me/de peguesa molt rich.

La mia mort/ami creix la sospita
e lo que se/que de mi nos'pot tolre
e de mon mal/nous voleu afats dolre
per poca'mor/que dintre vos babita.

¶ Ma opinio/es en mon cor escrita
que sino vos/als nola men pot traure
vos me podeu/en tot error fer caure
puix que Amor/forçar mi se delita.

Tant yo delig/que sia'mat per vos
que mes forçat/dubtar que axi sia
Amor me fa/de veritat falsia

no baste'n pus/quen esser sospitos.

Tornada.

TORNADA.

¶ O foll Amor/en l'hom molt desijos
 cabre no pot/en ell sats coneixença
 fa passio/li tol vera sentença
 e major ment/lo qui es amoros.

Fin del Canto. xxxj.

DE AMOR CANTO. XXXII.

Q Vins tan segurs/consells: vas ençercât
 cor mal estruch/en fastijat de viure,
 amich de plor/e desamich de riure
 com soferras/los mals quit son dauant.
 Acuitat donchs/ala mort que te'spera
 e per tos mals/te allongues los jorns
 ay tant es luny/ton delitos fojorns
 com vols fugir/ala mort falaguera.

¶ Braços vberts/es exida'en carrera
 plorant sos vlls/per sobres de gran goig
 melodios/cantar desla veu hoig
 dient amich/hix de casa'strangerâ.
 En delit preñch/donarte ma fauor
 que per null temps/home nat l'a sentida
 car yo defuig/atot home quem crida
 prenent aquell/que fuig dema rigor.

Ab vlls

DE AMOR CANTO. XXXII.

¶ Ab vlls plorant/e cara de terror
cabells rompent/ab grans hudulaménts
la vidam'vol/donar heretaménts
e deaquests dons/vol que sia senyor.
Cridant ab veu/horrible y dolorosa
tal com la mort/crida'l ben haurat
car si l'hom es/amals aparellat
la veu de mort/lies melódiosa.

¶ Bem marauell/com es tan ergullosa
la voluntat/de cascun amador
no demanant/ami l'efforç d'Amor
y én mi sabran/sa força poderosa.
Tots maldients/sagramentejaran
que may Amor/los tendra enson poder
e fils recort/lo colorat plaher
lo temps perdut/sospirant maldiran.

¶ Null hom conech/o dona mon semblánt
que dolorit/per Amor faça planyer
yo son aquell/de quis deu hom complanyer
car de mon cor/la sanch sen va luny á ut.
Per gran tristor/que'n mi es acostada
sécas tot jorn/l'humit quim soste'nuida
e la tristor/contra mi es ardida
en mon focors/may no se troba'rmada.

Tornada.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/la hora sent acostada
 que çiuilment/es ma vida finida
 puix que del tot/ma'sperança'sfugida
 ma'rma roman/en aquest mon damnada.

Fin del Canto. xxxij.

DE AMOR CANTO. XXXIII.

MAl venturos/no deu cercar ventura
 crehuar se çu/la frõt com lay nomenç
 no deslloant/los qui fauor ne prenen
 entre possant/llur bon saber e cura.
 Algu no deu/tan prest son juy hauer
 que çell desllou/qui ventura vol fenyer
 no virtuos/denegant lo atenyer
 ço que los fills/han menys d'algun saber.

¶ Elegesch donchs/de ser auenturer
 sibe nom pusch/tant retraure yestrenyer
 que'n cõtra' mor/mepogues tant empenyer
 si que fugis/ha son peu molt llauger.
 Senyor es gran/dels mundans regidor
 e son juhi/es al vll amagat
 ferint vos lla/d'hon fereu delitat
 e quel delit/vengues tot per Amor.

F Llonch es

DE AMOR CANTO. XXXIII.

¶ Llloch es lo temps/ del continu dolor
apart de tras/son çinch anys ya passáts
quem fuig delit/com si vuy s'acostáts
fent me sentir/fret a pres de calor.

Diuerfitat/de casos aportant
per deguastar/d'Amor lo benifét
dels bens d'Amor/conseruador sen ref
fora content/yo qui so desijant.

¶ A Deu n'a'l mon/no so de Amor clamant
car be m'ha dat/aygua'ma grande set
no fadollat/mas compte lin es fet
no pot cumplir/ço qui so desijant.
E no mereix/algun repreniment
car del çel terç/eguals forces nos fa
segons amar/cascu disposít está
e tant com pot/estreny son manament.

¶ Fortuyt cas/m'afet esser absent
del foch d'Amor/qui jam illuminá
en millor cas/ventural'apaga
e yo so çert/que Amor no son dolent.
Per que nom clam/d'Amor:mas de ventura
car son poder/me ha dessauorit
en abando/nom vol hauer jaquit
ans persegueix/Amor em a gran cura
Tornada

TORNADA.

¶ Lir entre carts/del mon deu perdre cura
 qui li conue/d'Amor perdre' sperança
 e tal o qual/es d'Amor la fermança
 ab lo desig/qui li dona punctura.

Fin del Canto. xxxii).

DE AMOR CANTO. XXXIIII.

¶ Cell qui daltrui/reb enuig e plahér
 e perdre vol /totalment sa'mistát
 es limester/haja per oblidát
 tot lo plaher/hauent ne desesper.
 E tot primer/ques l'uny desa presença
 e del plaher/no sia recordánt
 car si aquell/les present al deuánt
 enyorament/dobla sa ben volença.

¶ Tres coses son/que lunyen ben volér
 dan e defalt/e gran iniquitát
 al propi be/hom es tan inclinát
 que no vol be/d'hon gran dan pot hauér
 En gran defalt/nons basta la potença
 que çell amem/quins es desagradánt
 lo nostre'sforç/no sab ser en nos tant
 quel prim voler/no vinga en mal volença.

Fij Iniquitat

DE AMOR CANTO XXXIIII.

¶ Iniquitat/met l'hom en desespér
auorrint Deu/senyor quil ha creat.
ço fa lo seny/del hom quant es hirat
si auorrint/amant se tant primér.
A pres desí/l'hom ama sa semença
tant que lo Nau/cuy da esser Gigánt
e tant pot fer/ enuers nos mal vsánt
que'n mal voler/giram nostra sçiença.

¶ Si com l'hom fort/ques ygual de poder
ab l'enemich/quil es deuant posát
fins que'l vn dells/es per l'altre sobrát
algu no pot/ningun dret juhi fer.
Tot en anxi/nopuch donar sentença
entre Amor/ab Oy desacordánt
cascu d'aquests/en mi es tan puixánt.
que mon saber/noy concix diferença.

¶ Amor alcamp/no fon lo pus darrér
mas Oy vench lla/d'armes tan efforçát
que al pus estrem/ del camp l'a derrocát
que yom pensi/nos pogues may refér.
Mas nol falli/Amor sobre valença
mon foll voler/li fon prest ajudánt
Oy dona crit/dient, o llas y. quant
tardara Oy/quim tolga derremença.

Tornada.

TORNADA.

¶ Suplich a Deu/quem tolga concixença
o volent ell/hus yo de passió
d'aquella que/sia prop de rahó
leixant Amor/quim traheix en crehença.

Fin del canto. xxxiiij.

DE AMOR CANTO. XXXV.

SI Deu del cos/la mi arma sostráu
Si nom planyeran/sino mos cars parénts
car mos amants/nom son tanben volénts
que'n aqueil cas/nols calga dir/ploráu.
Escas lloguer/es dat amon trebáll
com no so plant/depena sostenguda
e si raho/nopot ser coneguda
culpa nom han/pus bon voler los call.

¶ E d'açom'planch/e quedament trebáll
e dins mi plor/e calle com ha mút
e fir me çell/quim degra ser escút
trencant mon cor/e crit demi no fall.
Est es Amor/quim trenca lo pensar
qui per null temps/sere per vos inát
e per aço/yom trob desesforçat
car tot afaig/porta'n vos lesperár.

DE AMOR CANTO. XXXV.

¶ Dels amadors/me vull ben informar
si es Amor/en desesperat cor
e si es viu/perque defet no mor
com per amor/no pot Amor mostrar.
No dire pus/mas contemple cascú
l'estat d'aquell/qui en tal cas se veu
mas guay demi/que tot lo cas es meu
donchs no sera/que no men plore algú.

¶ Los mals d'Amor/son poch's al iuhi comú
car en poch's cau/aquesta passio
e tal dolor/no la sent la raho
si no así/no pot jutjar algú.
Aquell coneix/la dolor de la mort
quen forca es/volent li donar volta
çell qui ha be/sa uida'n delits volta
de tal dolor/no pot fer bon repórt.

¶ Es veritat/si portam en rrecórt
que molts passats/morir ne sostengueren
conceixerem/quanta dolor hagueren
puis que morir/los son millor sopórt.
Sens causa gran/null acte gran se fa
perço cas/cu pot hauer conceixença
quel hom hauent/d'Amor poca temença
tant ardentment/gran dolor li portá.

Metje'nlo

DE AMOR CANTO. XXXV. 44

¶ Metje'n lo mon / saber noli bastá
 sentir lo mal / que lo malalt soferta
 mas per senyals / en la part descuberta
 pora jutjar / l'hom en quin punt está.
 En axi pren / al hom d'Amor ponçéll
 no pot sentir / passio mas veu l'acte
 de aquell que'n si / porta lo gran caracte
 d'Amor que may / contra si vol conséll

¶ Si com en peny / balesta lo quadréll
 ay tant com pus / la sua força basta
 la voluntat / del hom e dona casta
 tant quant Amor / la força l'ten enéll.
 En contra'mor / no valgue sauiesa
 fino David / sen fora be defés
 e sauis molts / no agueren tant apres
 si contra'mor / valgues alguna empresa.

TORNADA.

¶ Plena de seny / per no esser entesa
 la mia'mor / pora escapar sens merit
 e sabme greu / com no auran demerit
 per mon parlar / no sabent laus palesta.

FIN DEL CANTO. XXXV.

DE AMOR CANTO. XXXVI.

Alguns passats/donaren si amort
per escapar/dels mals quel mon aporta
e per hauer/vbert aquella porta
hon los desigs/tots venen a bon port.
Ami no cal/de aquest mon exir
per en cercar/aquell sobiran be
en voses tot/e nom cal dar hi fe
car veu mon vll/essent vos mon sentir.

¶ Grat fas a Deu/com sens mort soferir
tinch tot mon goig/dauant del espirit
ell es aquell/mon sobiran delit
e lo darrer/hon me plau romanir.
Ell es aquell/qui delit me sostrau
e aquell hon/mon mal y be feneixen
mos pensaments/de altra part nos peixen
ne han per bo/si res fora dell cau.

¶ Tant ma dolor/es en sobiran grau
com tinch present/mon be carestios
que si de mort/vull fer volenteros
nol puch hauer/car merce non te clau.
Gran crueltat/ab grahir poch va en guarda
perço no toch/a la porta quem'obren
mos sentiments/clarament me descobren
que la fauor/del alt secret nom'guarda.

Calcun

DE AMOR CANTO. XXXVI. 45.

Cascun semblant/a son semblant se'sguarda
donch aquest dret/qui es aquell quil romp ?
yo inclinat/gran desig me corómp
y en desijar/la que yo am ve tarda.

É tardara/si Amor no li reucla
los grans secrets/quels amadors pratiquen
tals que si no/en cos gentil nos'fiquen
obedients/ana Venus estela.

¶ Si com lo foch/quant es en la canela
mostra desig/d'anar a sa esphera
ma voluntat/vn moment no espera
tant com mills pot/als vents dona la vela.
Per arribar/al port mol desijat
en altre port/ami note lo ferre
e si del tot/del port me des a ferre
en esta mar/me trobare anegat.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/dich vos la veritat
que si podeu/faber ma gran Amor
creure no puch/no sintau gran dolor
nem fallira/de ben amar lo grat.

FIN DEL CANTO. XXXVI.

O mort

DE AMOR CANTO. XXXVII.

O Mort qui es/del mon la medicina
 de lo remey/contra mala fortuna
 en contra mi/hajes ley e no çuna
 puis vinch a tu/la orella me inclina.
 Mas tu defuigs/al hom qui a tu crida
 amant aquell/qui del encontre's lunya
 per tu encontrar/nit e jorn fas ma punya
 per ser plagat/de ta dolçe ferida.

¶ Ma dolor gran/no pot esser perida
 sino per mal/que'n cantitat la passe
 per altr'affany/no crech mon cor se lasse
 vn altre'n vol/dant pena infinida.
 Torbant mon seny/fins que dolor no senta
 lladonch yo pens/remey. aconseguesca
 altra dolor/me plau que sia fresca
 o prech la mort/que morir me consenta.

¶ L'i maginar/per null temps nom'esmenta
 altra dolor/o que apart no sia
 fa donar plor/perdent tota legria
 fuig dles gents/nom plau que alga me senta
 Deman de vos/que de mi vs vullau dolre
 aço deman/que leument puch atenyer
 e no es poch/ab que nom vullau senyer
 gran part del mal/vos me podreu disolre.

Dona tal

DE AMOR CANTO. XXXVII. 46.

¶ Dona tal sou/que per vos me vull tolre
tots los delits/quel mon als jouens dona
a vostra'mor/lo meu cor sabandona
lo vostre cos/per delicia vull colre.
E si d'aço/vers Deu comet ofensa
yo men confes/apenedir no baste
la gran fabor/del penident no taste
la vostra pens/fer de verins defensa.

¶ Tot lo reues/muda ma vana pensa
pregant vos molt/que mi no vullau planyer
e si reclus/me veu la gent complanyer
de sos delits/me peix Amor em pensa.
Amor ami/tan cominal se mostra
que fa ques foll/qui de mon mal se planga
e donchs enuig/de mi no us ne atanga
ma fort dolor/sera menys sens la vostra.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/Amor los mals me mostra
tots quants venir/en vn amador poden
reb los mon cor/tots quãts en pensam roden
e quant los call/aquesta es llur mostra.

Fin del Canto. xxxvij.

Per molt

DE AMOR CANTO. XXXVIII.

P Er molt amar/ma vida es en dubte
mas no cregau/que dela mort me tema
a poch a poch/ma esperanças fema
em vol fugir/mas nou fa en orrubte.

Haja mal grat/defa compassio
puix nom serueix/a mon affany guarir
lo detardar/no veda lo venir
e creix desig/e doblam ma passio.

¶ Deu m'ha donat/tal disposició
que mon voler/esguarda sol amár
e faent als/serueix acompanyar
l'estat d'Amor/en tót l'als abandó.

Yo am Amor/y ell ami punt no ama
e per ell am/linatje foeminí
generalment/ sia entes així
a quella vull/que'n fa culpam'defama.

¶ Ab tort e dret/mon cor d'Amor se clama
tort en passat/y ab dret gran de present
no perque fos/en algun temps contént
per null temps hac/tempre la mia flama.

Del temps passat/yo nom clame d'Amor
ell me valgue/mas noguem la temença
enuergonyit/no mostri ben volença
ne siu saber/mon valer e dolor.

E per finir/

DE AMOR CANTO. XXXVIII. 47.

¶ E per finir/mos jorns ab gran tristor
e per auer/Amor halgun iust clam
yo desamat/vol que'stretament am
fi que amant/del mon perdra labor.
Mi auorrint/ab abastat conórt
e fora vos/tot quant Deu haja fét
mon hauorrir/en compte vos no mét
mes que'mi vs am/si nom creheu feu tórt.

¶ O amadors/no vs cayga del recórt
vn fet tan car/per sola'stranyedát
yo gran parlar/dos anys so mut estát
no cregau donchs/que dolor done mort.
Yo son aquell/quim fora des exit
del espirit/al cos carga fexuga
mas no mes luny/vn hora des astruga
que perdre'l mon /sera millor partit.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/molts trobadors han dit
quel be d'Amor/es al començament
yo dich que'sta/prop del contentament
e que morra/si'l desig es complit.

¶ Fin del Canto. xxxviii.

Si com

DE AMOR CANTO. XXXXI.

SI com l'hom rich / qui per son fill treballa
 Se sol per ell / vol quel hauer feruesca
 e quāt la mort / vol quel fill jorns fenisca,
 dona sos bens / e tot goig desi talla
 Ne pren ami / qui llanç tot mon delit
 perdent a uos / lo goig de mon entendre
 car mon voler / en als no pot compendre
 ans tota res / me's enuig y despít.

¶ Amor ami / vostre cos ha'nbellit
 tant que lo blanch / d'altre cos, negre par
 e la negrer / que'n lull bellefa par
 semblām verinell / mostrant cor infortit.
 A la valor / la fama es enganosa
 ay tant valeu / que no se deidor
 que vs lloas prou / sino vostre amador
 d'aquest parlar / no vs fafau ergullosa.

¶ Ma vida es / amarga e plorosa
 si pert a vos / e per vos pert lo mon
 tots los camins / d'aquest tancats me son
 si fall ami / esperança dubtosa.
 Lo mal factor / qui ala sglefia cuyta
 torbat nos / mou / si della pert cami
 ne pus ne menys / e donch ne pren ami
 torbat me sent / perdent compte de fuyta.
 Ma voluntat

¶ Ma voluntat/ab la raho no luyta
 e cascun fa/lo mes de son poder
 ma voluntat/pus d'amar no pot fer
 son poder fa/e ma raho lan cuyta.
 D'un ventre trist/exir m'ha fet natura
 per vos amar/son lo meu naiximent
 no se als fats/com nols son de present
 en fer que vos/d'amar aguese cura.

¶ Sobres Amor/dos estrems me procura
 e lo mig dells/no puch auer trobat
 d'un poch esper/no puch esser llancat
 per gran desig/del qual es la factura.
 E d'altra part/lo desig es tan gran
 que no consent/ab si ferma crehença
 que per null temps/m'ajau ben volença
 de hu en als/vaig axi redolán.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/ quant lo desig es gran
 vol compliment/per fugir a dolor
 e ja complit/en semps mor ab Amor
 en mi tot sol/a vos es ja errán

¶ ENDREÇA.

¶ Lir entre carts/delits de Amor estan
 partits segons/d'hon furt la voluntat
 algu dells mor/ab lo desig finat
 altre delit/perdurable romaa.

DE AMOR CANTO. XL.

SObres dolor/m'atolt l'imaginár
 S'enteniment/nos dol nes pot esbatre
 ay tant es dolt/quel'a calgut abatre
 emon affany/plorant nos pot mostrár
 No trob remey/car ma dolor es tanta
 que mon voler/en parts notinch partit
 n'en sol vn lloch/lom trobe haunit
 fino'n morir/e viure que's decanta.

¶ Si com l'hom flach/qui l'es forçat triár
 ab qual de dos/homens forts s'a combatre
 no sab pensar/ab qual dega debatre
 espaordit/sos comptes no sab far.
 Ne pren ami/qui lo viure m'espanta
 e lomorir/me fera gran despít
 com viure vull/la mort prenh en delít
 com vull morir/la vida tinch per santa.

¶ Si com aquell/qui es veri donánt
 al mestre seu/e quant veu sa dolor
 ha pietat/del mal de son senyor
 e sobre aquell/vol esser ajudánt
 Vos pensament/perqui mon seny s'absenta
 per los treballs/dant li alteramént
 a son affany/donau acorrimét
 puis que sos mals/per mi ja vostrel's senta.
 Yo contra

¶ Yo contra faç/Nau engolf perillan
 l'arbre perdent/é son gouernador
 e per contrast/de dos vents no discor
 los mariners/embaladits estan.
 E castan dells/la sua carta tenta
 e son discors/en llur acordament
 pu volgra ser/prop terra passos çent
 l'altte tan luny/com vent pot dar empenta.

¶ Ma voluntat/abque'n la mar fuy mes
 fallida es/epogram fer ajuda
 ja ma raho/de son lloch es caiguda
 mos pensaments/contraris m'an ates.
 La mos defigs/no saben elegir
 vida ne mort/qual dells millor seria
 natura'n mi/vsa de macstria
 e pren la mort/per major dan fugir.

TORNADA.

¶ Plena de seny/nos pot ben soferir
 vida y dolor/sens pendr'algun espay
 lo meu defig/se conuerteix en glay
 quant me recort/que res vos aje adir.

FIN DEL CANTO. XL.

llapA

G

Los igno

DE AMOR ESTRAMPS. XLI.

LOs ignorants/Amor esós eixemples
 crehēt quels fets/de aq̄ll son estats faula
 reprenen mi / per quem trespot en altre
 prenent delit/en franch arbitre perdre.
 Allur semblant/vn gran miracle semble
 e major ment/alguns pus forts articles
 descrehent mort/esser de gran suferta
 e que'n dolor/de Amor delit se mescla.

Foch amagat/nodrit dins en les venes
 gran fum fahent/per via dreta o torta
 hira dins pau/e turment molt alegre
 llum clar e bell/portant absi tenebres.
 Aquests contrasts/los fins amadors senten
 dins en vn temps/Amor dins ells allotjan
 e tots aquells/no crehents ser possible
 sol de ser nats/natura pren vergonya.

Vehent lo çel/ma natura disposta
 volch influir/dos poders inuençibles
 a mi vinents/ab manera diuersa
 cascu prenint/lapart aell condigna.
 Faent amar/simplament la mi arma
 lo seu semblant/sentit de viçi munda
 el altra part/en mi no rromanch solta
 ans al çech foch/complidament se lliura:

Aquell

DE AMOR CANTO. XLI. 50

¶ Aquell Amor/que's diu voluntat bona
 e solament/ esguarda part honesta
 aquest Amor/ a fet ami amable
 per mon semblant/ el mijancant ministre.
 El altr' Amor/ que'n delit se intitola
 e de honestat/ es enemich rebetle
 ma'rma e cos/ per ell prenen ses armes
 aportants pau/ e guerra tot enseuble.

¶ Aquest Amor/ per nostres senys nos entra
 es fa present/ al comun seny e passa
 lo presentat/ per sos migs al entendre
 d'hon voler creix/ tant com l'hom si delita.
 Mas per quen grau/ delitós, l'amant puje
 dins enl' hostal/ que Venus lo alleuja
 totes virtuts/ e seny de la persona
 son desijants/ en seruitut del acte.

¶ Cells qui Amor/ bestialment pratiquen
 sens acollir/ en part delit dentendre:
 sol per la carn/ llur apetit se lliga
 que si no brut/ plaher, nols acompanya.
 Qui vol trobar/ Amor qui null temps folga
 no la çerch lla/ hon lo poder se vença
 car tota res/ perden la sua causa
 no es trobat/ d'aquell algun bon esser.

DE AMOR CANTO. XLI.

¶ Alguns he lets/en molt espocat nombre
 qui solament/d'Amor desperit amen,
 de aquest amor/participen ab l'angel
 e tal voler/en per null temps secansa.
 Los qui Amor/ab cos e arma senten
 amant lo cos/emes la part del arma:
 grau de Amor,homeniuol a tenyen
 sobre dos colls/lo jou d'Amor aporten.

¶ Puis arma ycos/donen esser al home
 casi forçat/es:aquests dos complaure:
 ama lo cos/a son semblant conforme
 ne fa reptar/sils infinits no cerca.
 Nostre spirit/a son semblant cobeja
 e de aquell/tots los actes quen ixen
 mas los volers/que d'aquests composts naixē:
 son pus ardents/que de algun Amor simple.

¶ De la virtut/es nostra vida exemple
 si que lo cos/venç al arma batalles
 yls poch's volers/lo seny del hom no tempral
 e d'och's quāt menys/los qui grā força portē.
 E tal Amor/lo iuhi no escolta
 tant dela carn/benivolença captā
 ab cor segur/deueure quella temptā
 ses blancs mans/los forts diamants pasten.

¶ Si be Amor/les passions auança
 en ser primer/lo desig li da força
 e puis delit/lo soste dins son regne
 fallint aquest/defall d'Amor lo çeptre.
 No sia entes/present deshonest acte
 car fin Amor/d'altra'mor se contenta
 si nol ateny/viu des esperança sola
 e la gran por/segueix lo seu contrari.

¶ Çell qui d'Amor/del tot nos leixa vençre
 si que raho/del seu consell no lunye:
 no mereix pas/la corona de martre
 de aquells passius/no hauents altre compte
 sino pensar/hauer llur vida terme
 finit aquell/qui ental estrem los mena
 crehent de ferm/los fets del mon ser ombra
 d'aquell Sol clar/qui tot llur cor escalfa.

¶ O tu Amor/de qui mort no triumpfa
 segons lo Dant/historial recompta
 e ningun seny/presumir nos'ocupe
 contra tu fort/victoria consegre.
 E cosfos dos/ab vna'rma gouernes
 la vida llur/en vn esperit penja
 çell qui de tu/lo terme pensa'tenyer
 no sab de tu/ignorança deixible.

DE AMOR CANTO. XLII.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/tres son les grans carreres
hon veritat/per nulls temps se paseja
hira y Amor/ab si no la consenten
el altre es/general ignorança.

Fin del Canto. xli.

DE AMOR CANTO. XLII.

¶ Allen aquells/qui de Amor an parlát
e dells passats/delint tots llurs escrits
en mi pensant/meten los en oblits
en mon esguart/nengu es namorat.

Car pas delig/sens esperança hauer
tal passio/james home sosténch
perals dampnats/nostre Deu la reténch
sols per aquells/qui moren sens esper.

¶ Puis mon affany/es entre tots primer
Amor fa tort/com se rete mon dret
als fals e pechs/no dona fam ne set
ne fret ne calt/tots han complit mester.
Car non es hu/no trobe tot son alt
merçe hauen/si james la demana
yo d'Amor visch/e de'sperança vana
si pens hauer/raho de ser ne calt.

Nos o en pes

DE AMOR CANTO. XLII. 52.

¶ No fo en pes/ne temptat per defalt
de res que'n vos/los meus vlls hajen vist
l'enteniment/per lo vostre'sconquist
en gran raho/es causat aquest alt.

Vos no veheu/ma pura intencio
car defamor/vos enfosqueix la vista
perço romanch/ab la mi arma trista
com no mirau/la mia afectio.

¶ Del pare fant/no cal hauer perdó
car mon peccat/es amar follamént
deman'l'ami/car per mon sentiment
e fer d'Amor//catiua ma raho.

Sia content/Amor del cos sens pus
e là raho/seruira son offiçi
mon sentiment/ques veu prim sia niçi
que no se'sguart/ab qui tinga l'ull clus.

¶ Fent be amolts/a la mort me acús
car sere'spill/dels altres amadors
prenint remey/a totes llurs dolors
car en vers mi/tota dolor es jus.

Ay tant com he/pus alt lleuada pensa
e netament/ay en Amor entés
seny feminil/fora si m'a en pés
sent a si tort/e ami gran offensa.

DE AMOR CANTO. XLIII.

TORNADA.

¶ Plena de seny/yo vull y Deu dispensa
que per amar/yo fenescia mos jorns
mas sin'escap/per null temps dare torns
per dona que'n/ver amor se defensa.

Fin del Conto. xlij.

DE AMOR CANTO. XLIII.

VEles e vents/han mon desig cumplir
faent camins/dubtosos per ia mar
Mestre, y Ponēt/cōtra dells veig armar
Xaloch, Leuant/los deuen subuenir.
Ab llurs amichs/lo Grech e lo Nigjorn
fent humils prechs/al vent Tremuntanal
que'n son bufar/los sia parcial
perque tots cinch/complesquō mon retorn.

¶ Bullira el mar/com la caçola al forn
mudant color/clo estat natural
e mostrara/voler tota res mal
que sobre si/atur vn punt al jorn.

Grans epochs peixs/a recors correran
e cercaran/amagatalls secrets
fugint almar/hon son nodrits efets
per gran remey/en terra exiran

Los peregrins

DE AMOR CANTO. XLVI. 53.

E Los peregrins/tots en temps votarán
 e prometran/mòlts dons deçera fets
 la gran pahor/traura'llum los secrets
 que al confes/descuberts no haurán.
 En lo perill/nom caure del esment
 ans votare/al Deu quins ha lligats
 de no minuar/mes fermes voluntats
 e que tostemps/me sereu de present.

E Yo tem la mort/per no ser vos present
 perque Amor/per mort es anullat
 mas yo no crech/que non voler sobrat
 pusca may fer/per tal departimént.
 Yo so gelos/de vostre scas voler
 que yo morint/no metau mi en oblit
 sol est pensar/me toll del mon delit
 car vos viuint/no creu se pusca fer.

E Apres ma mort/de amar perdra poder
 e sia tost/en yra conuertit
 e yo forçat/d'aquell mon ser exit
 tot lo meu mal/sera'uos no veher.
 O deu perque/terme noy hà en Amor
 car prop d'aquell/yo m trobara tot sol
 vostre voler/sabera quant me vol
 tement fiant/de tot lo venidor.

Yo fon

DE AMOR CANTO. XLIII.

¶ Yo son aquell/pus estrem amador
apres de aquell/aqui Deu vida tol
puix yo son viu/mon cor no mostra dol
tant com la mort/per sa' strema dolor.
Abe o mal/d' Amor yo so dispóst
mas per mon fat/fortuna cas nou porta
tot esuellat/ab desbarrada porta
me trobara/faent humil respóst.

¶ Yo desfig ço/quem pora ser gran cost
y aquest esper/de molts mals me conorta
ami nom'plau/ma vida ser estorta
d'un cas molt fer/qual prech Deu sia tost.
Lladonchs les gents/nols calra donar fe
al que Amor/fora mí obrará
lo seu poder/en acte's mostrará
e los meus dits/ab los fets prouare.

TORNADA.

¶ Amor de vos/yo sent mes que no se
de que la part/pijor men romandra
e de vos sab/cell qui sens vos está
aioch de daus/vos acompanyaré.

FIN DEL CANTO. XLIII.

Amor se dol

A Mor se dol/com breument no muir
 puix noli fall/per esser de mi fart
 car sos mals ginys/m'an portat en tal part
 que mon delit/es quant de plor abuyr.
 E de mon dan/yo no so mal mirent
 car so forçat/d'entrar dins tal presó
 que'l seny tinch pres/l'arbitre y la rahó
 Amor ho te/per seu forçadament.

E Yo fas tot quant/me diu lo pensament
 e si hagués/tant seny com Salomó
 fora tot poch/no dar ocaffió
 que no temes/a son gran manament.
 Çell qui no sent/que pot fer molt amar
 yó li perdo/si de mi va trufant
 Piramus volch/morir passat d'un brant
 e per semblant/mort: Tisbe volch passar.

E Sino es pech/quís deu marauellár
 d'algun cas fort/ques de veng'a'n l'amánt?
 l'hom fora seny/no pot ser ben vsánt
 tal me confes/donch nom vullau reptár.
 Amor apres/lo carh si en res fallésch
 car so abstret/de seny e de saber
 e res no faç/en contra son voler
 desijant be/la dolor li graésch.

DE AMOR CANTO. XLIIII.

¶ Estant apart/tot sol yom'empeguésch
imaginant/ço que deuria fer
d'executar/no dech auer espér
puis lo primer/ afaig no enfeguésch.
L'imaginar/Amor me vol rependre
tant largament/ab vergonyam'refrena
com se fara/que ab cara serena
haja poder/dema rahò estendre?

Los fets d'Amor/yo no puch ben entendre
de grans contrasts/ma opinio es plena
honrran lo jorn/que no sent vlla pena
pensant en ço/que vinch al arma rendre.
Si altra veu/l'imaginar mi porta
per dar senyal/que yo sia cregut
suplich la mort/que'n vn tal cas m'ajut
e si nom val/ma veritat jau morta.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/fins a veure la porta
de mos defigs/sobirans so vengút:
no y e tocat/ans me torn com'amút
e per tornar/ja trob la via torta.

FIN DEL CANTO. XLIIII.

Leixe la fort

LEixe la sort/lo seu variat torn
 cesse Amor/son doloros costúm
 dell so content/si be noua costúm
 nom pot donar/mes en lo present jorn.
 Mas yo vull ço/que natura no te
 e desig mes/que yo no puch trobàr
 volent que res/no pogues empachàr
 aquell delit/que per Amor me ve.

Ara conech/que pren mes aquest be
 que tots aquells/que yo poria hauer
 e dels pasats/compte nomen cal fer
 foren no res/segons se veura be.
 Delit d'Amor/no préhi james tant
 que fos çelos/de tot l'hauenidór
 mas de present/tem quem fallega Amor
 e quant me pot/noure yo so duptant.

E si de mi/youm trop segur pensánt
 a uos yo tem/ay tant com a enemich
 mas sobre tot/Amor tem quem desllich
 aquell nuu çech/del qual ell fonch lligánt.
 Aquell voler/que yo puch be regir
 nom fa pahor:ne res que'n mi sera
 l'altre voler/que'n paisio estara
 donem la mort/quant me volrra jaquir.

Perque's

DE AMOR CANTO. XLV.

¶ Perque's pot fer/que pot disminuir
 en mi Amor/sens mon consentiment?
 ja sent dolor/e com mon sentiment
 no es forçat/de mon voler seguir.
 Eyo segur/d'Amor e mi e vos
 tendrem per çert/de ser ben haurát
 e als nom fall/si no seguretát
 car en present/baste'n ser gloriós.

¶ Iames ami/que no fos desijós
 d'aquell desig/que per fretura hauém
 d'alguna part/lo meu voler fou sem
 per quem falli/en parts ser delitós.
 Amor ami/eltrany's termes a mes
 mon desig es/per vos cumplit de tot
 ab fermetat/vull hauer sol vn mot
 que de'nemichs/d'Amor sia deffés.

¶ Vostra valor /m'ha en Amor enpés
 e lo voler/quem sembla ser tot meu
 el alt secret/que fer compte nos deu
 car forçat suig/d'aquest soch ser ençés
 Si la valor/vostre y el voler fall
 ab ell's mesclats / lo meu alt finará
 mentre vullau/e valgau no morrá
 d'aquestes tres/pedres:fas mon fermáll.

Tot escriu

DE AMOR CANTO. XLV. 56.

¶ Tot' escriuent/jutja lo seu treb'all
 pus affanyos/que no'l del cauador
 tot axin pren/a cascun amador
 baixant tot cas/y el seu munta'cauall.
 Y el pobre hom/fa juhi del tiránt
 que son pensar/tostemp's corre adelit
 ja es de Deu/qui viu ab null despit
 car lo pus rich/es lo mes pobrejant.

¶ Yo so amat/e vifch dolorejant
 d'altres dolors/quel no amat no sap
 yo tem de mort/lo cor e mes lo cap
 d'aquella que/de present so amant.
 Yo am molt mes/per ser ne ben volgút
 car mon delit/de fa'mor se nodreix
 si contra'mor/lo seu voler faleix
 qui pensara/lo mal ami vengút?

TORNADA.

¶ Ho foll Amor/en dolor so caigút
 com no veig hom/que parle be de vos
 e veig ne tals/hauent justes clamors
 Deu guart ami/de ser en tal vengút.

FIN DEL CANTO. XLV.

Si be mostrau

DE AMOR CANTO. XLVI.

SI be mostrau/que mi no hauorriu
 Sans vos altau/de ma simple paraula
 y mos escrits/no creheu eiller faula
 e vs plaiu de mi/si algun hom ben diu.
 Quant yo ymagin/que per vos yo amar
 auorrefeh mi/gui res no y fall d'entegre
 en aquell punt/tot mon voler es negre
 puis quel vostr'alt/no passa'n ben amar.

Conort bastant/en mi no puch pensar
 e si per temps/alguna part ne atench
 fera per ço/comprat d'Amor tal prenh
 quel sabra mal/sil he'desamparar.
 Haure Amor/de mi desposcit
 que per null temps/tal seruent cobrará
 aquest pensar/conort ma'portará
 durara tant/com fere'nfellonit.

So que de man/mereix preu infinit
 nol vull hauer/ab res no mereixent
 Panima vs do/ques a Deu bell present
 ella nol plaiu/hauer lo cos iaquit.
 Nous preth de' amor/esas q' lam denostreu
 del ques en vos/aure singular grat
 si bon voler/me tenu amagát
 tant a mi mal/ab quel me amagueu.

DE AMOR CANTO. XLVI. 57.

¶ Yo so ben çert/que vos me conoixeu
 e los tres temps/de mi no ignorau
 mos pensaments/yo crech que sapiau
 nous preheu donchs/si nom regoneixeu
 Lo meu voler/al infinit se acostia
 sera content/del vostre poth, molt
 donchs en vers mi/noy cal anar d'fcolt
 lo cami es pla/sens barranchs ne gran costa.

¶ Vostre voler/tot quant puch dar me coia
 nom resta pus/quel viure dolorós
 dos grans contrasts/de voler veig en vos
 mon viure vs plau/de mort es la resposta.
 Los vlls tinch cluchs/no conech nit ne jorn
 ne tinch hom prop/qui del temps me auise
 no sent res ferm/ab que lo temps diuise
 ab tot aço/ma pensa no pren born.

TORNADA.

¶ Lir entre cartés/dins mi port vn calt forn
 cohent vn pa/d'vna dolça sabór
 y aquell mateix/sent de gran amargór
 tot açom pren/deu hores en lo jorn.

FIN DEL CANTO. XLVI.

H

Retigam

DE AMOR CANTO. XLVII.

RÉtingam Deu/en mon trist pensamént
 puix que nom tolço perque pas tristör
 en ella sent/vna tan gran dolçör
 per si e com/altre delit no sent.
 Sens grat fere/si james lam'despüll
 e solament/a saig della eixir
 tant gran delit/me sent della venir
 que no desig/res forami ne vull.

¶ Tot quant yo pens/e tot quât veu mō vll
 tot com es bell/e mes portant delit
 de tant me trob/yo pus adolorit
 caren mon cor/bon delit nos recüll.
 Fet es demi/lo ques deuie fer
 perdent Amor/no vull quem aiut Deu
 en fer quel mon/me done res del seu
 puix no te res/dispost amon voler

¶ Menys de ser trist/nom plau delit hauer
 d'aquell ho dich/ab la tristör mesclât
 car aquest es/lo pus terrible'stât
 de tots aquells/ques pot almon saber.
 Yo pert aço/que molts homs an perdüt
 e men dolch mes/tant com d'Amor los pas
 per mas amar/yo m trob en aquest cas
 no hauent als/preat ne conegüt.

Amor

DE AMOR CANTO. XLVII. 58.

¶ Amor ha fet/quen aço so vengút
que pert lo mon/per no poder amar
e pogras fer/si pogues comportár
que yo amas/e que Amor nom ajút.
Tot son en sempo/veure yo no dispóst
aleixarme/de Amor totalment
de que romanch/en tal trist pensamént
que a la mort/visiblement me acóst.

¶ Trist ab delit/la mort yo pendre tost
e ja en mi/es perdut mon rremey
fort passio/abasta mudar ley
e fer d'açer/e pedra cor compóst.
Yo son aquest/quen la mort delit prenh
puis que no tolch/la causa per quem ve
ma passio/en tristor me deté
que no sent pus/en son temps ni enténch.

¶ Mon mal no es/tant com en altre'n vench
yol he fet gran/preant molt lo que pert
car vehent me ser/de tot'Amor desért
la terram fall/e alçell no me esténch.
Mentre no pens/yo trob algun repos
mas lespirit/meu:tostemps esta trist
per l'habit pres/que llonch temps es que vist
d'un negre drap/o çeliçi molt gros.

DE AMOR CANTO. XLVII.

¶ Nom fadelit/res pertanyent al cos
 puis l'esperit/noy es participant
 natura'n mi/sabiament obrant
 vol quem'efforç/e mon decret noy pos.
 E ja del tot/vençut perl'habit vell
 no prenh delit/en res fora'l costum
 pensant mos mals/tot lo temps y consum
 e sent hi-be/puix me delit en ell.

¶ Non trob en mi/voller emenys consell
 a desijar/cofa alguna del mon
 mos pensaments/recollits dins mi son
 per no pensar/res que sia d'aquell.
 Lo dia clar/volria fos escúr
 adulaments/e plors en lloch decants
 no te lo mon/coses ami bastants
 en fer que dol/per tostemps nom atúr.

¶ Per ignorar/be tot hom se procur
 grossos delits/no sabent quant se nou
 fora tot seny/es qui sos comptes clou
 que perduts ells/del mon se desnatur.
 Aço es ver/mas tristor me te pres
 tant que delit/sent,com tal me conéch
 e sab fer tant/que tot delit renéch
 ne puch sentir/altre'n senta jamés.

Molts hau

DE AMOR CANTO. XLVII. 59.

¶ Molts han jaquit/lo mon sens perdre res
 sols per consell/de llur bona raho
 e yol jaqueix/per falsa opinio
 pensant que pert/lo mon e tot quant es.
 Mon foll pensar/me disponch voler tal
 que afet mi/Deu d'Amor adorar
 e yo forçat/de aquell apartar
 me par fer bo/tot quant a tots es mal.

¶ Puis que lo mon/ne Deu ami no val
 a releuar/la causa d'hon so trist
 ami plau be/la tristor que yo vist
 delit hi sent/mentre yom trobe tal.
 A Deu suplich/que viure nom allarch
 ho meta en mi/aquest proposit ferm
 que mon voler/en vers ell yo referm
 perque anant/a ell no trobe'n barch.

TORNADA.

¶ Axi disposst/dolç me sembla l'amarch
 tant es en mi/enfeccionat lo gust
 a temps he cor/d'açer de carn de fust
 yo so aquest/quem dich Ausias March.

FIN DEL CANTO. XLVII.

DE AMOR CANTO. XLVIII.

LO jorn ha por/de perdre sa claror
com ve la nit/que'spadeix ses tenébres
pochs animals/no clouen les palpébres
e los malats/creixen de llur dolor.
Los mals factòrs/volgren tot lany durás
per que llurs mals/aguesen cobrimént
masyo visch meny is/de par:en mō turmément
e sens mal fer/volgra que toft passás.

Ed'altra part/fas pus que si matás
mill homens justs/menys d'alguna merç e
cor tots mos ginys/he trets per trahir me
e no cuideu/quel jorn men escufas.
Ans en la nit/treball rompent ma pensa
per que'n lo jorn/lo trahiment cometa
por de morir/ne de fer vida'streta
nom tol efforç/per complir ma offensa.

TORNADA.

Plena de seny/mon enteniment pensa
com abtament/lo llas d'Amor semeta
sens aturar/pas,tenint vida dreta
yaigala si/si merçe nom de fensa.

FIN DEL CANTO. XLVIII.

Nos marauell

NOs marauell/algú perquem enyor
 car tot delit/es ja fora de mi
 tant com major/part d'aquell yo senti
 com es passat/se dobla ma dolor.
 Car yo crech çert/que lo temps es passat
 ab cor tot ferm/que tal en mi no torn
 plagues a Deu/quem desmembras lo jorn
 ab qui yre hon/Àmor m'a delitât.

¶ Si çom lo temps/a ploure aparellât
 la terra y vent/l'es a ploure auiment
 tota dolor/d'altra m'es conuinent
 quen ma dolor/sia apassionât.
 Tot cas estrem/nie porta'recordar
 lo propi dan/y el lunyament de be
 mas yom doleh mes/si algun mal d'Àmor te
 car en l'affany/es companyo e par.

¶ Sicas semblant/adalgú veix passâr
 yom dolch pus fort/e planyent he delit
 planch ell emi/e am l'oy e despit
 del qui james/senti lo mal de Àmor.
 E crech de çert/esser mal venturos
 qui major be/quel be d'Àmor sentrà
 aixi com yo/se que son be perdrâ
 y ab lo dolç tast/sentra mes l'amargôs.

DE AMOR CANTO. XLIX.

¶ Lo major be/de perdre'sperillós
 mes quel mi ja/y el poch es pus segur.
 e si enlo molt/hauia llonch atúr
 tot be complit/seria entre nos.
 Mas dintre nos/nostre'nemich portám
 qui sense nos/lo nostre delit tol
 e fora nos/de'n barchs vn gran estól
 es com lo ferm/voler, de dona'mán

¶ Tants son los dits/dessligants lo lligám
 que noy ha nuu/que pusca ser dit çech
 enfer contrast/vers Amor hom no's llech
 dins nos mateixs/medicines trobám
 O nostre amar/per son mal cor e cap
 la sua'mor/no pot molt en vellir
 o son voler/per temps han malaltir
 e casos molts/d'hon no veig hom escáp.

¶ Bem marauell/hon tanta dolor cap
 com en aquell/qui en temps dolent e trist
 lo prosperant/ab lo recort ha vist
 l'esperiment/solament aço sap.
 No esperant/ja delectaçio
 per mudament/primerament de si
 e per de falt/de no trobar en qui
 plaure pogues/sa carn e lá rahó.
 Mon remen

¶ Mon remembrar/es ma confusió
 e com no sent/que ben dega venir
 car he perdut/delit quant al sentir
 l'enteniment/es obs que altrem do.
 Habits nouells/seran no coneguts
 e fera molt/si en aquest temps durant
 vida nom fall/lo delit esperant
 ans que aquells/ami sien venguts.

TORNADA.

¶ Amor Amor/aquells son decebúts
 que'n ioch de daus/e dones han llur be
 car menys ferm res/la fortuna no te
 de mal en be/dins vn punt son caigúts.
 Fin del Canto. xlix.

DE AMOR CANTO. L.

¶ Vim tornara/lo temps de ma dolor
 Q'em furtara/la franca libertat
 catiu me trob/liçençiat de Amor
 e dell partit/tot delit me's luyat.
 Si col senyor/auorreix lo seruient
 que null castich/ne carrech li vol dar
 axi Amor/m'hadat bandonament
 que son poder/en mi nol plau mostrar.

En yra

DE AMOR CANTO. L.

¶ En yra esta/de Deu lo peccador
 com enest mon/treball noli es dat
 dels bens de Deu/no sia'sperador
 no ha lloguer/qui no ha treballat.
 Axi d'Amor qui no sent lo turment
 en fos delits/nos cur a delitar
 tot amador/prenga en aço esment
 que sens tristor/nos pot molt alegrar.

¶ Dolor es gran/de tot fin amador
 com desesper/li es deuant possat
 mas per merçe/A mor lies donador
 que desparar/delit:no es llançat.
 Goig e tristor/li es tan de present
 esper e por/luny li volen mostrar
 son mal e be/dels quals ha tostemps sent
 e lo que pert/apres torna'cobrar.

¶ Apres lo mal/qui sent de be sabor
 no pot ser dit/de tot mal ahuirat
 lo past d'Amor/no ha tanta'margor
 que sus tot dolç/no sia estimat.
 Dela sabor/nom conech sentiment
 e pus amarch/que fel es de gustar
 car yo soffrir/dolor de'nyorament
 ne veig cami/per algun be'sperar.

Quid' amor

¶ Qui d'Amor fuig/dell es encontrador
 e yo quil çerch/dins mi nol'he trobat
 en llochis lo veig/diffamat per traydor
 e fuig de mi/quil he mills qu'altre honrrat.
 Yo nol de man/per don al mon viuint
 mas que dins mi/ell vulla reposar
 sembla la mott/qu'alcança lo fugint
 e fuig d'aquell/qui la vol encontrar.

¶ Cremat vull ser/d'Amor per sa calor
 car dins son foch/yom trobe refrescat
 si com lo sançt/hauent en Deu ardor
 en son turment/se troba consolat.
 Tan quant Amor/es fort y en mi potent
 lo seu delit/prop mi sent acostat
 e sim ve cas/qu'altrem'ha fer content
 fora de mi/mon delit he trobat.

¶ Ay tant pot fer/de Amor la gran fauor
 que bastara/fer quel enamorat
 nol tocara/esperança ne por
 tant estara/en goig present trobat.
 Yom se'blidat/hauent tal sentiment
 propi es ami/tal estat desijant
 al ignorant/desig nol ve en esment
 enemich me's/lhom d'Amor ignorant.

L'home

DE AMOR CANTO. L.

¶ L'home no pot/ser al mon viuidor
 si d' humor mal/sera vist netejat
 lo be y el mal/conseruan la color
 d' hom radical/que sens ells es guastat
 Axi de Amor/qui lo seu mal no sent
 no pot enell/sa passio durar
 desig lo te/que's de be falliment
 y el be ates/tal desig fa cessar.

TORNADA.

¶ Amor Amor/yo so ver penitent
 com de ingrati vos he volgut reptar
 per no trobar/lloch:ami conuinent
 es lo de falt/com yo no puch amar.

Fin del Canto.I.

DE AMOR CANTO.LI.

E N aquell temps/senti d' Amor delit
 quant mō pensar/mira lo temps present
 le aduenidor/nom porte en esment
 que lo passat/sonch llançat en oblit.
 Ia noni fara/mon sentiment dormir
 quen lo començ/ignyor sa mala fi
 tals fets Amor/sol aportar ab si
 que tots sos bens/en dol han conuertir

Lo be d'

¶ Lo be d'Amor/clar mostra ab lo delit
 al amador/lo mal qui l'es vinent
 es vn senyal/que no pot sser mintent
 puix que'nlo goig/se troba entrestit.
 Qui es content/es molt prop d'auorrir
 en pus breu temps/que de vespre a mati
 grat sobre grat/en cambis fauori
 errant es dret/nol plau debats finir.

¶ Lode sijat/plaher, volta'n despit
 no te lloch ferm/d'Amor lo sentiment
 sos torns he vist/aflats complidament
 e veig aquell/de mill colors vestit.
 Detras ell va/continuu penedir
 tal seguidor/nol viu mentre'l segui
 ab los vlls cluchs/de tras sos peus aní
 guiant me'n part/hon tart pogui eixir.

¶ Si com lo jorn/va primer que la nit
 e della es/vn cert demostrament
 va lo delit/d'Amor primerament
 dolor apres/no vol hauer jequit.
 Haucnt poder/de tota res delit
 que ab sa llet/dolça delit nodri
 tot ço que naix/delit ho consenti
 e corromp si/per extrem dolorit.

De's mals

DE AMOR CANTO. LI.

¶ Dels mals d'Amor/que trobadors han dit
no se pus fort/que son gran mudament
lo ferm estat/no dura longament
seguint aquell/vn nouell apetit.
Fahent iequir/ço que vol hom seguir
mon apetit/vol ço que no volgui
volent amar/lladonchs yo auorri
e no volent/ame sens consentir.

¶ Certs mals d'Amor/per sa culpa he dit
altres ne son/fortuna mal mirent
casos portant/d'hon ve departiment
donant enyor/y entre alguns met oblit.
A mort breu ment/Amor porta'morir
iaquint dolor/aquell que no mori
e lo qui mor/no tem final juhi
per gran dolor/forçat d'Amor partir.

¶ Los fets de Amor/nom plau me tre'n oblit
ab quils agui/ne'l lloch nom cau de'sinert
no puch sentir/com los era sintent
hon seny no teny/no es per seny sentit.
Lo meu recort/ami no pot suplir
dar lo delit/que per Amor senti
perdent lo tast/que per Amor tasti
apoch instant/lo delit viu fugir.

Ab la raho

¶ Ab la raho/ algu no ha sentit
 lo mal d' Amor/ e lo delit quen sent
 en altre lloch/ ha son setiament
 y es ja dins mi/ alterat y marfit.
 Quant altres bens/ de mi yo veig fugir
 enyor aquell/ que temps son quem fugi
 puix que lo lloch/ de Amor en mi falli
 Amor en mi/ nos'troba hon tenir.

¶ Tot mudament/ es vera ment fallit
 e d' Amor es/ lo seu sosteniment
 car de res hom/ no pot esser content
 si en vn estat/ Amor lo te' stablit.

¶ Si fermetat/ Amor fa de fallir
 com portara/ res ferm Amor en si?
 donchs si Amor/ en fermetat fallí
 raho es gran/ puix no ferm la'tenir.

TORNADA.

¶ Amor Amor/ temps es de penedir
 si que vehent/ nos gire mon cami
 lo vostre be/ fastig porta prop si
 o tal dolor/ que sab prou qui v sab dir.

Fin del Canto. 1j.

No pot

DE AMOR CANTO. LII.

¶ No pot mostrar/lo mon menys pietat
 com en present/de sobre mi pareix
 tot Amor fall/sino a si mateix
 de'n veja es/tot lo mon conquistat.
 Qui senys affany/no vol fer algun be
 com lo fara/contra si ab gran cost?
 cascun cor d'hom/yo veig pus dur que post
 algu nos dol/si el altre algun mal te.

¶ Lo qui no sab/no pot hauer merçe
 d'aquel que iau/en turment e dolor
 donchs yo perdon/a cascu de bon cor
 sino fui plant/del que mon cor soste.
 Secretament/ab no acustat mal
 venturam'fa/sa disfavor sentir
 d'Amor nom clam/si bem'porta'morir
 be y mal passant/yom reste cominal.

¶ Altre focors/de voftr'Amor nom val
 sino quels vlls/me demostren voler
 ne res pus fort/de vos no puch saber
 ans si mes çerch/per fer content nom cal.
 Yo veig molt hom/sens amar fer amat
 y el mentidor/tant com vol es cregut
 e yo d'Amor/tan sobrat y vençut
 que dir no puch/quant so enamorat.

Tornada.

TORNADA.

Amor Amor/vn habit m'he tallát
 de vostre drap/vestint me le spirit
 en lo vestir/ample molt l'he sentit
 e fort estret/quant sobre mi es estat.

Fin del Canto. liij.

DE AMOR CANTO. LIII.

Molt he tardat/en descobrir ma falta
 per jouentut/quem nega experiment
 en vn cas nou/l'hom es mal concixēt
 e major ment/si la raho es malalta.
 Per gran esforç/de folla voluntad
 car tant com es/la voluntat mogúda
 l'hom deu hauer/del seny maior ajuda
 si virtuos/vol esser nomenát.

Qui son cami/verdader ha errát
 per anar lla/hon vol sojorn hauer
 es li forçat/que prenga mal sender
 e may venir/en son lloch desijat.
 Tal cas m'ha pres/volent me contentar
 mon ferm voler/per altre tal amant
 no ha trobat/lo seu propi semblant
 car son esguart/es verament amar.

I L'nteniment

DE AMOR CANTO. LIIII.

¶ L'enteniment/en qui'l iuhi no es clar
forçadament/ha pendre opinions
voluntat mou /sostitiques rahons
fent les valer/e per bastants passar.
Si com flori/qui bona color ha
e no val res/coneguda sa ley
ne pres ami/que'n pensa monti Rey
fahent rahons/quals veritat des fa.

¶ E si pas mal/bon dret ho consentrà
puis es dit foll/çell qui serueix senyor
que no pot fer/content bon seruidor
e per null temps/ningun dret iuhi fa.
Vehent qui mal/administrador es
al cauador/donant lloguer de metje:
en los llochs plans/fa durar lo estret setje
lo fort castell/enterrà tost l'ha mes.

¶ Prenmen axi/com agrosser pajés
qui bon sement/en mala terra met
vltra cuidant/pensa hauer bon esplét
d'aquell terreny/qui buyda los granés
Afats ha seny/qui no ha sentiment
per ençercar/etrobar la raho
e pren esment/del mal del companyo
per cas passat/jutja lo seu present.

Seguint

DE AMOR CANTO. LIIII. 66.

¶ Seguint l'estil/ qui natura consent
 ço quel seny/e veure clar abasta
 negre forment/no dona blanca pasta
 nel A se ranch/es animal corrent.
 Tant poch sera/que nulla dona senta
 ne veja prim/lo fin secret d'Amor
 si per amar/no sofre gran dolor
 y en sentiment/triada en millars trenta.

TORNADA.

¶ Plena de seny/si algu mi esmenta
 tots los hoents /diuen que so millor
 pus franch e fort/e callant amador
 ma voluntat/fahent d'Amor seruenta.

¶ Fin del Canto. liij.

DE AMOR CANTO. LIIII.

L La so ates /d'hon so volgut fugir
 tinch me per pres/eno lo enpresonat
 mas yo veig clar/lo cors de mon mal fat
 e nol'he vist/ans que'n fas mans venir
 Pren men axi/com al deuinador
 de sa greu mort/per alguns clars mitjans
 prenosticant/no fugir de ses mans
 ja te per fet/tot quant es venidor.

I ij O tu mal fat

DE AMOR CANTO. LIIII.

¶ O tu mal fat/mal prenofticador
 e veig te axi/com si fosses present
 per tal senyal/que no pot ser mintent
 puix m'ha plagut/lo que fuy uorridor.
 Quant lo vengut/al prenofticat punt
 vehent fuy orb/esabent ignorant
 nose que fon/quem tench lo cor tirant
 per anar lla/hon no volgra ser junt.

¶ Si col Senglar/que deualla del munt
 pels Cans petits/qui nol bastan matar
 e baixa'l pla/hon veu Alans estar
 vol eno pot/tornar del plan amunt.
 Ne pren ami/que per fugir mal poch
 caich en les mans/de dolor sens remey
 perpetual/sens mudar esta ley
 ans creixera/com en lloch dispost foch.

¶ No creu lo fat/molt hom quies badoch
 e molt grosser/li alonga'l poder
 sobre que va/eque pot en nos fer
 lo cor es seu/e tot quant d'aquell toch.
 Mogut e ferm/ha lo poder de Deu
 tant quant al temps/se mostra variat
 mas tot per Deu/es aixi ordenat
 lo qual nos'mou/ne muda'l horde seu.
 Lo fat se pren

DE AMOR CANTO. LIIII. 67.

¶ Lo fat se pren/segons l'entendre meu
 tot quant es d'hom/de fora la raho
 lo foll es seu/e sa electio
 del saui pren/quant anatura creu.
 No se lo fat/si guarda sols la fi
 o si la fi/pels mijans mirará
 lladonchs la fi/son esser mudará
 si los mijans/pendran reues cami.

TORNADA.

¶ Mare de Deu/hajes merçe demi
 efes me esser/de tu enamorat
 de les amors/que so apassionat
 ja conech çert/que so mes que mesqui.
 Fin del Canto.liiiij.

DE AMOR CANTO. LV.

A Mal estrany/es la pena estranya
 e lo remey/hauria ser estrány
 e qui de fret/mor per entrar en bany
 haura calor/si aigua freda'l banya.
 E si'l començ/ve pel mig imposible
 lo mig segueix/ela fi al començ
 ab forces tals/Amor mi amant venç
 que planament/lo dir nom es possible.

DE AMOR CANTO. LV.

¶ En contra mi / Amor es molt horrible
e tant placent / quem ha fet ser content
car deuant mi / tinch be complit present
e d'altra part / me puny dolor terrible.

Aquesta es / vna dolor nouella
que dins mon cap / ha fet nouella obra
des asentant / la mia pensa pobra
que a sos mals / tenia ja l'orella.

¶ Amor en mi / no fa gran marauella
fermant ses lleys / en temps pasat passades
mas per llonch temps / heren ja oblidades
per mi Amor / son poder torna'n sella.

Axi com Deu / miracles vol mostrar
perquels iuheus / fermament lo creguéssen
faent parlar / los muts equels çechs vehéssen
Amor li plau / que perda lo parlar.

¶ Enuers alguns / aço miracle par
mas fins menbram / d'en Arnau daniél
e de aquells / que la terals es vél
fabrem Amor / vers nos que pot donár
Çella que am / en ygual dela vida
mostr' auorrir / en fets y en continént
quant li so prop / he della esbaimént
ab continént / de hauer la borrida.

Dins en mi

DE AMOR CANTO. LV. 69.

¶ Dins en mi sent/vna força infinida
 tant que's pus fort/que lo desfig d'Amor
 cascun de aquests/de Amor pren sa fauor
 mas egual ment/entrells no es partida
 Car mon desfig/no basta ferme llaços
 ala gran por/quil bat fort e castiga
 d'aquesta es/Amor tan gran amiga
 que tol poder/al desfig de sos braços.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/Amor no te pus llaços
 quem tinguen pres/si de aquest yom esca
 vngles no te/ab que ma carn arrape
 mas dorm segur/de present en sos braços.

Fin del Canto. lv.

DE AMOR CANTO. LVI.

T Ant he amat/que vinch en defamar
 si com aquell/qui amichs ha tengút
 per llur de falt/hauent lo deçebút
 a tot lo mon/se gira en hairar.
 Car gran Amor/porta'bsi carrech gran
 viure no pot/sens gran sosteniment
 lo seu semblant/voler le's sostenent
 y aquell no ferm/Amor va tremolán

I iij Qujama

DE AMOR CANTO. LVI.

¶ Qui ama poch/no deu ser desiján
 que son amat/li sia estrem volent
 car poch voler/no es voler sintent
 del gran voler/que li porta'l aman.
 Sol per Amor/se desija'ltra'mor
 per si mateix/no porta'ltre delit
 e dona çels/dant congoxos despit
 si lo delit/de ser amat no corr.

¶ Ia en Amor/no sere durador
 car son affany/sobrepuja el delit
 al temps antich/yo degra ser exít
 que ignoçent /era tot amador.
 El home vell/solia ser fadri
 y en temps present/es vell qui barba met
 cascun Amor/vol temps sens calt ne fret
 yo crem d'iuern/e d'estiu tremolí.

¶ Lo meu voler/en Amor no faltí
 de ser entés/e molt menys fatiffét.
 Deu ni el mon/atot oblit tramét
 es molt escas/lo grat que yon senti.
 Per aquell preu/qu' Amor deu ser venút
 yo dant aquell/no viu quel atengues
 aquell voler/que sens dir es entés
 per mal sentint/no fonch ben conegüt.

Ab gran

¶ Ab gran voler /deparlar yo fui mut
 per no trobar /raho quem satisfes
 a ma dolor /que bastant ment digues
 e perço fuy /hom sens Amor tengut.
 Mon cor fostrach /la paraula de se
 ma boca tench /aquella no pasás
 vergonya y por /guardaren aquest pas
 e no fon vist /com de Amor tal cas ve.

Menys mál de aquest /qual fort cor lo foste:
 qui es aquell /que sobtos no esclatas ?
 que sa dolor /a mostrar no bastas
 e fos cregut /hom sens Amor ne fe.
 E son voler /vingues a ser jutjat
 per saber gros /e voler desleal
 l'entendre seu /vehent lo cominal
 que fos entes /denteniment tapat.

¶ Si ans de temps /so vist blanch e ruát
 e lo meu cos /mostr'hauer passat mal:
 fera perço /com Amor ja no val
 aquell ab qui /natura ha namorat.
 Perdent ami /yo solament no planch
 mas a cascu /qu'ental cas se veurá
 be so yo çert /que'n tot nom'semblará
 car per honor /yom sech en pus alt banch.

Tornada

DE AMOR CANTO. LVII:

TORNADA.

¶ Amor Amor/vostre poder es manch
o de ingrát/esser podeu reptát
qual de aquests noms/voleu en vos 'posát
de qualseuol/costat:jaheu en fanch.

Fin del Canto. lvi.

DE AMOR CANTO. LVII:

Hon es lo lloch/hon ma pensa repose?
Hon fera hom/que mon voler contête?
ab escandall/yo çerch tot fons e tente
e port no trob/hon aturar me gofe.
Lo que d'abans/de tot vent me guardaua
ara es en mi/cruel platja deserta:
vagabunt vaig/la casa quin,es çerta
treball es gran/en part hon yo vagaua.

¶ Hon es aquell/delit quant yo pensaua
esser amat/dela quem encenia?
tot mon voler/y el seu nom defenia
d'Amor en tant/quant son poder bastaua.
Tots los senyals/q Amor donen a entendre
en ella viu/no tollent ne la obra:
qui es aquell/quen Amor tant descobra
que non pogues/della sentiment pendre?

La res

DE AMOR CANTO. LVII. 70

¶ Ia res del mon/dolor nom pot defendre
 perdut es ja/tot lo goig de mon viure
 a mos amichs/de tristor puch escriure
 nom basta temps/a poder men rependre.
 Tant la tristor/afalaga ma pensa
 que tot n'hes trist/quāt puch hoir ne veure
 tant quem es greu/que yo vinga a creure
 que a tristor/yo puch hauer defensa.

¶ Puix que Amor/ab lo cor ferm dispensa
 que fos delits/follament los espere
 e per aço/del mon me desespera
 car sens Amor/tot delit me's offensa.
 L'arma coman/a Deu lo quil'ha feta
 leixant lo cos/desastruch per mal astre
 eja nol plau/delos volers lo rastre
 puix ab dolor/viu per ell no discreta.

¶ Si com lo vell/que'n son temps vida feta
 fets plahentment/en algun art apresca
 e per fort cas/aquella l'es defesa
 no sab en que/son giny de viure meta.
 Ne pren ami/qui no se com me visca
 perque d'Amor/me veig tancada porta
 no se pus fer/nel voler me comporta
 que d'aquest vs/per altre yom desisca

Tornada

DE AMOR CANTO. LVIII.

TORNADA.

¶ O foll Amor/malament se arrisca
qui per virtuts/vol amar nulla dona
fa calitat/y el lloch la fan ser bona
car en raho/qual sera la que y visca?

¶ Fin del Canto. lvi.

DE AMOR CANTO. LVIII.

NO guart a vant/ne membre lo possat
vn punt estret/guarda mon pensamēt
no guart la fi/tenint mon seny torbat
per lo voler/afectat al present.

No solament/colpa del mal oblit
ne la tristor/nel dan que men vindrá
pasionat/per vn present delit
nom ja queix temps/per veure'l que será.

¶ Ia no conech/mon dany o mon profit
per que'l voler/en res no dubtará
quim'da consell/de seny es defallit
hoint de mi/lo que oyr porá.

Quant ma raho/contrastaua el voler
per aquel fon/sobrada en la fi
della senyal/en mi nos pot saber
vence'l voler/raho de mi fugi.

Mon

DE AMOR CANTO. LVIII. 71.

¶ Mon pensament/en vos es mes que'n mi
e mon delit/per vos passa primer
james aquell/ans que vos yo senti
ma voluntat/ami troba darrer.
Yo so content/si veig contenta'vos
e tant en mi/aquest desig es gran
que'l sentiment/es perdut de mon cos
fins quel voler/vostre va sadollán.

¶ Delit no sent/la vostra carn tocánt
tant mon voler/del vostre's desijos
tal passio/de açom veig al deuán
que lo meu cos/ne resta tremolós.
É tant desig/que afats me ameu
que nos pot fer/me basteu contentar
e sim acost/a vos: veure poreu
que mon esforç/es menys per sobr'Amar.

¶ É per çom'pens/quem deueu desamar
car dintre mi/yo crech que no vcheu
pens que no bast/plaureus al practicar
e muyr de por/que de mi vs contenteu.
É quant d'algun/de sa virtut me acort
o d'alguns bens/o que sia molt bell:
lo que ami fall/tem queus ve al recort
e desijau/tot quant es en aquell.

A tot quan

DE AMOR CANTO. LVIII.

¶ A tot quant por/ateny ab son martell
 tem lo meu cor/fent le franch ala mort
 cas no ymagin/que nom faça volpell
 y el cert no creh/e quem fes Deu report.
 Quant me cuyt fer/ab vos en millor punt
 sens algun cas/mude opinio
 distintament/mon esser no ha punt
 a mal e be/cercant trobe raho.

¶ Lo turmentat/tem present sa passio
 que met oblit/al mal de fer difunt
 en semblant cas/ami conech que so
 fugint dolor/en major dolor munt.
 Tant de present/me apassiona Amor
 que yo pratich/molt quen Amor me nou
 e concixent/men resta gran dolor
 com lo meu puny/en matar mi se mou.

TORNADA.

¶ O foll Amor/concienciam'remou
 que digal's mals/de vos,y lo fals be,
 lo desperat/no fera menys de fe
 ya molt mesqui/nol fareu portar jou.

FIN DEL CANTO. LVIII.

Quem

Quem ha calgut/contemplar en Amor
 e be sentir/los amagats secrets
 d'amos treballs/quins cõptes me son fets
 vanament he/despesa ma dolor.
 Tot lo meu seny/franch arbitre l'hedat
 lo meu iouent/tot per ell he despes
 fins al present/no men so may repres
 preant vn mal/per be gran estimat.

¶ Mon gran voler/ha tengut mi çegát
 e fins hauer/en vos esperiment
 molt he tardat/en sentir lo que sent
 enyor lo temps/que no pot ser cobrat.
 En tot aquest/nom puch d'Amor clamar
 sino de vos/aqui he be volgút
 auen me'ntes/e mal guardo retút
 qui es lo foll/que dona vol amar?

¶ Si enteniment/ha Deu volgut mostrar
 en dona'lmon/d'aquell no freturáu
 si Deu es ver/del meu no vs defaltáu
 en calitat/ab mi vs veig acordar.
 Pensar no puch/que lo vostre voler
 volgues may res/per mi no fos complit
 e sia entes/açi aquell delit
 quels amadors/de carn han llur esper.

Aquell

DE AMOR CANTO. LIX.

¶ Aquell delit/quel arma pot hauer
 en contentar/en Amor sa gran part
 per mon sentir/regles n'he dat e art
 als amadors/freturants de saber.

E vos he vist/exir de vostre seny
 en mi prenin/tdelit y en tot mon dir
 e veheu clar/aquell iames fallir
 ans mon voler/en mes quels dits ateny.

¶ Si el fort castell/gent darmes lo costreny
 com es lo burth/segur sens mur ne vall ?
 e si en vos/la fermetat de fall
 no es al mon/degu daço no rreny ?
 Com pot amar/qui no es entenenent ?
 com fera ferm/lo qui es tremolant ?
 vos entenenent/ferma vos variant
 de tot dich ver/mas de ferma yo ment.

¶ D'altres amors/so mes que penident
 lo remembrat/tinch en abusio
 en cap orat /he çercada rahó
 y enteniment/hon Deu may nol consent.
 Lo bon voler/çerqui no sabent hon
 los apetits/he trobats en molt lloch
 durant ay tant/com lo veure y lo toch
 mas yo absent/no si Deus me perdon.

O amadores

¶ O amadors/recort vos lo que son
 de tots aquells/qui primer son passats
 los desgradats/casos d'Amor eitats
 yls mals tan grans/quen gestes escrits son.
 Res semblant es/a fort pluja d'estiu
 portant remor/de trons mostrant rellámps
 y en poch espay/los grans barranchs e camps
 aygua no han/que traneten al riu.

¶ Quals son aquells/amadors que yo viu
 que de Amor/durable porten jou
 fort voler çech/molt poch durant los mou
 ço que volrran/llur apetit deidú.
 Puix res en part/no toquen de virtut
 el espirit/part no te'n sos delits
 vehent,tocant/llurs desigs son complits
 e tal voler/es tost fart e vençut.

¶ Qui en Amor/es be aperçebút
 sab que james/dona tench voler ferm
 cor deshonest/y enteniment enferm
 los tol Amor/e nol'han perçebút.
 Com res del mon/sens honestat no dur
 e lo delit/sens entendre homi no pot
 e dones han/poca part de tal dot
 Amor no pot/en elles fer atur.

DE AMOR CANTO. LIX.

¶ L'animal/brut sera molt pus segúr
 dest'apetit/que'n dona no sera:
 car solament/en l'acte se moura
 sentint aquell/qu'en lo plaher l'adúr.
 Ella pensant/en algun passat cas
 moura'petit/en fet luxurios
 e son voler/es aytant desijos
 tant quant en ell/mes se adelitás.

¶ Puix en tal fet/dona detant sobras
 l'animal brut/membrant aquell abús
 raho d'Amor/pot muntar l'hom tan sus
 que son voler/d'amar no freturás,
 Forjant tals dits/continentes efets
 quel esperit/perfet amor conçep:
 e tals quel cos/jau en cadena y çep
 si que's ben dit/ells en amor perfets.

¶ Per honestat/dona no tench estrets
 los seus volers/que aquells no complis
 mas per hauer/por,que sin ells fallis
 no rebes dan/o meny spreus ser li fets.
 Gloriejar/en llur ben fet en se
 los es defes/tals les ha fetes Deu
 lo prim motiu/es lo maestre seu
 e cor pauruch/d'hon be sin han los ve.

Graes cha

¶ Graesch a Deu/fahent me tant de be
 que mon voler/nos delita'n llur cor
 hoc en lo cos/e nom dupte quem plor
 car per son preu/yo son cert quen aure
 Llur cap no val/perque noy ha ceruèll
 tot l'als es bo/segons aqui serueix
 linatje d'hom/mi;ançant elles creix
 llur esser fon/per augmentar aquèll.

TORNADA.

Maldich lo temps/que fuy menys de còsell
 dones amant/mes que ami mateix
 ama les tal/qui be no las coneix
 e yom confes/que fuy lo foll aquell.
 Fin del canto.lix

DE AMOR CANTO.LX

VOs que sabeu/dela Tortra'l costúm
 e si nou feu/placial vos hoir
 quant mort li tol/son par.seuol jaquir
 d'obres d'Amor/no beu aygua deflúm.
 Ans en los clots/enfutz primer la'ygua
 nos posa may/en vert arbre fullat.
 mas contra'ço/es vostra calitat
 per gran desig/no cast:que'n vos se raiga

DE AMOR CANTO. LX.

Què no cuideu/dona que be vs escaiga
 que puis hagues/tastat la carn gentil
 a mercader/lliuràs vostre cos vil
 é son dret no m/en Ioan me pens que caïga.
 E si voleu/que vs ne don conèixença
 sa faz es gran/ab la vista molt llosca
 sos fonaments/son de llagost e mosca
 çert no mereix/drap vendre deflorença

Què concixent/la vostra gran fallença
 volgues muntar/en armar caualler
 e sabent ell/tot vostre fet en ver
 de vos amar/se fara conçiença
 Sabent molt clar/la en futzada vida
 prenint publich/les pagues del peccat
 vostre cos leig/per drap es baratat
 vostre seruir/es bo sols pera dida.

Què no cuydeu/filla vs hagues iaquida
 vos alletant/aquella ab vobra llet
 car vostre cos/es de veri replet
 e mostren ho/vostres pels fora mida.
 Car sius jaquiú/vostre barba criada
 e laus toleu/puis ab los pels dels braços
 poran sen fer/auantatjosos llaços
 prenint Perdiu/o Torra o Becáda.

Quant hoireu

DE AMOR CANTO. LX. 75

Quant oyreu/alcauota prouada
 responceu tost/que per vos ho diran
 e puix per nom/propi: vos cridaràn
 ja no vs mostreu/en l'hoir en pachada.
 Interrogant/amichs e que voleu?
 endret d'Amor/ay res que yo fer püsca?
 tracte semblant/james me troba cusca
 presta fere/aquant demanareu.

TORNADA.

Tots los qui tost/acunçament volrreu
 enfets d'Amor/anprau na Monboy
 ella vs fara/tot lo que feu ami
 nos pot saber/l'endrec quei trobareu.
 Ein del Canto.lx.

DE AMOR CANTO. LXI.

A tots mos cants/me plau metre'n oblit
 fora gitant/mon gentil pensament
 e fin Amor/de mi'spartrá breument
 si com fals dient/yo cercare delit.
 Axis conquer/en aquest temps Aymia,
 cobles, sospirs/dançes, e bon saber
 lo dret d'Amor/no poden conquerer,
 pasá lo temps/que'l bo fauor haviá.

DE AMOR CANTO. LXI.

¶ Seguire'l temps/ab affanyos despit
 si col dançant/segueix al esturment
 e mostras be/hauer poch sentiment.
 si per vn temps/dança rostit bollit.
 En temps passat/mudança no sentia
 d'açom reprehent/em tinch per molt grosser
 cuytant saber/tor quant hera mester
 foll es perfet/qui vs veu menys de follia.

¶ Si com l'infant/qui tem mal espirit
 com li defall/companyia de gent
 prenia'mi/qui dubtava el turment
 quem daua'mor/acostant se la nit.
 E desije/ço que fer no poria
 car fermetat/en ell no pot hauer
 puis no es pus/que destemprat voler
 e dura tant/com la passio le guia.

¶ Si com aquell/qui'sta'l bosch ascondit
 robant/les gents/matant lo defenent
 e cuyda ser/a Deu humil seruent
 faent retret/del temps quel'a seruit.
 Na prés ami/que auos e Amor seruia
 passant affany/esperant lo plaher
 amant molt ferm/ab vn escur esper
 puix he peccat/yo mereisch punit sia
 Molt me rep

DE AMOR CANTO. LXI. 76

¶ Mol me reprehend/ com d'amor he maldit
 ne dire mal/de dona al mol viuent:
 e si lo Sol/es calt naturalment
 fino es fret/non deu ser corregit
 Perque d'Amor/yo mal ia no diria
 quen ell no es/de ben fer lo poder
 car fermetat/de dona y es mester
 si la vebes/per Deu l'adoraria.

TORNADA.

¶ Per sa bondat/prech la verge Maria.
 que'n son feruey/cambie mon velor
 mostrant me clar/com han perdut carrer
 los que'n Amor/de les dones han via.

Fin del Canto.lxj.

DE AMOR CANTO. LXII.

B Em marauell/ com l'ayre no se altera
 e com lo foch /per fexuch pes no cau
 e com nos mou/la que fexuga iau
 fermant son lloch/en la pus alta sphaera.
 Maior senyal/no pot mostrar lo mon
 e digne molt/que'l hom sen marauell
 ab vn poch mes/haure creure per ell
 que periran/tots quants en lo mon son.

DE AMOR CANTO. LXII.

¶ Mon iuh/esses lleys Amor confon
 esperiment/ ja del tot es errant
 tot amador/ amia per son semblant
 lo contra fer/ en per null temps no fon.
 Vos qui bastant/ sou, per vn mon regir
 poras be fer/ que ameu l'home pech?
 per acte leig/ sentiment haureu çoch
 no haureu pus/ excusa en lo meu dir.

¶ Mon creure ferm/ no pot be sofferir
 vn cas tan fort/ e per moltes rahons:
 mas tamben se/ que la carn ha esperons
 e no veig fre/ bastant ha retenir.
 E d'altra part/ Amor per sa furor
 secretament/ sens compte los cors lliga
 en actes tals/ quals honestat castiga
 e pot se fer/ ameu de tal Amor.

¶ Si ver sera/ prech Deu que la calor
 de tots los fochs/ creme la vostra carn
 sino tenu/ en vn terrible escarn
 que no vençau/ vna tan gran error.
 Mas vostre cos/ per ventura's delita
 vfar dels fruyts/ que na Venus conrrea
 mas vostre seny/ deuria hauer ferrea
 defer tals fets/ e gents ne han la sospita.
 Per tal

¶ Per tal dolor/no fare vida hermita
 palefament/sera ma vida'ctiua
 e de parlar/no tendre lengua'squiua
 e ver parlar/de si gran dolor gita.
¶ Cellsqui sabran/mon ver complanyment
 planyeran mi/per ma causa tan justa
 e planyiment/de si Amor a justa
 e rependian/natura sui content.

TORNADA.

¶ O foll Amor/de vos no so content
 e ja molt menys/dels fets dela que am
 no se de qui/ha ja pus honest clam
 per no errar/maldich vos egualment.

¶ Fin del Canto. lxiij.

DE AMOR CANTO. LXIII.

A B vos me pot/Amor ben esmenar
 del temps passat/lo seu gran falliment
 la fort dolor/per mon mal pensament
 vos mi amant/se pot acabalar.
 Yo li perdon/si m'ha dat mal dormir
 yo li perdon/lo mal gualardonat
 yo li perdon/si m'ha de amar forçat
 dona tan vil/quem fos vergonya'dir

Si cosa

DE AMOR CANTO. LXIII.

¶ Si cosa fos/laujera comportar
que yo de vos/hagues tal vantament
quem pogues dir/esser vostre seruent
lo nom sens pus/me basta'contentar
Tal me pareu/que si de ferm vos mir
lo meu desig/roman tan alterat
que no vol res/del que ha desijat
ne del present/ne del que pot venir.

¶ Creheu de ferm/que nom vull apartar
del que sabre/que fera'vos placent
e sim manau/cosa de gran turment
fera molt leus/carrech de soportar.
Donchs en manar/no vs cal molt entardir
tot se fara/lo que fera manat
ab que d'amar/no sia defensat
car mon voler/en als no pot seruir,

¶ A cort no's cal/en voler mi amar
si vs né altau/e de mon sentiment
de mon voler/creheu segurament
que per null temps/vos pora defaltar.
Ell amara/e no fara mentir
los meus escrits/qui dell han tant parlat
ne'scarnira/mon verdader dictat
us en millor/lo veureu affegir.

DE AMOR CANTO. LXIII. 78.

¶ A Deu no plach/bellea' vos donar
 fino que fos/de Amor seruiement
 car en tot l'als/legea' bastament
 en fer tot quant/lo mon li pot mánar.
 No sabeu prou/si leixau temps fugir
 e temps perdut/no pot esser cobrat:
 e donchs restau/ab voler termenat
 de ben amar/lo qui vs sabra grair.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/los meus jorns vull finir
 amant a vos/sols que men ajau grat
 e si Amor/d'amar ami ha lloat
 creheu lo fèrm/car non fa desmentir.

¶ Fin del Canto. lxiiij.

DE AMOR CANTO. LXIII.

Y Om recort be/del temps tan delitós
 que's ia passat/ignor si tal verna
 sil conseguesch/merçe nom fallira
 car pietat/fer aura pau ab vos.
 Preareu mi/que'n temps antich preáueu
 e confessant/que vs dolieu de mi
 ara que vs am/pus que james ami
 tornau vos lla/hon de primer estau.

Pus que

DE AMOR CANTO. LXIIII.

¶ Pus que d'abans/me trobe desijós.
e lo desig;james en mi morrá
car per la part/mon cos lo sostendrá
l'entenimént/no sera despitos.
Vos desijau/ami que desijáueu
per tal voler/del qual yom contenti
ara que vs am/pus que james ami
tornau vos lla/hon de primer estáueu.

¶ E si raho/son que ben volgut fos
mills ho meresch/mon vll nom desfmentrá
car per gran dol/moltes veus ne plorá
e no plorant/mostrauam doloros.
E vos de goig/lo thedeum cantáueu
lagrimejant/maledicions canti
ara que vs am/pus que james ami
tornau vos lla/hon de primer estáueu.

¶ Contar no dech/les pasades dolors
car poca fe/per vos tost hi sera
qui's menys Amor/altre' Amor no sentrá
car no ha'sguart/l'hom rient al ploros.
Si ben amant/lo terç d'un jorn pasáueu
haurieu grat/del que per vos passí
ara que vs am/pus que james ami
tornau vos lla/hon de primer estáueu.

Reclam

DE AMOR CANTO. LXIII. 79

¶ Reclam a tots/los meus predeçefors
 çells qui Amor/llurs cors enamorá
 e los presents/e lo que naixerá
 que per mos dits/entenguen mes clamors,
 E si en vos/conceixença justáueu
 malgrat haureu/del que fes vn mati
 ara que vs am/pus que james ami
 tornau vos lla/hon de primer estáueu.

TORNADA.

¶ Plena de seny/sil cor me cartejáueu
 trobareu clar/que vs amare sens fi
 ara que vs am/pus que james ami
 tornau vos lla/hon de primer estáueu.

¶ Fin del Canto. lxiiij.

DE AMOR CANTO. LXV.

LO temps es tal/que tot animal brut
 requir Amor/cascu trobant son par
 lo Ceruo brau/sent en lo bosch bramar
 e son fer bram/per dolç cant es tengut.
 Agrons e Corbs/han melodia tanta
 que llur parell/de tal cant se'namora
 lo Rosinyol/de tal cas se'ntrenyora
 si lo seu cant/sa enamorada'spanta.

E donchs

DE AMOR CANTO. LXV.

¶ E donchs sim dolch/lo dolrrem es degút
com veig amants/menys de poder amar
e lo grossier/per apte veig passar
A mor lo fa/no esser conegút.
E d'açom ve/piadososa complanta
com defamor/exorba ma senyora
no coneixent/al feruent quil adora
ne vol pensar/quina es l'Amor ne quanta.

¶ No com aquell/qui son be ha perdut.
met en arrísch/si poria guanyar
a vos amant/quem volgueseu amar
deliberat/no so en Amor vengut.
Tot nuu me trob/vestit de grossa manta
ma voluntat/Amor lam te penyora
aço de que/mon cor se adolora
es com no v'heu/ma fretura ser tanta.

TORNADA.

¶ Lir entra carts/ab Milans caç la Gánta
y ab lo Branchet/la Llebre corredora
afats al mon/cascuna es viuadora
e mon pit flach/lo pafsi de rams canta.

FIN DEL CANTO. LXV.

Qui fera

DE AMOR CANTO. LXVI. 80.

QVi fera'quell/qui en Amor contēple
com yo qui sent/sos delits hon abasten?
qui son aquells/qui dolça l'amor tasten
e iuntes mans/l'adoran fora'l temple?
Yo so tot sol/aqui natura estreny
a no poder/als fer ne pus entendre
fino amar/e volent men defendre
nom vol seguir/en res afer null seny.

¶ Sim do solas/crehuen çert que yol seny
fino y acull/Amor al delit pendre
les potestats/del çel han volgut vendre
e fer catiu/de mon voler lo seny.
Nom repte algu/car tots veig solazar
segons cascu/sa calitat requer:
qui en aquest mon/honor vol e diner
tinga esinent/ja te causa d'errar.

¶ Lo temps dels Deus/se vol ara mostrar
car dintre si/vn Deu cascu vol fer
e dels desigs/hou çorre lo voler
solempnes Deus/a tots veig adorar
E sobre tots/Venus es mils seruida
car nostra carn/no concix altre Deu
Bachus ha part/sa fauor nol'es greu
Çeres muller/no y es enfellonida.

De clla

DEESSA DELA RQVEZA

¶ Iuno del mon/te vna gran partida
diu que deu ser/pus colta al iubi seu
Saturne Mart/no trob en sa gran veu
allur poder/Iuno y Venus dan vida
Mas Venus diu/yo son rey natural
ab alguns Deus/senyors jus mi sients
per mi son bons/e per si no valents
los altres han/poder accidental.

¶ Pallas de essa de fortaleza, y Dia
na dela castitat.

¶ Pallas sa veu/rugallosa no val
afallagant/la orella del hoent
Diana es/de fauor menys potent
mas en lo mon/Deu los ha dat cabal
Que llur gran nom/per lo mon es preycat
a totes gents/d'aquestes manen festa
colta no es/car de cascu nol resta
fino vn troç/de carn dins dents tancat,
VENVS DEESSA DE AMOR.

¶ En gran discort/esta lo mon posat
Venus del mon/se trau la fina llesta
tot home bo/en son hostal se resta
e val se póch/qui noy es albergat
Iuno,te gent/en dues parts gitada
prop dela mort/cobejosa deuiure
altres que veig/de baix estat deliure
fama tenent/ab leig viçi guanyada,

DEVS DE VIANDES Y DEL VI. 81

¶ Ceres quant es/a Venus ordenada
e son marit/qui Bachus se fa'scriure
als peus del Deu/Venus, se deuen siure
estants per si/llur secta es diffamada.
Car no guardant/a Venus reuerencia
son menys preats/en lo mon e maldits
l'animal brut/non vol estremps delits
e lo cos d'hom/ne passa penitencia.

Deu de yra, e Deu de batalles.

¶ Saturn e Mart/per si no han potencia
mas per dos Deus/son estrem favorits
guardant honor/a Venus son scruits
e per hauer/a Iuno'n reuerencia.
Mars a Saturn/humilment obeheix
el obeir/entrells molt se cambia
de Pallas yo/parlar res no volria
de son estat/car pietat men creix.

DEESA DE CASTIDAD.

¶ Linperfet hom/a Diana serueix
e tots aquells/hon la vida'sdesuia
car Venus ha/tant dolça parleria
que tot voler/a si lo reduceix.
Los publichs prechs/sendregen a Diana
la voluntat/es de Venus entegra
al temple seu/sil iorn clar fos nit negra
los grans barranchs/foren carrera plana.

L Aquelles

DE AMOR CANTO. LXVI.

¶ Aquelles gents/ab la pensa molt vana
que ab raho/james han pau ne brega
per llur cor flach/de vergonya fan plega
quils met vn fre /donant los vida sana.

È si lo giny/de Venus romp tal fre
sabent li grat/com aixis'vehen soltes
que'n son seruir/nos mostren ser enboltes
fent li present/del millor de llur be.

¶ En lo començ/por e Diana els te
mas si lo çel/d'ignorants les ha toltes
Venus colents/Mars e Saturn a boltes
entre llur pens/Diana va e ve.

Lladonchs en fet/colen Venus de essa
cuydant hauer/la batalla molt justa
contra tot hom/qui del ças les afusta
e per tostemps/por e vergonya çessa.

TORNADA.

¶ Senyal de be/en tota dona çessa
com dins son cor/vergonya nosajusta
y al sabi hom/es viçi quill afusta
la raho pert/que es enell prinçessa

¶ Fin del Canto. lxxvj.

Ab tal dolor

AB tal dolor/com l'spirit se arranca
 e dins lo cos/comença fer cania
 e roman fret/lo lloch d'hon parteix si
 la viua carn/sealtera en groga y blanca.
 Molt e pus fort /dolor mon desig sent
 partint se dell/la/sua esperança
 no es del tot/mas en lo camí'stança
 ja mon esper/demostralterament.

Nom pens que Deu/me done tal turment
 quem veja'lmon/si pert ço que desig
 nom restara/sino que mude lig
 car de tot l'als/mon effort es ponent.
 Tots los a saigs/que amadors han fets
 tots me son poch/sino mort acordada
 sim fall Amor/nom fall pensa airada
 per castigar/mos pasats malifets.

Tan gran Amor/hauria flachs bestréts
 que tal afer/menys de senyal pasás:
 de be o mal/se deu mostrar gran cas
 Amor li plau/que's mostren sos secrets.
 Tant mon voler/Amor ha obeit
 que nom dolra/sa perillofa plaga
 si per null temps/la flama nos'apaga
 com sant Francesch/de la su'ha jaquit.

DE AMOR CANTO. LXVII.

¶ Vos dona sou/mon ben e mon delit
donchs no vs dolgau/ si pert lo mon per vos
nom teniu tort/en les mies dolors
e vos dolent/me feu pus dolorit.
Res nom dol tant/com si de mi vs doleu
leixau ami/acomanat' Amor
car de aquell nom trobe gran pahor
de yra prech/quem vulla guardar Deu.

¶ Si com al hom/frenetich l'es molt greu
quant a fer mal/se vol esser lleuat
lo fort lligam/que li auram posat
y el mal no sent/fins la follia veu.
Ne pren ami/quant so torbat per yra
yom trob esforç/tant que no sent treball
quant me iaqueix/si be tot jorn ho call
romanch tan llas/que sol's mon cor sospira.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/ma voluntat se gira
tant que yos vull/honestat y deshonestat:
lo fant hayr/aquell del qual tinch festa
plau me tot ço/de que vinch tost en yra.

Fin del Canto. lxxvij.

Coratje

DE AMOR CANTO. LXVIII. 83

COratje meu/a pendre' sforç molt tart
 no piados/de tots los quit sostenen
 l'arma y lo cos/a departirse venen
 per tu ser flach/lo cos de viure es fart.
 Mos vlls no son/liberts a son offici
 mon pas es tolt/ma lengua nom profita
 e de aço/la vergonya s' delita
 com so plagat/de tan vergonyos vici.

¶ Pahor me sent/gran suor me comença
 furtint mon cor/los pits me cuy da rompre
 nom trob efforç/per vergonya corrompre
 esser no pot/sperança pahor vença.
 No puch mostrar/lo secret de ma pensa
 e vanament/he por dela resposta
 lo meu duptar/major dupte m'acosta
 feminil gest/ardiment me defensa.

¶ Alguns han dit/que vergonya nos troba
 mas yo puch fer/de aquella testimoni
 de vista no/semblant es al demoni
 part de mos senys/e parlar me derroba.
 Dona's sentir/defi alguns forts actes
 segons de molts/hauem hoy des gestes
 crehent los tals/qui descolen les festes
 senyor es meu/A mor fermals contractes.

DE AMOR CANTO. LXVIII.

É síl' posques/la obediença tolrrre
que per son colp/la mia'mor jau morta
car no parent/l'es altra'mor estorta
no se quin Deu/damnat sant me fa colrrre.
Yo aguera's foreç/de metre tost en obra
lo que no gos/mostrar vna'parença
ab gran efforç/vergonyam'fa temença
si qu'ardiment/vn poch en mi no sobra.

Entots aquells/hon gran Amor no penja
son giny no pot/de vergonya ne força
ami e poch/a son voler nos força
lo meu voler/los meus enemichs venja.
Aquest voler/defig y Amor sostenen
causa d'aquests/sou vos aqui se'sguarden
creure no puch/vostres sentiments tarden
en descobrir/les mals que per vos venen.

TORNADA.

O foll Amor/a quells dolor sostenen
qui çerquen sí/hon la sí no pot esser
de llur treball/nos'mostra res en esser
e son aquests/los qui de vos sençenen.

Fin del Canto. lxxviii.

Junt es lo

Vnt es lo temps/que mon goig es complit
 En lo esguart/del que he desijat
 car vist he ço/de hon era desperat
 e molt pus bell/que dins mi no fon dit.
 Mas de present/caich en dolor no lenta
 fort es etant/quel camp me fa mudar
 torbat del tot/mos passos en antár
 e trob remey/mas de mi nos'absenta.

¶ Si com le eixorch/qui a Deu no esmenta
 que lin don fills/afesats e adrets:
 e quant los veu/eser folls e contrets
 noua dolor/deuant se represenra.
 N'a pres ami/qui tos temps desija
 dona feruir/hon cabes tot mon alt:
 e quant la veig/mon cor se jau malalt
 crehent de çert/que nos'dolrra de mi

¶ De gran tristor/dolor sobrat me ve
 quem cal fugir/de cascun lloch escur:
 e de gran por/ma pensa feu tal mur
 quels pensaments/danyosos li dete.
 E son ay tals/que si dells nom desfen
 be enfortint/ma força mal defesa
 tots entraran/sients a taula mesa
 tremolar sent/ja mon enteniment.

DE AMOR CANTO. LXIX.

De ser vençut/o sobrat nom defen
es lo tardar/quels pensaments son glots
si prim sentiuh/hoircu los sanglots
que ma'rma fa/d'aquest debatimen.
E sil pus flach/pensament es primer
l'enteniment/forçara de fugir
e llur debat/es mon ben-hauenir
llur pau es port/d'aquell jorn meu darrer.

Pijor que mort/es vida sens plaher
mas nom acus/que fenesca ma vida
car mentre visch/no pot esser perida
vna dolor/junt ab algun esper.
No se de hon ve/inas he por de natura
que no consent/contra mort gran effort
e per aço/contra mon cas me's forç
per no complir/ma gran defauentura.

TORNADA.

Plena de seny/en home foll atura
la molta'mor/ab vana esperança:
car pren tal born/que çerca tota frança
de aquest gran vol/la raho en mi murmura.

Fin del Conto. lxix.

Ma voluntat

MA voluntat/amant vos se contenta
 y en lo finit/infinitat lis mostra
 e d'ochs d' mi/vullau hauer ne mostra
 si pas les lleys/qu'Amor als seus presenta.
 Car en Amor/no puch terme atenyer
 lay hon los mes/aquest terme atroben
 propietat/de ver Amor derroben
 el cami llonch/en poch volent lo'strenyer.

¶ Amor no cal/iamechs ni sospirs fenyer
 vehent penjar/son estat prim en lay re
 cantar no deu/ab alegre becayre
 mas ab bemols/alegria costrenyer.
 Sols en nos dos/Amor se manifesta
 e nos viuent/noli fallira casa
 e si dest mon/es nostra vida rafa
 tolrra fauor/a recort d'altra gesta.

¶ Lo meu delit/no cap en nulla testa
 no pot muntar/ma gloria en pus alt signe
 pus nom de fall/sino que Deu consigne
 que fermetat/me sia en fauor presta.
 E si es ver/que Deus sia fortuna
 suplich lo molt/repose son offici
 l'alt derrocar/me par terrible vici
 fahent morir/dos cors en vida vna.

DE AMOR CANTO. LXX.

¶ Tot simplament/e fens dolor alguna
 visch en delit/ab ma voluntat solta
 que lo cor fosch/qui la tenia en bolta
 clar poseesch/fent me llum Sol e Luna.
 E noy veig als/que pur Amor entrega
 si trespostant/en la persona'mada
 res nom defall/a vida contentada
 la ma de Deu/ami res no denega.

¶ Volgra fer orb/fahent fortuna cega
 perdent lo pas/en tan alt m'ha fet metre
 que si de lloch/tan alt fa mi metre
 en aquest temps/la mort me reconega.
 Ans quels costats/senten la dura terra
 en est espay/ma vida pendra terme
 lo meu estat/ab la mort lo conferme
 perdent aquell/dela mort me plau guerra.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/en le'spay dela terra
 noy ha delit/que dure ne contente
 sols es lo meu/que no vull ques'aumente
 mas del durar/quant y pens dol m'aterra.

¶ Fin del Canto. lxx.

Nom

NOm cal dubtar/ q̄ s̄s vlls pot hom veure
 puix sens desig/ de ser amat yo ame
 d'Amor nom clam/ ne de personam clame
 natura'n mi/ fa obra de no creure.

Yo sent delit/ que no se d'hon pren força
 si es de carn/ d'hon live que no's farta?
 si despirit/ com l'infini't aparta?
 si del compost/ d'hon ve que tot nom força?
 La carn lo vol/ e lo perque se amaga
 ab no vilt colp/ so ferit de gran plaga.

Com se pot fer/ tal voluntat no passe
 a fer voler/ que ser amat cobeje?
 que pot bastar/ que d'Amor yom neteje?
 e que ma carn/ se fart e que nos' llasse?
Aço es vist/ que la nostra'rma es baixa
 en los delits/ del cors ese delita:
 si nols sent purs/ mesclats los habilita
 fa part me pren/ lo cors ne creix sa raixa.
Aquest delit/ ma carn sola empara
 e tot me pren/ lo temps quen es auara.

DE AMOR CANTO. LXXI.

E si delit/de ser amat abaste
 aço es quant/la carn per si desija
 sil pensament/tot altre'sguart remija
 no sent delit/ans algun despit taste.
 Y imaginant/si el delit no ymagine
 nom plau amar/e menys que amat sia
 fora la carn/mon delit fa fa vida
 tot mon desfig/començ per ella e fine.
 Naturalment/tot quant delit a porta
 nol fall Amor/per via dreta o torta.

Vn temps fuy çert/que yo dins mi portaua
 en contra mi/vna mala persona:
 aquesta es/que a tots natura dona
 reyna en los mes/e de molt pochs esclaua.
 Mas ara sent/vn terç que'n mis descobre
 e son poder/senti sens concixença
 menys de raho/ve de passio volença
 yo he volgut/ço que sens mon grat obre.
 Habit antich/es lo terç que vs nomene
 quem fa seguir/la vida que yo mene.

¶ Aquell delit/d'hon bons amadors biuen
 ço es amar/e delit de amat ésser
 e la dolor/que's pren en lo desésser
 tals passions/de mon cor no deriuen.
 Yo pas dolor/sim conech ser amable
 e met poder/que amat ésser no crega
 ab tot aço/mon apètit aplega
 sentir delit/a temps,pero durable.
 Macarn lo sent/è yol trob ab la pensa
 quant me trob fart/obra en mi la defensa.

¶ Quant sent d'Amor/y el que sentir solia
 es ocasió/que de mi yo me'spante
 am y aborresch/no se hon me decante
 altrament sent/Amor que no sentia.
 Si es ver dir/que tot quant delit porta
 deu ser amat/per ço que hom si ama
 amador so/yom ençench desta flama
 que no rellu/ans viua esta morta.
 Quant a la carn/ha vida per set vides
 quant a esperit/totes li son fallides.

DE AMOR CANTO. LXXI.

¶ Axi com es/lo cor primer en vida
 es lo darrer/qui mor de tots los membres,
 dels amadors/aixi homens com fembres
 lo cor se vol/ans que altra partida.
 E quant Amor/sen va dela persona
 derrerament/l'altr'amor abomina
 primer del cos/fartant se desuchina
 lo que volgue/primer:derrer bandona.
 Aço es quant/fatig Amor lon llança
 lo cor yrat/lin fa perdre amistança.

¶ Qui es aquell/que'n altre juhi faça
 erres de si/en temps venidor iutje
 del que sofrir/no pot esser bon iutje
 pensant quen fuig/lo llaç al coll se'n llaça.
 Aço perque/amant alguna dona
 sera per temps//d'un jorn que ia nons alta
 e tant sera/vna part queens defalta
 que no veurem/res della sia bona.
 Quant mes Amor/entrels amants contenta
 fa mudament /car desig la sustenta.

DE AMOR CANTO. LXXI. 88.

¶ Aquí ha dat/fauor tanta natura
que no ignyor/com dins el Amor óbra?
pensant ques pert/Amor, lladonch la cobra
nos pot saber/quel en peny o l'atura.
Per delit creix/e per delit amínua
per mal se mor/e mal en vida'torna
e no tostemps/car varietat l'adorna
sa força gran/quant hom pensa ques minua.
Aço es ferm/que sens desig meny scaba
lo seu poder/sens dolor no se acaba.

TORNADA.

¶ Per lo garro/que lo Rey veu de Caua
se mostra'mor/que tot quant vol acaba.
¶ Fin del Canto. lxxj.

DE AMOR CANTO. LXXII.

O Vos mezquins/qui sots terra jaéu
del colp d'Amor/ab lo cos sangonent
e tots aquells/qui ab cor molt ardent
an be amat/prech vos no vs oblidéu.
Veniú plorant/ab cabells escampats
huberts los pits/per mostrar vostre cor
com fonch plagat/ab la sageta d'Or
ab que Amor/plagal's enamorats.

Los colps

DE AMOR CANTO. LXXII.

¶ Los colps d'Amor/son per tres calitats
 e veure's pot/en les fleches que fir
 per quels ferits/son forçats de sentir
 dolor del colp/segons seran plagats.
 D'or,e de plom/aquestes fleches son
 e d'un metal/que's nomena argent
 cascu d'aquests/dona son sentiment
 segons que dells/diferença lo mon.

¶ En aquell temps/que primer d'aquest son
 les fleches d'or/Amor totes llança
 e desmembrat/vna sen aturá
 ab quem feri/de que viure abandon.
 De fleches tals/molts passats foren morts
 ia no te pus/que fer guerra mortal
 ab les d'argent/sols basta fer senyal
 mas los plagats/de morir son estorts.

¶ Ab les de plom/son huy los seus deports
 e son poder/no basta'traure sanch
 Amor vehent/lo seu poder tan manch
 a trencat l'arch/yol fas almon reports.
 Y ab cor sançer/erida la sua páu
 per que cascu/pot anar en cabells
 per fugir dell/no cal muntar castells
 lo seu poder/pus bax que'n terra jau.

Mas yo

DE AMOR CANTO.LXXII. 89.

¶ Mas yo romanch/amort de aço fináu
 la sua pau/es guerra pera mi
 s'nguerra fos/çella per quem ferí
 yo fora'n pau/vençut e son esclau.
 Pau ha lo mon/e guerra yo tot sol
 perque Amor/guerrejar a finit
 yo so plagat/y no puch ser guarit
 puix la que am/de ma plaga no's dol.

TORNADA.

¶ O foll Amor/qui vostre delit vol
 sobre lloch fals/ha son contentament
 per ço repos/no te'n lo enteniment
 car si nol ver/lenteniment no col.

Fin del canto.lxxij.

DE AMOR CANTO.LXXIII.

¶ Val fera'quell/qui fora si matéix
 fara iuhi/puix si no sab iutjar?
 la passio/no sabra estimar
 quantà es ne qual/esi minua o créix.
 Qual es lo foll/que'stima res desí?
 puis lo voler/no sab hon lo metrá?
 son mal vinent/no sab com lo sentrá
 so que sofrir/no sab de si en sí.

M

Fugir no

DE AMOR CANTO. LXXIII.

¶ Fugir no pot/de hauer nom de mesqui
 qui son voler/l'ha en tal part llançat
 que no sab com/ama o es amat
 d'hoc o de no/no pot far bon iuhí.
 E pasa molt/dolorosa passio
 quen pert dormir/e sen veu alterat
 en vn instant/se troba reposat
 quel par james/vendra en tal saho.

¶ Si com aquell/que'n la mar te may so
 e deaquell art/se te per molt sabent
 e ve li temps/fora de'speriment
 que son iuhi/es contra la rahó.
 E va en part/hon per null temps no fon
 e veritat/sa buixola nol'diu
 de tot quant feu/e dix:clar se desdiu
 com creu ses leys/que natura confon.

¶ Si quart lo temps/present e lo que fon
 de nou creat/me par quem haja Deu
 mos apetits/e lo pensament meu
 cambi han pres/no se com ve ne d'hon.
 Car en Amor/suy tot del'spirit
 enol me trob/e'ssent en mi Amor
 si no amas/no sentria dolor
 lo mal d'Amor/mençiona delit.

Per com

DE AMOR CANTO. LXXIII. 90.

¶ Per contemplar/fuy en lo mon exit
 pensant los bens/e lo gentil voler
 d'aquella en qui/mon voler y saber
 eren llançats/e punt no men penit
 Nom cal dir pus/car en passats escrits
 he afats parlat/d'Amor e de los fets
 e descuberts/mòlts amagats secrets
 los quals en mi/son de present fallits.

¶ Mos bells volers/son de present finits
 solament am/de vn amor brutal
 que pasa en mi/en lespiritual
 forçadament/com arina y cos vnits.
 Ayxim es nou/aquest mal sentiment
 com si amat/per null temps yo agues
 tots los costums/d'Amor veig al reues
 en poca part/han semblant aparent.

¶ Parlat eja/sens clar conceximent
 d'aquest Amor/per que en mi habita
 mas l'altra'mor/honestat la incita
 que non senti/sino vn mouiment.
 Mas hara veig/que'n est Amor del cors
 temps el corrent/la'nima empren sa part
 e mescla si/hom sens auer esguart
 d'hon se penit/e mostren ho los plors.

DE AMOR CANTO.LXXIII.

¶ Moltes veus es/que yo sent mon repos
tant quant al cos/puix fartament ateny
mas l'apetit/a mes delit me'npeny
e trobe carts/per voler collir flos.

Molt hom es bo/per esser vn cantiu
que per senyor/no valria vn cláu
aixi Amor/es bo si en lloch baix iáu
e mal si vol/fer del cos mort hom viu.

¶ Si com aquell/que ab flaca barca en Riu
pesca son peix/e viu fets cabalós
mas per esser/de bens pus abundós
en tra'n la mar/e noy espera estiu.

Ne pren aquell/qui ama dona vil
e les plahent/tant quant toca la carn
si mes ne vol/prengas'desi escarn
sin es forçat/vajas negar al Nil.

¶ Aquell Amor/deu ser tenguda en vil
que null delit/aporta en lo recort
en molt breu temps/pasa lo seu deport
mal criminós/ha per delit çiuil

Qui ama carn/el anima borreix
obra e tanch/sos vlls cloent lo hoir
obrel's del cors/e tanch los del sentir
si contra fa/Amor en ell descreix.

Aquest

¶ Aquest Amor/les forces aflaqueix
 si es enquest/e vist los mals quey son
 e sobre tot/al amador confon
 amant aquell/quen estrem aborreix.
 E vol en temps/honest y deshonest
 pensant aço/qui es que no se'spant?
 qual dona es/qui no sia dubtant?
 ella/y Amor/si dells sera enquest.

¶ O trist de aquell/que vn cos deshonest
 ama forçat/e fer honest lo vol
 diabziah/per solempnial col
 mas no del tot/de ignorança es conquest.
 Ans sab que may/farta la sua fam
 desuergonyit/adar:e pendre llarch
 noy ha boçi/que li parega'march
 que's deu pensar/deles pomes del ram.

¶ D'altre que mi/no puch hauer iust clam
 lo meu delit/es qui m'ha decebút
 trobat so pres/ans que reconegút
 no pas tot mi/car nom plau que yo am.
 Ans si no tant/com fora seny romançh
 he sentiment/continu dolor pas
 partit me trob/com si hom me ferrás
 sim vull vnir/lo cor me trob sens sanch.

DE AMOR CANTO .LXXIII.

¶ Hoit he dir/que per esser pus franch
 a perdonar/sant Pere als peccadors
 Deu permite/que vingues en errors
 mostrant li com/lo sançer pot ser manch.
 Tot en axi/de mi Deus ha per mes
 que ame tal/que nos gofe ben dir
 per que james/me pusca enfellonir
 e contra'lgu/que de Amor sia pres.

¶ Tant clarament/partir me viu james
 ne fon en mi/tan manifest contrast
 car ma carn sent/son apropiat past
 e res tan fer/ama'nima no es.
 Grat e desgrat/en mi han trobat lloch
 e cascu dells/a trobat tot son alt
 en ma'rma trob/lo seu propi defalt
 ma carn en tres/de tant bon grat se moch.

¶ Aigua no tinch/per apagar est foch
 e major ment/si prop estarli vull
 sos defensors/son lo toech e mon vll
 Porçlla es/queli fa mortal ioch
 Car tot quant hoig/en yra ho retorn
 en fastig gran/de mi e molt meuy spreu
 com veig mon cor/que'n tal Amor se aseru
 que mal sen diu/cascun hora del iorn.

Axi com

DE AMOR CANTO. LXXIII. 92

¶ AXI com çell/quel cap te dins calt forn
 y el cos llançat/sobre llit fresch e moll
 aquest delit/la dolor no li toll
 ans passa en ell/sens hauerne sojorn.
 Ne pren ami/car si en ella pens
 algun delit/gran dolor conseguesch
 son antich mal/ami es vn mal fresch
 preant me poch/com d'amar nom defens

¶ Foch crem ma carn/e lo fum per encens
 vaja als dampnats/per condigne perfum
 mon espirit/traspas del Ete el flum
 per que de res/de aquest mon no pens.
 Car per hauer/delit:dolor atench
 puix ne vull mes/que lo toch nom promet
 passant auant/mon delit es desset
 e pas dolor/fins que aquell restrench.

¶ Quant en desig/de ser amat me'strench
 yo sent dolor/mesclat de vn fret e calt
 car nos pot fer/e conech mon defalt
 d'açis capant/en pijor punt me prech.
 Mire son cos/e totes ses faïçons
 e veig algu/quil ha conquest sens cost
 com pus hi pens/a dolor me acost
 llauons desig/la carn per als Lleóns.

DE AMOR CANTO. LXXIII.

¶ Tot quant yo pens/me porta passions
e sens pensar/poch delit faconfech
menys que d'un Bou/lo meu delit conech
car mentrel prenh/lom torben a montons
Car tant com es/plahent e de mon punt
d'aquell delit/vna dolor me ve
pensant que tal/ab altre lla vengue
e quey vendra/sino li fo adiunt.

¶ O Deu perque/justat es en vn munt
tan gran voler/ab auorriment tant
yo auoreixch/la quem trobe amant
dins en mi viu/qui volgra fos defunt.
Ara veig clar/lo natural contrast
que'n l'hom esta/per sa anima e cos
en fastig prenh/del a savorit mos
que'l altre sent/per dolç e agre past.

¶ Axi com çell/de gran follia bast
que vol fer or/de coure o de plom
los amadors/en aquest punt tots som
que volem seny/hon tot seny esdegast.
E lealtat/en cor maluat e fals
que Amor no te/menys de villana por
car por gentil/ve de notable cor
que te fort mur/a tots fets deslleals.

Si col malalz

¶ Si col malalt/que no enten los senyals
 del aq̄ident/e pensa questa be
 e veu pulgo/que prestament li ve
 o tal senyal/que l'descobre sos mals.
 Ne pren ami/com amar ia no cūyt
 per ignorar/lo que d'Amor dins port
 e veig senyal/cert d'Amor com la mort
 que lo meu cor/d'Amor no esta būyt.

¶ Raho es gran/que'n dolor sia cūyt
 car dins en mi/grans marauelles veig
 senyal d'Amor/en mi tinch per cas lleig
 e quant nol trop/en ella ab dol son duyt.
 La part en mi/qu'ab raho pusch mesclar
 vol que nòm plau/d'Amor son sentiment
 l'altra de qui/no tinch lo regiment
 fa que yo am/em plau lo seu amar.

¶ Yo pas delit/com la veig mal passar
 esent dolor/com per aço la'm mes
 donant se poch/en mi nom plau en res
 esent delit/com la dech hairar.
 Bast a cascu/volent saber de mi
 que ço quel mon/ha per pus imperfect
 yo com vn foll/he volgut fer perfect
 pensant trobar/contentament en si.

O amadors

DE AMOR CANTO. LXXIII.

¶ O amadors/rebeu aço al fi
los que iouent/vol que vs fia cubert
delit d'Amor/en l'home tot se pert
si vol saber/com ama e aqui.

Si tem saber/aço en dolor jau
car no creu be/amar efer amat
el amador/ia no viu reposat
si en lo amat/la proua be noy cau.

¶ O amadors/los qu'en dan vostre amara
vullau de vos/mateixs hauer merce
pensau Amor/hon va e de hon vos ve
e hon esta/e si vs fa guerra o pau.
Sabent aço/de vos no fiarèu
e menys de Amor/e de aquell voler
que'n dona cau/poch valent e llauger
quen mig l'estiu/fin vern hi trobareu.

¶ O amadors/en Amor sentirèu
que lo maior/delit que vs donará
en molt breu temps/al reues tornarà
goig sens tristor/james poseirèu.
Lo gran defigien fastig/sera mes
los vostres pens/contra'l voler yran
los mals delits/contra los bons seran
quant pensareu/a hirar:amareu mes.

No fia

DE AMOR CANTO. LXXIII. 94.

¶ No sia açi/tot amador en tes
fino aquell/be sentit e sabent:
car aquest veu/lo clar departiment
de son compóst/e sab com partit es.
Car la raho/contrastà al apetit
el apetit/no'beheix la raho:
solament reb/de concordia do
l'hom bestial/o'ientenent complit.

DE AMOR CANTO. LXXIIII.

¶ Yo contra faç/Nau en golf perillan
l'arbre perdent/e son governador
e per contrast/de dos vents no discor
los mariners/embaladits estan.
E cascu dells/la sua carta tenta
e son discorts/en llur acordament
l'hu volgra ser/prop terra passos çent
l'altre tan luny/com vent pot dar empenta.

¶ Ma voluntat/ab quen la mar fuy mes
fallida es/e pogram fer aiuda
ja ma raho/de son lloch es cayguda.
mos pensaments/contraris m'han ates.
Ia mos desigs/no saben elegir
vida ne mort/qual es la millor tria
natura'n mi/via de maestria
e pren la mort/per maior dan fugir.

Tornada

DE AMOR CANTO. LXXV.

TORNADA.

¶ Plena de feny/nos pot ben soferir
vida y dolor/sens pendre algun espay
lo meu desig/se conuerteix en glay
quat me recort/que res vos haja dir.

Fin del Canto. lxxiiij.

DE AMOR CANTO. LXXV.

No so gosat/en demanar merce
na ma dolor/que del tot m'abandon
vn poch espay/dtēps la pch quem don
a poder dir/lo mal que dellam ve.

E si mon cor/en sa força retorn
yel torbament/del enteniment pert
pora saber/qui de Amor no es cert
yra y Amor/com dins mi han contorn.

¶ Si com lo çech/no coneix nit ne jorn:
si dels vehents/no es ell auifat
d'yra y Amor/no se qual m'ha sobrat
hajen auís/dels quim estan entorn.

Yo desig molt/que Amor m'abandonás
car sola es/la causa de mon mal
mas de poder/yra no te cabal
que contra'mor/yo tant me rebellás.

E si remey

DE AMOR CANTO. LXXV. 95.

¶ E si remey/ama dolor tobás
 fora content/car yom desfig exír
 los vòstres fets/me fan vos aborrir
 e nos pot fer/que ab vos practicás.
 Mon partiment/no puch ben acabar
 en vos pensant/estrany turment ne atench
 e quant l'estat/de mi saber me'stENCH
 lla donchs yo caych/en mi pus ignorar.

¶ No se remey/quím pusca consolar
 si altra'mor/noua,nom conseguesch
 o tu Amor/colp vell guareix ab fresch
 o de aquest/me vulles bandonar.
 Vejes mon cor/en quina dolor jau
 en ton hostal/no mereix tan dur llit
 qui es l'hom viu/qui mills t'aja seruit?
 tant es humil/ques forç nol pot fer brau.

¶ Plagues a Deu/que ab mi mateix fes pau
 mi acordant/ab cor ferm ala mort
 yo mir e pens/si almon ha cas tan fort
 com de Amor/e de yra fer se'sclau.
 Assany ha fets/l'hom dos senyors siruent
 e quant mes donchs/essent ells enemichs
 quant vn complach/l'altre's vers mi inichs
 no se com bast/complauers egualment.

Tornada.

DE AMOR CANTO. LXXVI.

TORNADA.

¶ O foll Amor/si es vér quel iouént
es ocafio/de tu ami forçar
fi be lo mon/res tant no pot prear
velleam plau/qui dels mals es semént.

Fin del Canto. lxx v.

DE AMOR CANTO. LXXVI.

SI en algun temps/me clami sens raho
Scuydant que fos/de mals afortunat
yo so ben çert/que fuy molt viçiat
molt fon millor/quel present en que so,
Per sol hauer/mon desig no complit
lo qual nos pot/en aquest mon fartar
e maiorment/en la vida d'amar
penfi que fos/l'hom pus adolorit.

¶ Mon foll voler/me tolque lo delit
per que y volgui/mes be que'n ell no es
fi la valor/d'aquell iutjar sàbes
lo meu voler/no fora escarnit.
Si com vexell/no pot mes recollir
despuix que's ple/tot l'als perdre's coué
axi lo seny/en delit pus no ve
fi no en tant/com son poder soffrir.

Axi com

DE AMOR CANTO. LXXVI. 96.

¶ Axi com pert//hom lo veure i'l oyr
e lo poder/es perdut de tot seny
quant son esguart/en gran exces ateny
e pot ser tant/que'l seny pert lo sentir.
Axi mateix/lo qui mes delit vol
que d'hon lo trau/hoc e dell nos requer
no pot sentir/sens gran dolor plaher
e sin pren part/en molta mes se dol.

¶ Nol pren axi/al enteniment sol
per excessiu/son delit no's desert:
orgue no ha/per ço'l poder no pert
e son esguart/algun exces no tol.
Incorporal/es tot quant ell enten
fahent juhi/en generalitat
mas deuallant/en particularitat
mescla y vn seny/emenys no si esten.

¶ Lo fort voler/tot saber se defen
per quem conech/ser del tot ignorant
yom deliti/e fui sobres amant
sentint delit/del que Amor char ven.
Ara no am/e sent molta dolor
no en cas present/mas com no sent venir
algun delit/em acost' amorir
nos pot saber/la mia gran tristor.

No foal

DE AMOR CANTO. LXXVI.

¶ No solament/delit fui sentidor
 mas dela mort/james dolor senti
 ne'n perdre'l mon/yo viu me recordi
 talti perço/lo dolç sens amargor.
 Ia pert delit/qui pensa quel perdra
 e ia molt mes/si de la mort se tem
 e yo pensant/senti aquest estrem
 e ia la tem/donchs quis delitara ?

¶ Qui sera'quell/qui tant me amara
 quem do conort/d'hauer perdut lo mon ?
 semblant de mi/veig que molts cayguts son
 e qui noy es/que molt prest y fera
 Yo planch mon mal/e cascu planga'l seu
 aquest remey/es poch en tant affany
 yo pert lo cors/el'anima no guany
 e puch ho fer/e no'faent me's greu.

¶ A tot hom dich/lo que confes a Deu
 que tant no faç/que tolga de mon seny
 aquell delit/aque ma carn me'npeny
 e lo voler/nol desdenya per seu.
 Dona que'n alt/yo desig ser amat
 regonegut/tal delit auorresch
 lo dela carn/maldich,e no partesch
 lo de'sperit/a temps e com forçat.

No puch

DE AMOR CANTO. LXXVI. 97.

¶ No puch amar/ e menys esser amat
 e nos pot dir/ que seria si fos
 estat es ja/ home vell amorós
 e maior ment/ si v fon en temps passat
 Deu quart ami/ e donem mort abans
 que tornar lla/ hon tot lo temps perdi
 puix quem fall ço/ perque Amor falli
 la si nom plau/ e molt menys los mijans.

¶ Dels actes folls/ d'hon tot hom reb engans
 quin deu esser/ ami aquell espant?
 quant yom a fin/ aço imaginant
 iouens disposs/ si amen tinch per vans.
 Donch que fara/ qui Amor no l'acull?
 en son hostal/ per esser groser vell.
 València/ de tal cas nos apell
 enell e tals/ la follia es rrecull.

¶ En contra mort/ no puch hauer ergull
 que totalment/ en breu lo met apart
 mas los meus senys/ forans, tinch de sa part
 per quels dins prenh/ e dels de fora vull.
 O tu recort/ not recorts be algu
 e del present/ perda l'imaginar
 e tu mon vll/ res no vulles mirar
 lla donchs lo toch/ no fara molt sens tu

N

Puis nom

DE AMOR CANTO. LXXVI.

¶ Puis nom ferueix/al que vull fer algu
 e plau los ço/que nom plau quels plagués
 si del quels plau/yo puch eser defes
 de llurs delits/soferre ser deju.
 Leixem en pau/qui nol plau quem aiut
 car si nom nou/per temps perdra'l poder
 puix no fare/lo quem es leig de fer
 en aquest temps/l'habit fera perdut.

Del lloch hō es/mon efforç prech que's mut
 nopas del cor/puys li es natural:
 vulla mudar/tot lo açcidental
 e guanyē ço/que per colpa'perdut.
 De mals delits/es volgut ser nodrit
 per quem trob huy/mes que la çera moll
 donant me tal/delitament quem toll
 tot quant dech fer/que tost nom torn delit.

¶ Si res he fet/que be pusca ser dit
 nol he obrat/sino per passio
 sim ha semblat/quen ha fet la raho
 ami mateix/çertament he mentit.
 Lo mouiment/per passio vingué
 o se's deuench/per auenturat cas
 axi com l'hom/quis traou del mon d'escas
 per passio/que aquella vencé.

Qui de

¶ Qui de virtut/habit format no te
 casi quant fa/per passio es obrant
 en tots sos fets/se troba vacilant
 e dins vn punt/sa dolor va e ve.
 Qui passio/en algun fet lo mou
 res no fara/que dell sia segur
 e si ve cas/que'n aquell se atur
 lo començat/ab lo finit no clou.

¶ Al bon delit/nengun mal temps li nou
 car per tostemps/es presta la saho
 puix dins esta/en l'hus dela raho
 noy fa em paig/any sech o sino plou.
 Als mals delits/es obs temps e affany
 e tot aço/si basta no es ferm
 perque'n aço/tot hom deu estar ferm
 quen tals delits/lo perdre's vn gros guany.

TORNADA.

¶ O dona vos/qui Deu per fill vostany
 vullau parlar/ab ell com mare ab fill
 que aquest mon/yo prenga per exill
 e que no leix/lo fin or per estany.

Fin del Canto.lxxvj.

DE AMOR CANTO.LXXVII.

Perquem es tolt/poder deliberar
 la mort nons fa/ tant mal anion parer
 com gran contralt/ab si mateix hauer
 d'hon lo voler/vsa de redolar.
 Qual tant cruel/ami no planyeria
 hauent passat/tal cas propianent?
 tot lo saber/del mon nom conuençria
 que'n altre lloch/dolor fos mes potent.

¶ Del tot no puch/maymia ènculpar
 ne de merçe/no puch hauer poder
 lo seu mal fet/ab gran enginy lo quer
 e quant lo trob/nom llou nem vull reptar.
 Dos enemichs/qui dins fils portaria?
 yra y Amor/dins mi van debatent
 yra de Amor/li ve la senyoria
 com sera donchs/que pusca ser vençent?

¶ Yo desig molt/ma gran dolor çelár
 e cuyt morir/fins fer la y a saber
 quant no la veig/muyr per ella veher
 e fil me acost/forçat me's despantar.
 Yo li vull be/lo seu mal me plauria
 no se quem plau/determenadament
 voler morir/vn gran rrecors seria
 matem dolor/o leix me tal turment.

Quant

Quant Amor plau/que dell m'he d'acordar
 yra es ab ell/en orde pus darrer
 amon sentir/no se qual es primer
 tant prestament/llurs actes sent pensar.
 Campar no puch/sil pensar no perdia
 axi d'amor/no haure sentiment
 car nom pot dar/Amor punt d'alegria
 qu'yra nom do/tant de mal soptament.

¶ Aquells remeys/que solen ajudar
 al amador/del mal que amor sab fer
 son conuertits/en mortal desplaher
 e dos volers/ en mi sent treballar.
 Ignyor si am/sens Amor nom dolria
 hayr e am/molt e mescladament
 puis you ignyor/qui u sab mon cas me dia?
 e si an dit/ si so en lo mon present.

¶ Bon passament/ha: quis pot delitar
 vehent se amat/y en son propi voler
 tot amador/nol fall vn poch esper
 e pren delit/en saymia mirar.
 De tals delits/nom plau llur companyia
 muyr per dolor/quant bon voler me sent
 em esbaesch/com he veure m'aymia
 e son voler/me porta marriment.

DE AMOR CANTO. LXXVII.

¶ Si mon dictat/veu algu variar
en yra stich/rebolt en bon voler
en dos moments/cascun te'nson poder
del tot asi/nom pot algu portar.
Leixen me tots/o vença qual que sia
o pas lo temps/molt pus cuytadament
hoyt he dir/que tot mal fa fa via
si llonch espay/de temps es atenyent.

TORNADA.

¶ Vehent Amor/ab dret yo li diria
que nom ha dat/mon ver mereximent
e de tot çert/el ami respondria
noy puch entrar/quey pert l'enteniment.

Fin del canto. lxxvij.

DE AMOR CANTO. LXXVIII.

CLamar nos' deu/qui mal cerca sil troba
C dõchs vos mō cor/nous s'eta pus clamar
vostres jemechs/nos' poden comportar
e vostres colps/semostran sus ma roba
Hajau efforç/car lo pijor es mort
puis a Deu plau/preneu y paciencia
ell es aquell/qui fa de vos sentença
creure deueu/que no vs fa nengun tort.

Ans que

¶ Ans que lo mon/son vostra mala fort.
 puis son en Deu/lo vostre cas present
 e lo saber/de aquell no consent
 que sia menys/vostre cas ne pus fort.
 Sino ay tal/com per ell es sabut
 la tarda es/la vostra enemiga
 la que amau/vejau si us es amiga
 llança li veig/portar,e no escut.

¶ En aquell iorn/seren pijor caygut
 car yo morint/tot mon delit morrá
 algun plaher/luny nom aportará
 que de aquest/moltes veus men ajut.
 Com se fara/quen vn tan gran risch meta,
 tot lo meu be/ab tal dubte de perdre
 lo meu efforç/cascun jorn sent esperdre
 null pensament/no veig que bem prometa.

¶ Quant me feri/Amor ab sa sagéta
 no viu lo llanç/ans de sentir dolor
 vntada fon/de vna gran dolçor
 material/dolç:portaua'n la tréta.
 Nom confelleu/sinon consellau viure
 saber nom plau/lo jorn de ma'spra si
 aquella que/veura tal cas en mi
 se que lo plor/haura pus prop quel riure.

DE AMOR CANTO.LXXVIII.

¶ En humanal/lloch, amich vos veig fiure
fi que tot hom/vos ne te per grosser
com uos creheu/que vs dara mal saber
quant dela mort/no vs veura be deslliure.
En ella esta/la vostra mort e vida
sapiau donchs/sius vol hauer merçe
no vs consell pus/fino saber lo be
que vs vol la que/vos tant haueu seruida.

¶ Si be deltos/pora esser perida
per mon saber/la vida y ma'sperança
e veig la mort/ab la vida'n balança
don lo consell/car es bo en partida.
Ningu nos deu/lunyar de sa natura
al hom es dat/per son dret natural
desijar be/volent saber lo mal
d'aquest saber/vull donchs hauer gran cura.

TORNADA.

¶ Als amadors/Amor los a segura
que no auran/enell seguretat:
en llurs volers/no cabra fermetat
donch com fera/entrells cosa segura?

Fin del Conto. lxxviii.
Lo çinquen

LO çinquen peu/del molto ab gran cura
 vo he çercat/e no te sino quatre
 volent honest/en Amor deſhonest
 e lealtat/en cor de falsa fembra.
 E per Amor/he volgut ser alegre
 menys de ser trist/e ferm en vn proposit
 gran amador/de semblant no se'cuse
 e ques trobas/de Salomo pus saui

¶ No solament/m'ha romas en la pensa
 ans ho volgui/en les obres foranes
 aquest Amor/de contemplar nos'farta
 sibe a temps/en pensa hom ho forja.
 Yo praticant/d'Amor leigs e bells actes
 ymagini/tals contraris factibles
 e nom dolch prou/d'el tēps quē he vist correr
 per quem roman/en pensa plahent habit.

¶ L'engan concech/mas per obra nol mostre
 puix que d'Amor/del tot yo nom despulle
 flux me penit/car dolor nom agreuja
 solament bast/ayrar mi si ame.
 Al grau primer/bo:del peccat me trobe
 e del mal fet/he conceixença fosca
 e si no quant/a temps desig me torba
 yo so content/ell e son delit perdre.

Volgral'ia

DE AMOR CANTO. LXXIX.

¶ Volgral'iaquir/sens electio mia
 e que vengues/per alguna ventura
 plagues a Deu/per fer malalt o pobre
 car fil jaqueix ch/çert yo se que men repte.
 Si be raho/en contra'mor se arma
 vchent ques pert/per ell ma bona obra
 nom trob efforç/que del tot ma'bandona
 ab tot que mes/de contemplar no passe.

¶ En cantitat/en delit gran no puje
 ans es molt poch/mas fort pera disolrre
 fastig no tem/por, ne'sperança'l tempra
 la sua fi/tota dins mi sen entra.
 Puix que no pot/esser en aquells actes
 que de Amor/los amadors practiquen
 pren vn remey/que'n contemplar sen mûta
 e d'allo viu/qui d'Amor nos pot tolre.

¶ Si fos axi/que sens passar principis
 yo fos al ple/que Amor l'amant alça
 o al delit/conceixença perduda
 yo so ben çert/que Oy Amor nom fora.
 Mas qui sera/que'n delit passar vulla
 per gran voler/si d'aquell no sent purna?
 e yo no am/emenys amat puch esser
 e la raho/tant res no abomina.

La voluntat

¶ La voluntat/Amor nom senyoreja
 hoc l'apetit/sins que de mim'recorde,
 mas quant yo pens/totes les circumltançies:
 entre Amor/e mi, veig gran barrera.
 Car yo no pens/que'n fer amat abaste
 nen sent delit/per be que mi disponga
 es veritat/que no se que men jutge
 essent amat/sil retria lo deute.

¶ Axi men pren/com aquell qui contēpla
 le'sser del hom/e com es de Deu obra
 e puix ell ve/a contemplar sos actes
 tant auorreix/trobar se en lo mon home.
 Com de Amor/son esser ymagine
 els gentils fets/quen lentendrem romanen
 yo he delit/ e com al voler passe
 per llur exçes/e qualitat m'agreuje.

¶ Entench yo be/los mals que Amor atraça
 per qu'altres bens/no senti en ma vida
 qui'n carcere viu/del començ d'infantea
 ab dol sen ix/puix en habit li torna.
 Renunçiar/no puch lo franch arbitre
 de obeir/si Amor me demana
 e quant amant/e amat esser pense
 no trob en mi/esser cosa possible.

DE AMOR CANTO . LXXIX.

¶ Per vn portal/ixch, per l'ostal de Venus
 per altre ytorn/ab les cames trencades
 e yo no pens/quen ser amat abaste
 nem plau amar/ne menys men desespere.
 Yo so aquell/qui en leig officiis cria
 sab e no sab/ques mal e no pren altre
 car no pot ser/habit sens delit reſte
 e aço par/en couarts homens d'armes.

¶ Mi emos fets/yo mir ab vïſta fosca
 no pas com orb/ne ab la viſta clara
 conech mon dan/mas no tant q̄ men dolga
 lo cor nol ſent/solament baſta creure.
 Quant yom efforç/que Amor de mi llançe
 ſon bon recort/e los mals tots me obliden
 ſil pens ſeguir/defa dolor m'a corde
 e ſo membrant/del be de honeſt viure.

Semblant aquell/qui ha mal de diable
 e quant lo pren/Deu no concix ne honrra
 per ques d'aquell/qui te ſes virtus preſſes
 e puis iaquint/torna'n ſa coneixença.
 Quant per la carn/Amor me paſſiona
 nom ſent raho/ne mal que per ell vinga
 e quant d'Amor/la part pura contemple
 yo ſent delit/ſi pas auant m'agreuja.

Si com

¶ Si com se pert/lo poder dela vista
 fil'hom esta/longament en tenebres:
 aixil voler/se pert sino executa
 los fets aquells/d'hon hauia costuma.
 Perço Amor/sol en la pensam resta
 per qu'a llõch temps/quel obrar no pratique
 amon delit/la dolor no contrasta
 car no sent por/n'sperança al falaga.

¶ Mentre A mor/dels habits no arranque
 yom dubte molt/quẽ algun temps no brote
 mas no pot fer/que'n mis crië gran arbre
 mon cor li es/com terra molt eixorca.
 Lloch troba'n mi/hon se vulla ques tinga
 esperant temps/lo pus dispot que trobe
 a basta ell/que'n sola pensa resta
 per l'habit pres/que si pel rau no's quinqa.

¶ Quant de Amor/indiferent yo parle
 sia entes /lo que tot l'home lliga
 e no aquell/qui sols al Angell toca
 e menys als bruts/puix de raho freturen.
 Aquest es dit/A mor de home propi
 car es compost/de ses dues natures
 bell es e lleig/segons de qual mes toca
 mas no pot fer/que reste menys de mescla.

Si'l voler

DE AMOR CANTO. LXXIX.

¶ Si'll voler d'hom/en fer amat termena
 es dit Amor/car dela fi pren forma
 e si en carn/sens res abstraure fina
 es brut voler/puix mes auant no pafa.
 Axi com es/tota'rma bona o mala
 segons que pren/d'açer e ferre temple
 Amor estal/que segons es composta
 fa valor pren/lo tal e qual la honren.

¶ Res sen esguart/no es d'hom propia cosa
 car general/es deles bruts,e arbres
 del sentiment/lo brut al arbre auança
 e la raho/al hom d'aquells separa.
 Donchs l'apetit/hon la raho nos mescla
 no's propi d'hom/per be quen ell si trobe
 e tant es hom/com mes ne participa
 e segons quant/d'hom se lunya o facosta.

¶ Nos doná'mor/ab tant equal balança
 que poch o molt/vna part no decante
 o l'apetit/del cors,mes asil tira
 o l'arma'si/per fa part lo sen porta.
 Si com en l'hom/vn humor predomina
 que no es hu/que per equal les haja
 e ve per temps/ques cambia el domini
 axi Amor/pratica en nos altres.

¶ E ser no pot/que'l arma obre sola
 e que lo cos/sensa'quella res faça
 res no fa l'hom/que tot noy comuniquè
 segons ses parts/del acte han semblança.
 Per be quel cors/no vulla res abstracte
 el espirit/materials no vulla
 dells ab duys junts/ix Amor ques diu mixte
 prenint lo nom/d'aquell aqui mes sembla.

¶ L'enteniment/no es d'Amor la causa
 mas l'apetit/de quels bruts no han falta.
 donchs de Amor/axi mateix ne senten
 ab fort desig/tal que en rabia torna.
 La duracio/veu hom no esser molta
 e d'est'Amor/los mes homens se'nçenen
 alguns tostemps/altres segons los troba
 seguint Amor/per l'esguart quels inclina.

¶ Si en gran exçes/per son desig l'hom puja
 tot lo compost/ses potences ten preses
 car segons es/e aqui es amable
 axi ses parts/de Amor les carrega.
 Tirant, fluxant/creixent, minuant, fèt cabis
 volent l'honeft/apres tot lo contrari
 aço segons/se porta'n fantasia
 a tēps volent/com hom, com brut, com àgel.

Tot en

DE AMOR CANTO. LXXIX.

¶ Tot en anxi/com lo foch no es en acte
 en lo açer/mas l'obra es en potença
 e mes al foch/la calor lo desperta
 car si en l'açer/noy fos no's calfaria.
 Amor en temps/esta'n l'hon com defunta
 e puix reuiu/mostrant s'en part o tota
 d'hon se veu clar/que restaua'n l'habit
 prest en obrar/mogut per son consemble.

¶ Tot element/elementat no es simple
 ans es compost/d'un altre son contrari
 mas es tan poch/lo que del altre s'amptra
 que be nos pot/aço pels senys conixer.
 Tal es Amor/quels actes no ha simples
 car sensuuls/son:e despirit toquen
 mas vna part/al altra sobre munta
 quella's diu tot/segons qual bella o lleja.

¶ Semblant me trob al ajetjat en plaça
 hon es lo Burch/e fort Castell e Vila
 e armejant/perdent forces lo meten
 fins al pus fort/hon no fa ne tem armes.
 Axi Amor/mos pensaments lo llançen
 fora de mi/d'hun acte apres l'altre
 fins que roman/en l'habit sol de pensa
 en lo voler/com correu sen passa.

Si com

¶ Si com lo foll/en pensa Rey se forja
 fins que perçeb/que no ha de Rey aetes
 e dura tant/estar en ygnorança
 com ell roman/en pensa de Rey esser.
 Axi Amor/en pensa m'adelita
 fins que la fi/pens que sen deu atenyer
 ans que yo pens/aquin Amor yo ame
 quant l'imagin/de la millor me'spante.

¶ Si com l'auar/los diners per ells ama
 que no veu res/perque aquells despēga
 asi mateix/no diu que no sen ampre
 mas no sab cas/ne pensa que ser pusca.
 Axi Amor/no veig a quem profite
 en tant me plau/que de la fi no pense
 yo no esper/ne'n desesperar baste
 entre lo mig/d'aquests estrems alleuge.

¶ Vn hom es tal/que ama per natura
 son fill,entant/qu'auorrir nol poria
 e sies foll/de sos fets se desalta
 per quel veu tal/e ple de cabdals vicis.
 Axi Amor/mon pensament delita
 per l'habit pres/que natura'l reputa
 mas per son temps/delos fets me desalte
 car totalment/lo trob ami desembre.

O

Amor me

DE AMOR CANTO.LXXIX.

¶ Amor me plau/tant per sos actes nobles
 que de per si/yol am sens esguart altre
 semblant aquell/que son bon amich ama
 perque ha fet/e no per lo que faça.
 En tant me plach/per delit ab les obres
 que'n mi rroman/tal signe o caracte
 que perdent yo/l'esguart per qui amaua
 aquell delit/am, que'n la pensa resta.

¶ Los meus desfigs/si de passio mouen
 del habit pres/liur mouiment comença
 ymaginant/com aquells yo sentia
 aquells yo sent/e fa que yols desije.
 Reconegüt/en dol me conuerteixen
 conexent mi/no poder aquells rebre
 fino com veig/e del passar m'acorde
 ma passio/nos mou e menys per altre.

¶ Axi com es/la çiençia del metje
 bella'n estrem/segons si:e hom guarda
 axi'n estrem/es la practica leja
 e tots los fenys/ quasi fastig ne senten.
 Tal es Amor/quel seu effer es noble
 lo practicar/odios e terrible
 car l'esperit/ne pren molt gran angoixa
 e lo cors fam/y en fastig volant passa.

Tornada.

TORNADA.

¶ Amor Amor / qui vostr' amarg no tasta
 no pora dir / lo dolç quey si mescla
 yo be v puch dir / puix tinch esperiença
 que de les arts / es la que mes profita.

Fin del Canto. lxxix.

DE AMOR CANTO. LXXX.

M Alament viu / qui delit pert de viure
 ell es aquell / qui nostra vida caba
 e la tristor / la destruu e meny scaba
 dôchs si bē visch / per mort me puch escriure
 Puix he perdat / a vos quim creu vida
 per vos amar / del mon me contentaua
 de Deu e gents / tot grat abandonaua
 e vos haueu / ma' sperança' scarnida.

¶ La gran dolor / ha ma força' flaquida
 que pietat / so forçat demi pendre
 e quant en cor / sembril, me veig descendre
 vull me' sforçar / e ma força' s perida.
 Si com aquell / qui farma' vicis dona
 per vn gran temps / en habit aquell gira.
 no ha poder / en contra' mor ne yra
 qui al començ / son poder abandona.

DE AMOR CANTO. LXXX.

¶ No es en mi/de tolire mia persona
 e d'apartar/del tot d'Amor ma pensa
 dolor he ja/com nom trob en defensa
 perço quem plau/la raho ne'sfellona.
 En tal contrast/sol vida d'hom descreiber
 mas no la vull/si Deu no la millóra
 ma voluntat/res tant no la'trenyóra
 com si la veu/sens aquella mereixer.

¶ Yo sens Amor/bastaua vos conceixer
 per ell tot sol/sens esser coneguda
 tal voluntat/com la mia'sperduda
 la vostra'mant/qui nol plau d'Amor peixer.
 La vostre Amor/d'altra'mor nos'contenta
 qui ama pech/altra'mor no li alta
 sana raho/e passio inalalta
 han tot poder/per Amor dar enpenta.

¶ Dolor d'Amor/nouament m'aturmenta
 per ques llonch tēps/q̄ dolors ja nom firen
 e mos volers/amar ja no sofiren
 nouell Amor/nom pens que james senta.
 Amant a vos/he plagut ma natura
 e contra vos/es que ami amasen
 primors de por/no se que vs obligasen
 ne remetes/los fets ala ventura.

En contra

DE AMOR CANTO. LXXX. 107.

¶ En contra'mor/vostre cos ha'madura
 e per tostemps/ab la raho'sconsella,
 sino amau/no es gran marauella
 car poch Amor/no viu hon seny atura.
 Si passions/d' Amor dins vos jutjassen
 fosseu del seny/ qual seuol consellada
 la voluntat/de dona enamorada
 no troba frens/aquella refrenassen,

¶ Si amadors/poder sentir bastassen
 les grans dolors/que'nfi d' Amor se prenen
 sibe'n començ/molts grans delits ne venen
 yo so ben çert/que d'amar se duptassen.
 Delit present/nostre pensa falaga
 que tol saber/de dolor venidora
 saber se pot/mas no es sentidora
 la carn no sent/lo mal que per temps paga.

¶ Quies malalt/deaquella dolça plaga
 no sab la mort/qual se veu manifesta
 e de present/ Amor lo delit presta
 y al pensament/dolor vinent s'amaga.
 Hom sab ç sent/lo delit quens aporta
 e la dolor/de luny anos menaça
 ab vlls rihents/lo delit nos abraça
 e la dolor/calla detras la porta.

DE AMOR CANTO. LXXX.

Quant delit naix/la dolor jau mig morta
y en poch instant/aquesta met fa força
desig quies/pàlsio dolent la's força
e por demal/venidor,la conforta.
Lo be ates/no munta'n fuma tanta
com ans d'aquell/hauer la pensa ordena:
y el pes de Amor/nol foste fort cadena
de per si cau/o prop terra's decanta.

TORNADA.

O foll amor/sol vostre nom me'spanta
noy trob lo be/que'n temps passat trobava
e sent los mals/que d'abans ignorava
plora mon vll/y ma boca no canta.

Fin del Canto. lxxx.

DE AMOR CANTO. LXXXI.

O Fort dolor/y ot prech que mi perdons
fino seguesch la tua voluntat
la que yo am/contra tu ha manat
d'òchs fino muyr/nom despulls dls teus d'òs
Puis ami vull/en dues parts partir
e don a tu/l'enteniment per part
e lo meu cos/dela mort lo apart
a fort Amor/yo no puch contra dir.

La queyo

¶ Laqueyo am/nom consent lo morir
 donam a tu/llançat a ton voler
 e sab que tu/nom seras merçenér
 nom desenpars/fins la vida finir.
 En aquell punt/hajes compafsio
 d'aquella que/james de mi l'aurá
 com l'esperit/del cos exir volrrá
 oblida'mi/membret de la qui fo.

¶ En aquest mon/la mi anima t'do
 yls penfaments/quet sabras ocupar
 de res del cos/not vulles enpatchar
 car viure vol/e que digues que no.
 Del cos mezqui/no fies descontenta
 car tot es teu/fino lo mouiment
 e los gemechs/ no vaguen yo durment
 ta voluntat/mon somni la contenta.

¶ Puis per mos crits/merçe demi f'absenta
 e Deu per vos/vol punir mos demérits,
 e los meus fats/contrasten amos mérits
 licenciants/dolor quim desatenta.
 Car vna es/ma vida e ma'sperança
 e donals mort/quils tol la companyia
 e vos dieu/queus plau la vida mia
 ells departits/la mort del mon me llança.

DE AMOR CANTO. LXXXVI.

Creheu de ferm/que son ferma'cordança
que perda'ls vlls/si pert a vos de veure
e per null cas/llauger, no vullau creure
que lluny de vos/vi'dals do perfermança.

Quant pens que mort/me pot fer ser absent
de vos quim sou/pus chara que la vida
d'aquella fuig/a la qual ma veu crida
guanyat me te/lo primer mouiment.

¶ TORNADA.

Lir entre carts/tant vos am purament
quem es dolor/com nom poreu amar
fino d'Amor/que solen praticar
los amadors/amant comunament.

¶ Fin del Canto. lxxxj.

DE AMOR CANTO. LXXXII.

PVix me penit/senyal es çert que baste
pera saber/del horror quem vull torre
mas quim dara/esforç contra lo dolre?
pera jaquir/lo delit que yo taste?

Per ma raho/yo vengun'conceixença
que'n ser amat/nom calia fer compte
mas ab Amor/yon he fet ja l'afronte
complidament/e vista la'speriença.

La mi'Amor/vn altre asi non tira
lo dret d'Amor/en mi tot se regira.

¶ Puix altr' Amor/per lamia no guanye
 la qual es preu/per hon Amor se guanya
 per ser vençent/no sabi altra manya
 perdut es ja/tot quant per ell assanye.
 Si com aquell/qui viu ab medicina
 e ve per temps/que noli val al viure:
 axi muir yo/qu' Amor quin feya viure
 altre voler/per lo meu no inclina.

Puix no pot fer/que amant amat sia
 leixem en pau/no trob la vida mia.

¶ Ell me's entrat/per la part mia flaca
 dant me'ntenent/que amant amat fóra,
 e james dell/mien plach altra penyóra
 aquest es preu/quel cor d'home no taca.
 Desesperat/del tot yo de aquesta
 dexim d'amar/pera temps perdurable
 e so tornat/mes que altre amable
 d'aquell Amor/que no'n clou la honesta.

E puix me vench/sens altra companyada
 nom pensi fos/en mi tant esforçada.

Qual tan

DE AMOR CANTO. LXXXII.

¶ Qual tant cortes/qui de Amor excepte
cas leig o fort/puis que Amor lo mane ?
qui es tan foll/que'n contr'Amor se vane
dient yo so/qui leix e qui açepte ?
Tot en axi/com l'anima infusa
raçional/sobre l'inrrahonable
fa tot son fet/fer via rahonable
tot quant fa l'hom/per lo seu decret vfa.

Tal es Amor/que si en hom se Hança
tot quant te dell/torna en sa semblança.

¶ Qui es lo foll/donchs qui d'Amor no tema
si ha sentit/son poder no vençible
nos defen dell/sino l'hom insensible
no so aquell/car part ne'presa'strema.
E atreuit/pensant hauer defensa,
en contr'Amor/lie tenguda cara
pensant hauer/de ma raho empara
yo nom pensi/ell bastas fer m'offensa.

Tal que volent/mi de Amor defendre
ell me pogues/la sua força'stendre.

¶ O quant es poch/per hon Amor se fica
 e per aquell/en lloch dispot molt obra
 per no sabuts/mijans, en nos fa obra
 lo temps el lloch/lo creix lo mortifica.
 Amor sab mills/lo que a nos agrada
 que nos mateixs/no bastam a concixer
 e quāt pensam/que nostra mor deu creixer
 en aquell punt/es des agrada.

Quant nos pensam/quens leixa ell nos toca
 y ab vn fil prim/se tira vna gran roca.

¶ Delits passats/dela que am m'acorden
 contra mon grat/e les dolors m'obliden,
 qui son aquells/qui dins lo meu cor criden
 e par ami/que son vermes quem morden.
 Ço son desigs/contraris quin turmenten
 car vull delits/qui dolor me aporten
 vull defamar/mas ells no mo comporten
 a mon voler/los apetits disenten.

Pensar se pot/quanta raho contrasten
 quells entre si/aplaure no s'abasten.

Com lo

DE AMOR CANTO. LXXX II.

¶ Com lo malalt/que la causa ignora
del açident/e no sab lo quel mata
vehent tot si/que per dolor esclata
e semblant mal/no senti algun hora.
No cal dubtar/si roman en sospita
fil vench d'exces/lo mal o de natura
e si d'exces/quin fon que tant procura
asi mateix/tot lo passat reçita.

Axi d'Amor/yom dolch e no puch creure
que per tan poch/en tant me degues veure.

¶ No puch oir/dela que am paraula
que senyal gran/ella en mí no faça
si bona es/gran delit me atraça
mala essent/la dolor es en taula.
No passa res/que della ymagine
que nom escalf/o que tot nom refrede
tots los mijans/de mi apart e vede
en hayrar/o amar si pens fine.

Cascu d'aquests/te causa en mí ques tinga
no se jutjar/en mi qual se retinga.

L'imagi

¶ L'imaginar/altre be nom esmenta
 sino aquest/que sentit per aquesta
 tem lo cor pres/molt poca part ne resta
 per alojar/yra quant se presenta.
 Fent mudament/tant gran en ma persona
 que'n suor vineh/quant yra'n mi comença
 lla donchs Amor/no pot fer que la vença
 ans son poder/del tot li abandona.

No passa molt/que llur poder sygnala
 e venç Amor/entrant me sens escala.

¶ Nos pot be dir/Amor de home propi
 lo que yo sent/car per la carn es tota
 d'açom delit/com no pas vna gota
 en l'esperit/e si v fa com re propi.
 Em delit mes/com no pot ser que dure
 aquell desig/que fartament aporta:
 mas hom veu que/natura no comporta
 que lo fruit vert/cayga sens que madure.

Lo meu voler/es obs que tal curs faça
 e volrra Deu/que natura's deffaçà.

E que fes

DE AMOR CANTO. LXXXII.

¶ E que fos l'hom/tant com sera lo segle
tostemps veura/en si coses nouelles,
prenint,jaquint/les noues per les velles
lo que fon tort/vn temps,puix li es regle.
Nouellament/casos a nos auenen
per no ser tals/o per altra costúma
esperiment/cascun jorn se consuéma
e los juhins/en molta error venen.

Fins ala mort/es mester homi se tema
perque Amor/en les carns tostemps crema.

TORNADA.

¶ Amor Amor/yo e pres ferma tema
que vostre be/porta dolor estrema.

¶ Fin del canto. lxxxij.

DE AMOR CANTO. LXXXIII.

MEs voluntats/en gran part descordans
dona per vos/les he fetes concordés:
per vos han pau/solent esser discordés
per vos conech/l'error hon era abáns.
Per vos conech/tot lo delit de viure
mos pensaments/concordia ne coneixen
ja de contrast/si com d'abans nos veixen
ans als amichs/de pau poden escriure.

Aymaginar

¶ Aymaginar/nom cal duy mes afiure
 per aplegar/ma pensa molt confusa
 dela virtut/de fermetat molt vfa
 de dos affanys/del primer so de flliure.
 Per ençercar/nom cal treballs de pensa
 trobat es ja/tot obs dela mi arma
 e per guanyar/les flaques mans fort arma
 e per auer/al cof de mals defensa.

¶ E si del cos/la fortuna dispensa
 que per son mal/ma'rma perda batalla:
 ja sab que fa/e ma lengua no calla
 viure'n lo mon/hauer en gran offensa.
 Mal consellat/mon cos volch pendre llança
 e ple de por / ab ses armes volch noure
 mas pres consell/que les tornas al foure
 prenint escut/armes d'ofendre llança.

¶ Nom ha iaquit/del tot ma esperança
 ab ella'nsemps /espirara ma vida,
 mas yo conech/la mi arma'nfortida
 que tot perill/fete'n molt gran bonança.
 Dolgas tot hom/com yo be no atench
 nos dolga'lgu/de mon terrible mal
 null iuidor/no feu encontre tal
 d'hon fos content/com yo vehent lo rench.

Si mos

DE AMOR CANTO. LXXXIII.

¶ Si mos mals fets/ab força'ltre no trench
mal haurat/nom vulla'algú jutjar
si vagabunt/me veu lo mon anar
en tant segur/port, home james vench.
Mon desig es/en molta part complít
trobant mol mes/del que fuy desijos
si no atench/no pens algu que fos
ab tal dolor/sens molt major delít.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/lo que de vos he dit
plaçia Deu/nom faça mentidor
y el que'sufert/essent vos amador
per mal esguart/nom sia mal grayt.

¶ Fin del Canto. lxxxiiij.

DE AMOR CANTO.LXXXIIII.

Als fets coman/tot quant sera de mi
puis so estolt/de ma electió
mon seny es mort/aquí Deu no perdó
puix al començ/del tot me derench.
Ja no es temps/tenir freus al voler
malalta es/ma bona voluntat
e vaig en lloch/hon no vull ser portat
so descontent/de tot quant yo puch fer.

Si com

¶ Si com al hom/ no li basta poder
 paralitich/ quant es en peus lleuát
 anar al lloch/ hon vol esser anát
 ans cau o tort/ va contra son mester.
 Ne pren ami/ que fas lo que nom plau
 e lo voler/ de la raho's vençut
 e sil complach/ mon delit es perdut
 e sens cor faç/ tot quant de mi vejau.

¶ Si com als vents/ es donada la Nau
 mentre's debat/ als mariners vengut,
 lla donchs la Nau/ son ca mi ha tengut
 per senyal tal/ qual ans de contrast jau
 Ne pren ami/ car mon enteniment
 ha gran debat/ ab lo voler del cos
 determinar/ llur debat clar no gos
 proejant lo temps/ l'apetit vaig seguent.

¶ Pasá lo temps/ que fuy d'Amor content
 si be tostemps/ senti ses grans dolors
 mescladament/ del cos ab amargors
 creya Rey ser/ vehent me dell seruent.
 Yo fuy content/ de sos mals sens los bens
 per be quel mal/ sens be no pot venir
 mas yo emprench/ per ells mes que morir
 malament viu/ qui en mal fer no te frens.

P O tu amor

DE AMOR CANTO. LXXXIIII.

¶ O tu Amor/qui ton poder me'stens
axi fort ment/que not puch resistir
hix fora mi/puis en plaher no gir
ma voluntat/a fer tos manaments.
Vulles hauer/en contra mi cigull
leixal vasall/qui not vol per senyor
quin mouiment/venç aquesta dolor
fent me jaquir/ben fer del quem despüll.

¶ Aquest meu fet/bona fi nol acull
e lo present/es ple de gran tristor
aquesta ve/del dan auenidor
que de present/lo tinch dauant mon vll.
Yo soferre/si ab cor molt ardit
la que yo am/per mi passa lo mal
sens penedir/quis penit grat no val
lladonchs la mort/nom sera sens delit.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/en goig viu lespirit
mentre no pens/lo que porieu fer:
tot acte's prop/della hon es poder
si al voler/gouerna l'apetit.

Fin del Canto.lxxxiiii.

Per lo ca

Per lo cami/de mort he çercat vida
 hon e trobat / moltes falses monjoyes
 car si guiat/per les falses ensenyas
 so auengut/aperillofa riba.
 Si col maluat/quin paradís vol cabre
 euers l'infern/ab cuytat pas camina
 yaxi com çell/qui de migjorn les terres
 va ençercant/per vent detremuntana.

Gran es mon dan/segons ma complaçença
 segons lo ver/es poch lo meu damnatje
 yo pert delit/hauent ab dolor liga
 e tal com fonch/plach molt a ma natura.
 En mi no puch/trobar aís sino dolrre
 e de mon be/yol vull e nom alegre
 lo perdre sent/car he perdut dolç habit
 del be vinent/nom trob çerta fiança.

Axi com l'hom/per molta fe que aja
 leixa'b dolor/esta vida mesquina
 perque no sent/los delits del altisme
 esent aquests/que'n esta vida leixa.
 Ne pren ami/quel delit d'Amor leixe
 ab tal dolor/que no se hon pot cabre
 yab molta por/esper lo rahonable
 perque no se/com lo sentre plaible.

DE AMOR CANTO. LXXXV.

¶ Si com aquell/que'ntrar vol en batalla
 e trobas cor/ans que la experimente
 e quant se veu/esser prop del en contre
 per gran pahor/fuig mostrant les espatles.
 Ne pren ami/que'n contr' Amor me'sforce
 fins a venir/a ferne le'stret compte
 e quant so prop/de aquell apartar me
 com ja vençut/yo abandon mes armes.

¶ Dubtar nom cal/sim son fetes metzies
 ab algun art/son preses mes potencies
 per son voler/tot home del mon ama
 y amar nom plau/e d' Amor son mes obres.
 Per les cabells/ami semblá quem porten
 a fer los fets/que Amor me comana
 sim vull fugir/portar nom podenl'scames
 en tal contrast/la mia vida penja.

¶ Aquell dolç tast/que ab si l'acordant tasta
 no es en mi/mas dolor del discorde
 qui no es amat/y amor d'altri cobeja
 no sent gran mal/puis vn terme desija.
 Yo so aquell/qui en res del mon nom ferme
 yo am aqui/no mereix que yol ame
 e d'altra part/veig obres encontrari
 de vida y mort/he çertana paraula

A tot mesqui

¶ A tot mesqui/vn gran be nol minua
 ço es hauer/de mort vn poch de dubte
 aquest gran be/yo no se hon te casa
 no trob raho/perque viure desije.
 En contr' Amor/ay tant yo nom efforçe
 que don'oblit/en algun be seu ficte
 ne'll mes bastant/si com d'abans complaure
 yo so en l'estat/lo qual deu tot hom tembre.

¶ Font son mos vlls/d'aygua dolça y amargã
 perque'n dolor/y ab delit aquells ploren
 car vna es/la dolor delitable
 l'altra'b aquell/poch ne molt nos com panya
 Com ne perque/saber aço compassa
 no sia yo/lo dey dor o mestre
 tan solament/aben sentir ho baste
 vingal juhi/als qui mes d'Amor saben.

¶ Cascuna part/desim'dona crehença
 tal que no se/raho que la desfaça
 amor de si/gran raho m'ha donada
 e si desam/nom sia dada colpa.
 Ia los meus fets/raho d'home nols porta
 als fets es dat/tot quant ami segueica
 a res afer/ami es tolt l'arbitre
 no tinch res franch/sino la sola pensa.

DE AMOR CANTO. LXXXV.

¶ TORNADA.

¶ O foll amor/les dolors costumades
venen per temps/que no donen congoixa
si axi no fos/ja no serien homens

¶ donchs perque/aquest vs en mistrenca?

¶ Fin del Canto. lxxxv.

DE AMOR CANTO. LXXXVI.

¶ Sia cascu/per ben hoir atent
Se no y imagin/que yol vulla decebre
car detot çert/per mi pora percebre
grans nouitats/e de nou sentiment.

¶ Fals que no se/los mijans quil atracen
mas solament/resta'n mi lo sentir
si col malalt/que sa dolor sab dir
no sab los mals/qui la mort li percaçen.

¶ Aquells affany/s/quels amadors acaçen
e son comuns/e quasi manifestes
no son en mi/ne de semblants d'aquestes
nom fan pahor/ne sol mi no menaçen.

¶ Dolors e tals/que'n amadors no venen
car yo peresch/com ja no puch amar
solament bast/ami de mort airar
per mos defalts/que'n yra mi encenen.

No se quins

¶ No se quins son/los delits quem sostenen
 com nom acuyt/metre lo mon a part
 car de ayrar/james yo nom veig fart
 pensant los bens/que'n esta pensa's prenen.
 Morir me plau/car nom te prou lo viure
 lo mills de mi/es com en res no pens
 tant quant yo puch/de pensar me defens
 consell nom cal/sim dech per foll escriure.

¶ Si col precis/qui no es de mort delliure
 vchent se prop/d'aquell seu jorn darrer:
 no prega'Deu/li sia mercener
 e sab que va/lla hon null se pot siure.
 Ne pren ami/qui fuig ala merçe
 d'Amor enqui/se'nclou tot lo meu ésser
 tant en vers ell/me so volgut iréscer
 per lo fallir/ qui es comes per me.

¶ Si com le hom pech/qui ha pensat dins se
 del hom sabent/son bon saber atenyer:
 e com viu si/que'n tant nos pot enpenyer
 lo malaeix/e si mateix d'hon ve.
 Ne pren ami/no bastant ser ates
 llay hon tostemps/he tengut mon cami
 tot per defalt/que s'atrobat en mi
 hayr Amor/e volgra ser no rres.

DE AMOR CANTO. LXXXVII.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/lo be qui me's defes
Amor lom feu/en primer desijar
e follament/ de tant preu estimar
que no ymagin/que hauer se pogues.

Fin del Conto. lxxxvj.

DE AMOR CANTO. LXXXVII.

¶ Si col malalt/quil metje lo fa çert
Que nos pot fer/que dela mort escap:

si de veri/no beu vn plen anap
e lo perill/noli esta cubert.

Ne pren ami/qui vull experiment
molt perillos/e seus ell no puch viure
lo delitar/per mort se pot escriure
e tem l'assarg/ab la mort egualment.

¶ Quies aquell/estimant lo turment
e lo perill/en que ma arma'sta?
vehent se prop/d'hon creu que tost perdrá
ço per que fon/vençuda'lmon present?

En dupte'stich/la m'arma tremola
que no consent/que mat ami mateix
e d'altra part/mort çerta nom iaqueix
yom desesper/dema'sperança sola.

En lo meu

¶ En lo meu coll/ja veig penjar la mola
 e lo gran fons/hon sere trabucat:
 si douch merçe/no vol hauer tallat
 la corda fort/mas colteíl no esmola.
 Merçe deman/ab veu espahordida
 mostrant negar/al qui per mi es request
 vos no guardeu/que mostre pauruch gest
 mas pietat/sia en vos complida.

¶ Puix que per vos/pot esser be sentida
 la part de Amor/que yo no puch mostrar
 vullau vn poch/la pensa en patchar
 en quin fil prin/penja la mia vida.
 Yo so aquell/qui del carcre l'han tret
 y ab torbat pas/va pendre cruel mort
 que no he pas/remey n'altre conort
 sino merçe/del qui juhi ha fet.

¶ James d'Amor/son vn cas tan estret
 com es aquest/del qual no puch fugir
 per hu so çert/de la vida finir
 l'altre's veri/pera'pagar ma fet.
 O vos qui sou/causa de mon perill
 e fins açi/no mereixeu gran colpa
 poca merçe/de present vos encolpa
 si per defalt/d'aquella prenh exill.

Tornada.

DE AMOR CANTO. LXXXVIII.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/no veu degun perill
fin amador/e sil veu punt nol tem:
tot cas es poch/essent lo pus estrem
la torre gran/li sembla gra de mill.
Fin del Canto.lxxxvij

DE AMOR CANTO. LXXXVIII.

Aquesta es/perdurable dolor
les que senti/foren totes atemps,
mas la present/deu viure ab mi ensemps
bem fa saber/quant pot en mi Amor.
Ab coxo peu/m'ha seguit y aturat
atesa es/la pena de mon mal
ferit me sent/d'una plaga mortal
y es lo remey/fer no res lo passat.

¶ Gran mudament/no pot ser comportat
en poch de temps/sens alteraçio,
qui pot saber/la dolor en que so
vinent ami/per auer molt amat.
Aquella d'hon/esperi tot mon be
tant quant delit/en mi pot abastar
per son defalt/ men coue de llunyar
e pel cami/d'Amor, gran yram ve.

¶ Tal mudament/com natural'fosse?
 sens fer senyal/major del que, s en mi?
 aquella que/per ma vida tengui
 en tre morir/e viure me dete.

Lo meu repos/treball es conuertit
 e lo meu goig/es tristor sens remey
 yo so catiu/com esser penſi Rey
 tot alterat/me trob y esbalayt.

¶ Aquella carn/hon lo meu espirit
 entrar volgue/primer que'n paradís
 me sembla foch/del infernal abís
 e moltes veus/nom vull esser fugit.

Ans d'acostar/no sent lo mundament
 mas fet l'acost /sent lo cami tan gran
 que res no puch/dir, quant li so deuant
 e pas dolor/de aquest mal callament.

¶ Hon cabe'n mi/tan gran alterament?
 si por men prenych/perque'sperança'm vol?
 que es aço/que voluntat me tol?
 que'n be ne mal/no vs d'enteniment?
 O fals Amor/quil lloch vedat te pláu
 leixam vsar/ab quim mereix desdeny
 per quel desig/teu, Amor me costreny
 ço que amar/ami tant me despíáu.

Perquel

DE AMOR CANTO. LXXXVIII.

¶ Per quel desig/meu, contra raho cáu
Amor ho vol/perque tant hi contrast
e mon desigj cobeja lo fer past
d'aquella carn/hon gran amargor jáu.
O fals Amor/no poras pus eu mi
si no forçar/mon apetit escas:
mon esprit/per forçal jaquiras
no amara/ço que vols de persi.

¶ O fort dolor/no perdones aqui
per culpa gran/me dona dol e plant
tu pietat/no vulles parlar tant
en la fauor/de qui tant mal merí.
Yo am mon dan/e mon be hauorresch
ço perque am/no es vist lo perque
del defamar/molt clarament ho se
e lo carrer/no vist,yo enfeguesch.

¶ O Deu perque/am aqui auorresch
en tal contrast/com vida nom jaqueix,
Amor no mor/e de ayrar nom leix
casi'gualment/entrells ami partesch.
Saber nos pot/qual dells abans morrá
muyra donchs yo/per llur debat finir
quant am me dolch/e mal pas mentri'ahir
lo pus cortes/dolor mortal me fa.

Yo sola

¶ Yo so malalt/hauent lo cos tot fa
 cascun Amor/ab laltre's acordant
 mon espirit/es lo dolorejant
 ab l'orgue seu/defacordat esta.
 Ell de per si/vol lo que deu voler
 perdut Phonest/voler, no vol que am
 e mon cos flach/pot hauer molt just clam
 d'aquella qui/pietat vol hauer.

¶ En la dolor/d'Amor delit pot ser
 si ab aquell/yr'a'n bolta nos met
 car si ho fa/llauons dolor tramet
 contra qui cau/tot lo seu gran poder.
 E tant com pus/Amor es gran e bell
 tant sa dolor/es major e pus fort
 en lo cos fa/tota'nfeçio es fort
 y en lo malalt/no te'n ques prenga'nell.

¶ No dech morir/solament ab coltèll
 mon cos mig mort/deu ser vianda'ls Cans
 mon cor partit/entre Corbs e Milans,
 mon espirit/tinga lo lloch d'aquell
 qui volch trahir/besant lo fill de Deu.
 aquest es lloch/a ell just e degut
 puis ha trahit/a si, Deu nol ajud
 e gran peccat/deu rebre pena greu.

Tornada

DE AMOR CANTO. LXXXVIII.

TORNADA.

¶ Amador fuy / tant com l' spirit meu
penfa gran seny / en dones e bondat
mas sino carn / noy trob, e so'nganat
a quatre peus / deu anar qui nom creu.

¶ Fin del Cante. lxxxviij.

DE AMOR CANTO. LXXXIX.

A Xi com çell / quis parteix de sa terra
ab cor tan ferm / que james y retorn,
deixant amichs / e fills plorant en torn
e cascu dells / a ses faldes l'aferra.

Dient plorant / anar volem ab vos
o nons leixeu / trists, e a dolorits
ell es forçat / aquells hauer jaquits
qui pot saber / de aquest ses grans dolors?

¶ Yo men confes / a Deu e puix a vos
que yo so tal / com lo de qui he parlat
car tot delit / de mi es apartat
si que james / me veja delitós.

No solament / he lo delit perdut
ans en son lloch / entrada es dolor
car yom hayr / hauent perdut Amor
e jach del colp / que tostemps he temut.

No menys

¶ No menys que mort/ami es auengut
 nom pot fer pus/que fer perdre lo mon
 e yo d'aquest/a tot hom ma part don
 puix que no am/ne puch ser ben volgut.
 Tot ço que veig/me porta en recort
 lo mal present/e lo ques per venir:
 lo negre prop/lo blanch fa mes lloir
 vn poch delit/ma dolor fa pus fort.

¶ Yo no puch dir/senta dolor de mort
 fa tinch lo cos/e malalt l'espírit,
 d'un açident/que'n vida m'ha jaquit
 en tal estat/que nom trob viu ne mort.
 L'enteniment/nom delita'n saber
 e res plahent/no vol ma voluntat:
 yo visch almon/e dell desesperat
 si en altre pens/nom'scalfa molt l'esper.

¶ O mos amichs/vullau dólor hauer
 e pietat/del qui viu pert lo mon,
 e majorment/si algun tant hi son
 car molts hi son/que'n res noy son mester.
 Altres hauents/d'aquell menys sentiment
 que la Guineu/molt astut animal:
 e d'aitres molts/quel entendre nols val
 fino en justar/aquell metal argent.

Tornada.

DE AMOR CANTO. XC.

TORNADA.

¶ No se aquí/endreç mon parlament
per que's llonch tēps/que no parle ab Amor
e dona'l mon/no sent de ma tristor
axi mateix/yo non he sentiment.

DE AMOR CANTO. XC.

Cert es de mi/que nomen cal fer compte
per fer contrast/Amor qui tāt me força
yra yot prech/quelo meu cor me'sforça
los meus affanys/sol atu los recompte.

En vergony it/confes la mia colpa
com nom efforç/contra'l desfig horrible
quem ve d'Amor/si bel trob molt terrible
semblant aquell/quils sants Angels enuolpa.
Yo prenh conort/com per son colp tals jahē
infern es ple//dels qui Amor complahen.

¶ Tant com en mi/es y fon soportable
de contrastar/e vençre la batalla
yo he complit/dins mi sentint baralla
tal que nom fon/vn altre comparable.
Yo desfig tant/com lo cor me soporta
e per aquest/desfig,ami ahire
puix la que am/ab grat e desgrat mire
torbat me sent/costum passat nom porta.
Yo am em dolch/conexent mi que ame
dellam'delit/e mes com la defame.

Los bens que y sent/en ella'mar me'npenyē
e los seus mals/per auorrir no basten:
 e son tant grans/e tant ami contrasten
 que moltes veus/al bens d'Amor estrenyen.
 No passa molt/que Amor los empara
 e fa qu'oblit/les perdo la gran falta
 yra no mor/mas esta com malalta
 mentre Amor/te gran força encara.

Quant yra'mor/Amor demis'desterra
 romanch en pau/com entrells no hiã guerra.

¶ De'speriment/no passe gran fretura
 yo se Amor/e yra com se auenen:
 dins l'amador/e de quant aquell penen
 de tal dolor/que no soffir mesura.
 Si amat fo/dolor sera ma vida
 si defamat/al risch sera mon viure
 mas tost fere/demal o be delliure
 breu sera'n mi/la batalla finida.

E ser amat/es dolor mentre visca
 mas lo defig/sens consell me arrisca.

Q Quis lo foll

¶ Qui es lo foll / qui contra'mor se'rgulle?
 segurs son dell / los morts y els no sentibles
 mas no alguns / qui son d'Amor pasibles
 qui vol ser fort / de la carn se despulle.
 En mi he vist / yn singular exemple
 quant he pensat / Amor del tot estorce
 contra mi vaig / camí que no puch torcre
 portant me'n part / la qual si be cotemple.

No puch dar pas / plahent amon coratje
 ab'cor yrat / vaig faent mon damnatje.

¶ En temps passat / senti dolor estrema
 mas no es menys / aquesta present fresca
 aquesta's fel / no toca res de bresca
 e par ami / ab mans lo cor me prema
 No pot durar / que nom leix, o quem mate
 ella es fort / perqu'ab delit nos mescla:
 hon lo delit / e dolor fan sa mescla
 esser no pot / que'l cor hon son esclate.

Perque amor plau / que muyra o quem passe
 esclatar vull / mes que si languiat llasse.

Hol of riu

Semblant

¶ Semblât a'quell/qui la mort vol compèdre
 e quant l'es luy/ab rahons la menaza
 vehent la prop/ell late m y la'braça
 jurant que may/tal a'raig voltra'u pendre.
 Ne pren ami/que'n' contr'Amor me'fforce,
 durant l'esforc/tant com mara ho basta
 e pert se tolt/car no te ferre n'alta
 fugir.vull dell/si bast fon que nom force.

Mas tot mon cors/per ell contra mi farma
 e poca part/rebellada del arma.

¶ Partir no puch/del lloch hon la he vista
 donchs quant desig/be veure sa persona
 e tem de mort/si bon esguart nom dona
 e sil me fa/dolor altra men triffa.
 Car y magin/que altre l'ha sentida
 la sua'mor/eson esguart benigne
 e yo he vist/aquell bo e maligne
 plahent me fon/e molt adolorida.

E tant com es/en ella y om delite
 pensant que tal/seu ab altre despite.

¶ Plagues a Deu/que perdés yo la pensa
 per quem jaquis/aquesta gran congosa
 en peyor vinch/apres quellam'afloxa
 puix quant y torn/yo reb mejor offensa.
 Car nos pot fer/algun delit nom membre
 e per aquell/mes dolor me turmenta
 dauant la tinch/esemblam que la senta
 no se la nyt/o lo jorn quel deix tembre.

Yo fuy amat/e no tant com pensaua
 sens retenir/mon voler bandonaua.

¶ Tots los senyals/que'l amador acaben
 yo trob en mi/que no fall hu que sia
 per ella vinch/in tristor y alegria
 tots los meus senys/forans,e dins ho saben.
 Car no veyg res/sino es la quem alte
 no desig toch/de ningun'altra dona
 alguna veu/nom par que sia bona
 son cor no bell/eyo no men defalte.

Y imaginant/car noy se pus en ella
 ses parts per tot/am,en gran marauella.

No sola

¶ No solament/la pens hauer perduda
 e per aço/dolor mortal m'agreuja,
 mas e sabut/que Amor nom alleuja
 de tot son pes/mas la maneram'muda.
 E per que yo/en los deserts habite
 han fet saber/que amat no puch esser
 e volgra yo/primer lo meu desesser
 que si d'Amor/yo amant nom delite

Nom plau amar/e menys que ami amen
 mas si yo am/muyren los quin desamen.

¶ Yo cregui ferm/que sentir no poguera
 en mi Amor/ne'n la persona'mada
 ne per la carn/l'agues tant desijada
 no ymaginant/que'n ser amat venguera.
 Hun gest mostrand/dona ficta honesta
 e sentiment/praticant d'Amor aete
 sens reçclar/ha fet en mi fals tracte
 prenint mel cor/e part algunam resta.

La que roman/te ocupada yra
 e quant se mou/tot quant lo a sim'tira.

Q iij Lo gest

¶ Lo gest dells vlls/c de aquells la forma
 fet han en mi/passio molt estranya: ^{per lo qd}
 per l'apetit/que tot per carn se guanya ^{en}
 ab altre molt/que d'opinions se forma ^{en}
 E d'aquestes/lo tot della subjecte ^{en}
 no sols lo cos/mas tota ensemps presa ^{en}
 en aço es/ma voluntat atesa ^{en}
 molt tardament/no volent tal efecte. ^{en}

No vull amar/e mon apetit ama ^{en}
 sobre neu veig/marauellosa flama ^{en}

¶ Axi com es/en nos la'nima tota ^{en}
 en tot lo cors/etota'n calcun membre ^{en}
 tallant algu/no tal per aço tembre ^{en}
 que per aquell/ella rromanga tota ^{en}
 La mi'Amor/es lo tot de aquesta ^{en}
 e fil veig/res/que pch defalt m'altéren ^{en}
 no sent en mi/que d'Amor despodore ^{en}
 en lo seu tot/la mia tota resta. ^{en}

Si com la mar/yn punt no sen altera ^{en}
 si hom ne trahu/vna gran albufera: ^{en}

doges - 111

¶Yo vull Amor/ab condicions tales
 que segons ell/grans contraris empliuen:
 ell es tot mal/e mes los quil pratiquen
 tots son eguals/en llurs calitats males.
 Son ferm estat/si el saber nos leixa
 aquell instant/nos jaqueix be concixer
 tostemps esta/en lo minuar o creixer
 sent ho aquell/qui molt ab ell se feixa

Axi com so/compost de molts contraris
 ma voluntat/e l'apetit son varis.

TORNADA.

¶Amor Amor/los vostres letouaris
 son molt amarchs/y a sanitat contraris.

DE AMOR CANTO. XCI.

MAleyt lo jorn/quem son donada vida
 puix tantso vist/en mos volers cōtrari
 yo so aquell/que pensament he vari
 e voluntat/de tot desahunida.

Ab desgrat am/e auorresch ensemble
 mos senys en mi/conech esser discordes:
 llull e lo toch/d'abans foren concordes
 si pens que so/alque fui punt no semble.

Auorriment/ab Amor en mi foren
 mas ab defalt/en temps en mi llauoren.

DE AMOR CANTO. XCI.

¶ Qui pot amar/dona de quis defalte?
mas be pot ser/que d'yra ple molt àme,
mas que sera/quem refret e quem'flàme
e fastig port/eque nsemps hom sen alte?
Tant es l'escalf/que pel gest me namora
que no sent res/del fret quel toch me porta
ans tot es foch/quant lapensam reporta
l'imaginar/l'amarch/dolç a sabora,

Si com la mar/los rius l'auorrexen
que sa'margor/llur dulçor conuertexen.

¶ Sens mon voler/yo non parteixch la pèsa
per vn desig/que hom par Amor sia,
car no cobeig/la sua'mor fos mia
ans ve atemps/quem plau me fes offensa.
Car per sa'mor/la mia sen obliga
y ami no plau/de tal preu fer li paga
no vull son be/e tinch ne al cor plaga
de leig fet nou/e de legeantiga.

E ve que dich/quem plau que la'uoressca
mas no pot ser/que'n tal pensa fenescà.

Quant y

Quant ymagin/d'aquest Amor la causa
 no la perceb/e menys hon te son siti,
 crech que desam/e quant ne pens ser quit
 mon pensament/vn gran delit se causa.
 E no se com/en tant e tal se stenga
 e trob raho/per desgrat e per yra
 quant desgrat sent/Amor tost asim'tira
 o al menys fa/que lesio non prenga.

En horam've/que son leig me's bella
 mas per tostemps/de sos fets he ferea.

Grat e desgrat/en temps en mis'justaren
 en algun temps/amant alguna dona:
 car yo volgui/la maluada fer bona
 mas tots los grats/de la carn setrobaren.
 De present veig/cōtrafts que'n mis despertē
 car de per si/lo toch el vll desamen
 e per lo gest/de gran desig s'inflamen
 aquest esguart/fa, que'n amar s'açerten.

L'ull de per si sentē/el toch llur bo noy sentē
 per los senys dins/llurs delits se asenten.

Lo toch

DE AMOR CANTO. XCI.

¶ L'otoch per si/molt no si adelita
 quant pren delit/limaginar lo y porta
 pel gest que tal/pensament me reporta
 que tot mi'n semps/per ella totam çita.
 En amagat/Amor en mi fa obra
 no trob raho/perque tant la cobeje
 e lo que veig/no basta que pledeje
 tal heretat/dela bossa tan pobra.

Algun temps fon/amar ço que defalta
 no ala carn/mas per fer Amor falta.

¶ Axi com es/torbat algun bon metje
 com del malalt/lo mal no pot conexer
 el veu bon pols/e sa vida descreser
 ab bon çeruell/cor, ventrell, melsa, fetje.
 Dels vuyt senyals/mortals, qu'Y pocras pofa
 non veu algu/e sa vida s'abreuja
 axi men pren/que Amor en mi alleuja
 e no se hon/quem degues fer tal no fa.

¶ Puix que no vull/amar ni amat esser
 com es en mi/d'Amor, lo seu esser?

Com lo

Com lo malalt/que sobre si vol veure
 com lís deuench/son açident de febre
 diu que menjant/carn de Bou o de Lebre
 o per fredor/o per mala ygua beure.
 E no veu res/que per l'açident baste
 si quel coue/en gran sospita caure
 axi mempre/que no puch juhi traure
 quin delit es/lo que d'Amor yo taste.

No es en carn/sol, e la carn m'inclina
 entra per vll/en lo tot della fina.

TORNADA

Axi com es/bella vna persona
 tota ensemps/e no en parts jutjada
 e nos veu be/per que's tal estimada
 puix no ha res/tal qual natura dona.
 En als esta/quel cors li acompanya
 ço es lo gest/que n'tal cas llull engana
 Amor pel gest/cor leig amar me mana
 tant que'n mi veig/esperencia estranya.

Sil pens en parts/la pensa della parte
 e quant la veig/o toch, fens alt noni farce.

DE AMOR CANTO. XCII.

Quant yom acort/de res que nyram'torne
 si poca es/lo meu desfig se'sforça,
 e si es gran/la yra'n mi pren força :
 que no ymagin/que'n amar yo retorne.
 Dubtem que am/puix son be no desfige
 ans ve a temps/que sa mort nom es crua
 no prech delit/en res del Amor sua
 em plaura be/que della yom fastige.

Ab tot aço/mon delit es en ella
 prenent la'n parts/per lo tot de aquella.

TORNADA.

Amor Amor/yom done marauella
 de vostres fets/si degus'marauella.

Fin del canto. xcj.

DE AMOR CANTO. XCII.

MOn bon senyor/puix q'parlar en prosa
 nom val ab vos/per hauer vn falco:
 en rims ho dich/sens por quem digau no
 hoc fera'l test/mas dubtem dela glosa.
 Mas com sera/quel costum vostre'smút
 puix feu començ/en vos naturalment
 e vos apres/lo complis moralmente
 perfectionant/sa noble abtitút.

Tots los

¶ Tots los delits/del cors he ja perdút
 e no atench/los propis d'esperit:
 e no sent molt/del anima'l delit
 se mas no sent/del de moral virtut.
 Tot mon delit/resta sols en caçar
 perque vs suplich/deis homens vos millor
 que d'un grifant/me siau donador
 tal que a vos/escaÿga lo donar.

¶ Si per ma fort/no puch tant acabar
 complaure vull/a ma complexio,
 e fer me tort/quem luny tant de raho
 que foll Amor/yo torne practicar.
 Mas no vull ser/oçios animal
 no vulla Deu/que'stiga fret o moll
 mes am amar/en part hon rompa el coll
 que'star segur/menys de fer be,o mal.

¶ Amor me fon/tostems descominal:
 per yo amar/per bon desig e bell,
 dona del mon/no vol cor ni çeruell
 hon sera hon/la que nos'troba tal?
 Deça lo Far/yo no la trobare
 en Napols es/si be sera çercat
 d'un sant mercix/proposit reuocat
 e d'un gran Rey/sa catiuada fe.

Aquesta

DE AMOR CANTO. XCII. DE

¶ Aquesta es/l'exemple de tot be
 qui sera donchs//que la paga l'timar?
 vn Rey valent/se ja queix raho nar
 mas dona tal/enmarauella ve.
 Vn Fenix hom/dona semblant requer
 e Deu permet/que Amor aquestes juny
 e mostras clar/portant aquell de lluny
 per fer vnir/dos cors en vn voler.

¶ O quant son pochis/qui d'Amor han saber
 e quasi tots/d'aquell han sentiment,
 d'hun gros de fig/que han naturalment
 los animals/qui fan menys saber fer.
 Mas qui sabra/desta'mor discernir
 com te vnits/contraris apétits
 e lo finit/volent los infinits
 ço que no pot/natura consentir.

¶ La carn vol carn/no si pot contradir
 son apétit/en l'hom pren molta part
 sino es vnit/ab l'arma,tost es fart
 dells dos vnits/sent hom vn perç exir.
 Aquell qui sent/de sperit pura'mor
 per Angel pot/anar entre les gents:
 qui d'arma y cos/junts ateny sentiments
 com perfet hom/sent tota la sabor.

Aquesta

No sent

¶ No sent delit/ans de hauer dolor
 qui totalment/ama de part del cos,
 hom famolent/no esta en repos
 menjant pert fam/e prop de fart tristor.
 Si passa'uant/mes que del mester ha
 en fastig ve/perque y recau exces
 de semblant cas/l'amador no's desfes
 entre desig/e fastig son be va.

¶ D'Amor honest/hom no carregará
 tant que d'aquest/senta l'estrem d'exces
 massa opoch/contrari no li es
 doloros desig/fastig ne zel sentra.
 Tot lo reues/porta lo cos amant
 fastig reb tost/e gran desig li nou
 l'Amor que'n semps/met cos e arma'n jou
 hix d'un poder/de tots participant.

TORNADA.

¶ Si per grosser/so vist escur parlant
 o per sentir/d'Amor algun secret
 per demostrar/com ne perque y he fet
 sim es manat/y'o passare nadant.

SEGVIDA.

¶ Dona que vos/aneu souint dauant
 satisfiaent/vostres senys e raho
 yo la suplich/que vs suplich del falco
 e si v fara/jam veig ab ell caçant.

DE AMOR CANTO. XCIII.

TOt entenen/amador, mi entenga
 puix mō parlar/d'amor may nos'aparta
 el amador/que'n apetit se farta
 lo meu parlar/no pens que be comprega
 Tres Amors son/per hou amadors amen
 l'hu es honest/el altre delitable
 del terç me call/que's lo profit amable
 per quels amats/llurs amants no reamen.

Los dos vnits/en nos se poden pendre
 si llurs dos fochs/han lloch en nos d'ençēdre

¶Aquests volers/allurs esguarts segueixen
 seguint cascu/la propia natura
 lo cos qui es/corrupta criatura
 los apetits/corruptes l'abelleixen.
 L'arma qui es/per tostemps duradora
 beus e virtuts/ab llau ger peu encalca
 l'Amor del cos/en son delit se'nbalça
 mas no trobant/son propi se'ntreny ora.

L'arma y el cos/cascun laltre delita
 esperiment/als pechs trau de sospita.

Tot entenen

¶ Tal voler naix/en part per ignorança
 e compost es/de nostres dos natures
 e fa quel hom/ab tots enginys e cures
 vol e no ha/la fi desfa esperança.
 Perque'll no es/bastant l'arma complaure
 e menys lo cos/car mes del obs li dona
 pujal en alt/e natural' affona
 fa que acort/james pot en l'hom caure.

Tot quant es d'hom/vol fi per sa natura
 y aquest voler/res rel mon nol'atura.

¶ Lo seu ver nom/delitable's nomena
 e desreglat /pren,quant l'es agradable
 aquest fa l'hom/falsament ser amable
 volent aço/que'n ser content nol' mena.
 Car no vol res/que tot l'home contente
 per ço en ell/l'amador no reposa
 e tant aquest/a la raho fa nosa
 com als volers/plahent ment li's presente.

Car si vol hom/res que mesclat haire
 tot se fara/que'n hairar segire.

R

D'aquest

DE AMOR CANTO. XCIII.

¶ D'aquest voler/los trobadors escriuen
e per aquest/dolor mortal los toca
la racional/part:del arma nols broca
del sensual/los seus apetits biuen.
Effer be pot/quel hom simplement ame
d'arma sens cos/e per lo cos sens arma
amant virtut/hom de tal Amor s'arma
y el cos es çert/que d'un brut voler brame.

Aquests mesclats/vn drap de mescla tixen
que nos veu be/les colors que dells ixen.

¶ Cascu d'aquests/sanatura oblida
e tant com pot/fa que l'altra obeexca,
no pas en tant/que tot de sis partexca
en part nos mor/mas es cosa dormida.
E quant cascu/son appetit treballa
se mostren clar/marauellosos actes
fahent acort/ab amigables pactes
y en semblant cas/ deuria ser barralla.

Car l'arma vol/ço que raho ordena
y el cos mesqui/mor e no sent la pena.
Tot amador

¶ Tot amador/delit no pot a tenyer
 fins que lo cors/y el arma se acorden.
 Car s'ils volers/entre aquests se morden
 aquest Amor/nos pot amolt enpenyer.
 En contral'cos/en sos actes se mostra
 destrohiunt quant/natura li otorga
 y al arma fa/beure, amargant porga
 en tot no plau/a la natura nostra,

L'arma per si/contentament no tasta
 si fa lo cos/mas poch e tost se guasta.

¶ L'arma per si/en tal voler nes mescla
 car no es en res/ne pot ser son obiecte,
 ni'l cors es pus/que d'un brut son efecte
 dels dos vnits/componen esta mescla.
 Car l'home vol/la voluntat guanyada
 seny y saber/dela dona que ama
 ama'l amat/e tol l'honor e fama
 y en fets del cors/l'arma es delitada.

Lo cors james/si cansa be nos farta
 e tant com pot/tot l'infinít aparta.

¶ Les voluntats/se mostren per les obres
 d'hon se veu clar/com la nostra arma es baxa
 el nostre cos/en alt munta sa raxa
 per que'n delit/ell,el arma son pobres.
 Per lo delit/del cos l'arma se inclina
 leixant lo seu/de sa natura's lunya
 lo cors en alt/adelitar met punya
 no concix be/sa natura mesquina.

La carn volar/vol,el'arma s'aterra
 perque algu/si toca nos'afferra.

¶ Les voluntats/que de virtut no toquen
 han mouiment/en semblant de marça
 en lo començ/metrien gran ferça
 al qui sabes/com pujen es derroquen.
 De tres cordels/ Amor deu fer sa corda
 car hu romp tost/el altre molt no dura
 o trench, o fluix/lun,laltre mort procura
 sil terç no y es/la corda se descorda

Aquest es ferm/e fa quels altres tinguen
 e ser nols fa/mas te que'n baix no vinguen.
 Nos pot

¶ Nos pot be dir/com arma y cos pratiquen
 aquest voler/com plahen o desplahen
 hu sent content/los poders d'altre cahen
 e agreujat/les forces multipliquen.
 Car moltes veus/del cors l'apetit çessa
 si que's mester/quel arma'quel reforçe
 e altra veu/es obs quel cos se'sforçe
 per mitigar/l'arma quis veu opressa.

Tots de per si/han obs que fan los toque
 o que'l desig/del hu al altre broque.

¶ Si l'apetit/rahonable s'agreuja
 del cobejos/seguir no's marauella
 car tant com pot/per delit aparella
 quel arma'l cors/en mal hospital alleuja.
 Al infinit/no per si lo cos guarda
 l'arma per si/de tot excès le'nuja
 junts acordants/en delit cascu puja
 tant com saber/l'errada,l'arma tarda.

Aços deue/com volers del cos fluxen
 lla donchs los tels/delos vils desengruxen.

¶ Lar'ma y lo cos/cascu en laltre's delita,
 delits dolors/entrells los se parteixen
 les passions/del hu en laltre's pareixen
 experiment/als pechs trau de sospita.
 Mas algu dells/no es tan soportable
 que totalment/per l'altre s'auorreïxca
 fastig, oblit/fan que Amor dells parteïxca
 al meïns no es/per egual temps durable.

En los molt mes/per part del cos espira
 e moltes veus/per oblit o per yra.

¶ Per nostres vlls/lo cor d'Amor se'n flama
 toch desijant/d'hon voler creïx o fina
 temprat esper/la voluntat a fina
 e perdut ell/Amor de mort se clama
 Son fill e net/son desig y esperança
 enols ve lluny/pahor quils fa gran brega
 tals passions/amador no les nega
 aquest Amor/cau en esta balança.

Cascu d'aquests/al altre vençre tenta
 e siu compleïx/Amor e si destenta.

Per nost

¶ Per nostres senys / Amor d'arma comença
 mas vol per si / virtuts e sauiesa,
 aquest Amor / per sol entendre's presa
 amant lo be / del qual ha conexença.
 És feta gran / segons les parts se acorden
 multiplicant / los bens d'hon ella's forma
 del be honest / aquest Amor pren forma
 e los volers / quen surten no discorden.

Loqui l'ateny / en fer content facosta
 por no acull / ne'sperança de costa.

Quals sō aquells / que Amor honest los força
 amar per si / virtuts en vna dona?
 yo so ben çert / que tots la volen bona
 perquè'l delit / del hom durar se's força.
 Non se algu / que separat lo senta
 menys de saber / sentir dins ells sa obra
 d'hon l'altra'mor / nom de ferma lin sobra
 de fastig reb / o de oblit enpenta.

Aquest Amor / es filosofal pedra
 que'lla hon cau / çc que res no val medra.

R iij Aquell

DE AMOR CANTO. XCIII.

¶ Aquell Amor/hon Venus ha fa regna
tota la part/a nostra carn se's guarda
a molts plahers/e dolors.no es tarda
en cor honest/moltes vegades regna.
Torba lo seny/subtilitats enfosca
e fa dolor/dormint hom ella vetla,
sola cos vol/e prestament la çela
quin es plagat/la raho te molt fosca.

Perque no pot/honesta'mor perçebre
de ardiment/no pot sentir la Llebre.

¶ Los apètit/sensuals l'ima lliguen
sol tots aquells/qui del tot Venus tira
molt foscament/llur enteniment mira
per los vlls çechs/qui l'esperit abriguen.
Los escolans/de qui Venus es mestre
lo contemplar/jaquexen prenints l'acte
voler no cast/executar seus pacte
dama cors braus/domestich fa'l campestre.

Fahent sentir/passio molt estrema
jau en dur llit/vn hom de vida sema.

L'amor

¶ L'amor quins ve/tota de part del arma
 en les virtuts/y en l'ntendre se'ndreça
 aquest voler/simple, Deu lo adreça
 e pot fer tant/que tots altres desarma.
 Pero en mi/trobant lloch tots caygueren
 mogut cascu/per la sua semblança
 dos colps senti/donals cascu sa llança
 actes cascu/dins en mi cometeren.

Hu dona llum/persi, laltre tenebra
 e tots justats/delit, salut, e febra.

¶ Deu l'espirt/de gran fauor abasta
 en sos delits/passions nol congoxen
 al cos mesqui/sens fastig nol afloxen
 ne pot sentir/lo be si mal no tasta.
 Tant com lo cos/sa passio gran leixa
 del espirt/es la pressio pus ampla
 e les virtuts/e potences exampla
 si que no veu/tras paret mas per reixa.

Segur Amor/en interes nos causa
 e la del cos/en curt plaher se causa.

Ya nom

DE AMOR CANTO. XCIII.

¶ Ya nom defens/que amor mi no tente
d'aquell voler/que nostra carn abraça
dues Amors/natura'mi atraça
per dues parts/mi vendra quem contente.
Axi com l'hom/pot mes gloria atenyer
quant nostra carn/ab l'arma fera junta
Amor ami/en delitós grau munta
quant dos lligams/arma y eos han estrenyer

Car moltes veus/hu per l'altre'spresona
e no es tant fort/l'Amor de la persona.

¶ Quant al meu eos/Amor lo desempara
per que'l poder/de aquell ve a son terme
e pur Amor/l'esperit meu conferme
en aquell punt/resta ma raho clara.
Tan gran delit/yo sent en aquell' hora
que los delits/del cos enfastig tornen
y quant del cos/forçes ami retornen
en lo començ/lo meu esperit plora.

E si del tot/mon cos enforça torna
en son delit/mon esperit sojorna.

Aquell vo

¶ Aquell voler/aque ma car s'inclina
 complimēt sent/dels bens que Venus lliura
 el altr' Amor/que de viçí deslliura
 no troba lloch/merexent sa'mor fina.
 Per est Amor/solament desig viure
 l'entemiment/d'altres bens no s'alegra
 hon sera donchs/vn Amor tan entegra?
 que'n ella hauer/de mals sia delliure?

Amant ami/per consemblant manera
 lo meu delit/cau en aquesta'spera.

¶ Mon esprit/contemplant se contenta
 e dintre si/vna persona forja
 de'lla no pens/braços, mans, ne gorja
 car tot semblant/altre semblant presenta.
 Solament vull/della tan clara pensa
 que'n res de mi/nol fos cosa secreta
 abta y sabent/e d'Amor fos estreta
 lo contra fer/prengues en gran offensa.

De sòn voler/volgues esser çelosa
 e que permi/vers mort fos animosa.

Mas perque

¶ Mas perque Deu/l'arma de carn abriga
 los fets volents/contra'mor no sen solta
 e per null temps/raho nol'an atolta
 ans tot contrast/ha per cosa'nemiga,
 Tant es ma carn/al debit inclinada
 dona no veig/quem alt que no sospire
 en poschir/sens si aquella mire
 puix voluntat/hi sia refermada.

E ma rraho/degrat yo la perdria
 sim fa esment/que Amor perdre poria.

¶ Si com aquell/dela pensa tan vana
 que'n aquest mon/lo be sobiran cerca
 y ab gran enginy/en grans delits fa cerca
 e veu molts mals/en gloria mundana.
 Ne pren ami/que Amor deifique
 si que d'aquell/contentament vull traure
 si que no pot/lo quel deman bestraure
 no troba lloch/hon sa'nfluença fique.

Lloch es no ferm/hon mon desig reposa
 desamparar/ma'sperança nom gofa.

No conech

¶ No conech hom / qui sens amar persona
 conega'mor / e per Deu lo confese,
 yo so aquell / qui per ningun temps çese
 d'imaginar / en ell qui res nom dona.
 Desig me fa / en la'sperança jáure
 dormint tant fort / que raho nom desperta
 a fats ami / es causa descuberta
 que pur Amor / no pot en dona cáure.

Mon delit es / vida contemplatiua
 e romanch trist / deuallant en la'ctiua.

¶ Lladonchs lo foch / d'Amor be nos'amaga,
 e los meus vlls / publich lo manifesten
 e les dolors / mes sanchs al cor arresten
 acorrent lla / hon es donada plaga.
 Los meus desigs / depunt en punt cambie
 e la dolor / no es en vn lloch çerta
 ma cara es / de sa color inçerta
 çerch llochs secrets / e los publichs desuie.

Llanç me'n lo llit / dolor mengita fora
 cuyt esclatar / mentre mon vll no plora.

Mos mem.

DE AMOR CANTO. XCIII.

Mos mēbres flachs/soptos mouimēt muden
lo cap al coll/es carrega fexuga
la gran calor/dintre mes uenes juga
perills vinents/amon sentit recuden.
Pert lo recort/deles coses pasades
e lo meu cos/se vist sola vergonya
la cura gran/d'Amor tots fets m'alonya
e no se'sten/sino en coses pensades.

L'executay/lo meu desig'l'efforça
e no se que/venç aquesta gran força.

¶ Axi com l'or/sobre paper se posa
se gons fera/la bona o mala fisa
tal semblant cas/mon sentiment diuís
d'aquest Amor/segons en qui reposa.
Si com al foch/tots humits li contrasten
e los sechs llochs/fa força obeexen
axi d'Amor/les influēces vexen
a tots aquells/hon fos podres abasten.

Tant fa com pot/en la persona'mable
e ha tant lloch/en nos com lo diable.

En l'a

En l'a petit/que nostra carn desija
feneix delit/si compliment li basta
mas los delits/quel arma sola tasta
son duradors/car james la fastija .
E si com l'hom/qui la mort lo encorre
l'arma dell viu/ques d'infinnit exida
e l'altra part/en lo mon es delida
car lo finit/en tal cas nol acorre.

Axi lo cos/fa mortal Amor esser
el espitit/per tostemps lo fa esser,

Los mēbres flachs/soptos mouiment mudē
lo cap al coll/es carrega fexuga
la gran calor/dintre mes venes juga
perills vinents / en contra mi s'ajuden.
Per lo recort/deles coses pasades
lo meu cos/me vist sola vergonya
la cura gran/d'Amor tots fets m'alonya
e no se'lten/sino'n coses pensades.

Lexecutar/lo meu desig les força
e no se que/venç aquella gran força.

Si com

DE AMOR CANTO. XCIII.

¶ Si com l'arnes/d'açer, a colp sengrána
 e lo de ferr/vn petit colp lo passa
 quant son vnits/res no destru llur massa
 d'aquests mesclats/surt gran virtut en vna,
 Així Amer/subtil de infinit temps
 la finitat/de la del cos abiua,
 en cert cas mor/nostre mor sensitua
 el espirit/moltes veus se destemps.

Amen en temps / cascu per si no ame
 perque tot l'hom/nos trob que'n res defame

¶ Los homens llechs/qui per amar se'nçenē
 en fets diuins/ab infusa sciencia
 diuinal es/llur gran intelligencia
 e sos costums/a creure tots amenen.
 Donchs si d'Amor/algun parlar me'scapa
 que la raho/nol lloe ni aproue
 no sia'lgú/que los meus dits reprove
 dels grans secrets/qu'Amor cobre ab sa capa

De tots aquells/pueh ser Apocalypsi
 yo defallint/Amor fara eclipsi.

Lo mon

¶ Lo mon finit/lo Sol e Luna y Signes
 no correran/per lo Cel ne Planetes
 per obs d'aquell/los ha Deu fet e fetes
 y el defallint/çessen llurs fets insignes
 Tot en axi/si d'aquest mon traspasse
 aquell poder/qu'en amar nos inclina
 caura del cel/car pus hom nos'afina
 en be amar/ans veig cascu ques llase.

Si Amor veu/que'rrant sens profit vaja
 en vergonyit/yo crech deson lloch caja.

¶ Fin del Canto. xciiij.

DE AMOR CANTO. XCIIII.

MEntre de amor/senti sa passio
 dell no hagui/algun coneximent
 quant he perdut/d'aquell lo sentiment
 yo bast a fats/donar dell gran raho.
 Per son esguat/he vist sa calitat
 e com de honest/te poch e profitos
 e com esta'/nl'apetit cobejos
 e delitos/com sen ampra forçat.

DE AMOR CANTO.XCIIII.

¶ Qui de Amor/delitable's tocat
y en son voler/esperança no sent
e son delit/es tot en lo present
del cobejos/es vist apassionat.
Mas qui dolor/com no's amat sofir
y ab gran desfig/altra'mor vol hauer
en lo yros/es fundat son voler
esper,e plor/lo fan pus fort sentir.

¶ Si com lo cos/be format se pot dir
quant egualment/los membres ha formats,
tal es Amor/quant ses tres calitats
en actes tres/hom veu aquell exir.
Car hom veu clar/l'apetit corporal
e del compost/d'hon pren forma l'honest
dels quals es l'hom/si be ama conquest
sens tots aquestes/eguals, Amor pochi val.

¶ Aquest Amor/no es angelical
ans mes al cors/que al arm'ha son esguart
diu se d'aquell/del qual pren major part
fa força'sgran/com toca'ngeneral.
Lo qui Amor/per tres parts ha sentit
toca de tot/de Angel,e d'hom,e brut,
segons de qual/tal nom ha merefcút
e si de tots/de tants es reuestit.

¶ Primerament/lo cos li es subdit
 e per ell es/l'anima en tal voler,
 si en fastig ve/lo cos pert son poder
 axi mateix/pert d'Amor l'esperit.
 Moltes veus es/que'l hom concix be clar
 qual mes hi fa/l'anima o lo cos
 e mes del temps/hom no sab en ques pos
 qual del compost/lo mou en mes amar.

¶ Al spirit/ses guarda lo durar
 e lo començ/al cors el desig gran,
 a companyats/tots llurs actes estan
 en duracio/y en l'acte d'amar.
 Tal com es l'hom/de tal Amor es pres
 e segons hon/la sua'mor ha esguart
 hoc e per temps/ha fam e tost es fart
 seguint lo for/del Amor quil a enpes.

¶ Axi com es/l'amant per interes
 a son amich/del qual gran be li ve,
 ell ama'quell/e mes son propi be
 no veu son foch/per dos parts ser ences.
 Axi son dos/ esguarts:d'aquest Amor
 e nos veu be/que sia fino hu
 començ'al cos/e puix se fa comu
 per dos esguarts/e per hu contador.

DE AMOR CANTO. XCIIII.

¶ Quin estament/es de aquell amador
no desijant/res d'acte deshonest,
e ja molt menys/d'aquell qui es honest
e sia ençes/d'amorosa calor.

Per vn voler/anant entre aquests dos
confus a temps/e puix determinat
per gran desig/mortal de ser amat
e puix per gran/desig luxuriós.

¶ D'Amor no sab/quis cuyda fer ginyós
e menys sabent/tots los tinch en vn grau
lo rey se fa/de la seruenta'sclau
e della vol/l'honest y el áclitós.

En Amor veig/dues dificultats
vna en saber/qui es,d'hon ve,que fa,
altra'n exir/del qui'n ses mans esta
e quant e com/fa contents los priuats.

TORNADA.

¶ A deu a Deu/sien acomanats
mos pensaments/quim han donat delit
ells son aquells/mas l'esguart es fallit
e ia en mi/yols trobe alterats.

FIN DE LOS CANTOS DE AMOR.

SIGVENSE LAS COPLAS Esparças.
Sim de

SIm demanau/lo greu turment que pas
 Ses pas tan fort/quem lleua el dir q̄ passe
 y es d'admirar/passant com nom trespasse
 ingratitud/portant me'l contrapas.
 May retraure/de vostre amor vn pas
 puix en segui/a vos honesta medre
 e si raho/me fa contrast desmedre
 yes me lo mon/sens vos present escas.

Passe penant/vn riu de mort lo dia
 y en fer per vos/me dol fer curta via.

SPARÇA DE AMOR. II.

Tot laurodor/es pagat del jornal
 el aduocat/qui pert lo guanyat plet
 yo per feruir/Amor,romanch desset
 de tot quant he/que feruir no men cal.
 He fet senyor/del seny a mon voler
 vehent Amor/de mon seny mal feruit
 rapaz l'he fet/fent ne a Deu despit
 e son sezanys/que bon guardo esper.

TORNADA.

Amor Amor/nous basta lo poder
 vn altre hom/com yo fer tant amar
 anau anau/vostres armes prouar
 en contra'aquell/qui vostre no vol fer.

ESPARÇA DE AMOR. III.

A Xi com çell/ques veu prop la mort
 corrent mal temps/perillant en la mar
 e veu lo lloch/hon se pot restaurar
 enoy ateny/perfa maluada sort.
 Ne pren ami/qui vaig affany passant
 e veig a vos/bastant mos mals delir
 desesperat/de mos desigs complir
 yre pel mon/vostre arguill recitant.

ESPARÇA DE AMOR. IIII.

S I col maialt/que llonch temps a que jau
 se vol vn jorn/effotçar-se a lleuar
 esa virtut/nol pot molt ay dar
 ans lleuat dret/ sobtament plegat cau.
 Ne pren ami/quem efforç contra Amor
 e vull seguir/tot ço que mon seny vol
 complir nou puch/car la força mi tol
 vn mal estrem/a traçat per Amor.

ESPARÇA DE AMOR. V.

Q Vant plau a Deu/que la fusta perezca
 en segur port/romp anchoras y ormeig
 e de poch mal/a molt hom morir veig
 null hom es çert/de algun fet com fenescia.
 L'home sabent/no te pus auantatje
 sino que! pech/sab menys fets hauenir
 lesperiment/y ls iuhins veig fallir
 fortuna y cas/los trob en llur vsatje.

Yo so

YO so molt trist/e puch me dir mesqui
 de oy ed'Amor/me trob apassionat
 tant egualment/e fort que'estich torbat
 qual de aquests dos/an maior part enmi
 Dant me afalt/qualseuol passio
 ab tal dolor/quen estich alterat
 e puix me trob/de aquella reposat
 vinint á pres/del altra llur saho.

Fin delas coplas Sparças.

Demanda feta per Mossen Ausias March.
 ala senyora Nacleta de Borja neboda
 del pare sant.

ENtrels vlls eles orrelles
 Eyom trob vn contrast molt gran
 e de aquell jutgesa os fan
 parlant deuos marauélles.
 Dien los vlls que val molt mes
 deuos lo veure quel oyr
 ells no volen consentir
 dient que lo contraries.
 Vos qui de tots valeu mes
 axi de fora com dins
 d'aquests dos mirau les fins
 nol esguart qui propils es.

Resposta dela dita dama

OY des vottres rahons bells
bon mosen March a quim coman
responch vos breu al que dit han
segons iuhi que fas de aquells.
molt poch estim lo que en mi es
mas puix forçat es lo meu dir
alqui dira, mes val quem mir
yo li comdampne lo proecs,
pero si parle lo reues
de ueritat: mudant camins
a vos remet los meus juhins
que sou de tots lo mes entes.

Demāda. feta per mossen Fenollar
a mossen Ausias March.

PER mitigar/ lenuig gran del estiu
e per sentir/ lo fins ahuy duptat
al meu quesit/ de vos ara confiu
me respondreu/ per mi tant suplicat
Enamorats/ conech dos en çiuat
ques volen be/ sens tota fictio
e may estan/ sens contradictio
tostemps renyant/ axi com Goz e Gat.

¶ **TORNADA.**

¶ Vos magnific/ que sou molt avifat
dir meu sius plau/ que mou tal passio
per que de vos/ a ja solueio
lo dupte meu/ en cobla o dictat

Quant mes amau/ tant mes temor tenu
 vos e cascu/ de perdre lo guanyat
 d'açis segueix/ que tostemps presumiu
 altri sens vos/ la vostr' Amor combat.
 E tal pensar/ ab lo reçel mesclat
 donant de vos/ semblant sospicio
 causa lo reny/ duptant mutacio
 per lo plaher/ de altra calitat.

Tratant d'Amor/ ab la qual tot hom viu
 lo natural/ don, promou amistat
 mou tal contrast/ que ab duy fan lesqui
 temorejant/ cascu ser transformat.
 En altr' Amor/ mouen tots jorns debat
 car res que am/ ab inclinacio
 gelos y ol ser/ si ha perfeçio
 e veu perque/ renyant cascu's amat.

TORNADA.

Tots los doctores/ que yo he cartejat
 trob que hu han dit/ sent ne conclusio
 l'speriment/ sens operacio
 dupten les mes/ ab gran neçesitat.

Altra resposta feta per Rodrigo diez.

I be yo crech/la veritat senti
Smon bon amich/del cas que preguntau
la mia ma/ala vostra rescriu
lo sentiment/que de ma pensa trau.
Cascu dels dos/amants, vol ser amat
complidament/del altre seu volgut
el gran reçel/de ser y decebut
los fa causar/lo desdenyos combat.

¶A vos confes/e vs dich lo que yo viu
no ha molt temps/ portant d'Amor lo jous
la passio/que fa que'l hom no riu
no cal ser gran/l'endiçi que la mou.
E confiant / del bon comport d'Amor
sep le veig hom/en altra part vexar
car vn tal fet/tantost fa declarar
quant de voler/habita dins lo cor,

¶Dubtar no vs cal/sil Terenci legiu
menys de glosar/ala lletra veureu
soluço/al dubte que's criuiu
sibe notau/lo que dell compendreu.
Les yres dix/e axiu declará
dels namorats/es integració
del be d'Amor/e la perfectió
la voluntat/axi la senyala.

Vos molt

¶ Vos molt discret/e honest capellá
del que vs he dit/ segons ma entençio
sumar podeu /esta conclusio
que zel d'Amor/es qui la brega fa.

FIN DE LAS OBRAS DE AMOR.

SIGVEN SE LAS OBRAS MORA-
les del facundissimo y elegante
poeta Ausias March.

STRAMPS.

PAhor no sent/que sobres laus me vença
lloant aquell/qui totes lengües lloen
guardant honor/aquell eternal esser
hon tota res/enell es pus perfecta.

Que sino es/obrant quant pot natura
ans he pahor/que mon parlar no cumpla
en publicar/part de sa justa fama
tal com requer/y ls merits seus l'atraçen.

¶ L'hom en vejos/son offici reposa
car d'igualtat/ab ell negun pareja
enell pensant/cascu se justifica
tallant desí/l'amor a sa persona.

Tant son enell/les virtuts manifestes
ques d'yra çech/l'hom qui be no les veja
per los migs va/quen los estrems no toca
en temps dels Deus/en vida l'adoraren.

PRIMERO CANTO MORAL

¶ Deu uehent/la perlongada honta
quels grans senyors/en contra dell cometen
tenint ab fraus/e tiranes maneres
les pars del mon/los poch e grans realmes.
Ha dat voler/al justificat home
que'n breu espay/haia la monarchia
clar lo nomen/ab aquesta'lta ensenya
com de tot çert/es dels homens pus saui.

¶ Perço que mills/a totes gents se mostra
mostrât l'aquells/que Vaques e Bous guardê
ell es aquell/que'n la iouentut téndra
sobra en aquells/qui sauiesa colen.
En despocar/de nombre de gent d'armes
les multituts/de aquelles ha fet rétre
tot quant pot fer/virtut de fortaleza
dins vn cor d'hom/en lo seu ho demostra.

¶ En gran de falt/es lo mon de poetes
per enbellir/los fets dels que be obren
los freturants/de bella eloquença
la orella d'hom/a falach no pot rebre.
D'aquest valent/vna gran trompa sona
quels indians ab vn poch no exorda
hoenla'quells/qui son atremuntana
yels del ponent/e deleuant los tartres.

Tornada

TORNADA.

¶ Foll es aquell/que fa iuhi en los homens
segons que dell/la fortuna ordena
aquells affers/que no son en l'arbitre
culpa noy cau/si venen per contrari.

Fin del primero Canto Moral.

SEGVNDO CANTO MORAL:

SI com lo Taur/se va fuyt per desért
quant es sobrat/per son semblant q̄l força
no vol tornar/fins ha cobrada força
per destruyr/aquell quil ha desért.
Tot en axim/conue lunyar de vos
tar vostre gest/mon efforeç ha confus
no tornare/fins del tot aja fus
la gran pahor/quim tol ser delitos.

¶ Vengut es temps/que fera valerós
l'hom qui son cor/haura fort no couart
e ja negu/no cuyt saber tal art
que si es flach/de virtut es oçios.
Car defastruch/al perill dela mort
lla donchs nol val/enginy ni maestria
per ben cobrir/sa'strema couardia
ans elegeix/fugir per ser estort.

Ans del

CANTO MORAL SEGVNDO.

¶ Ans del perill/se deu metre'l conort
ans prenent risch/hom ha dels bons paria
aconseguint/honor e senyoria
fahent venir/los Çesars en recort.

Les armes fan/los prous homens valer
e ls puja tost/en semblant de momien
aquest es lloch/d'hon lo couart dexen
pus prop de si/en les dones veher.

¶ Renom d'artit/vol l'home parençer
mas no sera/comportat son engan
car lo qui mes/de tals afets sabran
diran quin nom/sobre si deu hauer.

E baxament/entre si volrran dir
hom virtuos/no deu ser nomenat
mas prenedor/del que no a guanyat
entre aquells/qui nol vehen fallir.

¶ L'ome tastart/qui no tembra morir
no faent fruyt/son perill hafajar
grau de virtut/volia en si posar
mas en aquest/se deu mills soferir.

Puix ab perill/molt gran, desa persona
cuy da guanyar/lo que no es de son dret
car la virtut/en lo mig lloch semet
e los estremis/per viçis'abandona.

Guanya

CANTO MORAL SEGVNDO. 144

¶ Guanya virtut / qui son cos amort dona
per vn gran be / e de molts benifet
pensar no deu / compte lin sia fet
virtut de si / lo virtuos guardona.
L'hom de cor flach / meta perill apárt
car son honor / luny de perill esta
e lo tastart / per temps venir pora
en ser temprat / e vsar de Renart.

¶ Quant dels pasats / llig, alguns fets e guart
los per venir / gracia Deu nos fan
com son en temps / que al mon disposts estã
per grans assers / e de cascuna part.
Especial / per nostre gran senyor
qui felteiant / la gent ab por lo mira
tot gran senyor / dintre son cor sospira
trehent que'll vol / ser dels senyors major.

¶ Fortuna es / sobtos cambiador
nengu no sab / en son voler la tíra
e lo semblant / de son Amor, es yra
sa yra es / moltes veus gran Amor.
Ningu nos pot / regir per son penell
fino quels flachs / defa cort fora gíta
el coratjos / de sos bens lo delita
hauent effore / vehent la contra dell.

Tornada

CANTO MORAL TERCERO.

TORNADA.

¶ Contra la mort/es aquest aparell
menyspreu del mon/e no tembre fortuna
tenir sa ley/e si es moro Çuna

¶ Deu lla donchs/lo fara segur dell.

¶ Fin del segundo Canto Moral.

CANTO MORAL TERCERO.

P Vjar no pot/algu en molt valer
sens hauer bens/bondat, linatge, gran,
mas la d'en mig/val mes que la restan
e no val mot/sens les altres hauer.

Per ella'es fan/les dues molt prear
car poder val/tant com es ministrat
linatge val/ay tant com es honrrat
la valor d'hom/ho fa tot graduar.

¶ Mas no sera/l'hom sabent de sonar
si en algun temps/no sona esturmen,
car per voler/sonar, lo nom nos pren
mas l'istrument/sonant be acordar.

Tot en axi/aquell que dins si val
pobre de bens/e de auiltat linatge
no te'ls arreus/per mostrar son coratge
en la virtut/quel hauer d'hom hi cal.

Son e seran

¶ Son e seran/molts d'un altre cabal
 hauents molts bens/e d'alta sanch valor,
 e valent poch/han la part no millor:
 car sens l'hom bo/quant pot hauer es mal.
 E moltes veus/ha la colpa natura
 car fora bo/tal que valer no sab
 ningun saber/no pot viure'n llur cap
 sens colpa llur/de valer han fretura.

¶ Entrels estrems/al mig virtut atura
 molt greu d'obrar/y entre poch conegut
 per ell saber/confegueix hom virtut
 mas fets obrant/forans dins tal mesura
 Ay tāt es llarch/hom menys de fer llarguesa
 com es escas/si no fall en despendre
 vicis, virtuts/per actes sean apendre
 la cte's primer/apres potença'presa.

¶ No conquerran/virtuts per gran abtesa
 neles auran/poetes per llur art,
 han les aquells/metent vicis apart
 obrant virtuts/per amor de bonesa
 Mes no dubtant/viçiosa vergonya
 mas solament/amant virtuos preu
 el home pech/en aquest banch no seu
 e qui es lluny/lo gran delit se alonya.

T

Tornada

CANTO MORAL. IIIL.

TORNADA.

¶ **L**ir entre carts/toſt temps fare ma ponya
que la dolor/james demi'ſpartesca
e no penſeu/que mon cas enfeſcá
car major dany/mereix ma gran vergonya.

¶ Fin del Canto. iij.

CANTO MORAL. IIIL.

MOlts homēs hoyg/clamar ſe d̄ fortuna
e maleir/aquella per ſos actes,
volents ab leys/fer amigables pactes
donant los be/e que toſt temps ſos vna.
No recordant/ſa propria natura
que's lo alt baixar/e lo baix muntar alt,
e qui d'aço/ſe dona gran defalt
leixc los bens/portants ab ſi fretura.

¶ **A** Deu no plach/hauer del mon tal cura
que noy jaquis/de terribles affanys,
perdues ſon/en nombre mes quels guanys
en'sguart del ver/lo ſeny es oradura.
El hom girat/al mondanal ſaber
y doles creu/donant y plena fe
enbens mundans/creu eſſer complit be
volent morir/solament pels hauer.

Si algu po

¶ Si algu pogues/de fortuna tener
 ab vn fort clau/la roda quant es sus
 fora li bo/anar amunt e jus
 foferint mal/per trobar tal mester.
 Mas los metals/no han tanta vigor
 que tant gran pes/ab llur força retinguen
 ne'nginys nos fan/q̄ d'alt,e baix,no vinguen
 los qui seuran/en la falsa honor.

¶ Per nengun temps/perdra fortuna'r dor
 de fer llochs plans/deles timpes e munt,
 e quant del tot/son desijat es junt
 e no pot fer/pus ab la gran furor.
 Torna refer/deshabitada casa
 quen poch espay/hauie feta buyda
 el hom difert,que'nriquir james cuyda
 vuple graners/olis,e vins,embasa.

¶ En son costat/no deu portar espasa
 com a foll hom/deu franch arbitre perdre,
 qui no creu çert/que fortuna pot pendre
 los bens mouents/y los sehents arrasa.
 Mas l'hom del mon/per fortuna mirat
 ab lo esguart/de rriallosa cara
 la part del plor/no ha vista encara
 creu que los ginys/l'han debe prosperat.

CANTO MORAL. IIII.

TORNADA.

¶ Lir entre carts/propí so comparat
a Tantalus/per continu desfig,
no se perque/tots dies hi affig
puis quem es prop/compte desesperat.

Fin del Canto.iiij.

CANTO MORAL. V.

Y O crit lo be/si en algun lloch lo se:
callant lo mal/sens passar ne despit,
car en mal dir/mon cor no pren delít
nem cal cridar/puix no veig lo perque,
No per ay tant/que yo molts bens no fenta
mas poch val crit/entre lo sort y el mut:
perquel bon hom/per tal no es sabut
e fa valor/en lo mon nol aumenta.

¶ Menys que la ley/christiana se presenta
als africans/ne la volen oyr,
veig la virtut/en null esment venir
l'hom viciós/y el pech l'an dat empenta.
Salomó diu/que'n pochis es saueia
los enemichs/son molts de la virtut:
dients que sou/home foll conegut
si del costum/se llunya vostra btesa.

Lo vici es

¶ Lo vici es tant/que virtut ha empesa
 é lo profit/honor a tret del mon,
 en molts pochs es/e poch a poch se fon
 no y ha calor/contra'l fret de peresa.
 Lo nombre's tant/d'aquells q̄ la deshonren
 que ja noy val/empara de algu,
 e si voleu/que vs diga el crit comu.
 peresquen çells/qui d'honor no fa ombren.

Als homēs mort/de actes bons no deshōbrē
 car pels absents/nols cal hauer enueja
 pahir nos'pot/aquesta cosa leja
 dins los ventrells/qui de'neja se'scombren.
 No dant lahor/al viu qui las percaça
 ans fan rahons/com lay poran sostraure,
 e sil ben fet/del mon no poden raure
 diuen ne mal/tant que lo be desfraça.

¶ Bondat, virtut/han perduda sa raça
 coslos humans/han molt diminuit
 Deu es per nos/mal honrrat e feruit
 e ja la mort/pus estret nos abraça.
 Tot quant per Deu/es jus lo çel creat
 ha molt perdut/de son propi cabal,
 saber se pert/esperiment no val
 lo viure's curt/y el mig es tost passat.

CANTO MORAL. V.

Hon es l'enginy/de Aristotil trobat?
de Origen/Seneca y Plato?
qui mostrarem/semblant al fort Sanfo?
hon es tan bell/com Absalon trobat?
Linceus fon/qui res nol'escapaua
que no fos vist/per sa vista gentil,
dins en la mar/via de millas mil
lo vçure llar/mes quel present duraua.

Foll es aquell/qui no imaginaua
que fallirem/puix fall ço per que som
si com decau/la rama e lo pom
si la rahel/del arbre hom tallaua.
Fallirem nos/puis lo quens solte fall
bens mostra Deu/lo mon que vol finir
puis lo quens te/vol que vinga'perir
son poch apoch/natura nos defall.

TORNADA.

Lir entre carts/nom abast l'escandall
per trobar fons/en la vostra estima
puis quant vos llou/no trob raho ne rima
de quem content/e per ço yo men call.

Fin del Canto. v.

Volgra

VOlgra fer natçent anys o pus atras
 perque son cert/que's pijorat lo mon
 ay tant poch val/çll mateix no sab hon
 fa'ulefa gran/en pus baiz lloch baixas.
 E veig vn cas/de raho apartat
 que lo mal hom/fa casa prop la força
 el home just/fuig es met en cau'orca
 per aquell mal/que james ha pensat.

EFoll es aquell/qui vol hauer vsat
 de mal saber/hon fera ben entes,
 imaginar/deu, que sera repres
 e sens murmur/no deu ser comportat.
 Car lo mal hom/deu ser cridat ab trompa
 per ço que'mi/e altres no engan,
 tants son aquells/qui per bons homens van
 que difamats/çsllaria llur pompa.

Lo just voler/pensa com encorrompa
 fiçte voler/acolorat de be,
 alia donchs es/guardada bona fe
 com lo leig fet/acusador lo trompa.
 Aquell es dit/misericordiós
 que guarda'ls bons/que nols sia tort fet
 perdonador/alqui leig fet comet
 d'infinits mals/dona ocasiós.

CANTO MORAL. VI.

¶ Fama tement/l'hom es dit virtuos
 eço no cau/en hom desuergonyit,
 donchs lo mal dir/no deu ser en oblit
 puis que virtut/mostra le hom vicios.
 Al vici fom/moguts naturalment
 e costreny nos/por de la mala fama
 beneyt aquell/quel be sa boca brama
 e diu lo mal/com ben es conexent.

¶ Es mal fenyal/del qui es desplasent
 es mor d'nuig/com mal dir sacostuma
 ele's molt greu/sins ne hou dir la suma
 d'algun leig fet/vehent si mal mirent.
 Si com aquell/qu'n forca veu morir
 son companyo/qui nol pasa del mal
 e diu que's/cosa descominal
 que per tal fet/dega mort sostenir.

TORNADA.

¶ Ia de present/delit no puch sentir
 sino semblant/aquell del temps passar,
 e com lo çerch/e tal nol he trobat
 ami mateix/e tot lo mon hair.

Fin del Canto. vj.

Por de pijor

POr de pijor/a molts fa pendre mort
 per esquiuar/mal esdeuenid'or
 si be la mort/resembla cas pijor
 çell qui la pren/la te per bona fort.
 E de aço/Cato mostra cami
 e li mes nom/vs dela libertat
 car de tot als/pot esser l'hom forçat
 sino en morir/que's en lo franch juhi.

EAlgu la pren/e reb nom de mez qui
 fugint perill/qui le's dauant posat,
 altre fera/de cor noble/minat
 que vol morir/per la valor desi.
 Venint en mans/de'nemich seu potent
 sobrat lo cos/guarreja'l voler
 de vençedor/en cara's veu poder
 vol perdre'l cos/per le'spirit vençent.

EIESVS en creu/son pus fort e potent
 que no aquells/quil feren mort passar
 car son voler/nol feren cambiar
 ne son complit/llur maluat pensament.
 No roman fart/lo forçador del cos
 si voluntat/per cas semblant no força
 ans es vençent/aquell qui tant se'sforça
 que dela mort/no vol tembre son mos.

Del viure

CANTO MORAL. VII.

¶ Del viure llonch/ia sent lo gran repos
que d'aquest curt/lo viure auorreix,
e la dolor/dela mort se parteix
com loqui mor/compte de mort ha clos.
¶ Lladonchs virtut/la força multiplica
del virtuos/qui fa opinio ferma
en qual que part/hon virtut la conferma
que sols a Deu/del esperit suplica.

¶ Alguns passats/que voluntat iniqua
los feu morir/o la opinio vana,
aquests no llou/mas los depensa sana
volents morir/per fer llur arma rica.
¶ Perdent vn poch/per l'infinit atendre
guanyant lo goig/qu'al fill de Deu acosta
gran es lobe/segons aquesta costa
que per la mort/de tal hom s'agues vendre.

TORNADA.

¶ Dolor e por/son bastants per ofendre
totes virtuts/que la'nima'nibelleixen,
los qui son nets/en gloria tant creixen
que'n aquest mon/no poden mal atendre.

¶ Fin del Canto Moral. vij.

Molt

MOlt me par be/que pens del altre mō
 puix quel present/nom veda lo pēfar
 gra eixch a Deu/com veig, mas no pas clar
 la gran error/en que ma pensa fon.
 Yo trobe solt/lo meu enteniment
 e so libert/a temps del que dech ser
 mas tost lleuar/l'habit no tinch poder
 mudar costum/nos fa prest enuolent.

ELo qui pogues/hauer coneximent
 en lo començ/ans del habit format
 quant fa de mal/apres ques engendrat
 e quant en nos/fa forea espotent.
 Guardara com/se llanças al delit
 perque no fos/vn altre del senyor
 ell al entrar/porta molt gran dolçor
 e quant entrat/quil traura de son llit?

Com se pot fer/hom apren per escrit
 no bastantment/car noy ateny raho
 vn seny quis diu/dels actes collaço
 en tal juhí/deu fer ab ell vnit,
 L'enteniment/sens lo seny noy sab pus
 sino ques fa/per vn costum reues
 trobant lo mig/hon moral virtut es
 ço es parlar/que va de sus en sus.

CANTO MORAL. VIII.

¶ Qui aſajat/no ha, de jaquir l'us.
 en vellit ja/e rançiu de temps llonch,
 no ſent l'aſſany/ne de aquells que'n bronch
 eſta, e vol/ſefer, dret com lo fus.
 Ne ha temptat/deperdre habit vell
 qui façilment/ſe pensa ques farà
 puix al veſtir/plaentment lo trobá
 al deſpullar/tal pensa trob'aquell

¶ Sol en penſar/de fer y aperrell
 pera jaquir/tan ſingular amich,
 ſi creu nò ſap/que li ſia'nemich
 puix gran delit/li es vengut per ell.
 Noſtre ſenyor/n'ha viſt ne conegut
 com lo perdra/per fama d'altre oyr
 no fara poch/ſi vol aquell jaquir
 car de mudar/molt hom es decebut.

¶ Viçi jaquir/e pendre la virtut
 entr'aqueſt mig/ſe troba vn gran vay,
 lo caminant/es en terrible glay
 quant es al mig/ſens lo ſocors vengut.
 Perque alguns/veu hom tornar atras
 moſtrant pahor/perá paſar auant,
 entre aqueſt/ſe troba tal eſpant
 que de llur lloch/james no mouen pas.

Quils

¶ Quils habits be/llur natura çercás
 trobara'lguns/sobre opinio
 axi mateix/sobre complexio
 e sol costum/hi basta,y no escás.
 E tant es fort/l'habit segons hon cau
 e yols trob tals/e tots los esprouí
 lo del costum/no tost,mas yol perdi
 lo quem mogue/naturam'feu esclau.

¶ Los no sabents/yo vull que sapiau
 quel habitja/no esta raygat prou
 com lo voler/en contra dell se mou
 l'enteniment/lo vert no te per blau.
 Mas quis moura/may per vn cas tant fort
 de rellexar/son delit principal:
 en lo qu'ha mes/tot lo feu be o mal
 e per ell volch/la vida sens la mort.

¶ Los vns per Deu/o per si,o per sort,
 o per sentir/vergonya dels fets llurs,
 e sens vlls clars/mas la mitat escurs
 han redreçat/lo fust qui era tort.
 Menys de sentir/la dolor del mal fet
 que'n l'hom es óbs/per no'sser ignyorant
 car per saber/solament ser errant
 no es perço/d'ignorança sostret.

CANTO MORAL. VIII.

¶ Sentir lo mal/no fa saber per fet
mas vna part/perque juhi's compleix
la qualitat/l'entendre la concix
mas quantitat/l'ntendre nos sots met.
L'enteniment/ab lestimar vnit
a fer juhi/del acte singular
e fara prou/siu pora clar jutjar
no sera donch/al entendre subdit.

¶ Qui del mal fet/no es a dolorit
es senyal cert/que'n l'acte's ignorant
a tot mal fet/raho es contrastant
mal en si fa/contrastar a delit.
Donchs qui dolor/no sent quant obra mal
no coneix ço/quil daria dolor
d'hon se veu clar/aquella part ignyor
que lo sentir/tant com l'entendre val.

TORNADA.

¶ Amor amor/cosa es general
que tot delit/se mescla b desplaer,
e que la fi/ab dolor se requér
vn punt de be/molts ne porta de mal.

¶ Fin del Canto Moral. vijj.

Aquel

A Quella teny / tot quant atenyer vol
 que lo voler / eguala ab lo poder,
 nos consegueix / aço per lo diner
 lo no sabent / pensa que tot mal tol,
 Donchs per hauer / hom lo major delit
 nol çerch ab ço / que lo diner ateny
 car en mes mal / que a be al hom empeny
 dins hom esta / lo seu be tot complit.

¶ Natura n'l'hom / ha termens establít
 a sos desigs / per aquells contentar,
 e bastament / quels pusca sadollar
 y el ignyorant / ho vol en infinit.
 Guardat de fam / de fret, e de calor
 lo cors per si / res no demanara:
 sil'apetit / demes lo requerra
 en lloch de be / si metra la dolor.

¶ Ermins e Marts / no guarden defredor
 mes que la pell / de Volp o del Anyell,
 ne cal vestir / per calor terçanell
 ne som requer / llit ab molta blonor.
 Prest e sens cost / es quánt mester hauem
 mas l'apetit / les coses encareix,
 tant que la fam / com mes hauem nos creix
 d'algun desig / complit fastig rebem.

Aquell

CANTO MORAL. IX.

¶ Aquell voler/compost no fartarem
 quant pasa d'hom/lo terme natural,
 dela raho/naix e del sensual
 aquests reglats/en termens lo metrem.
 Quant aquests han/lo seu propi'sguart
 l'home pot dir/ques en lo mon content,
 lla donchs lo ver/coneix l'enteniment
 el cos sens fam/e fastig roman fart.

¶ Aquest voler/es molt menys que bastart
 no ressemblant/als qui l'han engendrât
 semblals mas poch/de que'l hom es torbat
 vehent dell fets/llançant natur'apart.
 Aquest destruu/aquells d'hon l'esser trau
 ell es fill cert/de falsa opinio
 matant lo cos/ destruhint la raho
 e quil segueix/a ell yasi desplau.

¶ Rey es tot hom/aquest lo fa esclau
 donal dolor/pels desigs no complir
 fenyor lo fa/subiugat a seruir
 e pel costum/no sentiu que passau.
 Çell es aquell/quil hom porta'n lo mon
 çercant la fi/que james trobara
 car fora si/james hi peruendra
 la fi no es/en natura,ne fon.

Honor

¶ Honor, diners/fauor, e fama, son
 toses per qui/aquest voler sençen
 en lo exçes/quel seny del cos sosten
 setrobara/si es çercat pregon.

Qui aquests bens/per sa si vol amar
 ell es dels folls/ab fama de valent
 la voluntat/e menys lnteniment
 son per esguart/noy poden contrastar.

¶ Lo be del cos/nos deu pus alongar
 si no en tant/com la natura vol
 honor, diners/fauor, que lo mon col
 son instruments/pera nostre vsar.

Follament es/llur be per si amat
 e donchs quant mal/en ells amar está:
 e lo del cos/natura esser fa
 mas llur exçes/es molt vituperat.

¶ Axi com l'orb/sens guia va herrat
 e no veu com/entra y furt del cami
 nostr'apetit/no pot fer de per si
 be, sens raho/e sil fa mal format.

E lo juhi/james jutjara be
 si'l apetit/setroba corrompút
 qual de aquests/primer al altrajút
 no per escritts/mas parlant ho dire.

CANTO MORAL. IX.

¶ Per conseguent/lo meu consell dare
que vostr'auich/vs dels diners axi
que solament/ne prenga para si
tant com mester/al neçessarils te.
E lo restant/part eixca als qui no han
car non traura/d'aquells son propi be
hoc vn be fals/que tost sen va o ve
tal quel pus rich/es lo mes pobrejan.

¶ TORNADA.

¶ Auis a tots/los qui trobar volrran
lo gran delit/sens mescla de dolor,
fugen del tot/cobejança e por
car pels diners/allur hostal vendran.

Fin del Canto.ix.

CANTO MORAL. X.

STRAMPS.

¶ **Q**Vi de per si/ne per Deu virtuts vsa
be fora foll/que per lo mon ho tempte
hon mal faents/de llur mal fet no penen
los ben faents/de ben fer no meriten.
Ia son estats/ver semblants bons per fama
no pas en ver/car per fama be feyen
e per llurs fets/lo mon los meritaua
no y resta'l mon/qui res de be guardone.

Donchs

¶ Donchs lo mal hom/als homens ia te'scúsa
 taseu pot ser/tal com son voler dicta
 tot estament/son offici no serua
 no se'ls prelats/perdon me Deu com ducte.
 Papes e Reys/fins al estat pus minue
 fan lo quels plau/mas no pas lo que deuen.
 Deu amador/de intencio primera
 es colt y honrrat/de intencio segona.

¶ Dret natural/es, que la prima causa
 en nostr'amor/les altres preçeixa,
 e quant se fa/ques faça per aquella
 e no vullam/aquella per les altres.
 Ella es la fi/de nos e lo principi
 en ella's mes / que'n nos lo nostre ser
 nos ignyorants/regiram aquest orde
 car Deu volem/no per si,mas per altre.

¶ Deu no pregam /ardent ment sino'npressa
 e quant volem/gracia del atenyer
 e som tan pechs/quens pensam ell nos hoja
 e nostres prechs/ab gran dret nos condemne.
 Puis no hauem/la entencio primera
 en ell:y apres/anos,e nostres cofes
 a nostres prechs/ell hou d'orella forda
 e nos partim/dauant ell menys de colpa.

CANTO MORAL. X.

¶ Nom marauell / fils fets de Deu fignoren
 com los morals / qui son clars escurs paren
 llur fonament / es en nostres ventresques
 perque nons cal / escartejar molts libres.
 Si atraues / la fuita va'la rroca
 raho sera / puis Naucher no la guia
 si per virtuts / los homens nos'adreçen
 gran dret sera / que'n ells tot be perefca.

¶ Si Deu no fos / ne lo mon donas premis
 per si mateix / hom deu fer bones obres,
 car en be fer / lo bon hom se delita
 el home reb / de sa bona obra paga.
 Mas qui per Deu / ne per si be no obra
 mas per hauer / honor, gloria, e fama,
 foll es pensant / que sens be les atenga
 e si no sab / que treball ne merexen.

Segurs de Deu / son de llurs crims los homes
 en aquest mon / puis castich no sen mostra
 e ja los Reys / los potents no castiguen
 per quels han ops / y en part alguna's dupten
 Si com lo Llop / la Ouella deuora
 e lo gran Tor / segur dell peix les herbes
 axi los Reys / los pobres executen
 e no aquells / hauents en les mans vngles.

No roman

¶ No roman sols/la colpa en los prínceps
 mas en aquells/qui en mal fer los insten,
 ells ja son mals/y en mal fer los inclinen
 per llur profit/o per causa d'enuaja.
 De nos mateixs/pren lo mal causa prima
 quins fem senyors/ab lo poder del príncep
 en cõtra'quells/quins son par yeguals freres
 per fer nos grans/d'honor e de riqueses,

¶ Dobl' animal/es l'hom els altres simples
 per ço com son/enell dues natures,
 si del que fa/non complau al menys vna
 del tot es foll/qui de natura ixca.
 Si no complau/a la part rahonable
 ol'apetit/sol qu'altre non damneje
 foll es del tot/si en ben fer se turmenta
 per hauer ço/quel mon als bons denega.

¶ Tals com aquells/qui per la mar naueguen
 son defuiats/sils fall la tremuntana
 e van en lloch/hon la ventura l's porta
 son en lo mon/los homens que'n ell viuen.
 Puis la virtut/ no tenen per ensenya
 cascu va'lla/hon l'apetit lo porta
 qui contra fa/es foll quel atribule
 puix que no sab/causa per qui treballe.

CANTO MORAL. X.

¶ O Deu perque/los qui lomón trebulen
 y el que volran/per null temps aconfiguen
 y a conseguit / llur voler mes desija
 si que james/fam se part de llur ventre?
 Com ne per que/no demanen ab cuyta
 si res pot ser/de que'l hom secontente?
 sabran que hoc/e veuran la gran falta
 que dins ells es/enó pas en les coses.

¶ Per acabat/foll, se tendra'l pus sabi
 de son defalt /aura mes conexença
 puix ha guastat/lo cos e molt mes l'arma
 seruint aquell/qui mal en paga dona
 De opinio/falsa, pren lo seu esser
 pres la'n descuyt/no es lo quis pensaua
 fama y diners/cuy da que virtuts fosen
 los folls les han/donchs persi no son bones.

¶ Res no es bo/quel mal hom posehexca
 e com honors/los mals homens atenguen
 los homens bons/ab fam no les demanen
 e majorment/penfant los qui les donen.
 Foll es aquell/quil do de foll molt preha
 car ja no ha/d'aquell la vera stima
 mas la final/diferença no es molta
 entre aquells/qui vanes coses volen.

Lo van

ELo van honor/al bon hom no contenta
 car lo bon hom/en son acte's delita,
 no en l'honor/del qui lis'agenolla
 lo be d'honor/en aquell es qui honora.
 E no en l'honrrat/mas lo be seu senyala
 e si noy es/honor falsa es aquella
 que lo bon hom/de tot en tot meny'sprea
 no pens ser bo/qui en tal be'sglorieja.

EGran raho m'par/que Deu nos auorreixca
 puix lo perdem/per Deu qui no's en esser
 quant los gentils/los llurs Deus adoraen
 en llur horror/hauien gran escusa.
 Vehent aquells/ab l'ull no sols de pensa
 e ver semblants/quels parien miracles
 ara'doram/Deus d'opinio falsa
 durant en tant/com los trigam conixer

EAla virtut/cuy dam fer sa crifici
 quant la honor/hauem en rreuerença,
 e no sabem/d'hon fals honor pren força
 e ygnoram/d'hon ver honor pren forma.
 Tota honor/nos sembla ques deu colre
 ne los sabents/mes del entendre passen
 car fan honor/als qui no la mereixen
 tots som eguals/al que defora's mostra.

CANTO MORAL. X.

¶ Afectio/y enueja als bons guerreja
 enemichs son/d'honor e fama bona
 el ignorant/enqui ver juhi'sgasta
 qui sera'quell/qui de llurs mans escape?
 Mes son pero/los qui d'honor maltraten
 que tots aquells/que la fama varien
 al viçios/pus tost l'es honor dada
 que lo valent/de fama no triunpha.

¶ No solament/als pechs qui res no entenen
 mas a quants som/l'ull nostre'ns en falaga
 si que vehent/los favorits hom honra
 e tol recort/com no son molt culpables.
 Qui per leigs fets/son muntats a domini
 honrrals l'estat/mes que leig fet nols lleua
 donchs qui es lo foll/qui per honor be faça
 puix la honor/per be fer nos'atenga?

¶ Ignorant ment/al mon alguns be obren
 per no saber/lo quils ne dona causa,
 altres no tant/mas peguament be vsen
 fahents per tals/que llur ben fer se perden
 Los primers son/tenguts molt a natura
 quils fa ben fer/per mouiments quils dona
 los altres son/vers Deu e si culpables
 infern viuint/e pres mort posseexem.
 Fastig ha

¶ Fastig a Deu/de qui'l mon no te'n fastig
 e del quil ha/si d'aquell nos'aparta
 no solament/ es lluny qui's en la hermita
 mas tots aquells/qui del barbull se lunyen.
 Lladre's ja vist/qui ab lladres practica
 superbios/qui per honor treballa
 a var aquell/qui ab diners semblca
 lo lloch hon es/lo mostra ser culpable.

Diners y honor/per treball just nos'guany e
 tants son los mals/qui per aquells treballen
 qui bonament/en aquest mon practica
 no pot muntar/per los mals quil empachen,
 Qui regiment/vol de bon fer nos'alta
 o es grosser/no sabent lo ques vsa
 a mal afer/lo cami pla nons porta
 per nous camins/hi van e plens de spines.

¶ Sil hom hagues/per leig fet vituperi
 que fara quell/caualler sodomita?
 hauent pres grau/de celent viril home
 y aquell ja queix/volent costum de fembra
 D'alguns sabem/aquest peccat horrible
 no veig senyal/qu'honor los sia tolta
 qui no la tol/de hon tolta deu esser
 no la dara/en part hon se mereixca.

CANTO MORAL. X.

¶ La no es crim/que al honor nos mescle
 e ja molt menys/ē homens que'n les fembres
 ans fa senyal/vn poch peccat en elles
 que lo ma/or/ques pot fer en los homens.
 Aços deue/per quels homens son jutjes
 passants dolor/del crim que les mes toca
 amant asi/lo mal d'altre'n carexen
 e simples fan/llurs fets abominables.

¶ Reptar no cal/de llurs vicis les dones
 car de aquells/natura'n prench lo carrech,
 qui no enten/e passio lo força
 de son be y mal/natura es maestra.
 Los tres pilars/hon lo be d'hom s'asenta
 esser no pot/que'n elles se recolze
 llur fonament/deu esser la prudença
 e lo nom sol/enelles par saluatje.

¶ Als que poder/e saber han d'apendre
 e de ben fer/per fauor de natura
 en contra dells/Deu pogra fer miracle
 com en peccar/dela natura ixen.
 Dubtar no cal/sil hom contra si pecca
 en tot quant fa/si de raho s'adona
 de tot en tot/de sa natura es contra
 com en peccar/los termens d'home passa.
 Yo quart

¶ Yo guarde lo çel/e no veig venir flames
 per abrafar/la Sodomita secta
 hon es lo temps/que tu prenies venja ?
 de tots aquells/que natutura'greujauen ?
 Mire lo çel/quant ploura la justícia
 que'n temps passat/entre nos habitaua
 e no veig res/que d'aquest lloch deualle
 en fe roman/tot quant de tu se'spera.

¶ O senyor Deu/e quant sera quet'mostres?
 ja tarda molt/com del mal hom not vengues
 yo so ben çert/qu'apres la mort l'esperes
 mas en lo mon/bem sembla quet mostres,
 Vulles hauer/pietat del teu poble
 puneix aquells/sehents alts en cadira
 qui del Anyell/volen la carn e lana
 e son contents/que feres los deuoren.

¶ Si dells estrems/los homens no se'spanten
 vicis comuns /quasi en virtuts se'npenyen,
 ja los auars/passen per homens sauis
 los cauallers/per mercaders se'spachen.
 E los couarts/llur grau d'honor no perden
 per be quel nom/en los pits d'hom romanga
 als propis fets/enteniment nos troba
 si per aquells/per hon diners s'ajusten.

CANTO MORAL. X.

¶ No's deshonrrat/per ser auar, l'hom joue
e que passas/Tantalus en cobra
si es dispot/en ser franch essent prodich
ja li noua/si trata matrimoni.

Vell ignoçent/debe, mas de mals abte
luxurios/cubert e plede pompa,
no pert honor/ne'ntre los pechs sa fama
qui son aquells/sabents qual deu l'hom esser.

Que pot valer/hom qu'indignat no sia
en contra'quells/qui en lo mon triunfen?
vehent los folls/grosers e plens de viçis
e tot llur'be/los ve per atriuença
No se algu/quil mon tant no rebuje
quel enderroch/puix no sentiint nos causa,
maldit jutjat/pot ser, mas nol empacha
al atreuit/lo mon cami li obre.

¶ Per mals mijans/lo mon sa fauor dona
y en son despit/los atreuits se auançen
son auorrts/e quasi'l mon los dúbta
lloch te cascu/en lo mon hon se aloja.
Noy a raho/l'ordenador al seure
noy seura'lgu/si espera bon orde
no contra fa/la taula de Perusa
horde noy es/mas horror sempiterna.

Rey no

Qrey no regint/nels pobles obeixen
 no se qui es/pus culpable al altre,
 degun estat/al altre no impugne
 car no es algu/quesa si no desuie.
 Si algun hom/es qui la regla rompa
 tant poca part/al tot punt no altera
 ab tot a;o/resta la regla ferma
 vn Oronell/lestiu no denuncia.

Q gent del mon/obriu los vlls per veure
 com no's tot ver/lo que veritat sembla
 e que honors/los diners e la fama
 per les virtuts/per null temps fatengueren.
 Lo cobejos/cruel e ple de pompa
 astuços/importu sens Deu tembre
 aquest les gents/per virtuos lo jutjen
 donchs per bondat/nos guanya bona fama?

Ql'hom que virtut/ab sol entendre toca
 y en algun tant/pot gloria'consegre,
 es concixent/e la fauor meny sprea
 vehent los folls/com en aquella'ntenen.
 No es tan be/que si los bons l'hauien
 no la volguesen/ab rahonable'stima
 no es tan foll/que'n estrem la cobeje
 l'entendre ha/mas auirtut no basta.

O quant

CANTO MORAL. X.

¶ O quant son poch/qui de general reglã
 saprien fer/als fets singulars regles,
 e aplicar/aquelles a la vida
 e fer'juhins/molt çerts e necessaris.
 Tots los juhins/ques fan entre los homens
 affectio/la sentença ordena,
 d'hon tinch per foll/qui en gloria's munta
 per lo juhi/que tal jutje la dona.

¶ Causen les gents/esta horror comuna
 puix en lo mon/tal enteniment troben,
 ans de hauer/del ver la conexença
 han engendrats/habits de mals conceptes.
 No ha molt fet/quin conexença basta
 mas lo qui ha/que la part bona prenga
 als homens flachs/par obra imposible
 per qu'ab vll flach/miren cosa difiçil.

CANTO MORAL. XI.

¶ O tot es poch/ço perque treballam
 Lpuix conseguit/el voler fart no es,
 en lo volgut/lo defalt no es pres
 mas l'apetit/com en tal part gitam.
 Alguns desigs/acorren a delits
 quel mouiment/no pot hom escusar
 e d'altres molts/que se pot hom guardar
 e contra nos/son per nos elegits.

Per poch

¶ Per poch lloguer/treballam jorns e nits
 no se ques fa/perdre hom si e Deu,
 molt per poch preu/se dona ço del seu
 perdent delits/per delits ab despits.
 Contra lo cos/es enemich lo mon
 del arma es/enemich principal
 son semblant be/es vn verdader mal
 donchs d'hon los ve/amar qui ells confon?

¶ Per delitar/diuersos delits son
 ani alguns/necessitadament,
 naturals son/la especie sostinent
 altres quem pens/que natura nols don.
 Mas son per hom/de opinio estimats
 los quals per si/no han res de valor
 car lo senyal/de virtut es honor
 los diners son/per estima trobats.

¶ Los homens son/axi foraiats
 que honor, diners/crehen ser be del hom
 ço es perque/l'ull nostre no veu com
 a la virtut/ sien premis donats.
 E veu aquell/honrrat hauent diners
 lo lloch noy es/e lo senyal roman
 en tant al mon/ha durat este'ngan
 que no sab hom/altres Deus verdaders.

CANTO MORAL. XI.

¶ Vns delits son/de altres homeyers
 la carn no vol/treball, fam, ne coltell,
 e pels diners/axi joue com vell
 se dona mort/e pert tots sos plahers.
 E la honor/ab lo diner debat
 no pas tostemps/ans lo diner segueix
 en camp sembrat/de diners, honor creix
 tals son los Deus/que'l mon ha celebrat.

¶ Si'l hom ha be/per lo mon l'ha trobat
 dich ho d'aquell/qui no sab altre be.
 e si te mal/axi pel mon hi ve
 no pas en tot/mas en gran cantitat,
 Lo mon fa mal/mostrant que vol ben fer
 e quant fa be/no es be verament
 aço no'nten/lo qui viu grossament
 ni lo sabent/qui passio sufer.

¶ Ardit, e franch/prudent, justicier,
 es l'hom pel mon/sens habit de virtut,
 aquest nom ha/per lo mon mereixcut
 perque nos veu/ço que virtut requer.
 Bon fet requer/de be fer gran amor
 esient aço/delit noy fallira
 la intencio/d'interes noy sera
 e lo mon vol/diners fama y honor.

Infinitis

¶ Infinitis són/que obren ab dolor
 y ab interes/algun acte honest,
 els ignyorants/cuyden hauer conquest
 ja la virtut/ab gran dolor e plor.
 Altres e poch/s'entenen lo que fan
 e faran be/ab mala intencio
 dant entenen/que llur voler es bo
 tots dauant gents/virtuosos seran

¶ Sens nombre son/los qui tant no faran
 volents portar/si molt ben arreats
 no pensant als/sino com son mirats
 y en lloch publich/ab dolor despendran.
 Dela virtut/que'n conseruar serueix
 tanta n'auran/com solament los plau
 res no metent/en obra fils desplau
 sepulchre son/hon rres leig no pareix.

¶ Lo be del mon/no es be'quil conceix
 lo fauil sab/e creu aquell lo foll.
 faui no es/quil sab e no sen toll
 sens acte honest/prudencia nos'nodreix.
 De fauis folls/y o fare mencio
 e de aquells/qui fauis hom pot dir
 dels folls cuberts/e dels menys de cobrir
 dels perdonats/e dels menys de perdo

CANTO MORAL. XI.

¶ Segons de molts / fon llur intencio
 quel be hel hom / fos entres parts partit,
 mas en apres / d'aço deu esser dit
 que es lo be / per vera opinio.

Tant quant hom sent / ab anima e cos
 e tant quant sent / ab lo cos solament
 e quant entèn / ab sol enteniment.
 del be celest / d'aquell res yo no pos.

¶ Molts philosophs / en llurs escrits han clos
 ser profitos / delitable, y honest,
 e tot quant es / que sia deshonest
 no esser bo / fora de tot repós.

Lo be honest / se'n portals dos ab fi
 car per aquest / delit perfet s'ateny
 axi mateix / a tot profit s'enpeny
 no desuiant / de raho lo cami.

¶ Lo profitos / per que se'sguarda fi
 lo delitós / dins si mateix enclou
 tot acte'n l'hom / que dilectio li mou
 porta delit / e nou cal dir a mi.

Mas tot delit / profit asi no trau
 e pus comu / és delit que profit
 tot animal / participa delit
 y en lo profit / hom per la raho cau.

D'hon

¶ D'hon se pot dir / quel be del home jau
 en aquests bens / cloent los tots l'honest,
 mas es a dir / que es lo be aquest
 e fil ateny / lo Rey e lo esclau.
 Y en quin lloch es / en l'home a segut
 e que deu fer / per conseguir tal do
 e quan ateny / per sa possessio
 e com per poch / lo vol hauer perdut.

¶ Segons per molts / e per tots es sabut
 tant quant fa Deu / en va no es fet res,
 los elements / e tot quant que dells es
 a çerta fi / per sos migs han vengut.
 Repos ateny / segons qui es cascu
 no pus ne menys / que naturals promet
 en conseruar / si cascu es discret
 en fer aço / no roman trist algu.

¶ L'animal hom / es animal comú
 tocant de brut / e de çelestial,
 brut per la carn / per l'arma diuinal
 e d'aquest be / molt menys sera dejú
 E sera quant / la rahonable part
 ates aura / sa fi per son obrar
 est es lo be / final, hon vol bastar
 e que lo fals / romanga vn de part.

CANTO MORAL. XI.

Cascu obrant/abe ha son elguart
 e sab que mal/de tot en tot farà,
 y el fals juhi/per ver estimará
 plahent asi/per fer l'apetit fárt.
 E no sera/sil ver be hi defall
 car no roman/contenta la raho
 si no es be/mas per opinio
 sin ha delit/nos lunya lo treball.

Tal es lo be/que no es mur ni vall
 tinga lo pas/quel voler d'hom nos port
 per sa virtut/sens hauer hom a cort
 lo tira'si/e menys d'altren treball.
 E dell han dit/sauis Escocians
 que quil ateny/no pot caure'n tristor
 lo philosoph/aço pren per error
 dient aquest/no stendre tant ses mans.

Alguns han dit/que'n les coses molt grans
 lo contemplar/delles la veritat
 es aquest be/mas axi han errát.
 altres handit/que'n les virtuts v'sants.
 Tots han dit ver/eno cascu per si
 lo be del hom/en dues parts se pren
 quant veritat/l'enteniment enten
 el apetit/a raho consenti.

De aquest

¶ De aquest be/algu no disenti
 que de persi/ben haurat l'hom fa
 mas per complir/lo quel hom mester ha
 dels bens forans/esens ells no's mezqui
 Mas qui del tot/ben haurat no es
 d'altra part diu/per si esser bastant
 entre be y mal/hom fa estar penant
 entr'aygua y foch/sens fret o calt l'han mes.

¶ De son poder/Seneca'ço defés
 dient que'n bens/forans, es algun be,
 mas lo quils ha/del sobira no te
 per ells hauer/la part de mig pujés.
 Ell vol tant l'hom/estrenyer dins sa pell
 no pus hauer/que sa natura vol
 si alguns d'aquests/la fortuna li tol
 quel sobira/ferm esta'n son castéll.

¶ Sils bens forans/son mester ab aquell
 complit son be/al hom en aquest mon,
 menys de aquests/lo be no es ne son
 deserta es/sa propria obra enell.
 Fortuna'vra/en ell son poder llarch
 y el natural/comu a tots los bruts,
 los propis bens/en ell seran perduts
 Els bens aquells/enell han tant allarch.

CANTO MORAL. XI.

De aquests bens/veritat no fa'n barch
 de ser en hom/forans e interiors,
 fama y diners/son forans y honors
 fills emuller/e no se sim allarch.
 Los apart dins/bellea y sanitat
 e tots aquells/que natura dar pot
 tots son no res/amon parer e vot
 per ser comuns/e fora potestat

E aquest be/no es en hom trobat
 e si trobat/fateny sens los estranys
 qui perdre pot/note'n seguir sos guanys
 y en perfet be/fateny seguieret.
 Qui jutjara/si ja'quest be pot ser
 sino aquell/qui es tot virtuós?
 car l'home flach/vn pes molt ponderós
 per tant alçar/no creu dell tant poder.

Menys de delit/tal be nos pot hauer
 e lo major/ques pot aconseguir
 e res nol pot/per natura venir
 tan acordat/y aquest lo fa saber.
 Picurus dix/ell esser lo delit
 aço es fals/mas es per conseguint
 sens lo major/delit no es hom content
 son senyal çert/es fer l'hom haunit.

Saber

Saber nos pot/tal be menys desentit
 e nol sent hom/si donchs sabut no es,
 l'enteniment/sab lo be hon es mes
 mas pel voler/deu effer elegit.
 L'hom es mester/que faça vnio
 de ses dos parts/la principal seguint.
 fahent tals fets/que sia obchint
 son appetit/sensual a raho.

En est obrar/cau delectaçio
 donant senyal/de ser l'aete perfet,
 e sens delit/l'habit nos mostra fet
 car mostra'l cors/ser en rebeliô.
 Clarament es/des obedient fill
 qui murmurant/per lo pare treball
 sil appetit/en obehir defall
 ala raho/la pau es en perill.

Damunt es dit/que virtut pren exill
 sil hom obrant/obra per interes
 o per delit/quel habit complit es
 e sens aquell/no val vn gra de mill
 Mas si delit/es fola causa el fet
 per interes/nomenar se fara
 nol cal pensar/al qui be obrara
 beua delit/etristor ha mal fet.

CANTO MORAL. XI.

¶ Al be obrant/virtut delit promet
 y el mal faent/si algun delit ateny
 no passa molt/que tristor lo costreny
 enol defen/lloch publich ne secret.
 Ab ell sen va/conceixença del mal
 qui per tostemps/la consciencial rou
 si es maluat/tant que'n mal fa si clou.
 lo seu delit/adolorit li val.

¶ Platon volch dir/que bo ne comunal
 no es delit/mas hach molts enemichs,
 Picurians/posaren com inichs
 que'l be del hom/era'n delit carnal.
 Mas darrer vench/son dexeble mateix
 qui anullá/vanes opinions
 e del que dix/dona e vidents rahons
 y al bon delit/del auol diuidéix.

¶ Delit e be/sols orde'ls de parteix
 delit es bo/en tots fets naturáls.
 fino en l'hom/quant passa en los brutáls
 car en tal cas/natural defegueix.
 Quant ha Deu fet/segueix natural cors
 lo cel, el mon/los vegetabls,e bruts,
 axi raho/met al hom instituts
 e si les romp/es animal ociós.

De quant

¶ De quant fa l'hom/delit es ocasió
 car tot agent/enten semblar así
 per conuenient/dela cosa perquí
 fa lo que fa/essent ne cobejós.
 Es veritat/que molts actes l'hom fa.
 que ntre voler/e no voler se fan
 d'aquells fahents/porten voler penján
 mas elegint/a voler se refa.

¶ Si com dolor/contra delit está
 axi fa'n l'hom/contrariació,
 de tot quant fuig/dolor es la raho
 tals passions/noltra naturans da.
 Amor e oy/primeres passions
 son termenats/en delit o dolor
 ha'sguart de be/lo cami es amor
 e per fugir/dolor neda rahons.

¶ Saui's no son/tots qui les questions
 determenar/saben,e dar consells
 si contra por/son simples com Anyells
 e vers delits/ardits como Lleons.
 Saur's aquell/que sab si consellar
 enuers lo be/qui propi es e seu
 prenint aquell/jaquint l'als en relleu
 mirant los folls/en lo mon tribular.

Sauis

CANTO MORAL. XI.

¶ Saus son dits/los qui poden justar
honor, diners/e fauor, de grans gents,
e son vilans/de cor e mal sabents
que res del ver/no sabrien pensar.
Cuydant esser/saus ells son astuts
poder hauent/de ser bons:son maluats,
no sera donchs/que sien perdonats
pel saui hom/que ateny si per virtuts.

¶ Molts son herrants/de ignorança vençuts,
altres qui son/errants y gnoryantment,
gran caus'hauents/de llur defalliment
penedint se/del cas hon son caiguts.
Tots aquests son/sens culpa llur peccats
no'l ignorant/que per culpa no sab:
raho sera/que perdo no acab
e sien çells/sens llvr colpa errants.

¶ Aquells son folls/qui son llurs bens gastats
menys de seruar/manera en res de llur,
parlar de tals/largament yo no cur
mas d'altres folls/sauiesa mostrants.
Comprant mol car/treball, dolor, e mort,
per guanyar poch/en cara yo crech çert
plegats al lloch/lo troben tot desert
clamants del mon/sens fer les algun tort.

¶ **A**xi com l'orb/note ab l'ull de port
 perque noy veu/per causa d'un gros tel
 e tolt aquell/pot veure terra y cel
 ne pren aquell/quí de'ntendre ha confort.
 En veure'l ver/e per mal apetit
 es ignorant/que lo mal jutja be,
 l'incontinent/per passio en tal ve
 l'intemperat/en fer mal pren delit.

¶ **D**e semblants gents/esta lo mon fornit
 en tals recau/la major part del mon,
 quals son aquells/qui de aquests no son?
 l'hom dat a Deu/y el de natura exit.
 En general/l'incontinent enten
 mas ja no sab/com passio lo prem
 ell sab lo be/mas va per lo estrem
 l'intemperat/nol sab,e donchs nol pren.

¶ **E**ncadenat/deu fer qui no compren
 que tota res/deu fer jaquit per Deu,
 mas escapant/d'açi tot home creu
 que altre be/lo cor del hom ençén.
 Del be aquest/es demarauellár
 com se pot fer/quel çerch fals entenen
 en part hon fi/e lo començament
 ab la raho/pot be de si llunyár.

La major

CATO MORAL. XI.

¶ La major part/del mon no pot amar
lo be honest/perque be nol perçeb,
qui es aquell/qui en paciència reb
que tot son be/dins si püsca estar?
É per virtut/que tal be se aconfech
e que la mort/no deu hom auorrir
e que honor/e bens fan de jaquir
e de aquells/quels amen que renech.

¶ Sauí, e foll/scient, e home llech,
en algun be/sa esperança met
e si honest/llançat apart tramet
de falsos bens/l'es forçat fer aplech.
Segons qui es/tal si li aparará
lo temps, el lloch/la disposició,
li mudaran/sa mala opinió
james enferm/sa voluntat haurá.

¶ L'home auar/son be'n diners esta
y en lo delit/del cohit lo fembre,
l'hom ergullos/honrrat desija ser
mas dintre si/diuers aço fera.
Car l'hom auar/lo logre te per mal
e vol robar/en plaçes e camins
si bels auars/volen guany apart dins
en lo guanyar/hu d'altres desigual.
L'hom

¶ L'hom ergullos/vol fer en general
 honrrat,lloat/mas en diners cascu,
 hu vol fer dit/franch ardit pel comu
 altre'n saber/creu esser son cabal.
 Altre'n virtut/del cos o bell cantar
 tot aço fa/qualitat dessemblant
 o per saber/del hom qui es triant
 en aquests bens/qual per millor li par.

¶ Neçesitat/fa la fi cambiar
 car lo malalt/en sanitat la met
 lo sedeiant/diu que'n fartar la set
 lo pobre hom/en hauer creu estar
 Lo flach e leig/fort vol esser e bell
 tots aquests bens/ans d'hauer han gran preu
 del be honest/nos pot fer algun preu
 sino'l prudent/qui posseheix aquell.

¶ Del hom sabent/es dret quem marauell
 que es aço/que de tot seny lo trau?
 com no coneix/que de Rey torna'sclau?
 volent delit/lo pert per mal consell
 Car natural/passio aell nol mou
 tals delits son/trobats de opinio
 per no vfar/lo delit de raho
 la voluntat/cercant sos bens enclou.

CANTO MORAL. XI.

¶ Nostra raho/aquests delits exclou
 nols vol la carn/ans aquells auorreix
 qui mes de prou/a son voler li creix
 adefijar/ço que làvida nou.

Quant l'hom de poch/en pau munta senyor
 que li plau mes/per tosteimps treballant
 obrant mals fets/nulla virtut v sant
 no esperant/sino falsa honor.

¶ Delits del cos/no son de tanta'rror
 car no's algu/ques llunye lo començ
 restant en carn/llur delit res nol venç
 l'espeçia d'hom/d'aquells trau sa valor,
 Sobres volguts/noftra'rma en habit ve
 ¶ vol ne mes/per sa infinida part
 en terme son/e de llur terme'ls part
 fer los vol grans/natura no v fofte.

¶ Donchs al sabent/qui na'sperança'l te?
 en los diners/e honor de mal lloch?
 no dich fils ha/que com a serp los tochi
 nes don a ells/sabent com no han be.
 Tant com diners/lo cor d'hom no estreny
 en cor auar/algun be no s'afsiu
 ne pot hauer/amich hoïne altiu:
 qui pecca en tot/o quant de be ateny.

Donchs

Donchs qui dira/de aquell hom hauer seny,
 quel propi be/pert per mal aident?
 car per hauer/fauor de folla gent
 agrans despits/e vergonya sempeny?
 No venç primer/de trobar se vençut
 e serueix ans/que no sia seruit
 e pert plaher/ans d'hauer lo sentit
 e si ateny/ab dol es retengut.

¶ Lo qui no sab/que'n obra de virtut
 es vn tal be/donant delit perfet
 e quel desig/per als no's satiffet
 nom marauell/quen Deu sia'rafcut.
 Com veu que res/nol basta contentar
 e nos pot fer/que son desig castich
 e de tal be/veu tot animal rich
 y el ques se nyor/se vea pobrejar.

¶ Entre los bens/forans:lo vol trobar
 yls naturals/e nol pot conseguir
 en est'herror/aço lo yfa venir
 com cantitat/pensa quel deu fartar.
 E james fon/vn hom tan bell e fort
 rich e honrrat/que perço fos content,
 segons que vol/ha son contentament
 no segons quant/si be yha'lgun de port.

Si la

CANTO MORAL. XI.

¶ Si la honor/ha be com se arecort
 dela virtut/mas be no ha per si,
 son be esta/en qui la fa,y aqui
 es dat,siu val/sino tots reben tort.
 L'honrrat ha be/com al bo fa honor
 el honrrat mes/com la honor mereix
 e la honor/algun tant valer creix
 e sil es tolt/per ço no sent dolor.

¶ Honor es bo/quant nol segueix amor
 mas plau al bo/pel mouiment primer
 no senten pus/car virtut no soffer
 ques delit hom/en estranya valor.
 Mas ques dira/del vell entes maluat
 que mor çercant/fauor en mobles bens?
 en tots barats/ha esperons sens frens
 no conexent/tenir cami errat.

¶ Del home pech/no so marauellát
 puix no sent res/defora de sa carn
 dél hom sabent/se coue traure's carn
 que'n son saber/sia tant enganát.
 Perdent a si/e Deu:y el mon no guany
 qui coneixem/tan saui e tan bo?
 que mal e be/no sen diga ab gran so
 e donchs al bo/de fama poch li atany.

¶ Foll es aquell / qui lo bon hom plany
 com no's preat / del poble mal estruch
 ja no es bo / e mes pech es que Ruch
 que'n tal fauor / o tal fortuna's bany.
 Planyer se deu / lo bo com no te lloch
 d'executar / la famosa virtut
 e quel poblas / se trobas fort e mut
 anant badant / en algun bestial joch.

¶ Poble yo dich / a Reys, Peons, e Roch,
 Duch, Caualler / Juriste, Menestral,
 hauents per be / la opinio general
 que'n la honor / e diners tot be toch.
 E sobraquests / son vnes poques gents
 dients quel be / es en vergonya hauer
 altres questa / en bestial plaher
 menys de hauer / d'altre be sentiments.

¶ Per donar fi / amos breus parlaments
 pens lo bon hom / quil lloa, e de que,
 e sil bon hom / lo lloa e de be
 haja delit / restrenyent bonbaments.
 La gloria'sta / en conexer asi
 ple de virtuts / e no lloat dels folls
 d'aquells no v dich / qui estan cadena'n colls
 mas dels sabents / qui no saben sa fi.

CANTO MORAL. XI.

¶ Vaja çercant/lo foll grosser mezqui
lo seu delit/entre los populars,
car tot semblant/se delita'bsos pars
e no demana degu lo cami.
Si es mostrat/cami no girara
mas no yra/ab tant acuytat pas
si donchs no's foll/que'n saber no bastas
quin es lo jorn/que menja'legre pa?

¶ Perquel valent/home, fastig no ha
com ueu lo mon/pels dolents posseit?
e perque vol/d'aquells ser fauorit
no es d'alt cor/qui en vers tal fauor va?
Magnanim es/qui lo mon te'n menyspreu
e molt mesqui/lo quil pensa seruir
e com aquest/los ueu contra venir
que fa lo llas/sospirant lloa'Deu.

¶ Hon virtut es/la veritat s'aseu
e la raho/ab aquests se ajuny
hon vna es/les altres no son luny
delles no sab/qui nols don equal preu.
La ver honor/es dat als bons hon son
e lo reues/alqui sen troba buyt
l'hom quin es menys/ es arbre menys d' fruit
oms en bell ort/son los homens del mon.

La vida

LA vida es breu/el art se mostra longa
 P'esperiment/ defall en tota cosa
 l'enteniment/en lo mon no reposa
 al juhi d'hom/la veritat s'alonga.
 No solament/es falta de natura
 mas nos mateixs/fem part en l'ignorança
 aquesta es/en tan gran abundança
 quel mon nos es/tenebra molt escura.

Qui tant no sab/en dos errors encorre
 ignora'si/no veu lo temps quil corre.

Naturalment/ignorancans guerréja
 en esta part/no podem cami torcre
 per altres parts/li podem della estorcre
 mas no'volem/de quens es cosa léja.
 Ço que libert/es a nos que aprenguessem
 noy treballam/per nostra negligència
 e mal fahent/debe perdem sciència
 d'ochs com sera/que res de be'ntenguessem?

Per dues parts/l'ignorança's tanta
 quel mes sabent/defi mateix se spanta.

CANTO MORAL. XII.

¶ Deu no'ntenem/ sino sots qual que forma
presa pel seny/e Deu no es sensible,
nens es a nos/sustança conexible,
l'enteniment/ab la raho la forma.
Los açidents/sol bastan a concixer
e hauem obs/los migs que disposs sien
embarchs hauem/tants quel juhi desuien
mudant juhi/minuant e faent creixer.

Nostre saber/a molt poch nos abasta
e passio/totalment lo degasta.

¶ Qui es aquell/qui materia conèga
sino perque/la forma's pot entendre?
lo diferent/de les coses compendre
no es en l'hom/son saber noy aplèga.
E la virtut/que del compost resulta
com e perque/nos pot saber com passa
vna entitat/ne furt dela llur massa
diuerfa'ells/nom tal deaço consulta.

D'aram y estany/yeu hom èxir lo cotre
quel fort açer/en força nol pot noure.

¶ Leixant apart/les coses amagades
 que no'ntenem/e menys de nostra colpa,
 e ymaginant/l'ignorar quens en colpa
 fins preham poch/no cometem errades.
 Fins a venir/que nons plau conexença
 de nos mateixs/axi de cors com d'arma,
 d'aquest faber/cascu sens mans desarma,
 de mal de si/degu nol plau sciença.

Apres saber/Deu veritat primera,
 segona es/de nos sciència vera.

¶ Creixent saber/l'ignorança's desperta
 al qui mes sab/li corre major dubte,
 en aquell temps/que res no se, no dubte
 al grosser foll/tota cosa l'es çerta.
 En son saber/algú nos glorieje
 algu no sab/del saber lo subjecte
 l'anima es/e sol sabem l'efecte
 l'escençial/molt saber lo cobeje.

Car los passats/fofcament la sentiren
 e los presents/allur dits se refiren.

CANTO MORAL. XII.

En general/parlar mi no contenta
mas en donar/del que yo dich exemple,
los fets del mon/ab ansia contemple
dant afalach/y axi mateix la'impenta.
Per nos llançar/al appetit sensible
sens retenir/ e metre'n aquells temps
se fa l'hom foll/ignorant pera sempre
lo refrenar/es casi no possible.

La voluntat/no solament alteren
l'enteniment/d'entendre despoderen.

No se algu/que preu lo be que vfa
fretura fa/donar li fa estima
axi mateix/per fretura se stima
molt mes de dret/e contra no y acusa.
Tan solament/lo be que virtut causa
quil poseix/lo basta per concixer
los altres tots/llur preu nos pot pareixer
es la raho/car no han ferma causa.

Llur fonament/esta sobre falsia
opinio/tot son esser cambia.

¶ Molt hom coneix/cu ytat corrent al metje:
 dient sos mals/per fer sa vida llarga,
 del esperit/algun hom nos'allarga
 en demanar/quin mal lite lo fetje.

Qui sera'l hom/qui al vehi demane
 desos mals fets/puix asi ell los cobre?
 lo qui te clau/y asi mateix no obre
 qui sera'quell/qui obrir li comane?

No es algu/qu'asi mateix no mente
 y en sa llahor/de falsa's contenta.

¶ Puix l'a petit/asi lentendre's porta
 tant que lo ver/en falsa li torna
 en poch instant/entre ver y fals borna
 crehent de ferm/e puix fe no comporta.
 Noya res clar/que'nteniment entenga
 el apetit/es bastant l'escurefca
 car tota res/obs es que s'apetesca
 quies qui poch/o massa nol estenga?

Afectio //l'entendre deshordena
 tots som estrets/ab aquesta cadena

CANTO MORAL. XII.

Quant per son mal/hom ix d'aquella sènda
de paradís/que'n gros li es mostrada,
tota'ltra l'es/carrera molt errada
res noy coneix/no haja obs esmènda.

No coneix Deu/ne fi,ne menys natura,
e tot saber/sobr'aquest se treballa
e res noy sab/e dintre si'sbaralla
donchs qui es lo foll/que'n son saber s'atura?

L'hom deu saber/e fer que'n sa fi reste
e que'n tot l'als/lo costat flach hi preste.

¶ Qui pot saber/quant sa passio senta
en temps vinent/si la present ignora?
del que fa juhi/que riura ell ne plora
e pensa'mar/s amor dell s'absenta.
Axi com l'hom/no sab que dins si porta
e veu se sa/e te la mort de costa
y aquell qui ha/sa persona disposta
per viure molt/e la mort te a la porta.

Tal obra fan/en nos amor e yra
que no sabem/qual dells en nos se gira.

¶ Per que restás/l'obra de Deu perfeta
 e que fa si/l'home pogues atendre:
 son gran raho/que dell pogues entendre
 tant que vers ell/anas carrera dreta.
 D'aquest'avant/lo mes foll quis ergulle
 en son saber/puix lo ver lis amaga
 lo saui hom/si coneix esta plaga
 e pren ne tant/que de fe nos despulle.

Esser vn Deu/l'enteniment ho mostra
 en lo restant/es mester la fe nostra.

¶ Alguns seran/que passen mes vergonya
 de no saber/que de mals homens esser
 ans que grossers/volrien llur defesser
 e llur saber/de bon saber falonya.
 No solament/aquell no conseguexen
 mas d'hon se pren/no saben e que dona
 passant dolor/l'arma ellur persona
 en tot quant fan/e aço no conexen.

Axi com l'hom/que viu en la galera
 que la pudor/l'es olor falaguera.

Quals son

CANTO MORAL. XII.

¶ **Q**uals son aquells/ qui en lo mō pratican
sens massa' mar/les coses agradables?
si retrahent/d'aquelles ayrables
retrahent se/deles quels damnifiquen?
En carn sens carn/viu, qui pel mig camina
e no vehem hom/qui vaje per tal via
de mi confes/que mon juhi'scambia
voltant se lla/hon passio la fina.

Lometje qui/algust agror li alta
no la tolrra/en persona malalta.

¶ **S**ens cas vengut/mas concebut en pensa
segons qual es/l'enteniment se volta,
lla hon Amor/o Ira no es tolta
de ver en fals/defalls en ver dispensa,
Lo cas el lloch/tot son esser li muda
e no es res/que dos cares no mostre,
e per son mal/hom diu lo pater nostre
bona es la mort/segons en qui's venguda.

Tostemps hauem/vn mouiment molt vari
d'altre mogut/e tostemps ordinari.

Nostr'ape

¶ Nostr'apetit/altre mouent lo ména
 no pas aquell/que'n general be'sgita,
 lo lloch hon es/lo tal be hom cogita
 son los esguarts/que per bruts hom s'ordena
 l'enteniment/apres çerca la via
 com aquest be/del lloch tal haja traure
 en fals juhí/l'enteniment ha caure
 si no es alli/hon trobar lo volrria

Puix l'apetit/vn altre non cobeja
 l'enteniment/ab gran cura'l pledeja.

¶ La veig estar/a Deu ple de rialls
 vehent com som/a nos mateixs contraris,
 lo que çercam/son nostres aduersaris
 aquests son bens/d'hon hauem gràs barralls.
 Lo mal volem/cuydant que be gran sia
 e pledejam/aquell ab'grans despeses
 volent honors/matrimonis, rriquefes,
 e lo reuers/s'ateny delqu'hom volrria,

Lo mal es be/e lo be mal retorna
 algu no sab/la Nau per quin vent borna.
 Semblane

CANTO MORAL. XII.

¶ Semblant metrob/al qui alegre canta
 e porta'l cors/la disposicio mala.
 que pleuerfis/ogota'l cor senyala
 e altres mals/quel esmenar espanta.
 E com aquest/de viure ja no pensa
 torna cobrar/sanitat mes perfeta
 apres li ve/no sab d'hon,la sageta
 quel fa morir/sens alguna defensa.

Lo que pensam/quens fara nostra casa
 allo mateix/la destruu e la'brasa.

¶ Tot hom es foll/qui molt del mon s'alegre
 puis noya fi/e si es, sospitosa.
 lo desijar/es cosa treballosa
 lo posseir/fa l'hom trist o alegre.
 Lo pus sabent/no sab, ne'nten, que vulla
 quant deu plorar/d'algun fet, ell vol riure,
 corr ala mort/pensant anar auiure
 de casa ix/quant coué ques reculla,

Per vn be poch/sa'nima e cos dona
 e per son mal/si mateix tot bandona.

Qui pot

¶ Qui pot saber/que dell los fats ordenen
 quant, com, e hon/finira los seus dies?
 fugint la mort/hi va per dretes vies
 no sab los migs/sien mal o be lo menen.
 Ell va de nit/sens bruxola o carta
 menys de Pilot/en la canal de flandes
 e cuyda'nar/en coll d'homens en andes
 trahent si joch/del qui del mon se aparta.

Tot aço fan/aquells qui hom diu sauis
 tal exemplar/trahen los nets dels auis.

¶ Hon se recull/en nos tanta ignorança
 obrant en ferm/sobre inçerts ventures?
 e pledejam/ab molt amargues cures
 lo tan incert/ab tan ferma'sperança?
 Si com l'orb foll/corrent tira sa via
 e no sab hon/sia son dubtos terme
 e caminant/no veu hom lo peu ferme
 trencant va'l coll/e si no consegria.

Tal es aquell/qui be final vol traure
 dels bens del mon/e axi veig tots jaure.

Com lo

CANTO MORAL. XII.

Com lo malalt/que'speriments afaja
 pera guarir/del cos,e amargosos,
 e son verins/pera la mort cuytosos
 altres non sab/o no te ab quels haja,
 Ne pren aquell/qui en lo mon treballa
 per conseguir/ab que lo voler farte
 e nos pot fer/puix quel ver fin aparte
 en les restants/fins,be y mal se treballa.

Los bens del mon/mostren fi,e non tenen
 car non son farts/los qui mes dells ne prenē.

Tots quants bens son/fora de la persona
 si be's pensat/en degun fi termenen,
 en algun fi/los quils atenyen venen
 mas lo derrer/es qui be sens mals dona.
 En los primers/la pensa's delitada
 no sens dolor/car despit se remija
 nos troba fi/enres que hom desija
 si donchs no fa/la pensa termenada,

Senyal es cert/que hon mal se pot metre
 al final be/e ver nos pot remetre.

Dels fets

CANTO MORAL. XII. 176

¶ Dels fets la fi/e la mort, los termena
 e fins aqui/algu no es bon jutje,
 qui es aquell/lo qui dretament jutje
 deço que fa/sin haura goig opena?
 Les fins dels fets/estan encadenades
 secretament/que no es vll les veja
 la pus gentil/senyala cosa leja
 si nos veu tost/trau cap ales vegades.

Si com lo temps/humit, lo sech senyala
 los fets del mon/van de bon obra en mala.

¶ TORNADA.

¶ Mate de Deu/tues aquella'scala
 ab quel peccànt/lo paradís escala
 Fin del Canto. xij.

CANTO MORAL. XIII.

Entre amor / so posat e fortuna
 Cahent lleuant / si com infant en rroques
 congoixes grans/ab alegries poques
 sin posehesch/no's marauella' lguna,
 Semblant me trob/al home qui nauega
 qui per los vènts/sa persona's regida,
 dolre nos deù/si la veu escarnida
 caure deu l'hom/guiat per guia cega.
 No com

CANTO MORAL. XIII.

¶ No com aquell/qui n'teniment replega
 e dintre si/delits de virtuts vfa
 fa si guardant/aquell a qui acusa
 los ignorants/y als sabents mals no plega.
 Ia quint los mals/qui bens als pechs aparen
 he perdut tast/de res no essent noble
 ans he seguit/comuns delits de poble
 e dauant mi/altres no si acaren.

¶ Donchs si dolors/a ma pensa emparen
 raho es gran/puis tal vida he seguida
 la si del hom/tardament he sentida
 mos apetits/seus traua caminaren.
 Allur semblant/cuytats acorregueren
 al qui pus prop/los fon de llur natura
 reconegut/ma'rma'nprech vestidura
 tal com aquells/viçis saber li feren.

Los meus desigs/tals delits emprengueren
 qua'ltri poder/dins si mateix hauia
 y aquells auts/algu mi no complia
 e no molt tart/ami desparegueren.
 Qui'n poch vexell/molt gran cantitat pensa
 nos pot hauer/car la natura passa
 qui vol rich ser/per vna ma escassa
 lo seu desig/contentar se defensa.

¶ La no viuran/en molt alegra pensa
 qui bens del cos/e de fortuna volen:
 e totes gents/per hauer aquells mōren
 y en contra si/prenen armes d'offensa.
 Si tol malalt/qui no nten medicina
 pendrà veri/cuy dant aquell guaresca
 de la sabor/amarga, sent la bresca
 e dolça l'par/vna'margant sardina.

¶ Qui'n fer viltats/la pensa te vehinā
 e no ateny/al delit del entendre:
 la veritat/de res no pot apendre
 y esclaua fa/de sa raho regina,
 Delit d'hom pert/qui tals delits no tasta
 car hom es dit/mes per la part del arma
 tot asi pert/qui de raho nes'arma
 y en aquell fruyt/d'enteniment no basta.

¶ A si mateix/lo maluat hom contrasta
 y el que li plau/fa e lo restant deixa
 lobe jaqueix/ab tot lo mal se feixa
 si delit pren/en molt poch temps se guasta.
 Tot lo que fa/li torna en contrari
 eno coneix/l'enemich seu quil mata
 y aquell qui deu/portar jus la çabata
 te sobre'lcap/per molt bell vestuari.

Z

Pren men

CANTO MORAL. XIII.

¶ Pren men axi/com grosser erbolari
qui prop la mar/les herbes del bosch çerca,
e com lo clerch/fahent de festes çerca
en lo troya/leyxant lo breuiari.
Qui'n aquest mon/de fer hom se contenta
cerque delits/que fa natura vulla
leixant als bruts/los camps èllur despulla
e sos delits/nols acurt nels do'npena.

¶ Lo delit d'hom/en lo entendre pasenta
quant veritat/per aquell es sabuda:
en tal delit/la sçiençia y ajúda
mas no's complit/sens voluntat consenta.
En be obrar/cosa de be y electa
e que delit/prenga'n la sua obra
tot quant es d'hom/fa la propia obra
siu fa per Deu/sa vida es perfecta.

¶ La vida d'hom/es en dolor contreta
com los pus alts/delits mundans practica:
llur estament/enfermetat nos'fica
ho cambi pren/quils ha per ma estreta.
Ho falleix ço/per hon los delits venen
e desi ells/l'anima no contenten
com sobirans bens,ans de hauer setenten
com son haguts/ab si dolor sostenen.

Ignorant

¶ Ignorant ment/les gents fals delits prenen
 corrent al mal/puix ha de be semblança,
 en lloch de por/han alegra sperança
 hauents mes be/de mentre nol'atenen.
 Ates lo lloch/qual ab gran desig volen
 han compliment/de dolor infinida
 volent tot be/nol troben ne partida
 per delitar/amarga dolor colen.

¶ Alguns delits/d'aquell ver delit solen
 lunyar se mes/quels altres no sen lunyen:
 e tots aquells/qui delitar hi punyen
 si plaher han/ab ell no s'aconfolen:
 E tant com pus/enells hom sedelita
 axi fort ment/lagran dolor s'acosta
 de lluny mirant/lo cami pla sens costa
 y el caminant/rompent se'l coll despita.

¶ Car mal amor/a gran pena conceita
 a tots aquells/metents hi llur espera
 desig mortal/es passio primera
 del penedir/non cal hauer sospita.
 Ales honors/vans pensaments segueixen
 arriques gents/serueix la roberia:
 dolor de mort/han que llur be tolt sia
 senyors en mon/e com esclaus serueixen.

CANTO MORAL. XIII.

¶ Sils bens del cos/per no res apareixen
no vs hi cal dar/en aço gran crehença:
de fortitut/lo Bou ha mes potença
detemprament/los oçells ne floreixen.
Per vn no res/estime la belleſa
en poch temps cau/e molt poch la ſen porta
e ſon poch fruyt/als folls amants conforta
la ſanitat/es per poch mal defesa.

¶ Be mostra'lcos/hauer poca bonesa
que de uirtut/l'animal brut lo paſſa:
l'hom es ſenyor/donchs no per eſta maſſa
car deſta part/los bruts han mes deſpeſa.
L'hom es mortal/animal rahoſable
quant a la carn/es beſtia formada:
e la raho/en la'rma's enprentada
per eſta part/a Deu es comparable.

¶ Tant quant finit/pot eſſer eſtimable
ab l'inſinit/en compte ſe pot metre
acomparar/ſe poria remetre
res de la carn/ab leſpirit durable.
Si nol preſent/ſentir la carn no baſta
taſtant,tocant/alguns delits ſenſibles
los altres ſenys/per ſi nol ſon pahibles
delits dels tres/pels dos ſobredits taſta.
Delit es

¶ Delit es bõ/puis a dolor contrasta
 mès no val molt/sens obra virtuosa,
 ell la compleix/sens ell no es sabrosa
 hon cab dolor/la virtut no sengaſta.
 Donchs quant la carn/es al arma tirada
 per bon delit/sa obra es perfeta
 no es raho/mas es sa filla feta
 la part brutal/racional es tornada.

¶ Aquells delits/de que la carn ſagrada
 cascu be ſab/ills del arma ignora,
 aquella res/que no fall algun hora
 entenē poch/yes per molts menys tocada.
 Algu ſe pert/per sobres d'ignorança
 altres ſabent/per no taſtar no prehen
 axills vilans/que'n lloch honrrat ſi ſehen
 no ſenten be/lo delit que honor llança.

¶ En ſer content/cascu ha ſa ſperança
 e follament/aquell delit espera
 car los Llidons/vol trobar en figuera
 e talls moriſchs/çerca'n la dolçe frança.
 Hu es lo be/çercat en grans partides
 no y a delit/sens dolor en alguna
 qui mes ne pren/ha voluntat de juna
 los menys volents/ne han alegres vides.

CANTO MORAL. XIII:

¶ Ans que virtuts/sien pèr hom sentides
 los vicis han/mesa dins nos llur força,
 e si per temps/la raho tant s'efforça
 desconeixem/e no clar,ses fallides.

Durant lo temps/mals habits se nodreixen
 en hom,sens hom/aquest habit se talla
 Parma y lo cos/sen fan cota y gramalla
 e los brocats/leigs vestits apareixen.

¶ Qui son aquells/que'n tanta virtut creixen
 que solament/los vicis seus coneguen?
 la major part/yo son cert que ferm creguen
 que ço es bo/que volen e coneixen.

Puix l'hom es mal/lo be no li pot plaure
 car no repart/en be que aquell tira
 en voler d'hom/es al començ ques gira
 mas l'habit fet/Deu ajudant pot traure.

¶ En favorit/sentiment deu recaure
 aquell delit/que'n be obrar setroba:
 d'aquest delit/lar'ma sol no fa rroba
 mas en lo cos/tal sentiment ha jaure
 Tant quant cascu/es pus dispot arrebre
 ay tant val menys/sino ix en bell acte
 dels dos lloants/en furt aquest contracte
 sens llur acort/nos pot virtut concebre.

A si mateix

¶ A si mateix / par que vulla decebre
 qui fa valor / ay tant com pot no munta
 tota res dell / vol abondat conjunta
 lo fill, el net / lo Bou, y l Ca de Lebre,
 Segons l'amor / axi llur be demana
 amant a si / molt mes del be s'aparta
 desijant be / simple, demal es farta
 mal vol per si / y al altre vida sana.

¶ Puix que virtut / delit e bens comana
 perque nons plau / virtut, e vicins alta?
 la voluntat / abe ya delit falta
 l'enteniment / sol entendre l' ver mana.
 Mas no volem / tastar desta vianda
 car en començ / defaboridas mostra
 l'auol delit / sent la passio nostra
 aquelt n'ateny / treball e cura granda.

¶ A tal delit / los pechs no troben anda
 puix que no es / en ells speriença
 fe no haunts / nols basta conexença
 lo no sentir / per ells leixen enbanda.
 No volen mal / quant son en malaltia
 e pobrejant / cobejen les rriqueses
 los flachs e leigs / forces e grans bellefes
 lluny fora si / han tota l'alegria.

CANTO MORAL. XIII.

¶ Tot hom vol be/perque delitat sia
 e no sentint/aquell propi del arma
 çerca'l del cos/e de aquest se arma
 e d'altres molts/que follament se fia.
 Los quals com fon/vnits en vna cosa
 aquella es/del hom bona uirança
 cascu per si/hauent l'hom esperança
 en algu dells/sa pensa no reposa.

¶ Per millor part/Deu l'enteniment p'osa
 com a senyor/en cascuna persona
 e si en ço/quel deu donar nol dona
 com pus ne ateny/entant mes li fa n'osa.
 Car de per si/lo leig fet tristor mena
 esent ho mes/qui de'ntendre mes toca
 si com l'hom foll/quis fir l'ull d'vna broca
 com pus dret fir/sa vista de'ntermina.

¶ Tota passio/es çert que mes se'nçena
 en l'hom subtil/que'n persona grossera,
 car entenen/en contra la carrera
 de Oy od' Amor/hon saparella pena.
 Car solament/praticant del entendre
 no es ple tant/en virtut ne'n sciença
 de ço quel plau/ha major conexença
 e no es res/quel dol nol fa contendre.

Si Deu al

CANTO MORAL. XIII. 181.

¶ Si Deu al hom/grosser, lo plau defendre
 defam e fet/e de dolor sensible
 altre dolor/noli pot ser terrible
 si ja molt prop/d'aquestes nos deu pendre
 E donchs de tant/l'hom entenenent prē colpa
 com en dolor/al home grosser pasa
 saber ha poch/e giny contra si massa
 lo poch y'l molt/cascu per si l'encolpa.

¶ Fin del Canto Moral. xiiij.

CANTO MORAL. XIII.

N Om clam d'algu/quē mō mal haja colpa
 sim clam de mi/y om passé ja la pena,
 de fora mi/es la causa quil mena
 mas dintre mi/es aquell quim encolpa
 Ignor sim ve/per falta del entendre
 per fals jutjar/les coses presentades
 o l'apetit/per sobres desijades
 fa que nom puch/d'ignorança defendre.

¶ Menys de mester/euteniment despendre
 tot quant Deu feu/es bo per la natura,
 ell establí/a tota creatura
 terme de be/sens poder ne mes pendre.
 El home foll/sa natura regira
 e met voler/hon algu be nos'troba
 despulla si/e dona'l eltrany roba
 gracia fa/de si mateix la tira.

CANTO MORAL. XIII.

¶ L'ull del hom pech/totes les coses mira
de sobre si/essent elles iustanes:
a son voler/vol portar les foranes
e quant no pot/en contra Deu sospira.
No compensant/com enell es la falta
per no dompdar/l'apetit no fartable
pensant esser/bastant e sats durable
cosa questa/molt baixa e par alta.

¶ A sats en l'hom/es la raho mala
que a son voler/portar vol tota cosa:
no sab quel hom/en lo mon no reposa
si del forçat/que soffir se de falta.
Donchs quāt es foll/qui va tras lo imposible
e creu de çert/ques ben leus d'atenyer
e sab que son/voler, no pot estrenyer
si donchs nol met/en lo çert e posible.

¶ Aquell sentir/el entendre's fallible
ignorants ço/que al voler abasta:
foll es aquell/qui vol de molla pasta
fer vn escut/a tot colp inuençible.
Donchs que fera/del que'n les dones volen
amor gentil/mesclada ab gran bonefa?
dient quels fa/la fortuna malefa
per no saber/d'hon los ve per ques dolen.

No fa

¶ No saben poch/los qui molt amar solen
 saber d'hon ve/perque dolor sofiren
 ab cor d'hauer/tot be complit requiren
 de dona'mor/e per Deu aquell colen.
 Per ignorar/amor esa natura
 e ignorant/dones e llur mereixer
 cuyden que ço/quils da fam los deu pexer
 e dura tant/la fam,com la oradura.

¶ Graçia'teny/aquell qui no atura
 en la horror/sino tant com ignora:
 mas conexent/la, moltes veus semplora.
 e no sen part/ne'n penedir met cura.
 E moltes veus/la falta coneguda
 partir sen vol/e lo partir l'agreuja
 per que li plau/lo temps que si alleuja
 esperant qual/part,dell sera vençuda.

¶ Enemich es/dela cosa sabuda
 l'enteniment/si veritat no guarda
 donchs de amor/follia es la guarda
 puis dins breu tēps/de blāch en negre muda
 No pens algu/la colpa d'amor sia
 ne del amat/mas del amant que ferma
 sa voluntat/en lloch tremolant ferma
 foll es aquell/quil vent ferma volia.

CANTO MORAL. XIII

¶ Tot lo darrer/met l'hom en primeria
 e no concix/sins que no es temps ques faça,
 quant l'apetit/totes coses abraça
 e lexar vol/ço que fer nos poria.
 Lla donchs hom veu/si es sabent la errada
 com,ne perque/no ateny lo que çerca
 lo saui pren/lo porfit defa çerca
 lo foll roman/en sa trista'ncontrada.

¶ Ans de hauer/la cosa desijada
 es de saber/haguda quant contenta:
 aço no sab/hom,si primer no tenta
 l'esser de si/e del que li agrada.
 E que primer/son appetit estrenga
 a no voler/lo que raho no vulla
 del hom vestit/mal pendre fa despulla
 menys es de fer/tolrre l'ans que la prenga.

¶ Pus façilment/yo crech que l'hom atenga
 tolres desig/quen aquel metre terme:
 qual es aquell/que'n lloch lenegant ferme
 son peu,que tost/en terra no se'ltenga.
 Donchs qui d'amor/segurament vol viure
 los mouiments/ab fermes rahons tolga:
 e qui d'aço/no es bastant se'ltolga
 mes propi'l es/lo plorar que lo riure.

Acobejar

¶ A cobejar/es hom primer delliure
 que no hauer/deles coses sciencia
 perque no te/franca la conexença
 donch es amor/en lloch degut asiure.
 No se com es/conexença primera
 quels apetits/mortificats no sien
 ella val poch/si ells cami desvien
 y ells van com orbs/si non prenen carrera.

TORNADA.

¶ A tots aquells/que'n lo mon han manera
 de abraçar/totes coses mundanes
 com pus ne auran/veuran ells y elles vanes
 qui fuig del mon/va per dreta carrera.

SEGVIDA.

¶ Vos mon senyor/haueu sciencia vera
 los apetits/mals a vos no contrasten
 mostrant a molts/qui saben eno tasten
 si'l passonat/ha la raho sançera.

CANTO SPIRITVAL STRAMPS:

P Vixque sens tu/algu a tu no basta
 donam la ma/o pels cabells me lleua
 sino estench/la mia vers la tua
 quasi forçat/atu mateix me tira.

Yo vull anar/en vers tu al encontre
 no se perque/no faç lo que volrria
 e no se que/aquest voler me'npacha
 puix yo so çert/hauer voluntat franca.

CANTO ESPIRITVAL.

¶ Lleuar mi vull/e prou nomi efforçe
 ço fa lo pes/de mas terribles colpas
 ans que la mort/lo proçes ami cloga
 plaçiat Deu/puix teu vull ser quem vulles.
 Fes que ta sanch/mon cor dur amolleixca
 de semblant mal/guari ella molts altres
 ja lo tardar/ta yram denunçia
 ta pietat/no troba en mi que obre.

Tan clarament/en l'entendre no peque
 com lo voler/he carregat de colpa
 ajudam Deu/mas follament te pregue
 car tu no vals/sino al qui s'ajuda.
 Y a tots/aquells/qui a tu s'apleguen
 nols pots fallir/e mostren ho tos braços
 que fare yo/que no m'eresch m'ajudes
 car tant com puch/conech que nom efforçe.

¶ Perdonam Deu/si follament te parle
 de passio/partexen mes paraules:
 yo sent pahor/d'infern al qual faç via
 girar la vull/e noy disponch mos passios.
 Mas yom recort/que meritist lo lladre
 tant quant hom veu/noy bastauen ses obres
 ton esperit/lla hon li plau espira
 com ne perque/no sab hom quien carn visc.

Ab tot.

¶ Ab tot que so/mal chrestia per obra
 yra no tinch/ne de res yot en colpe,
 yo so ben çert/que per tostemps be obres
 e fastant be/donant mort com la vida.
 Tot es equal/quant furt de ta potença
 d'hō tinch per foll/qui'n cōtra tu murmura,
 amor de mal/e de be ignorança
 es la raho/quels homens not conexen.

¶ A tu de man/que lo cors me'nforteixques
 si quel voler/ab ta voluntat lligue,
 e puix so çert/que lo mon nom profita
 donam es forç/que del tot l'abandone.
 E del delit/quel bon hom de tu gusta
 fes men sentir/vna poca çentella
 perque ma carn/qui me'sta molt rebelle
 haja'falach/que del tot nom contraste.

¶ Aiudam Deu/q̄ sens tu nom puch moure
 perque'l meu cos/es mes que paralitich:
 tant son en mi/cnuellits los mals habits
 que la virtut/al gustar me's amarga.
 O Deu merçe/reuoltam ma natura
 que mala es/per la mia gran colpa
 e si per mort/yo puch rembre ma falta
 esta sera/ma dolça penitència.

Yotem

CANTICO ESPIRITVAL.

¶ Yo tem a tu/mes que not so amable
e dauant tu/confes la culpa'questa,
torbada es/la mia esperança
e dintre mi/sent terrible batalla.
Yo veig a tu/just e misericorde
veig ton voler/qui sens meritis gracia
dones a tots/de grat lo do sens meritis
qual es tan just/quant mes yo que no tema?

¶ Si Iob lo just/por de Deu lo prenia
que fare yo/qui dins les colpes nade?
compens d'infern/que temps' nosi esmenta
lla es mostrat/tot quant sentiments temen,
L'arma qui es/contemplant Déu electa
en contra'quell/blaffemant se rebetla
no es en hom/de tan gran mal estima
donchs com esta/qui vers tal part camina?

¶ Prech te senyor/que la vida m'abreujes
ans que pijors/casos,ami segueixquen
en dolor visch/faent vida peruerfa
e tem la mort/que es per tostemps longa
Donchs mal de ça/e dellá mal sens terme
pren me al punt/que millor en mi trobes
lo detardar/no se a quem serveixca
no te repos/qui te afer viatje.

Yom dolch perq̄/ tã com vull nom puch dol
 del infinit/damnatje lo qual dupte: (re
 e tal dolor/no la recull natura
 ne'spot asmar/e menys sentir pot l'home.
 E donchs aço/sembla'mi flaca escusa
 com de mon dan/tant com es nom espante
 si'l çel deman/no li do basta estima
 frctura pas/de por ede'sperança.

¶ Per be que tu/irafçible te mostres
 ço es de falt/dé nostra ignorança:
 lo teu voler/tostems clemença guarda
 ton semblant mal/es be inestimable.
 Perdonam Deu/sit he donada colpa
 car yo confes/esser aquell culpable
 ab vlls de carn/he fets los teus judicijs
 vulles dar llum/a la vista del arma.

¶ Lo meu voler/al teu es molt contrari
 hem so'nemich/penfant me amich esser:
 ajudam Deu/puix me veus en tal pressa
 yom desesper/si mos demerits guardes.
 Yom enuig molt/la vida com allongue
 e dubte molt/que aquella feneixta
 en dolor visch/car mon voler nos ferma
 e ja en mi/alterat es l'arbitre.

CANTO ESPIRITVAL:

¶ Tves la fi/hon totes fins termenen
 e no es fi/si entu no termena:
 tu es lobe/hon tot altre's mesura
 e no es bo/qui a tu Deu no sembla
 Alquit complau/tu aquest Deu nomenes
 per tu semblar/ major grau d'home'l munes
 d'hon es gran dret/de qui sembla'l diable
 prenga lo nom/d'aquell abquis conforma.

¶ Sialguna fi/en aquest mon se troba
 no's vera fi/puis que no fa l'hom felix,
 es lo començ/per hon l'altra se acaba
 segons lo curs/que n'tendre pot vn home
 Los philosophs/qui aquella posaren
 en si mateix/son esser vists discordes
 senyal es çert/que'n veritat nos funda
 per conseguent/al home no contenta.

¶ Bona perfi/no fon la fe judaica
 en Paradis/per ella no se'ntraua:
 mas tant com fou/començ d'aquesta nostra
 de ques pot dir/d'aquestes dues vna
 Axi la fi/de tot en tot humana
 no da rrepos/al appetit o terme,
 mas tan poch l'hom/sens ella no ha l'altra
 fant Iuan fon/senyalant lo Messias.

Note repos

¶ No te repos/qui en altra fi guarda
 car en res als/lo voler no reposa,
 ço sent cascu/enoy cal subtileza
 que fora tu/lo voler nos atura.

Si com los Rius/a la Mar tots acorren
 axi les fins/totes en tu sen entren
 puix te conech/efforçam queyot ame
 venca'l amor/a la por que yot porte.

¶ E si'l amor/tanta com vull nom entra
 creixmela por/si que tement no peque.
 car no peccant/yo perdre aquells habits
 que son estats/perque not'am la causa.

Muyren aquells/que de tu m'apartaren
 puix m'hã mig mort/em tolen que no visca
 o senyor Deu/fes que la vida'llargue
 puix me apar/que'n vers tu yom acoste.

¶ Quim mostrara/dauant tu fer escusa
 quant aure dar/mon mal ordenat compte?
 tu m'has donat/disposició no mala
 e yo he fet/del regle falç molt corua.

Dreçar la vull/mas he mester ta' juda
 ajudam Deu/car ma força es flaca,
 tu es primer/entota bona obra
 com fera donchs/qui primer de tu passe?

CANTO ESPIRITVAL:

¶ Not prech quem dones/ sanitat de persona
ne bens alguns/ de natura y fortuna
mas solament/ que a tu Deu sols ame
car yo lo çert/ quel major be si causa.
Per conseguent/ delectacio alta
yo no la sent/ per que dispost nom trobe
mas per saber/ vn home grosser jutja
quel major be/ sus tots es delitable.

¶ Qual sera'l jorn/ que la mort yo no tema
e sera quant/ de ta'mor y om inflamie
e nos pot fer/ sens menyspreu de la vida
e que per tu/ aquella yo menys prehe.
Lladonchs seran/ jus mi totes les coses
que de present/ me veig sobre los muscles
lo qui no tem/ del fort Leg les vngles
molt menys tembra/ lo fiblo de la V espa.

¶ Prech te senyor/ quem fasas insensible
e que'n null temps/ alguns delits yo senta
no solament/ los leigs quit venen contra
mas tots aquells/ qu'indiferents se troben.
Aço desig/ perque sol en tu pense
e pusca hauer/ la via que'n tu s dreça
fes ho senyor/ e si per temps men torne
haje per çert/ trobar ta orella sorda.

¶ Tol me dolor/com me veig perdre l'egle
 car m'èrem dolch/tāt com vull yo not ame
 e vull ho fer/mas l'habit me contrasta
 en temps passat/me carregui la colpa.
 Tant te cost yo/com molts qui not seruiren
 e tuls has let/no menys que yot demane
 perquet suplich / q̄ dins lo cor tu me'ntres
 puis es entrat/en pus abominable.

¶ Catholich so/mas la fe nom escalfa
 que la fredor/lenta, dels senys apague
 car yō leix so/que mos sentiments senten
 e paradis/crech per fe, y raho jutje.
 Aquella part/del esprit es prompta
 mas la dels senys/roçegant lam acoste
 donchs tu senyor/ab foch de fe m'acorren
 tant que la part/quem porta fret, abrafe.

¶ Tu creïst mi/per que l'anima salue
 e pot se fer/de mi sabs lo contrari,
 si es axi/perque donchs me creaves
 puis fōn en tu/lo saber infalible?
 Torna no rees/yot suplich lo meu esser
 car mes me val/que tostemps l'escur carçre
 yo crech a tu/com volguist dir de Iudes
 quel fora bo/no fos nat al mon home.

CANTO ESPIRITVAL.

¶ Par mi segur/hauent rebut baptifme
no fos tornat/als braços dela dida
mas ala mort/hagues retut lo deute
e de present/yo no viuria en dubte.

Major dolor/d'infern los homens senten
qui los delits/de Paradis no jutjen
lo mal sentint/es d'aquell altre'exemple
e Paradis/sens lo sentir sejutja.

¶ Donam efforç/que prenga demi venja
yom trob offes/contra tu ab gran culpa
e si noy bast/tu de ma carn te farta
ab que nom tochs/l'esperit que a tu sembla.
E sobre tot/ma fe que no vacile
e no tremol/la mia esperança
nom fallira/charitat,elles fermes
e de la carn/sit suplich no men hojes.

¶ O quant sera/que regare les galties
d'aygua de plor/ab las lagrimes dolçes
contricio/es la font d'hon emanen
aquesta's clau/quel çel tancat nos obre.
De atricio/parteixen les amargues
per que'n temor/ mes que'n amor se funden
mas tals quals son/de aquestes m'abunda
puis son cami/e via per les altres.

Fin del Càtico espiritual.

SIG VENSE LAS OBRAS DE

Muerte, del ingeniosísimo y elegante poeta Mossen Ausias

March.

DE MORT CANTO PRIMO.

A Quells mans/que james perdonaren
han ja romput/lo fil tenint la vida
de vos qui sou/de aquest mon exida
segons los fats/en secret ordenaren.

Tot quant yo veix/e sent, dolor me torna
dant me recort/deuos qui tant amaua
en ma dolor/si prim cbe's cercaua
se trobara/qu'en delit se contorna.

Donchs durara/puix te qui la sostinga
car sens delit/dolor crech nos'rretinga.

En cor gentil/amor per Mort no pasa
mas en aquell/qui sol lo vicil'tira
la cantitat/d'amor, durar no mira
la calitat/d'amor bona nos'llasa.

Quant lull no veu/e lo toch nos'pratica
mor lo voler/que tot per ell se guanya
qu'ntal punt es/dolor sent molt estranya
mas dura poch/la espert lo testifica.

Amor honest/los sants amants fa colre
d'aquest vos am/e mort nol me pot tolre.

DE MORT CANTO. I.

¶ Tots los volers/que'n mi confusos eren
se mostren clar/per llur obra forana
ma carn se dol/car sa natura humana
per que'n sa Mort/sos delits se perderen.
En sa dolor/ma'rma es embolcada
de que llur plor/eplât, per null temps callen
en tal dolor/tots los conorts me fallen
com sens tornar/la que am es anada.

Mas la'ltra'mor/que's amistança pura
a pres la Mort/sa força gran li dura.

¶ Aquest amor/si los pechs no la crehen
es ver senyal/del be que'n ell habita
aquesta es/qui sens dolor delita
yls çechs volers/de prop d'aquestas venen.
Lo voler çech/del tot ell illuména
mas no en tant/que lleue lo taracte
e si pogues/fer sens empaig son acte
no fora'lmon/vll ab gota serena.

Mas es axi/com la poca Triaga
que molt veri/sa virtut li apaga.

Aquell

¶ Aquell voler/que'n ma carn sola's causa
 sino es mort/no tardara que muyra
 l'altre perqui/dol continu m'abuyra
 sim defalleix/no fera sens gran causa.
 Ell pot fer dit/voler concupiçible
 e sol durar/puix molt del arma toca
 mas no tostemps/car virtut no inuoca
 e d'un costat/es appetit sensible.

Aquests volers/honestament me torben
 per que'n tre mal/e be,mes pensen bornen.

¶ D'arma e cos/es compost l'hom contraris
 perque'l voler/e l'apetit contrasten
 tot quant aquests/de llur natura tasten
 es saboros/e vtils lletouáris.
 Altra voler/que'n mig d'aquests camina
 es atrobat/que no te via çerta
 cuy d'hauer port/en la plaja deferta
 e lo veri/li sembla mediçina.

Cascun dels tres/fa obra en mi diuersa
 lo menys potent/lo jorn ab mi conuersa.

DE MORT CANTO. I.

Tres son les parts/vers hon mos volers pujen
 e per semblant/venen per tres maneres,
 entre si han/contraris les carreres:
 delits portants/e d'altres quem enujen.
 Quant los delits/del cos la pensam mostra
 yo sent dolor/car so perdut sens cobre
 altra dolor/sent,quem vist tot em'cobre
 com pens que Mort/ha toltá l'amor nostra.

L'altre voler/raho y natura funden
 que sens dolor/molts delits ne abunden.

¶ Lo lloch hon jau/la dolor gran que passe
 no es del tot/fora de mes natures
 ne del tot es/fora de llurs clausures
 lo mouiment/creu que per ells passe.
 Aquell voler/que'n mi no troba terme
 es lo mi ja/per hon dolor m'agreuja
 lo estrem d'aquest/fora natura'lleuja
 fort e punyent/mas es-causable verme.

Opinio/falsa,per tots es dita
 que fora nos/e dintre nos habita.

¶ D'aquest amor/les demes gents tremolen
 aquesta es/sentida y no sabuda:
 poques gents han/sa causa coneguda
 delit,dolor/per ella venir solen.
 Lo cos per si/lo seu delit desija
 la'rma n'apres/lo sent e vol atenyer
 lo propi seu/al qual nos pot empenyer
 car tot es fals/hon ella se'nfastija.

D'aquests contrastes/aquesta'mor escapa
 que veritat/no ateny ab sa capa.

¶ Tant es vnit/lo cos ab la nostra'rma
 que acte'n l'hom/no pot ser dit be simple
 algu' no es/vers l'altre humil e simple
 contrast se fan/hu contra l'altre s'arma.
 Mas estan poch/lo contrast a sa hora
 que'n fets del cos/l'arma no fa gran nosa
 y en contemplant/axi l'arma reposa
 que be repres/lo cos d'aço no plora.

Aquesta pau/en mi no es molt longa
 per que dolor/mes que'l delit l'allonga.

DE MORT CANTO. I.

¶ Dolor yo sent/e sembla mi estrema
no fo en punt/de voler consell rebre
e de algun/remey nom vull perçebre
ans de tristor/he presa ja ma tema.
Sim trob en punt/que dolor nom acorde
ja tinch senyal/ab que a dolor torne
recort sos fets/d'amor e a elles borne
d'açí scapant/ab mi gens no concorde.

Son espirit/sens lo cos yo contemple
tant delit sent/com l'hom deuot al temple.

¶ De pietat/desa mort ve quem dolga
e fo forçat/que mon mal haja plányer:
tant he perdut/què be nom pot atányer
fortuna ja/no te que pus me tolga.
Quant ymagin/les voluntats vuides
y el conuersar/separats pera sempre
pensar no puch/ma dolor haja sempre
mes passions/no trob gens afflaquides.

E si per temps/elles passar hauien
vengut es temps/que començar deuriem.

¶ Mes voluntats/mos penfaments aporten
 a vall y a munt/si com los nuuols l'ayre:
 ades me dolch/puix, dolor no sent gayre
 e sent dolors/que ab si delits comporten.
 Quât pens q̄ls morts/q̄ res dels vius no p̄sen
 e les dolors/que pas sens grat se perden
 mos sentiments/han mal e no sesperden
 tant que d'amor/e dolor se defensen.

E pas dolor/que'n la d'infern s'acosta
 com enest mon/no lam veure de costa.

¶ En l'altre mon/ami par que yo sia
 yls propis fets/estranys ami aparen:
 semblants d'aquells/que mos juhis iloaren
 lo fals, per ver/la veritat, falsia.
 Los meus juhis/la dolor los ofega
 lo lloch noy es/hon primer habitauen
 si es no tal/com ans del cas estauen
 alterat es/la Mort y açom'fa brega.

Tal y tan fort/que altre matant mi mata
 no se com es/que lo cor nom esclata.

¶ Alguns han dit/que l'amor es amarga
 poden ho dir/los qui la sabor senten:
 o de per si/o com per altre tenten
 fa fort dolor/que ntre totes es llarga.
 Per mi no tem/per altre la he temuda
 puix fonch cruel/ja pietat nom haja:
 quin terra jau/no tem pus a vall vaja
 en l'esperar/ma'sperança's perduda.

O partiment/doloros perdurable
 fent me'n dolor/comparat al diable.

¶ No preu los bens/que yo sol poseexca
 car plahent res/home sol no pratica,
 la Mort no tem/que lo mon damnifica
 sino que tem/quel cel me defallesca.
 Tot cas yo mir/ab vna egual cara
 res nom fa trist/e ja molt menys alegre
 no es color/de sobre blanch,o negre
 vers mi noy ha/cosa escura ne clara.

Tot quant amor/e por,me pogren noure
 fini lo jorn/que li viu los vlls cloure,

¶ Segons lo cas/ma dolor no es tanta
 com se requer/per vn mortal damnatje
 sobre tots mals/la Mort porta'vantatje
 yol he sentit/e de present me'spanta
 Segons l'amor/del dan,no port gran signe
 e volgra yo/que'n lomon fos notable
 dient cascu/veig l'home pus amable
 e que plangues/cascu'mon fat maligne.

¶ Aquell voler/causat per cosa honesta
 mentres fera/sera mostrand gran gesta.

¶ Tan comun cas/perque tan estrem sembla
 alqui per sort/la Mort en tant lo plaga?
 perque tal cas/la raho d'hom l'amaga
 e passio/tota fa força sembla?
 Deu piados/e just cruel se mostra
 tant es en nos/torbada conexença
 fluxant dolor/primer plega crehença
 mas ferm saber/nó es en potença nostra.

¶ Als que la Mort/toll la muller o Aymia
 sabran jutjar/part dela dolor mia.

¶ Tot ver amich/a son ver amich ama
 de tal amor/que Mort no la menyscaba:
 ans el fornal/que apura l'or y acaba
 leixant l'or fi/el als en fum derrama.
 D'aquest amor/am aquella que's morta
 e tement am/tot quant es de aquella
 l'esperit viu/donchs quina marauella?
 que am aquell/erres tant nom conforta?

Membram la mort/e torn en ma congosa
 e quant y so/dolor pas com me afloxa.

¶ Açident es/amor e no substança
 e per sos fets/se dona'nos conixer:
 quanta es ne qual/ell se dona'parexer
 segons d'hon part/axi sa força llança.
 Si com lo vent/segon les encontrades
 hon es passat/defi calt ofret gita
 axi amor/da dolor o delita
 segons lo for/del lloch hon ha llançades.

Fondes rahels/o sus cara de terra
 o sobre fanch/o sus molt aspra ferra.

¶ Amor en l'hom / dos llochs disposats atroba
 car home's dit / per ses dues natures:
 lo cos per si / vol semblant de futzures
 l'arma d'hun blanch / vol que sia sa rroba.
 Dells vnits surt / amor de algun acte
 que nos veu be / qual dells mes part hi faça
 cascu per si / algun delit acaça
 y aquell atés / l'altre'n porta caracte

E veus la Mort / quel gros voler termena
 lo be no pot / ne bast aquell offena.

¶ Morint lo cos / a son amant nol resta
 si no dolor / per lo recort del plaure,
 fallint aquell / no tarda molt en caure
 fallint lo sanct / de fall la sua festa.
 Alguns delits / que'n l'arma pel cos venen
 son los composts / quels amadors turmenten
 e cascu dells / canta, qual dolor senten
 segons del cos / o del arma part prenen.

E mort l'amat / amor es duradora
 tant quant lo mort / del viu ten grã penyora.

Que que'n passat/enbolt e confus era
 es departit/lo gra,dexant la palla,
 esperiment/altre nom pens hi valla
 per la Mort es/vberta la carrera.
 Ma carn no sent /donchs nos pot fer q̄ ame?
 car ja no'y es/ço que sentir li feya?
 si voler tinch/pech es lo qui no creya
 quel esperit/de pur amor se'n flame.

Cobejant molt/que Deu farma sen porte
 aço dubtant/fa que yo pena porte.

Si en nostra mor/pens esser si venguda
 e della pert/esperança de veure.
 fino que:toft/vinch en aço descreure
 l'arma en lo cos/no fora retenguda.
 Si be los morts/en lo mon no retornen
 ans de ser mort/noues sabre d'aquella
 estat es ja/donchs quina marauella?
 aço'sperant/mos sentiments sojornen?

E si çert fos/que entre los sançts fos méssa
 no volgra yo/que de Mort fos deféssa.

O Deu m

O deu merçe/mas no se de quet'pregue
 si no que'mi/en lo seu lloch aculles
 no tardes molt/que con ella'mi vulles
 sols l'esperit/hon es lo seu aplegue.
 E lo meu cos/ans que la vida fine
 sobre lo seu/abraçat vull que jága
 amor,e Mort/ferils de vna plága
 separals Mort/dret es qu'ellals vehine."

Lo jorn del juhi / quât pendrem carn e ossos
 mescladament/partirem nostres cossos.

Fin del Canto primo.

DE MORT CANTO .II.

Quant es foll/qui tem lo forçat cas
 O e contra'quell/remey es demanant
 e qui poder/se troba molt bastant
 e nol coneix/pensant le hauer escas.
 Vos sou aquell/amprant contra la Mort
 puix es forçat/quē molt breu temps morreu
 hoc menys/prear/son poder be poden
 e no tement/morir:sou della estort.

BB ij

En vos

DE MORT, CANTO. II.

¶ En vos esta/fer son cas flach, o fort
car lo feu mal/per dues coses naix:
per tembre'l dan/del lloch eternal baix
e per haueu/perdut al mon de port.
Ia de aquest/alçar podeu la mà -
puix vostres senys/los quatre haueu perduts
donchs contra'l dan/armau vos de virtuts
e no vs dolrreu/ne tembreu ça ne lla.

¶ Al home bo/la Mort ningun mal fa
ans es mi ja/per hon trespasa' Deu.
e sil mal hom/morint en mal se veu
no v fa la Mort/ans pres mal com peccá.
La Mort tem molt/qui viu en mal delit
car pert dos mons/jusa y superior
sil bo perdent/lo cos pasa dolor
no es molt gran/pensant del espirit.

¶ Deu ha dos mons/a tot hom establít
axi com son/ dos natures enell,
cascuna part/espera en aquell
d'hon le'sser trau/finit o infinit.
Al nostre cors/la Mort del tot confon
perdent son be/lo qual és tot present
el espirit/no tem anullament
per Mort reuiu/mas va no sabent hon.
Los senti

¶ Los sentiments / de aquests diuersos son
 per be que tots / aquesta Mort desplau,
 hu tem e dol / el altre'n dolor jau
 lloch vol cascu / en lo seu propi mon.
 Aquest compost / en molts veig discordar
 en altres molts / quen acort par que stan
 mas no es ver / puix males obres fan
 lo bon hom sol / pot asi acordar.

¶ Ab vera pau / lo bon hom pot obrar
 no'l mal fahent / car mal fi nos promet,
 per esta fi / lo be, y lo mal es fet
 pel be fateny / pel mal nos pot guanyar.
 En general / hom vol, y enten est be
 particular / quant ha dreta raho
 ente e nol sent / l'obrant per passio
 e lo maluat / nol sent, nel creu per fe.

¶ Cascuna part / denos tira d'hon ve
 lo cors terreny / de ça vol romanir
 l'arma d'aquell / nos volrria partir
 e lo seu be / per la Mort li perue.
 Mas tant ab dos / han estreta'mistat
 quel hu dolor / pel companyo soffer
 hoc fins entant / quel mal torna'n plaher
 y el mal aquell / ha per gran be estimat.

DE MORT CANTO. II.

Tant com mes l'hom/tem la immortalitat
 d'aquesta Mort/soffrir molt gran turment
 e si pres Mort/creu son annullament
 en major mal/es per la nullitat.

E que lo mon/superior no fos
 al hom es obs/queu pens esser axi
 car lo present/nol trau de ser mesqui
 nostr'apetit/no fuig a freturos.

¶ Per esser l'hom/contra Mort animos
 le's obs virtut/theological e moral,
 si que lo cos/sia racional
 per l'apetit/portat a virtuos,

Lla donchs tot l'hom/bons delits v'fara
 passats pel cors/mas al arma semblants
 mes d'immortal/què de mortal tocants
 si que'n est mon/del altre ja sentra.

¶ Qui en tant ve/la Mort no dubtará
 car lo seu cors/en arma'vra conduyt,
 si com lo mal/hom,d'anima es buyt.
 axi lo bo/lo cors fa nol farà.

Puix ab raho/jaqu it ha tot estrém
 e temprats ha/tots los mals mouiments
 esperan Deu/e donals no hauents
 e viua en fe/d'hon tots nos saluarem.

Tornada

TORNADA.

¶ Mare de Deu/a tots los qui crehém
 que tu portist/aquell christ fill de Deu
 per conseguent/per nos mori en creu
 fes nos hauer/tanta fe com volém.

Fin del Canto. ij.

DE MORT CANTO. III.

Q Vi sera' quell/del mon superior
 que veritat/de vos ami recont?
 e qui sab dir/hon sera' quell afront
 que nos haurem/portant goig o dolor?
 Los llochs seran/mostrants lo be o mal
 segons en ells/mals o bens contendra
 e si nos dos/vn lloch no'cupara
 lo partiment/sera perpetual.

¶ L'esguart que yo/de vos he no es egual
 axi diuers/es e contrariant,
 les penes grans/d'infern yo so duptant
 tot quant nell est/a dolorir me val.
 E puis ve temps/que vs'ymagin al mon
 hauer ab mi/verdadera'mistat
 aquell delit/quel mon pot hauer dat
 fort cor es obs/a membrar lo que fon.

BB iij

Lo dolors

DE MORT CANTO. III.

¶ Lo doloros/e miserable don
 estrany es molt/mas prestament perdut
 e tot ço quant/en lo mon he agut
 la Mort l'ha tolt/e pórtal no se hon.
 Ma fort dolor/no basta fer voler
 quel amistat/fos estada no res
 ans so content/d'aquella y que fos mes
 si be tristor/per aquella sofer.

¶ Hon es aquell/qui no espera plaher
 e no ha's quart/a bona o mala fi?
 mira lo mon /veu se joue y me'z qui
 com ja no veu/hon ferme son voler.
 Dreça fos vlls/en vers la part del cel
 e diu a Deu/ab gest no sats humil
 paraules tals/que puis sen te per vil
 mas l'hom yrat/dauant raho te vel.

¶ O Deu perque/no romp la'marga sel
 aquell qui veu/tot son voler perir?
 quant mes puix vol/tan dolça Mort soffrir
 gran sabor ha/puix se pren per tal zel.
 Tu pietat/com dorms en aquell cas?
 que'l cor de carn/fer esclatar no sabs?
 no tens poder/quental temps lo acabs?
 qual tan cruel/que'n tal cas not lloas?

Arquer

¶ Arquer no se/que tres oçells plagás
 ab vn sol colp/que no fos ben content,
 matant los dos/y el terç en estament
 que per mig mort/e prop de mort portás.
 Mort en vn colp/los tres bens m'ha ferits
 los dos son morts/l'vtil y el delitos
 e sil honest/perdes del çel recors
 mos darrers jorns/serian ja finits.

¶ Ye no puch dir/que no senta delits
 del pensament/puis que perdre nol vull,
 en lo meu mal/algun be se recull
 puis quel plaher/present, met en oblits.
 Pense cascu/quant son ans de sa Mort
 que perdut ell/yon hauorresch tot be
 no se hon jau/si recort nol fosse
 car tots mos senys/han perdut llur deport.

¶ Perbe quels dits/dels fauis yo recort
 rebtant aquells/qui allarguen son dol
 e yo se be/que bona raho vol
 que null remey/es dolres del que's mort.
 E tot quant l'hom/per sa voluntat fa
 se deu dreçar/alguna bona part
 e que lo dol/si es tolt hix d'hom tart
 car çertament/enell delit esta.

Pero

DE MORT CANTO. III.

¶ Pero si dol/may rahol'comportá
 aquest sera/que yo al present sostenci,
 vn tal delit/ab sabor agra y prech
 que'n desijar/altre be cor nom va.
 Riure james/nom plach tant com est plor
 laygua dells vlls/res tant deleç nom apar
 no prech enyor/si nom puch delitar
 contra la Mort/me trob efforçat cor.

¶ E si tostemps/e continu no plor
 de mon recort/aquella nom partesch
 ans vull quel dol/me deix que sil jaquesch
 mon sentiment/vull que muyra si mor.
 Puix que delit/a ma dolor segueix
 ingratiere/si a ella nom acost
 tal sentiment/de mal e be compost
 temps minua'l mal/e lo be tostemps creix.

¶ Vn gran delit/en ma pensa's nodreix
 quant algun fet/sens la Mort della pens
 quant me precep/de dolor nom defens
 pensant que Mort/per tostemps nos parteix
 Aquest delit/ma pensal fa e'l pert
 foç es mon mal/e mon be sembra fum
 en aquest cas/de somni te costum
 be sent durmint/e mal quant so despert.

Yo no

¶ Yo no puch dir / que no sia defert
 de tot delit / quant morta la imagin,
 demi mateix / me spant com nom afin
 pensant sa mort / empar que nom fo cert.
 Tal mudament / he vist en temps tan breu
 quel quim volgue / voler a mi no pot
 ne sent, ne veu / ne enten, fil dich, mon vot
 e tot es bo / puix es obra de Deu.

TORNADA.

¶ A tu qui es / mare y filla de Deu
 suplique molt / puis ell nom vol hoir,
 que'n aque st mon / sa'rna pusca venir
 per quem auis / hon es lestat je seu.

¶ Fin del Canto. iii.

¶ Stramps DE MORT CANTO. IIII.

P Vis me trob sol / en amor, auí sembla
 que'n mi tot sol / sia costuma estranya
 amor se pert / entre gents per absença
 e per la Mort / la mia'mor no fina.
 Ans molt mes am / a vos, en Mort que'n vida
 e yo perdon / si algun nom vol creure
 poch's son aquells / qui altres coses creguen
 si no semblant / deis que aells auenen.

La dolor

DE MORT CANTO. IIII.

¶ La dolor fort/lo comun cors no serua
 tota dolor/lo temps la venç e guasta,
 no dich que'n tot/a tot altre dessemble
 en quantitat/molt prop d'altre se jutja.
 En qualitat/ab les altres discorda
 seguint l'amor/d'hon ella pren sa forma
 gran part del temps/seca dolor me dona
 y algun delit/ab altra dolor dolça.

¶ Dins lo cos d'hom/les humors se discordē
 de temps en temps/liur poder se trasmuda
 en vn sol jorn/regna malenconia
 n' aquell mateix/Colera, Sanche, Fleuma.
 Tot en anxi/les passions del arma
 mudament han/molt diuers e contraris
 car en vn punt/per ellas fan los actes
 e prestament/es en lo cos la causa.

¶ Axi con l'or/quant dela mena'l trahen
 esta mesclat/d'altres metals futzeus
 e mes al foch/en fum se va la liga
 leyxant l'or pur/no podent se corrompre.
 Axi la Mort/mon voler gros termena
 aquell fermar/en la part contra sembla
 d'aquella que/la Mort al mon l'ha tolta
 l'honest voler/en mi roman sens mescla.

¶ Dos volers son/que natura seguen en
 e cascu dells/l'hom per natura guien,
 si acte'nsemps/fan mal,o be atraçen
 segons qual dells/en l'altre ha domini.
 Quant la raho/l'apetit senyoreja
 es natural/del hom tota sa obra
 e lo reues/sa natura li torba
 e no ateny/la si que'n tots fets çerca.

¶ Quant l'apetit/ segueix la part del arma
 l'home va dret/seguint natura mestra
 car la major/part,la menor setira
 e vers la fi/que va lo cami troba.
 El apetit/volent son necessari
 l'home no fall/sino trespasa l'horde
 e si se'sten/mes que natura dicta
 furt ne voler/fals,y opinionátich.

¶ Les voluntats/que per natura's venen
 en çertitut/e terme son compreses,
 l'altre voler/passa d'hom les natures
 son senyal çert/es que nol enclou terme
 De tots aquests/passions mantengueren
 mescladament/si com mesclats jahien
 mas be distints/son apres de son obte
 cseparats/los sent quasi visibles.

DE MORT CANTO. IIII.

Molts son al mon/que mos dits no'ntēguerē
 e ja molts mes/que d'aquells no sentiren
 qui creure pot/que'n tre amors vicioses
 voler honest/treball per estar simple?
 Gitant de si/marauellos efecte
 estant secret/per força dels contraris
 dolç y agre'nsemps/llur fabor no's distinta
 ella biuint/mos volers ay tals foren.

¶ Dolres del mort/ve de amor comuna
 e de aço/yom sent tot lo damnatje
 fugir les gents/quisque sien alegres
 y hauer despit/que james lo dol fine.
 Tot delit fuig/com a cosa'nemiga
 car vn be poch/entre tants mals dol porta
 e met poder/quem torr dolor en habit
 perque de goig/la fabor james taste,

Senyals d'amor/que'n tal cas homens senten
 yo trob en mi/que sens dolor se prenen,
 si res començ/yom corromp lo principi
 per que la si/de res mi no contenta.
 Molt e pus fort/tot amor me da fastig
 e semblam fer/cosa abominable,
 si algun delit/entre mes dolors mescle
 de fet lo pert/e torn ama congoxa.

Sil pen

DE MORT CANTO. IIII. 200.

¶ Sil pensament/per força'n de part llançe
 dell acordant/ab gran sospir lo cobre,
 en lo començ/ab dolor en mi entra
 no passa molt/quem'hes dolor pahible.
 Decrepitut/ma natura demostra
 car tota carn/a vomit me prouoca
 grans amadors/per llur Aymia morta
 son mi semblants/en part,al tot no bastan.

¶ Si res yc veig/della,dolor me dona
 e sim defuig/par que della m'aparte,
 lo temps el lloch/ab lo dit lam senyalen
 segons en ells/dolors o delits foren.
 E' son ne tals/que lam demostren trista
 altres e molts/mostrants aquella'legra
 e pás dolor/com james li fiu greuge
 e volgraço/ab la mia sanch rembre.

¶ Amor es dat/cónexer,pels efectes
 sa cantitat/no te mesura certa,
 gran es o poch/l'ainador segons l'altre
 e poder pren/ amor segons hon entra.
 La calitat/es tal.com segons guarda
 car de semblants/efforçat ques engendre
 la carn vol carn/l'arma son semblant cerca
 dells naix fill bort/als engendrants contrari.

Qui ama

DE MORT CANTO. IIII.

¶ Qui ama carn/perduda carn no ama
 mas en membrant/lo delit dol li resta
 en tota'mor/cau amat e amable
 donchs mort lo cos/aquell qui ell amaua
 No pot amar/no trobant res que ame
 amor no viu/defig mort,y esperança
 y en lo no res/no pot hauer espera
 quant es del cos/la Mort a no res torna.

¶ Si la que am/es fora de aquest segle
 la major part/d'aquella es en esser,
 e quant al mon/en carn ella viuia
 son esprit/yo volgui amar simple.
 Edõchs quãt mes/que'n p'sent res nom torba
 ella viuunt/la carn m'hera rebetle
 Los grans cõtrafts/de nostres parts discordes
 canten forçats/acort,e de grat contra,

¶ De mon voler/jutje cascu la causa
 e fara poch/vehent en mi les obres,
 la mia'mor/per la Mort no es morta
 ne sent dolor/vehent me lo mon perdre.
 Yo am,e tem/ab honesta vergonya
 lespirit sol/dela qui Deu perdone
 erres de mi/ne del mon yo cobeje
 sino que Deu/en lo cel la colloque.

Tornada.

TORNADA.

¶ Mare de Deu/ si es en purgatori
 son esprit/ per no purgats delits
 a tō fill prech/ no guart los prechs d'hō venē
 mas lla hon van/ mos peccats noli noguen.

Fin del Canto. iiii.

DE MORT CANTO. V.

¶ Ve val delit/ puix no es conegut
 Qans es fastig/ quant es molt costumat
 ço perque Mort/ vos haureu atraçtat
 dins molt breu temps/ volrreu hauer perdut
 Eço de que/ no ymaginarem
 quel perdre vs fos/ vna poca dolor
 si cas hiue/ sentim tal amargor
 que de bon grat/ vida'bandonarem.

¶ En aquest punt/ me trob yo tant estrem
 ço que volgui/ ab molt estrema'rdor
 torna en mi/ vna lenta calor
 e puis perdut/ dolor mortal me prem.
 Tal mudament/ en si hom no veurá
 com en mi veig/ per nostre partiment
 la Mort hofa/ quim tol mon be present
 del venidor/ sab Deu lo que sera.

CC Molts ham

DE MORT CANTO. V.

¶ Molts han perdut/allo que ve y va
fills e muller/e part de llur argent,
e restals cor/ab null esperdiment
e may virtut/en llur cor habita.
E yo tinch clos/e sagellat proçes
que per null temps/delit yo sentiré
no planch lo dan/per hon ma dolor ve
mas la'spra Mort/d'hon son mal vengut es.

¶ Vn poch delit/en ma dolor es pres
sentint plaher/com mon cor mal fosté
pensant perqui/ne d'hon ma dolor ve
ami no plau/de dolor ser defes.

O tu qui es/fora del present mon
e veus ami/per ta mort mal passar
a capta'b Deu/quem pusques auisar
quins espirits/a tu de prop te son.

¶ La Mort qui'tol/lo agradable don
que vida y fort/als homens solen dar
quant es de mi/m'ha tolt sens mi matar
de mos tres temps/me resta lo que son.
D'aquest present/a tot hom do ma part
car noy ha rres/quem vinga en plaher
del venidor/no vull hauer esper
puis la tristor/es ami dolç esguatt.

Nom dolre

¶ Nom dolrre tant/que'n dolor sia fart
 ans ma dolor/yo prenc per mon mester
 mon cor de carn/es pus fort quel açer
 puis ell es viu/y entre nos esdepart.
 Quant l'esperit/del cos li viu partir
 e li doni/lo darrer befar fret
 conech demi/que amor non te son dret
 que ab cor sançer/ho pogui sostenir.

¶ En molt breu temps/l'hom nos pot dolorir
 tant com despuix/ab le'ntendre's costret,
 car per gran torb/ell comptes no ha fet
 dolor vol temps/si l'hom tot l'ha sentir.
 E majorment/com rraho ja' pareix
 car si no v fa/tost si mescla conort
 massa es foll/lo quis fa tan gran tort
 si cascun jorn/son dol foll no'parteix.

¶ Nom jutge algu/si primer no coneix
 si tinch rraho/per dolrrem desta Mort,
 en ella fon/complit lo meu de port
 ella finint/lo mon permi feneix.
 Qui es tan cruel/que nos dolga de si
 e de aquell/qui'n part mes qu'asi vol?
 donchs si algu/pogue fer honest dol
 liçençiat/nol son mes que ami.

DE MORT CANTO. V.

¶ O Mort que fas/l'hom venturos mesqui
y el ple de goig/tu mijançant se dol
de tu ha por/tot quant es jus lo Sol
dolor sens tu/no hauria cami.

Tues d'amor/son enemich mortal
fahent partir/los coratjes vnits
ab ton colp çert/has morts los meus delits
gustar nos pot/ton çert y amargos mal.

TORNADA.

¶ Tu esprit/si mon ben fer te val
la fanch dare/per tos goigs infinits,
vine ami/de dia o de nits
fes me saber/si pregar per tu cal.

Fin del Canto.v.

DE MORT CANTO. VI.

¶ SI per null temps/cregui fer amador
Sen mi conech/d'amor poch sentiment
si mi compar/al comu de la gent
es veritat/que'n mi trob gran amor.
Pero figuart/algu del temps passat
y el que amor/pot fer en lloch dispot
nom d'amador/solament nom acost
tar tant com dech/no so apassionat.

Morta es

Morta es ia/la que tant he amat
 mas yo fo biu/vehent ella morir
 ab gran amor/nos pot be soferir
 que dela Mort/me pusca ver lunyat.
 Lla dech anar/hon es lo seu cami
 no se quem te/que'n aço nom acort
 sembla queu vull / mas no es ver, puix Mort
 res no la tol/al que la vol per si.

En que restá/que vida no fini
 com prop la mort/yo la viu acostar?
 dient plorant/no vullau mi leixar
 hajau dolor/de la dolor de mi.
 O cor maluat/del quis veu en tal pas
 com peçejat/o sens sanch no rroman
 molt poca'mor/e pietat molt gran
 degra bastar/que senyal gran mostrás.

Qui es aquell/que'n dolrre abastás
 lo piados/mal de la Mort vengut?
 o cruel mal/que tols la jouentut
 e fas podrir/les carns dins en lo vas.
 El espirit/ple de por volant va
 al incert lloch/tement l'eternal dan
 tot lo delit/present deça rroman
 qui es lo sanct/qui de mort no dubtá?

DE MORT CANTO. VI.

¶ Qui fera' quell/qui la Mort planyera'
 d'altre y de si/tant com es lo gran mal?
 sentir nos'pot/lo damnatje mortal
 molt menys lo sab/qui Mort james temptá,
 O cruel mal/donant departiment
 per tots los temps/als coratjes vnits
 mos sentiments/me trob esbalaits
 mon esprit/no te son sentiment.

¶ Tots mos amichs/hajen complanyiment
 de mi segons/veuran ma passio,
 heja delit/lo meu fals companyo
 el enuejos/qui de mal delit sent.
 Car tât com puch/yom dolch e dolrrem vull
 e com nom dolch/assats,pas desplaher
 car yo desfig/que perdes tot plaher
 e que james/çessas plorar mon vll.

¶ Tant poch no am/que ma cara no mull
 d'aygua deplor/sa vida y Mort pensant
 en tristor visch/de sa vida menbrant
 e desla Mort/ay tant com puch me dull
 No bast en mes/en mi no puch fer pus
 sino'beir /lo que ma dolor vol,
 ans perdre vull/la raho si lam tol
 mas puix no muir/de poca'mor m'acus.

Tornada.

TORNADA.

¶ Tot amador/d'amar poch no fescus
 que sia viu/e mort lo seu amat
 o que al menys/del mon visca'partat
 que solament/haja nom de reclus.

Fin del canto.vj.

DE MORT CANTO. VII.

LA gran dolor/que lengua no pot dir
 del quis veu mort/e no sab hon ira
 no sab son Deu/si per afill volrra
 o si en infern/lo volrra sebollir.
 Semblant dolor/lo meu esperit sent
 no sabent que/Deu ha hordenat
 car vostre mal/obe,ami es dat
 del que haureu/yon sere sofrent.

¶ Tu espirit/qui has fet partiment
 ab aquell cos/qual he yo tant amat:
 vingues ami/qui so apassionat
 duptant estich/ferte rahonament.
 Lo lloch hon es/me fara cambiar
 d'enteniment/de ço que't volrra dir
 goig,o tristor/per tu he yo complir
 en tu esta/quant Deu me volrra dar.

DE MORT CANTO. VII.

¶ Pregant a Deu/les mans nom cal plegar
 car fet es tot/quant li pot hauenir,
 si es al cel/nos pot lo be'sprimir
 si en infern/en van es mon pregar.
 Si es axi/anullam l'esperit
 sia tornat/mon esser a no rres
 e majorment/si en lloch tal per mi es
 no sia yo/de tant adolorit.

¶ No se quedar/quem fartas d'hauer dit
 si crit,o call/no trob quem satiffes,
 si vaig,o pens/he temps en va despes
 de tot quant faç/ans de fer me'npenit.
 No planch lo dan/de mon delit perdut
 tanta's la por/quem ve de son gran mal
 tot mal es poch/sino es perpetual
 e tem aquest/nol haja nierefcut,

¶ Lo dan mortal/es molt mes que temut
 e tol ne part/esser atots egual,
 o tu dolor/sies me cominal
 en contra oblit/vulles me ser escut.
 Fir me lo cor/e tots los senys me pren
 fartat en mi/car nom deffens de tu
 donam tant mal/que men planga cascu
 tant com tu pots/lo teu poder esten.

Tornada

DE MORT CANTO. VIII.
TORNADA.

¶ Tu esprit/si res no ten deffen
romp lo costum/que dels morts es comu
torna'n lo mon/e mostram que's de tu
lo teu'sguart/nom donara'spauén.

DE MORT CANTO. VIII.

¶ Obrir no puch/la dolor quim turmenta
vehét q̄ Mort/son aguayt me descobre
lo camí pla/de perdre vida m'obre
e traurem vol/del mon sens dar empenta.
Cat tot primer/virtut del cos m'ha tolt
ja mos çinch senys/no senten lo que solen
los apart dins/de gran por ja tremolen
l'nteniment/de follia tem volta.
La velledat/en valenciàns mal proua
e no se comi/yo faça obra noua.

¶ O Mort qui tols/a tot viuent la vida
tu es dolor/a tota humana pensa,
a tu no tem/qui en tu james pensa
o qui en Deu/ha voluntat hunida.
Entraquests dos/estats,es tot lo poble
e yo confes/esser de aquest nombre
e ve per temps/que de por yom asombre
e puix la pert/mas nom ve de part noble.
De passio/parteix,o de follia
el tembre torn/tant que m'es dolentia.

DE MORT CANTO. VIII.

¶ Qui pot saber quant es a tots horrible
destrohint quant/nos otorga natura?
hoc e tot ço/qu'hom mateix se procura
fent racional/per virtut lo sensible
Delitant se/tant com delit delita
car de vn poch/tot hom delita'l viure
los bens forans/qui porten plor e riure
en llur poch be/del mal porten sospita.

Mas aquells grans/e propis tu fas perdre
tu has ja fet/vn bon hom fer esperdre.

¶ Donchs qui fera/quel cor no li tremole
vehent que tu/li tolls al home l'esser?
qui pot pensar/la dolor del desesser
e de tal mal/qui es lo quis cosole?
Tots quãts bẽs son /morint l'hom tu anúlles
e fas morir/aquells que ab si porten
la vida d'hom/e de aquells conforten
grans benifets/tu destruus ab tes búlles.

Qui vol mirar/ab vista senfitiua,
quant mes bens ha/de tu mes se esquiua.

¶ De tots los bens/que dona la fortuna
 si tols aquells/no sen deu l'home dolrre,
 car menys de tu/yols veig a molt hom tolrre
 quils dona'ls tol/e noy ha colpa'lguna.
 Tu sens res dar/destruus quant ella dona
 tement a tu/en res hom no reposa
 ab tu en temps/noya'lmon bona cosa
 plahent pensar/prop de tu nos condona.

Tu es dolor / que totes dolors passes
 tu es al hom / com al caual! mordasses.

¶ Tots los bens tols/de fama gloriosa
 e de honor /degudament guanyades,
 e veure'n si/morals virtuts justades
 fahent en l'hom/la pensa delitosa.
 Apres d'aço/qui pot donar estima
 al sobiran/delit,que'n furt del'obra
 felicitat/que propi nom lin sobra
 e fa que nos/prop lo çel nos arrima.

Nons hi fa entrar/mas no entra sens ella
 e destrohint/l'hom,tu destruus aquella.

DE MORT CANTO. VIII.

¶ Com pus subtil/es nostra cenexença
pus doloros/es ton cruel damnatje,
l'hom qui el sentir/e'l entendre ha saluatje
no sent delit/ne del mal, sofirença.
D'amor nos ve/la dolor que tuns dones
per quens tols ço/que nostre voler amia
no sols honors/fills, riquesa, e fama
mas tot lo be/que senten les persones.

Ta fort dolor/ab lo sentir jutjada
trau de tot seny/quant es ymaginada.

¶ L'obra fera/en lesguart de molts gasta
per que no'splich/molts casos en quens toqs
en compte son/les pedres de les roques
mas dir tos mals/lengua d'hom no abasta.
Dones dolor/ab delits acostada
lo qui la sent/no concix que tal sia
aquesta es/quant parteix companyia
entrels amats/qui han vida mesclada.

Quant los delits/se membren dela vida
esta dolor/ab delit es sentida.

¶ Diuersitats/de dolors en l'hom portes
 aços deue/segons que a nos trobes,
 ton mal es tant/com lo delit quens robes
 per ço tostemps/nom de cruel reportes.
 Tanfolament/alqui en Deu'spera
 no follament/mas per sa bona obra
 tu bona es/alqui'n tu gran be troba
 anant en lloch/hon es sabona'spera.

Ab tot aço/no li desplau lo viure
 e quant li vens/nos'aparella'riure.

¶ Pasats son ja/los qui mort desijáuen
 per conseguir/gloria en l'altre setgle,
 e molts antichs/quils son la raho regle
 en obrar ço/que per virtut obráuen
 Carnals delits/fan al hom la Mort tembre
 puix son aquells/que'n molt natura'plahen
 los del compost/plahen,hoc y desplahen
 e llur exçes/la raho vol quens membre.

E sils repren/e tolre aquells no basta
 ja sens la Mort/per aquells dolor tasta.

DE MORT CANTO. VIII.

Los purs delits/que pels senys homens sentē
 be atemprats/la dolor no si mescla,
 e los que son/d'enteniment sens mescla
 en lo exçes/no toquen ne consenten.
 Quant al millor/estat,d'aquests hom munta
 lo teu recort/llur delit dolor torna,
 e donchs quant mes/si'l anima'scontorna
 dins en lo cos/e per exir apunta.

Iaquint son be/e tant quant hom pot rebre
 en semblant cas/lo Leo torna Lebre.

¶ A tu no tem/qui not parteix la pensa
 car passio/sa lloch a la costuma,
 aximateix/basta lleuar la suma
 quel hom no deu/tembre'l que no's defensa.
 En tu pensant/los delits no deliten
 nò delitant/pert se l'amor de vida
 lla donchs virtut/se troba enfortida
 los sensuals/en lo començ despiten.

D'aquis nodreix/vna terrible brega
 e no fa poch/lo qui a vendre plega.

¶ Axi com es/pintada la fortuna
 ab dos esguarts/hu trist, el altre alegre
 mirant lo trist/resta'l cor d'home negre
 per l'altre'sguart/noy ha dolor alguna.
 Axi de tu/qui ab seny t'imagina
 no es dolor/qui en tu no fenescia
 e qui trobar/te vol dolça com bresca
 nol falliras/e de mals medicina.

E de sabor/entre dolça y amarga
 y al desperat/sit requer tu es llarga.

¶ Ia son estats/qui tal nuncat'sentiren
 e molts viuint/ta força han prouada,
 allur semblant/vehent te acostada
 e ton poder/de bon grat obeiren.
 E la roho/per sa virtut los força
 de fer se forts/puix largament hi basta
 algu d'aquests/mescladament te tasta
 lo de cor flach/no creu aquesta força.

Mas aço's ver/qu' al saui no espantes
 caure nol fas/mas a terral decantes.

¶ Nostra virtut / sent en Deu' sperança
 basta que Mort / ab ardiment se'n prenga
 ab molt delit / mas no'n tant que se stenga
 tolre dolor / mas adonar temprança.
 Tal que delit / la dolor sobre puja
 de ques ateny / gran delit a sa hora
 d'hon l'arma tem / e la carn agre plora
 tot elector / de electio senuja.

Car le'sperit / es prompt a la Mort pendre
 mas lo compost / nos pot atant estendre.

¶ A ço apar / als homens gran miracle
 que la virtut / tant lo cor enfortesca
 que la sabor / de fel, se torne bresca
 l'home fahent / asi mateix obstacle.
 Per vna part / el requer de Mort fuyta
 per altra va / corrent en vers aquella
 aquest contrast / tot ardiment exella
 e dura tant / fins veure qual venç luyta.

E sil hom venç / la Mort es auisada
 matant la carn / que asi es subjugada.

¶ Dret natural/es que'l hom la Mort tema
 aximateix/ha rahons contra'quella,
 tot hom que mor/adolor s'aparella
 car se corromp/e donchs la pus estrema
 La part del hom/que la Mort senyoreja
 porta dolor/per la raho sus dita
 el espirit/qui no mor se delita
 en fer contrast/e por le's cosa leja.

Sens esperar/profit d'alguna cosa
 se met a Mort/per sa virtut dins clofa.

¶ Sens interes/d'honor o de riquesa
 o d'alguns bens/fora de aquell propi
 l'hom contra Mort/esser no vol repropri
 ans contra gran/perill, va sens fereca.
 En lloch secret/hon Deu es secretari
 lo Leo fort/comet obeltia fera
 a perill gran/de qualseuol manera
 almenys no fuig/sino v es voluntari.

E fin de fuig/dolor apres l'agreuja
 e si te fort/en gran delit alleuja.

DD

Los qui

DE MORT CANTO.VIII.

¶ Los qui perils/han per gloria vana
o per grans bens/o per delits atenyen
o yra fort/los feu a mort empenyer
rots aquests han/gran causa quils engana.
Altres son ja/qui per vergonya sola
cometen fets/los quals ab dolor passen
e si del fet/bona suma leuassen
gran es lo mal/e poch lo quels consola.

Qui per morals/virtuts, la Mort afajen
aquest y aquells/han camí per hon vajen.

¶ Delit dolor/dins aquests se combaten
hauent aquell/quil home part mes troba
los qui no han/de virtuts vestit roba
ço perque fan/errat per dol esclaten.
Puix que llur fi/en mans d'altri han mes
volent de gents/honor e vana fama
llur bon voler/penja de flaca rrama
com de llur fet/james han paga'tesa

Molt fan per poch/e aquell poch les tolen
los ignyorants/y los que'nveja colen.

Aquell

¶ Aquell gran beſque per ta cauſa's guanya
 e lo delit/de virtut fortaléa,
 cauſa li eſt/el deſtruus ſens peréa
 car morint l'hom/pert quant al mon afanya
 Ço es gran fet/que Mort qui tot be mata
 fora'l honeſt/l'hom eſpere de cara
 hoc e la fi/quen ha guanyat en cara
 puix apres mort/no cobrara la data.

Ço perque v fa/es fi,mas no derrera
 puix apres mort/lo major fi eſpera.

Los qui la Mort/p qual que'sguart arrisquen
 o çertament/aquella elegeixen
 alguna fi/bona o mala coneixen
 crehent ſer bo/com la vida y confisquen.
 Es veritat/quel hom qui Mort arrisca
 menys del eſguart/o feu natura bona
 qui en lo cor/del hom valeros ſona
 quel preu deſi/per la Mort nos deſisca.

E d'aqueſt es/hom mateix lo ver jutje
 e no y ha qui/pus dretament lo jutje.

DE MORT CANTO.VIII.

¶ D'aquella por/quels fenys dela Mort senté
e les rahons/que'n contra dellas funden
tots los escrits/dels passats ho abunden
perço no dich/los mals que si asenten.
E los conforts/quel virtuos hi aplica
yo no reçit/ne coses per mi lestes,
de Seneca/e moltes altres gèstes
quel cor del hom/contra Mort fortifica.

¶ Co quel hom sent/per la Mort no se'scusa
lo sentir com/del animans acusa.

¶ Qui vol delit/o del mon te'sperança
fis dol quant mor/prestey la paciència
al qui serui/ab treball o sciència
don li remey/puix ha enell fiança.
Lo qui es tal/deu esser marauella
com ans del temps/lo cor no li esclata
vehent que Mort/l'animat cos li mata
ne ha rrahons/desforç en contra della

¶ Car de virtut/moral,no pres l'offiçi
al cors,al mon/ha seruit com aniçi.

Imagin

¶ Imaginant/e's l'hom en tres maneres
 e segons viu/per la vida's bateja
 nom de brut pren/si viu en vida leja
 si moralment/costumes ha d' hom veres.
 Si sobre hom/passa la sua vida
 es mes que hom/y en Angel se transforma
 segons que viu/de por de Mort pren forma
 sabent que pert/e dupta la exida

Molts son perdents/quē hauer por no venē
 perque d'infern/no crehen que alli penen.

¶ Qui pora dir/la dolor que turmenta
 lo peccador/quant ala Mort s'acosta?
 perdent lo be/ques veu esser de costa
 e tem anar/hon delit no se'smenta
 Si com al mon/los senys se delitaren
 tots se dolrran/hauent exces contrári
 en per tostemps/car es tancat l'armári
 hon son tancats/aquells que dins entráren.

Dolent se tant/ com fer se pot ques dolguen
 no esperant/que la dolor les tolguen.

DE MORT CANTO VIII

¶ D'aquells ho dich / qui'n ley donada biure
tements infern / e paradís esperen,
dels hauents ley / e be no la cregueren,
perdent lo mon / del altre no se'squien.
E de aquests / sesdeue morals visquen,
mas los de mes / en vida viçiosa
la Mort los es / aquests tan dolorosa
segons lo be / quels aparques desisquen.

Sauis antichs / en aço discordaren
e diferent / dolor entrells jutjaren.

¶ Qui pora dir / que la Mort mes l'agreuje
o qui'n virtuts / morals, vol son be metre?
donant li mes / quel mon no pot prometre
viure sens por / a segurat de greuje.

O qui'n delits / sensuals molt abunda
ab altres molts / honor grans erriqueses
mescladament / ab dolors en torn meses
d'hon torna'tras / lo qui molt si profunda.

Yo prech a tots / quem vullau d'afany traure
aqual d'aquests / la mort deu mes desplaure.
Tot quan.

¶ Tot quant se te/per qual que sostinença
 falleix quant fall/aquell en quis fermaua,
 fallint lo mon/qui enel se delitaua
 pert si mateix/e non ha conexença.
 E qui dins si/e per si actes obra
 vinent la Mort/tot lo seu be veu predre
 e fara prou/defenent se despendre
 puix sa'rma es/de fora del cos pobra.

Aquell escalf/del qui en Deu espera
 no troba'nfi/per alguna manera.

¶ Puis que del mon/e dins si l'hom nos farta
 fa porçio/major esta deferta,
 puix apres mort/l'anima es incerta
 del infinit/e mes sil creure aparta.
 Donchs entengam/guanyar lo perdurable
 aquest es Deu/qui a pres Mort nos prenga
 quil infinit/a creure ferm festenga
 de Paradis/nos lunya fer amable.

Com son semblant/lesperit lo cobeja
 e lo finit/per si te cosa leja.

DE MORT CANTO. VIII.

¶ Quil esprit/infinit lo vol creure
molt li es prop/que part de Deu lo crega,
e qui tornar/a son principi nega
no li es lunny/que toch en Deu descreure.
E donchs puix Deu/es lo principi nostre
complit es foll/qui tornar noy desija
e qui del mon/per Deu no sen fastija
per chrestia/molt deuot no samostre.

Deu e lo mon/ensemps nos'poden colrre
qui v vol fer tot/aparell se a dolrre.

¶ Deu es tot be/e lo mon son contrari
e per ço es/que lo qui Deu no ama
lo mon segueix/e no ab coxa cama,
qui'l mon serueix/no'sper de Deu salari.
Per menor mon/l'hom per tots se nomena
e al major/refembla'n moltes coses
aço es test/autentich,menys de gloses
que no's dat buyt/en la machina plena

Tot axi l'hom/menys de obra no resta
e mala es/si no fa la honesta.

Qui no vol

¶ Qui no vol be/foreat es que mal vulla,
 l'indiferent/sens assignar li terme
 poch es de si/no te res aquès ferme
 ne mal,ne bê/no te lloch quel aculla.
 È no pot ser/quel entendre romanga
 tant ocios/que derres no entenga
 e vè atart/quel voler no se'ltenga
 a res voler/plahent o que sen planga.

Donchs vullam Deu/aquella causa prima
 sino farem/de cosa vana estima.

¶ Algun tirant/no feu tan alta'n presa
 quant ell asi/volgue lo mon sots metre
 com feu aquell/qui son voler vol metre
 guanyar lo cel/hon es tota riquesa.
 Per fer aço/lo feu cos met per terra
 tolent desi/tots delits quil torbasen
 elegir volch/penses quil ajudasen
 al esperit/per fer a la carn guerra.

E no ampra/llançes ne colebrines
 mas les virtuts/morals,ab les diues.

DE MORT CANTO. VIII.

¶ Per delitar/los homens vida volen
e sens delit/en lo mon no treballen,
e quant d'aquest/lo viure los atallen
tant han dolor/com delit hauer solen.
Donchs pux delit/major lo sauí prenga
en son obrar/per conseguent en viure
en major graú/de dolor deu assiure
quel menys perdent/e menys delit atenga.

Lo qui delit/hac ab dolor embolta
ja ve a temps/pregar per vida toлта.

¶ Tals son e tants/los mals que Mort abraça
naturalment/al cos e arma en semble,
que yom penit/dels que açi asemble
pochs son segons/los que la Mort abraça.
Perque dire/dels que la mort aporta
al hom quant mor/e tem mes que no'spera
aquest es mal/de diuersa manera
qui tem aquest/en l'altre se deporta,

Mas ha rremey/en contra son damnatje
la charitat/que nol'fia saluatje.

Qui en virtuts/morals, ha vida feta,
 e consegui/lobe d'hom per natura,
 fe, charitat/ne d'esperança cura
 com animal/hom feu vida perfeta.
 Tot fon dins si/e visque'n alegria
 menys defentir/los mals que altres senten
 com vench la Mort/ses penes no consenten
 que la dolor/terrible ab ell no sia.

Car parantor/desi, feu la fahena
 nol pagara/Deu en la part çontena.

Menys de ser bo per son saber/hom basta
 en fer juhi/que'n Deu es la fi nostra
 puix en est mon/ne pres la Mort se mostra
 en Deu roman/si raho nos degasta.
 Donchs puis no es/si, quel home contente
 en los dos mons/raho es que'n Deu sia
 car sino ell/altre nos'trobaria
 que fora Deu/al entendre's presente.

Tant quant hom viu/moral virtut lo cuple
 mas apres mort/Deu es lo qui lo vimple.

DE MORT CANTO. VIII.

Primer que leys/fosen per Deu donades
e per escrits/se regifen los homes.
dispondren volch/natura molts apròmes
rael's debe/Deu'n l'home ha creades.
Ells de aço/vna sciencia feren
ab que lo mon/vna part se governa
los actes tots/dels homens subalterna
los vells antichs/altra no conegueren.

Hagueren de Deu/conexença confusa
per ço la Mort/a dolor los acusa.

Tres principals/fins,son de hõ homens obrẽ
vna dins si/e l'altra tota fora,
altra que dins/e fora de si mora
per llurs esguarts/aquestes se descobren.
Voler honor/gloria,bens,e fama,
e tot quant ve/d'açident o natura
y aquella si/que'n la virtut atura
d'aquestes fins/lo voler d'hom se'nflama.

L'altra's en Deu/qui asi nos conuida
fora nos es/mas no del tot partida.

¶ Mort lo mon tol/y al conquistant cõquista
 e si conquer/lo çel pres mort ne's digne
 e tant es l'hom/pus grosser e maligne
 com no cõquer/lo mon qu'a pres mort rrista,
 Lo qual es fi/e lo present es via
 car lo mon es/pera quels homens vixquen
 vida's perque/de virtuts nos desifiquen
 e virtuts son/per fer a Deu paria.
 E si aquest/recors,l'hom no encontra
 tot quant ha fet/en lo mon li es contra.

¶ Fe,charitat/y esperança'ns hi porten
 mas se roman/y esperança'la porta
 car la raho/alli noles comporta
 creure no cal/ço quels vlls se deporten.
 Menys esperar/lo que present se mostra
 mas fruïrem/Deu que tant esperauem
 per charitat/amarem qui amauem
 aço fera/tota la gloria nostra.
 Ella es la fi/e les altres son via
 sens ella es foll/qui en Deu spera y fia.

TORNADA.

¶ Mare de Deu/aduocada mia
 fes a ton fill/que piados me fia.

¶ FIN DE LAS OBRAS DEL EX-
 celente Poeta, Mossen Ausias March.

ELAS COSAS QUE SE ERRARON EN LA

Impresion. Son las siguientes.

- Folio. 7. plana. 2. verso. 3. dize. Tristor. dira. Tristor.
 Folio. 8. plana. 1. verso. 7. dize. Dons. dira. Dones.
 Folio. 49. plana. 1. verso. 8. dize. L'altre. dira. L'altre.
 Folio. 76. plana. 2. verso. 20. dize. Tan gra. dira. Tan gran.
 Folio. 82. plana. 1. verso. 6. dize. Dellila. dira. Dellila.
 Folio. 88. plana. 2. verso. 6. dize. Nomena. dira. Nomenat.
 Folio. 100. plana. 2. verso. 9. dize. Del tos. dira. Del tot.
 Folio. 115. plana. 2. verso. 5. dize. Sia. dira. Sia.
 Folio. 125. plana. 1. verso. 19. dira. Llull de persicloch. &c.
 Folio. 129. plana. 1. verso. 10. dize. Rel. dira. Del.
 Folio. 140. plana. 1. verso. 8. dize. Viniut. dira. Viniut.
 Folio. 161. plana. 2. verso. 2. dize. Hel. dira. Del.
 Folio. 165. plana. 2. verso. 10. dize. Ygnorant. dira. Ygnorant.
 Folio. 169. plana. 2. verso. 23. dize. Frut. dira. Fruyt.

Ab tal dolor/com l'esperit se arranca.	82
Ab vos me pot/amor ben es menar.	77
Alguns passats/donaren si amort.	44
Algu no pot/hauer en si poder.	9
Als fats coman/tot quant fera de mi.	112
Alt e Amor/d'hon gran desig se'ngendra.	11
Amal estrany/es la pena estranya	67
Amor se dol/com breu ment yo no muir.	54
Aquell ateny/tot quant atenyer vol.	152
Aquelles mans/que james perdonaren.	188
Aquesta es/perdurable dolor.	117
Axi com çell/qui desija vianda.	8
Axi com çell/quis parteix defa tetra.	119
Axi com çell/qui'n lo somn's delita.	37
Axi com çell/que's veu prop la mort.	139
Bem marauell/com la'yre no se altera.	76
Callen aquells/qui de Amor han parlat.	51
Çell qui d'altrui/reb enuig e plaher	42
Çert es de mi/que nomen cal fer cõpte.	120
Ceruo ferit/no desija la font.	31
Clamar nos deu/qui mal çerca sil troba.	99
Clar es e molt/a tots los amadors.	13
Cobrir no puch/la dolor quem turmēta.	205
Colguen les gents/ab alegria festes.	32
Coratje meu/apendre'sforç molt tart.	83
Dona sius am/no graixcau'Amor.	19

En aquell

TABLA.

En aquell temps/senti d'Amor delit.	62
Entre Amor/so poslat e fortuna.	176
Entre'ls vlls y les orelles.	140
Fantasiant/Amor ami descobre.	27
Hoyu hoyu/tots los qui be amats.	34
Hon es lo lloch/hon ma pensa repose.	69
Ia de Amor/tebeu james yofia.	14
Ia tots mos cants/me plau metre'n oblit.	75
Iunt es lo temps/que mon goig es com.	84
La gran dolor/que lengua no pot dir.	204
La mia por/d'alguna causa's mou.	18
Lla fo ates/d'hon so volgut fugir..	66
La vida's breu/elart se mostra longa.	170
Leixant apat/l'estil dels trobados.	17
Leixe la fort/lo seu veriat torn.	55
Lo çinquen peu/del molto ab gran cura.	101
Lo jorn ha por/de perde sa claror.	59
Los ignyorants/Amor e sos exemples.	49
Lo temps es tal/que tot animal brut.	79
Lo tot es poch/aço perque treballam.	159
Lo vizcay/que's troba'n alemanya.	10
Malament viu/qui delit pert de viure.	106
Maleyt lo jorn/quem fo donada vida.	124
Mal venturos/no deu çercar ventura.	41
Ma voluntat/amant vos se contenta.	85
Mentre d'Amor/senti sa passio,	137

Mes voluntats/en gran part descordants.	111
Molt he tardat/en descobrir ma falta.	65
Molt me par be/que pens del altre mō.	150
Molts homēs oig/clamar se de fortuna.	145
Mon bon senyor/puis que parlar en,	126
No cal duptar/que sens vlls pot hom.	86
No guart auant/ne membre lo passat.	70
Nom clam d'algu/que'n mol mal haja.	181
Nom pren axi/com al petit vaylet.	16
Nopens algu/quem allarch enparaules.	14
No pot mostrar/lo mon menys pietat.	64
Nos marauell/algu per quem enyor.	60
No sech lo temps/mon pensament.	30
No so gosat/en demanar merçe.	94.
O fort dolor/yot prech que mi perd.	107
O mort quies/del mon la mediçina.	45
O quant es foll/qui tem lo forçat cas.	194
O vos mezquins/qui sots terra jacu.	88
Oydes vostres rahons bells.	140
Pahor no sent/que sobre laus me ven.	142
Per lo cami/de mort he çercat vida.	114
Per mitigar/le'nuig gran del estiu	140
Per molt amar/ma vida es en dubte.	46
Per quem es tolt/poder deliberar.	98
Premen axi/com al patro que'n plaja.	33
Por depior/a molts fa pendre mort.	149

TABLA:

Pujar no pot/algu en molt valer.	144
Puix me trob sol/en amar, a mi sembla	198
Puix me penit/senyal es çert que baste.	108
Puix que' sens tu/algu atu no basta.	183
Qual sera'quell/qui fora si mateix	89
Quant plau a Deu/que la fusta peresca	139
Quant mes amau/tant mes temor tenui.	141
Que val delit/puix no es conegut	201
Quem'ha calgut/contemplar en amor.	72
Qui depersi/ne per Deu vituts vfa	153
Quim mostrara/la fortuna lloar	38
Quim tornara/lo temps dema dolor	61
Qui no es trist/de mos dictats no cur.	7
Quins tāt segurs/consells, vas encercant	40
Qui sera'quell/qui en Amor contemple	79
Qui sera'quell/qui fora si mateix	89
Qui sera'quell/del mon superior.	196
Qui fino es foll/demana sim enyor	36
Retingam Deu/en mon trist pensament.	57
Sens lo desig/de cosa deshonestā.	20
Sia cascu/per ben oyr atent.	115
Si be mostrau/que mi no auorriu.	56
Si be yo crech/la veritat senti.	141
Si col malalt/que llonch temps aquejau	139
Si col malalt/quil metje lo fa çert.	116
Si com aquell/qui per fa infinitat.	26

Si com

Si com rictat/no porta bens abfi.	35
Si com vn Rey/de tres ciutats senyor.	15
Si com l'hom rich/qui per son fill tre.	47
Si com lo Taur/se va fuyt per desert,	143
Si en algun temps/me clami sens raho,	95
Si Deu del cos/la mi arma sostrau.	43
Sim demanau/lo greu turment que.	139
Si per null temps/cregui fer amador	202
Si pres grans mals/hun bem sera gua.	23
Sobres dolor/m'atolt l'imaginar	48
Tal so com çell/qui pensa que morra	29
Tant en Amor/ma pens'ha consentit	12
Tant he amat/que mon grosser en giny.	21
Tant he amat/que vinch en defamar	68
Tot entenent/amador mi entenga.	128
Tot llaurodor/es pagat del jornal.	139
Tot metje pren/carrech de conçiença	26
Tots los desigs /escampats en lo mon.	22
Veles e vents/an mon desig cumplir.	52
Volgra fer nat/çent anys o pus atras	148
Vos qui sabeu/de la Torra'l costum.	74
Yo crit lo be/si en algun lloch lo se	146
Yom recort be/del temps tan delitós.	78
Yo so molt trist/e puch me dir mezqui.	140
Yo contra faç/Nau engolf per illan.	94

Fin de la tabla.

VOCABVLARIO PARA LAS
obras del poeta Ausias March: cōpuesto
por Ioan de Resa capellan de su Mage
stad. Dirigido al Illustrissimo señor
Gonçalo Fernãdez de Cordoua
Duque de Sesa, y de Terra no-
ua. Cōde de Cabra: señor de
la casa de Vaena. &c.

IVAN DE RESA AL LECTOR.

Ignorares (amado lector) la len-
gua Lemosina: en q̄ el poeta Au-
sias March escriuió sus obras: y te
quisieres aprouechar de este vo-
cabulario: es menester aduertias las siguiētes
reglas. Las quales bien consideradas te auisa-
rán de muchas cosas que en la lectiō de este
poeta te ayudarán a le poder mejor entēder.
Aunque por razon de hauer muchos luga-
res errados en los exemplares antiguos de dō-
de sus obras se sacaron: siempre quedarán al-
gunas dubdas que los lectores podrán consu-
buen juyzio emendar. Que aunque puse no
pequeña diligēcia en mé informar de los na-
turales en aquella lengua de lo que yo no su-
pe: no del todo me pudieron satisfazer por
estar ya

estar ya muy desusados aq̄llos vocablos pronençales de q̄ el auctor en su obra vfo: porque ya el vfo los ha mudado, que penès arbitriũ est, & vis et norma loquendi, como dize Horatio en la poetica. Anfi mismo porque muchas vezes habla por metaphoras y enimas: algunos vocablos vā declarados segun aquella intēciõ / y no conforme al verdadero sentido de la lēgua lemosina como en sus propios lugares se verá: al q̄ por ellos pasare no le parezca la interpretaciõ estraña de la verdad.

REGLA PRIMERA.

¶ Quando se quisiere buscar algũ vocablo: lo primero q̄ se ha de cõsiderar es. La letra en que comiença: para que en la horden de aq̄llas se busque. Y porq̄ en algunas diçtiones muchas vezes falta la primera letra quando es vocal, porque la syllaba que precedio acabo tambiē en vocal, y se pierde la vna dellas en la pronunciaciõ, escriuiese sin la vocal / comenzando de la cõsonāte: ansı como. Nt̄iga. Nçenall. Npresa. y otros muchos: en tal caso conuiene que los tales vocablos se busquen en la horden de la consonante en que comēçaron. Esta manera đ quitar las vocales vsan mas otras lenguas q̄ no la nuestra castellana:

como son Ytalianos y Catalanes/ y Valencianos/ y en lugar dela vocal q̄ quitā ponen vna virgula como esta. .ansi como. Amor l'es donador. Ma'rma perdrá goig. &c.

REGLA SEGUNDA.

¶ Tambiē se note que ay muchas sincōpas: enque por causa del verso se quitan algunas letras de las que componen la diction. Ansi como. Volgra. por. Volguera. Col. por Comel. Sicol. por Axicomel. Destas algunas vā notadas en el vocabulario para que por aquellas pocas se saquen otras muchas.

REGLA TERCERA.

¶ Algunas vezes se ponen y declarā el sustantiuo y adiectiuo: y otras vezes toda vna oraciō: porque me pareció esta hordē mas facil para mejor poder entēder algunos vocablos que por si solos se entiēdē muy mal: ansi como. Vnterç d'un punt de dau. Algubē nosa fiu, y otros muchos.

REGLA QUARTA.

¶ Ay ansi mismo muchos vocablos equiuocos: que tienen tres y quatro y mas significados: de los quales hallarā algunas vezes puestos por si cada significado: y otras vezes en el mismo vocablo todos sus significados juntos. Y

tos. Y en semejantes lugares el lector ha de saber elegir de qual d̄ aquellos se ha de aprovechar conforme a la sentencia y sentido de la copla:ansi como. Dia. por. Dia,y por diga. Deu. por Dios/y por diez,y por deue. Mur. por Raton,y por muro.&c.

REGLA QUINTA.

¶ Muchas vezes sin quitar ni mudar/ni añadir letra alguna ni acento:vna misma dictiõ sirve a primera y tercera persona:ansi como. Muyr. yo muero y aquel muere. Deix. yo d̄ xo y aquel dexa:en tal caso los lectores si llouaren atencion: dela sentencia dela copla sabran de la persona de quien habla.

REGLA SEXTA.

¶ De algunos vocablos vā declarados solo el singular/y de otros solo el plural: y de otros el vno y el otro. Los que van en el singular cō añadir vna.s. se forma el plural, y algunas vezes se añaden.n.s. Y del plural quitando las mismas queda el singular. Esto acaece en los mas nombres:aunque en algunos se añade al singular.t.s. En los verbos nó van todos los modos/tiempos/numeros ni personas: sino solamēte aq̄llos q̄ mas parece q̄ varian. Y de aq̄llos facilmente se entiendē los demas.

REGLA SEPTIMA.

¶ Muchas vezes el acento muda el significado: y otras muda el tiempo de q̄ habla: quien bien supiere la cãtidad d̄ las syllabas del verso: por la medida del verso se deue el acento asentar, y ansi hallara facilmente en el vocabulario lo que significa y el tiempo de que habla. Y por estõ en todo el vocabulario encima dela vocal do el acento se ha de hazer: va señalado cõ vna virgula como esta. '. ansi como. Donãren. dieron. Donarẽm. daremos. Couc. conuiene. Cõue. cueuano / o cesto.

REGLA OCTAUA.

¶ En los vocablos que despues dela. n. se hallare vna. y. griega sepan que la. y. vale por otra. n. ansi como. Affanyõs. Any. Affany. Ateny / y otros muchos.

REGLA NOVENA.

¶ Quando se hallare algun verbo con. m. al cabo: siempre habla de primera persona del singular o plural: ansi como. Tem. Yo temo. Adorm. Yo me aduerto. Som. nosotros somos. Farem. nosotros haremos. Demas de los verbos ay otras dictiones que se acaban en. m. y en estas se ha de entẽder que falta vna letra vocal despues dela. m. para que suene la diction, cõ la nuestra Castellana, que es a aquella se.

lla femejante:ansi como. Com. como. Tem. temo. Am. amo. &c.

REGLA DEZIMA.

¶ Porque algunos vocablos vā solamēte de clarados enel genero masculino :y otros en el foemenino:sepā q̄ mudādo la letra vltima vocal se muda el genero:ansi como, Mogut, mouido, Moguda. mouida /Mestre. Mestra y lleuādo atēciō por el vn genero sacaran el otro:que de otra manera fuera menester ha zer muy largo el vocabulario.

REGLA VNDECIMA.

¶ Algunas vezes faltan en algunos vocablos algunas letras consonantes que no hazē mucho al caso:y otras vezes se ponen demasias:delo qual vfa el Poeta:por razō delos cōsonantes que precedieron a quien ha de responder:y en tal caso vayā a buscarlos entre los que le parescen,menos o mas,aquellas letras que se le pusieron o quitaron : y ansi los hallaran facilmente.

REGLA DVODEZIMA, Y vltima.

¶ Esta particula. Ne. se hallara ē muchas partes:y sepan que no quiere dezir.no. como algunos por ventura pensaran. Antes se pone muchas vezes para henchir el verso que sin ella no

ella no seria cūplido: e tras vezes se pone por
que es como ornato de aquella lēgua sin sig-
nificar por si cosa alguna: aūq̄ algunas vezes
quiere dezir. Ni. Todo lo sobre dicho se ha
notado para nros Castellanos: y q̄ d̄l todo ig-
norā aq̄lla lēgua: q̄ cō los Valēcianos, y Cata-
lanes, ni con los Castellanos expertos en ella,
no es mi intencion hablar, pues lo entiēden
muy mejor que yo. VALE.

GEORGE DE Monte Mayor, al Lector.

LECTOR, el oro fino / y estremado
en sus profundas minas / escondido
aun que scelente sea / y sublimado
y de valor mas alto / y mas subido
en quanto al hombre / no es comunicado
y de su vena oculta / no ha salido
la propria estima tiene / en esta vida
que cosa nunca vista / ni entendida.

Es oro este poema / y tan perfecto
que aun mas que'l oro fino / vale y pesa
en tus manos esta / lector discreto
no niegues el valor / a tal empresa
de oy mas sera nōtorio / este secreto
pues lo ha manifestado / Iuan de Resa
con su vocabulario / tan diuino
que yguala con Antonio / y Calepyno.

- A** B. con.
 Ab oy. con defamor o con odio o yra.
 Abandó. defamparo.
 Abandonár. defamparar o dexar.
 Abandonánt. defamparado.
 Abandonarém. defampararemos.
 Abáns. primero y antes.
 Abelléixen. hermosean o pareſcen bien.
 Abís. abifmo.
 Abreujéu. abreuies vos.
 Abréujes. abreuies tu.
 Abſtrácte. abſtraydo o apartado.
 Abſtrét. abſtraydo o ſacado.
 Abta. coſa abil o aparejada,
 Abta ment. diſpuesta o aparejadamente.
 Abte. abto o abil o aparejado.
 Abtes. abtos y abiles.
 Abtéſa. acto o habito /o abil.
 Abtitút. abilidad o diſpoſicion.
 Abúir. abundar o ſobre ſalir.
 Abúira. haze mal aguero y abunda.
 Abús. abuſo o mala coſtumbre:
 Abúſen. vſan mal o vſen mal,
 Abziách, dia aziago,
 A, ANTE, C,
 Acáb, acabe o alcance,

Acaçen, 11

A. ANTE. C.

- Acáçen. acaçan o procuran tener.
 Acápta. pide limofna, y alcança.
 Acáren. fe vean o acareen.
 Açér. a zero.
 Açó. efto,
 Açós deué. efto acaefce o efto viene.
 Aconfeguéfcá. alcançe o configa.
 Aconfegrí. confegui.
 Acórt. acuerdo.
 Acorreguéren. acorrieron.
 Acóft. fe acuefta a vn lado.
 Acóft. me acuefto o me allego,
 Acóftár. allegarfe.
 Aêtc. aêto. Aêtes. aêtos o hechos.
 Acúyt. dá priefa o fe acuyta.
 Acuytát. apresurado.
 Acúll. acoje. Acúlles. acojes o acojas.
 Acunçamént. apuntamiento.
 Acús. yo acuífo.
 Acuíftát. acuíftado o allegado.

A. ANTE. D.

- Adalgú. a alguno.
 Adés. luego o prefto.
 Adir. a dezir.
 Adórm. yo me aduermo y aquel fe aduerme
 Adréc. adereço y aquel adereça

Adulaménts.aullidos.

Aduocát.abogado.

A. ANTE. F.

Affalách.halago.

Affány.afan o trabajo.

Affanyós.trabajoso.

Afeblít.enflaquecido.o descacido.

Afectát.afectado

Aférra.a fierra o se a firma.

Afférs.hechos o negocios.

Aféts.afectos y hechos.

Affexír.afixar o pegar,o añadir.

Afér.a hazer o hazer.

Afin.me afino y tiene fin

Affix.afixo.

Aflám.yo enciendo o me enciendo.

Aflaquídes.enflaquecidas

Affóna.ahonda,o se hunde.

A. ANTE. G.

Agenólla.se arrodilla

Agre.agro,o amargamente.

Agre,Dolç.agro dulçe.

Agréuja.agrauia o enoja.

Agreuját.agrauiado.

Agró.la garça aue.

Aguáyt.mirar o açchar.o la vista.

Aguéren.

A, ANTE, H,

Aguéren, ouieron o ouieran,
Aguí, tuuo aquel y tuue yo,
Agút, tenido o auido,
Agút, agudo de buena abilidad,

A, ANTE, H,

Ahír, yo me ayro y enojo, y ayer.
Ahirár, enojarse o tomar yra.
Ahíre, me ayre o tome yra,
Ahuirát, venturoso o dichoso,

A, ANTE, I,

Ay mía, mi amada o mi señora,
Ay tals foren, y tales fueron,
Ay tánt, y tanto,
Aiaúre, estar echado o tener asiento.
Aidár, ayudar,
Aíga, agua. Aígua, agua,
Aír, odio o yra lo aquella manera de yra,
Ayrábles. que mueuen a yra o ayrados.
Aírár, ayrrar se o enojarse,
Aírát, ayrado o enojado,
Ajúny, ayunta o allega,
Ajúst, ajusta o justamente,
Ajút, yo ayudo y aquel ayuda.
Axi. ansi. Axils. ansi les.

A. ANTE. L.

Aláns. alanos.

Albir.

- Albír.aluedrio o pareſcer proprio,
 Albuféra.agua dela mar como laguna,
 Allárch.yo alargo,y aquel alarga.
 Alguazír,alguazil.
 Alletánt,dando leche,
 Alleuár,a leuantarſe,
 Alléuja,aliuiana o aloja,
 Alléuje,aliuie o alojé o more,
 Alló,aquello,
 Allogár,alquilar,
 Allojár,alojar o apoſentarſe.
 Alónya,alenxa,
 Allótja,aloja/o poſa o mora,
 Als.otra coſa,y a los.
 Als fahént.haziendo otra coſa.
 Ált,alto,y alta y contentamiento.
 Ált,el otro,y contente,
 Álta,agrada y contenta o aplaze
 Álte,ágrade o contente.
 Altáu,agradays o contentays,
 Altíſme,delo alto del Cielo.
 Altiú,altiuo,o preſumptuoſo,o contento,
 Áltres.otros. Altríu,otro,

A. ANTE. M.

- Am.yo amo,y ame hecho,y anzuelo.
 Amagádes,eſcondidas.

Amága.

A. ANTE. M.

- Amága. se asconde, o esconde tu.
 Amagát. escondido.
 Amagatálls. escondrijos
 Amárch. cosa amarga.
 Amárg. amarga o amargo.
 Aménen. traen, o atraen.
 A, mes. ha metido.
 Amí. yo ame, y ami.
 Amich. amigo. Amíchs. amigos.
 Amils. ami los, y a mejor.
 Amolléixca. ablande.
 Ámpra, ampara o depriende.
 Ámpra. busca prestado.
 Amprár. tomar o buscar prestado.
 Amprár. deprender o aprouecharse
 Ampré. yo me aproueche.
 Amunt. arriba o a lo alto.

A. ANTE. N.

- Ána. aquel anda. y Ana.
 Ána, Vénus stella. el planeta Venus.
 Anánt. andante y andando.
 Anáp. copa o vaso para beuer.
 Anár. andar.
 Anás. anduuiesse.
 Anát. andado/ o que se ha oydo.
 Anda. anda/ o camino para seguir.

Ándes

A. ANTE. N, 1225

- A'ndes, andas
 Angóixa. congoxa
 Angoixófa: congóxofa
 Ani. anduue. Ani/ay
 Any. año: Anys: años
 Anyéll. cordero
 A'nimes: animas
 A'ni més. ay mas
 Ans. antes
 Antár. adelantar/o pafar delante
 Anúlam. anulame/o anichilame
 Anulám. anulamos o deshazemos
 Anulát. apocado/o venido a menos

A. ANTE. P.

- Aparéixer. aparecer o manifestarse
 Aparéll. aparejo
 Apéll. llámo yapélo o nombro
 Apercebút. aperçebido
 Aperillófa rriba. peligrosa ribera
 Aperillófa rriba. peligroso ribaço
 Apléçh. ayuntamiento de cosas
 Apléga. a llega/o viene bien
 Aplóure. a llouer
 Apocalipfi. vn libro de fát Iuã anfi llama
 Aportánts. trayendo/o lleuando (do
 Aprés. despues/y ha tomado

A ANTE P ANTE Q

Aprés. deprendida

A, promés: aprometido

A, promés. a buenos y abonados

A ANTE Q

Aquélles. aquellas. Aquells: aquellos

A ANTE R

Ara. agora/ y lugar de sacrificio

Arbitre. arbitrio o industria

Arbre: arbol

Arch. arco

Arám: arambre

Arreáts. arreados/ o adereçados

Argént: plata

Argúll: arguloso

Ariáná nombre propio de muger

Arma: alma/ y arma

Armári. almarío

Armes: almas/ y armas

Arméjant. haziendo armas

Arnas. arnes para justar e pelear

Arnáu: daniel: hombre así llamado

Arquér. hombre que tira con arco

Arrápa. arrebatá. Arrápe arrebaté

Art. arte. y aquel arde

Art: mon cor. ardemi coraçon

Articles. articulos

Artic

'Artít. hombre diligente o ardid

A ANTE S

Afa. hora/a esa hora

Afája: afaya/o ensaya/o prueua

Afáigs. ensayos o prueuas

Afált. a sobrefalto/o afalto

Afáts. afaz/o abastadamente

Afe. rranch/afno coxo o derrengado

Afegút. asentado

Afémble. afemejo/o parezco yo y aquel

Afémble: señalo/o le parezco

Afetját. afitiado/o çercado

Aféure. afentarfe

Afiu. afienta. Afíure. afentarfe

Afmár. pensar

Afpres. afperos

Aftré. hado/o estrella

Aftrúga. dichosa y bienauenturada

A ANTE T

'Atállen/córtan o córtan

Atány. pertençe/o atañe

Atányer: atañer/o tocar o pertenescer

Atárt. atarde

Atenguéren. touieron o alcançaron

Atémps: atíempo

FF ij Atem

A. ANTE, T

Atempráts.templados
 Aténch.alcanço yo/y aquel alcança
 Aténdre.atender/o'alcançar
 Atény:alcança y alcançe/o puede
 Atényer.alcançar
 Atént.atento
 Atés.alcançado/o conseguido
 Atéfa.alcançada o conseguida
 Atórch.otorgo/o concedo/y otorga aquel
 A traçat.atraçado
 A triuénça.atreuimiento
 Atúr.yo espero/y dure
 Atúr.duraçion de tiempo
 Aturár.esperar

A ANTE V.

Auáll.abaxo
 Auánçen.se adelanten/o se abalança
 Auár.hombre auaro.
 Aué.auiene/o acaçe
 Auergónyam.me auerguénçan
 Auiltát.auiltado/o despreciado
 Auimént.aparejo/o cosa q̄ esta aparejada
 Auís.yo auiso. Auís/ahuelos
 Auléfa.vileza/o soberuia/o alteza
 Aunít.vnido/o ayuntado
 Auol.falso/o malo

Auo

Auolér.a'querer

Auorrít.aborrido/o aborreçido

Auts.autos.o actos

A ANTE X

Axíls.anfi los

Axím.asi me

B ANTE A

Babístte.babtifmo

Báchus.el dios del vino

Badalíts.bouos/o enboueçidos

Badáns.bouos/o abouados

Badánt.hecho bouo.Badóch.bouo

Balbuçítar.hablar como tartamudo

Bálça.balsa

Banch.vanco/o escaño

Bany.vaño

Bánda.la vanda/o yr a vn cabo

Bandonamént.desamparo

Bandonár.desamparar

Barálla:riña o pelea

Baráts.baratos

Barbúll.barbulleria/o trafago

Bastamént.abastura/o abundantamente

Bastárt.bastardo

Bast.basto.y basta

Bat.bate

B ANTE E**Batéja.** se batiza o toma nombre**B ANTE E****Be.** bien**Becáda.** aue que se llama bequeruda**Becáyre.** bequadrado canto alegre**Beír:** por obéir/obedeçer**Bell.** bello/o hermoso**Belléa.** belleza/o hermosura**Bem.** bienme**Bemóls.** bemoles canto triste**Benaurát.** bien auenturado**Benauránça.** bien auenturança**Benéyt.** bendito y bienauenturado**Bestráure.** anticipar la paga**Bestrét.** anticipada la paga o reparo**Bestréts.** amparos/o reparos**Béu.** aquel beue**B ANTE I****Biu.** biuo.**B ANTE L****Blan.** blando. **Blanch.** blanco**Blánes.** blandas. **Blanór.** blandura**Bláu.** color azul**Blidat.** por oblidat/oluidado**Blo:** por ab lo, con el**B ANTE O****Bo.** bueno. **Bon.** bueno**Boci**

Boçi. bocado

Bollit: cozido

Bónba: bomba para sacar agua

Bónba: vanagloria / o hinchazon

Bonbaments, vanaglorias

Born, salto / o buelta / o tomar rodco

Born. camino / o via

Bonéfa, bondat

Bòrna. rodca o vna buelta

Bòrne: vna buelta o rodco

Bort. el hijo borde

Bosch, bosque

Bóssa. bolsa. Bòu, buey

B ANTE R

Bram, bramido

Bráma. aquel brama o da bozes

Branchét. perro de falda

Brant. espada

Bráu, brauo, Bráus, brauos

Bréscá, panal de miel

Bréu. breue. Breument. breuemente

Bróca. punçon / o alança / o le toca

Bróca. corre la lança / o encuentra

Brocár. encontrar y tocar alguna cosa

Brocáts. brocados

Bronch. cosa corua / o cosa aspera

B. ANTE. V.

Bróque. encuentre / o lidie / o pelee
Bróque. eche a fuera o alance
Bróte. torne a nacer o brote
Brut. suzio y animal bruto
Bruxola. el aguja de marear

B. ANTE, V,

Bufant. soplando. Bufar / soplar
Bugáda. la lexia
Bugiu. mono / o mona
Búyda. vázia
Búydes. vazias. Búyt / vazio
Búixola. la aguja de marear
Bullirá. heruira
Búlles. buldas.
Burch. el burgo / o arrabal

C. ANTE, A.

Ça. aca
Cab. cabe. Cab dolor, cabe dolor
Cába. perfeciona / o le acabala
Cabalós. hombre que tienen caudal.
Çabáta. çapato
Cabdáls, caudalosos.
Cabdáls, caudales / o haziendas
Cábre. caber
Caç. yo caço. Caçóla. caçuela.
Cadira. silla
Cahen. aquellos caen

- Cáich. yo caygo y aquel cae.
 Cayguéren. cayeron. Caigút. caydo.
 Call. calla o haze callar.
 Cálfa. escallenta,
 Cal. cale y es menester.
 Calgút. mea calido o aprouechado.
 Callamént. callamiento o callar.
 Cáma. la pierna. Cámes. las piernas.
 Cámbi, cambio o trueco.
 Camí. camino. Camíns caminos.
 Camp. escape o quede,
 Campár. escapar,
 Campéstre. campesino.
 Canéla. candela, y canela.
 Cans. perros.
 Cantáueu. cantauades.
 Cants. cantos o cantares.
 Cap, cabeca, y cabe.
 Car. caro, y porque, y ciertamente.
 Car. amado. Cárrech, cargo.
 Cárrega. la carga, y aquel carga.
 Carreguí. me cargue o cargue.
 Carestíós. encarecido o q̄ mucho quiere.
 Cárcere. carçel.
 Cáres. las caras o gestos.
 Carnátje. cosa de carne.

C. ANTE. A.

- Cars. amados y cosa cara.
 Carteját. carteado o hojeado.
 Carts. cardos.
 Cas. caso. Cascú. cada vno.
 Castéll. castillo.
 Cástig. castigo. Castich. castigo.
 Catiu. captiuo.
 Cató. Caton philosopho.
 Cáu. aquel cae.
 Càua. muger por quien se perdio España.
 Cauórca. cueua.
 Cáure. caer.

C. ANTE. E.

- Çech. çiego.
 Çegát. hombre que esta çiego
 Çel. çielo. Cell. aquel.
 Çélla. aquella. Çelár. encubrir o çelar.
 Çeliçi. çiliçio.
 Çels. çielos. Cells. aquellos.
 Çent. çiento.
 Çep. çepo. Çéptre. el çetro.
 Çerca. busca. Çercár. buscar.
 Çereh. yo busco y çerco y busca aquel.
 Céres. diosa del pan.
 Çertána. paraula. palabra ciera.
 Çeruéll. el feso o entendimiento.

Çelárs.

Çesárs. los çesares.

Çest. aqueste es o aquel es.

C. ANTE. I.

Çinch. cinco. Cinch. senys. cinco sentidos

Çita. inçita. o me emplaza o çitame.

C. ANTE. H.

Char. caro o amado.

Chiprá. el reyno de chipre.

C. ANTE. L.

Clam. yo me quexo, y la quexa.

Clamánts. quexádo se. Clamar. çxar se.

Clar. claro y claramente.

Clarór. claridad.

Cláu. clauo, y llauc.

Clerch. clerigo.

Cloént. ençerrando.

Clóga. encierre o ençierra.

Clos. çerrado o çercado o metido.

Clósa. ençerrada.

Clots. charcos de agua.

Clóu. çierra y concluye.

Clóuen. cierran.

Cluchs. cerrados o ciegos.

Clus. cerrado.

Ço. aquello o esto.

Cobéa. cobdicia.

Cobéja.

C. ANTE. O.

- Cobéja. aquel dessea o cobdicia.
 Cobejánça. el desseo o cobdicia.
 Cobéix. vel. Cobéig. yo desseo.
 Cobejós. desseofo o cobdiciofo,
 Cóbles. coplas. Cobla, copla,
 Cóbre. cobija y cubre y cobrar.
 Cohént, coziendo.
 Cohír, auer aceso a muger,
 Cóhit. coyto, o aceso a muger,
 Coiçór. escozimiento.
 Col. honrra ofestiuua como a cosa diuina.
 Col. como el,
 Colebrínes, culebrinas tiros de poluora.
 Cólen, guardan y honrran fiestas.
 Cólguen, honrran y celebran fiestas.
 Coll. cuello. Colls. cuellos o gargantas.
 Collír. cojer. Collít. cojido.
 Colp. golpe. Colpa. culpa.
 Cólta. honrrada o solemnizada.
 Coltéll. cuchillo,
 Com. como, y anfi como,
 Comána, aquel encomienda
 Cománe. encomiende.
 Coménç, comienço o principio,
 Comés, cometido
 Comínal. comunal.
 Companyádes.

- Companyádes. a compañadas,
 Companyo. compañero.
 Companyóna. compañera,
 Compéndre tomar o comprehender.
 Complaçénça, complacénça o plazer
 Complách, complaze o haze plazer.
 Complánta, llanto o dolor.
 Complányer. complañir,
 Complésquem, cumplan,
 Compóft. compufto.
 Comprát. comprado o cosa mercada.
 Comprén. comprehende,
 Comprénga. comprehenda,
 Compréses. comprehéndidas.
 Cómpte. cuenta. y conde feñor.
 Cómpte. cuento o cuenta.
 Cómptes. cuentas, y condes.
 Comúns. comunes.
 Concéb. conçibo, y aquel concibe.
 Concíta. leuanta, mueue, inclina.
 Concórde. concuerde.
 Condámnen. condenen o condenan.
 Conduít. conduzido o atraido.
 Conéga. conozca. Conegút, conocido.
 Coneixénça. conocimiento.
 Coneixént, conociendo o que conoce.
 Coneixer.

C. ANTE. O.

- Conéixer. conocer.
 Confés. confessor, y confieso yo.
 Confón. confunde/o abate.
 Confóna. confunda.
 Confús. confuso.
 Conjúnta. ayunta en vno.
 Conórt. conorte o consuelo.
 Conquér. conquista busca procura.
 Conquerrán. alcançaran o conquistaran.
 Conquerran. conquistaran.
 Conquérre. conquistar o buscar.
 Conquést. conquistado o alcançado.
 Conquist. yo conquisto.
 Conrréa, acarrea trae ocultiua.
 Confégre. alcançar, o conseguir.
 Confegria. conseguiria.
 Conféll. consejo.
 Confellér. el que mãda y rige sobre todos.
 Confelléu. aconsejeys.
 Confémbre. semejante.
 Confúm. yo me consumo y gasto.
 Contendrá. aquel tendra.
 Contixénça. cosa contingéte o galardón.
 Contráris. contrarios.
 Contráft. contraste.
 Contréts. contrechos.

- Conuéc. conuiene.
 Conuénch. conuiene.
 Conuençria. conuençeria.
 Cor. coraçon. Cors. coraçones.
 Corr. corre. Cors. cuerpo y curso.
 Corátje. que tiene coraje o coraçon.
 Corátjes. coraçones o corajés.
 Coratjós. corajudo o que tiene brio.
 Corbs. cueruos.
 Córda. foga o cuerda.
 Cordéls. cordeles.
 Correu. correu.
 Corps. cuerpos.
 Corrómp. corrompe.
 Corróns. ruedas para q̄ ruede alguna cosa.
 Cors. cuerpo y curso.
 Cort. corte y estrado do se juzga.
 Cos. cuerpo. Cósos. cuerpos.
 Cost. costa o gasto.
 Cósta. cuesta o subida.
 Cósta. lo q̄ algo cuesta o se acostá o allega.
 Cósta. costa dela mar.
 Costát. costado o lado, y costado me ha.
 Costáts. costados/ o lados.
 Costrény. coltriñe.
 Costrét. constrenido.

Costúm.

C. ANTE. O.

Costúm.costumbre,o yo acostumbro.
 Costúma.costumbre o acostumbra aquel
 Costumádes.acostumbrados.
 Cóta.cota,o vestidura solemne
 Couárts.couardes.
 Coué.conuiene.Cóue.cueuano o cesto.
 Cóue.el aue estar en huero.
 Couidamént.combite o cosa ansi.
 Cóure.cobre metal campanil.

C. ANTE. R.

Crégen.aquellos creen.
 Crehuár.cruzar se o perfinarse.
 Creist.criaste y creiste.
 Creixént.creciendo.Créixer.crecer.
 Crem.yo me quemo. Créma.aqullo qma.
 Cremát.quemado.
 Crescúts.crecidos o que crecen
 Crestiá.christiano.
 Créu.cruz,y aquel cree.
 Créuen.aquellos creen.
 Criamént.la criança desde niño.
 Criáts.criados.
 Crída.da bozes o llama y pregon.
 Cridát.pregonado.
 Críden.den bozes o llamen.
 Crims.delitos y crimines.

Crít.

Crit. el grito, o doy bozes

Crits. los gritos o bozes

Crósta, corteza

Crúa. cosa cruda y cruel

C ANTE V.

Cuiçòrs. escozimientos

Cúyda. piensa

Cúyt. cozido / y doy priessa o aguija

Cúyt. yo pienso / y aquel piensa

Cúita. da priessa. Cuytáts. apresurados

Cuytáda ment. apresuradamente

Cuytát, pas. paso apresurado

Cuytòsos. apresurados

Cull. por acull / aquel acoje

Cúna. libro delos moros que assi se llama

Cur. cure / o tenga cuidado

Curs. curso. Curt. corto.

Cúsca. perezosa / o coxa

D ANTE A

D'affány. de afan o de trabajo

D'algú. alguno / o de alguno

D'altrúy. de otro

Damnátje. daño / o dañamiento / o cõdena

Damnáts. condenados o dañados (ciõ

Damnéje. dañe

Damúnt. arriba o encima

GG

dan / daño

D ANTE A

Dan. daño. Dant. el poeta Dante
 Dar, pas, dar paso
 Darám. darne han. D'arám. dearambre
 Darrér. postrero
 Dáta, la data traslation del juego de tablas
 Dauánt. delante
 Dáu. dado. Dáus. dados

D. ANTE. E.

Deafált. desagrade o descontente
 Debáts, debates. Debatént. debatiendo
 Debátre. debatir o combatir
 Deçá. desta parte
 Decánt. se decanta/ó se acuesta
 Decánta, buelcáse/ó trastornase
 Deçebre. engañar. Deçebút. egañado
 Dech, yo deuo. y aquel deuc
 Decrepitút. vejez muy larga
 Decrét. decreto
 Defáll. falleçe/ó falta
 Defállit. falto o venido a poco
 Defállint. falto/ó faltando
 Defált. defalta o falta
 Defén. de fiende. Deféndre. defender
 Defénia. defendia
 Defénsa. defendida. Defensar. defendido
 Desséa. defendida
 Defét. de hecho/ y falta o defeto

Defúigs. huy es tu
 Déga. venir/ deua venir
 Déga. le conuenga/ o deua
 Degáft. gáftado
 Degrá. de grado/ o deuria y deuiera
 Degrát. de grado/ o de buena voluntad
 Degré, auer/ mals, deuiera hauer males
 Degú. ninguno, Degús?. ninguno se
 Degún. ninguno. Degúns. ningunos
 Deguaftár. gáftar/ o degáftar
 Degút. deuido
 Deheffa. diosa acerca de gentiles
 De, hon. dedonde
 Déhidór. dezidor
 Deifique. deifico/ o le honro como a dios
 Dejú. ayuno. Dejúna. ayuna
 Déix. dexo yo/ y aquel dexa
 Deixáu. dexauos. Déixen. dexen
 Deixible. cosa dexada o digna de dexarse
 Deláy, de alla del otro mundo
 Delida. quitada. Delir, quitar
 Delint. quitando/ o echando a perder
 Delit. delito/ y deleyte
 Delita. deleyta/ o da contentamiento
 Delliure. delibre/ o librado
 Demán. demauido/ o pregunto

D ANTE E

Demánl'ami. preguntelo ami
 Demille. menos cabe/o lo haga menos
 Dent. diente. Dents. dientes
 Depártre, apartar o diuidir
 Depregón. de presente
 Derenclí. me dexo
 Derréra. postrema y vltima
 Derrér. postremo y vltimo
 Defált. descontentamiento
 Defálta. desagrada. Defaltár, des agradar
 Defaltáu. descontentays/o abaxays
 Defám. yo defamo
 Defamích. enemigo
 Defaltrúga. desventurada/o desdichada
 Defastrúch. desdichado/o sinventura
 Defahunida. desabonada/o desconcertada
 Desbarráda. porta/puerta sin çerradura
 Descórda. destuerçe o se dshaze la cuerda
 Descólen. deshonrran o quitan la fiesta
 Descrehént. descreyendo
 Descúyt. descozido y descuydo
 Desdiu: aq̄l desdize. Desdius. tu desdizes
 Deseguéix. no sigue
 Desexít. apartado
 Desémbre: desemejante
 Desengrújen. enflaqueçen

Desert

- Desért, desierto / o hecho le desierto o solo
 Desésser, no ser o perder el ser
 Dessá. deshaze, Dessét. deshecho
 Desgradáts. desagradados
 Desgraír, desagradecer
 Deshónbren, le quitan el nombre o el ser
 Desig. deseo, Desjár / desear
 Desije. vl. desige. desee aquel
 Desijé. vl. desigé. desee yo
 Desisca, desista
 Deslich, deslio / o desligo / o desato
 Desligánts. que desatan
 Desliura, delibra o defiende
 Desliurát. delibrado o determinado
 Delíure. delibrado y libre
 Desmembrás / desacordase
 Desmenbrát. desacordado
 Desmint. le desmiente
 Desnatúr. desnatura
 De, son, bién, de su bien
 Desónbren. quiten la sombra o deshazen
 Despareguéren. desaparecieron
 Despendir. gastar o despenden
 Despendrán. gastaran
 Despenént, gastando
 Despénga. gaste aquel. Despēguí, gasté yo

D ANTE E

- Despés. despendido/o gallado
 Despésa. galto/o el galto
 Despéses. los gastos
 Despit. despecho
 Despita. despecha/o esta despechado
 Despocar. menoscabar/o hazello poco
 Desprehéu. desprecies vos
 Despúll. yo desnudo/o despojo
 Despúlla. desnudatu. Despullát, desnudo
 Despúlls. desnudos o despojes tu
 Desreglat. desreglado
 Deriue. se deriuen odeciendán
 Desterména. determina
 Destriñque. le haga diestro
 Destruú. destruye
 Destruús. destruyes o deshazes
 Desuchína. defauezinda
 Desuergonyit, desuergonçado.
 De,ta,vida. de tu vida
 Deté. detiene/y de ti
 Detrahi. hizo trayciõ o ãgaño
 Déu. dios. y diez/y deue
 Deuállen. abaxen/o abaxan
 Deuán. delante, Deuánt. delante
 Deuengút. venido/o deuenido
 Deuinador. hombre que adeuina
 deuora

Deuora, traga/o consume

Déute, debda/o lo que se deue

Dexéble. discipulo

Dexím. dexemeyo

D ANTE H

D'hon, dedonde

D ANTE I

Día. el dia. y aquel diga

Dia'bziach. dia que no es fiesta d guardar

Dieta, dita/o nota/o declara. (o aziago.

Dich. yo digo. Dir. dezir

Diétát. ditado/o titulo de señor

Diétát. dicho/o dictado/o prosa

Diétáts. dichos o ditados

Dida. el ama que da leche al niño

Diént, diziendo. Digués. dixese

Di márt. el martes/dia del planeta marte

Dinér. dinero. Dinérs. dineros

Dins. dentro

Dir, dezir. Dich. yo digo

Discórr, discurre/o desliza

Discórs. discordes

Discórt. discorde, o discordia

Disénten. no consenten

Disenti. no consenti/o no consintio aquel

Disért. deserto/o abil para alguna cosa.

D ANTE, I

Diférta. cosa dispuesta/o aparejada/o abil
 Diférta. cosa de buena dispusiciō pa algo
 Difólrrre. disoluer/o defatar (re
 Dispóndren. volch. disponer quiso o quie
 Dit. dedo y dicho. Dits. dichos y dedos
 Díu. aquel dize: Diuen/aquellos dizen
 Diuideix. diuide o aparta

D ANTE O

Do. don/o dadiua/y yo doy
 Dóble's. por Doblees. cosa doble es
 Dóbles. doblas moneda de oro
 Dol. duelo: y yo me duelo yaquel se duele
 Dolç. dulce
 Dolcám. será/dulce me fera
 Dolch. yo me duelo ye dolor
 Dolént. cosa ruin o mala
 Dolentía. dolencia o cosa mala
 Dolorejánt. dolorido ó con dolor
 Dolrrá. dolera. Dólrrre. doler ó dolor
 Dólrrres. dolorse. Dollrrás. dolerteas
 Dolt. aquel se duele o siente dolor
 Domdár. domar. Dompdás, domase
 Doméstich. domestico
 Dompdár. domar o amansar
 Domini. señorio.
 D'hon. dedonde.

Don. yo

Don. yo doy. Don. aquel de.
 Dóna muger, y aquel da,
 Dónam, dametu. Donám. nosotros damos
 Donárensi. dieron se.
 Donchs? y pues?
 Dónels. deles. Donéu deis vos.
 Doní. le di yo.
 Dons. dones o dadiuas.
 Dos. por dos/o el enues.
 Dos. las espaldas o los ombros,
 Dot, dote. Dots. dotes.

D. ANTE. R.

Drap. paño.
 Dreç. aderezo. Dreçar. adereçar.
 Dret. derecho. Dréta derecha.

D, ANTE, V,

Dúbte. dubda & yo dubdo.
 Dubtós. dudoso.
 Dúbten. aquellos dubdan.
 Dúbtem. yo dudo.
 Duch. duque, Duchs, duques,
 Dugués, truxesse,
 Duymés, de oy mas, Dúys, dos,
 Duyt so, soy tray do^c
 Dull, duelo me,
 Dur, duro, y dure y suffrir.

E. ANTE. F.

Efectes. efectos. Efects, efetos

E. ANTE. G.

Eguál. yguar. Eguáls. yguales.

E. ANTE. I.

Eixír. salir. Exirán. saldrán

Eixórca. cosa esteril que no da fruto

Eixórch. hombre esteril que no engendra

E. ANTE. L.

Elegésch. yo elijo o escojo, y aquel elije.

Elegits. elegidos o escojidos

Eleixen. eligen o escojen

Elétt. escojido o election

Eléts. electos y escojidos

Els. los o ellos. Flls. ellos

E. ANTE. M.

Em. emeyo. y me

Embadaíts. embouecidos o espantados.

Embárch. embaraço o embargo

Embáfa. embasa o haze preuision.

Embellít. cosa hermoſeada

Embólca. se embuelue o se arrebulue

Embólt. embuelto

Embrónch. cosa corua o torcida

Empáig. empacho o embaraço

Empára. ampara o defiende o amparo.

Empatchàr. empachar o impedir

empecadánt,

Empeccadant, hinchendo de peccados.
 Empeguésch. yo he verguēça o estoy em-
 Empéndre. emprender. (pachado.
 Empegit. vergonçoso o empachado.
 Empény. empuja o arroja
 Empényer. empujar o abalançar
 Empés. empujado o echado a fuera.
 Empésa. empujada o hechada fuera.
 Empliquen. implican o contradizen,
 Empobrit. empobrecido
 Emprénch. yo emprendo.

E. ANTE. N.

En alt, en alto y en contentamiento
 En cálça. alcança o embaraça
 Encára. aun, o en tanto que
 En cára. aun que, y aun tambien
 Encélla. en aquella
 En çéna. encienda o enciende
 Encénalls. cosa para encender presto.
 Encénch. enciende • me enciendo
 Encénen. encienden o enciendan
 Encénia. encendida. Encés encendido
 Encéns. encienso
 En clós. encerrado. Enclósa. encerrada.
 Enclóu. encierra
 Encólpa. pone culpa

encontradés.

E, ANTE, N,

Encôtrádes, calles o ptes por do algo pasa,
 Encontráda, calle o carrera,
 Encórre, le ocurre o le viene,
 Endény, desden,
 Enderróch, derriba o derrueque,
 Endréc, endereçe o aparejo,
 Endúre, endure o ayunc,
 Enfastiát, lleno de hastio/o enojo,
 Enfellonít, enojado o sañoso,
 Enferésca, haga diferencia,
 Enferezca, fenezca o encarezca,
 Enferésca, conferir o inferir,
 Enférm, enfermo/o enferma,
 Enfortéixques, enfortalezcas,
 Enfortínt, haziendo fuerte o fortaleciêdo
 Enfosquéix, os haze fosca o ciega,
 Engán, engaño o engañe aquel
 Engána, engaña aquel,
 Engány, el engaño, y aquel engaña,
 Engendrát, engendrados,
 Engendrants, los que engendran,
 Enginy, ingenio/o que tiene habilidad
 Enhúig, enojo, Enhújen, enojen,
 Enyór, tener soledad
 Enyoramént, aqlla mãera ð tener soledad
 Enpáig, empacho,

Empréntada,

Enprentáda, cosa hecha como de molde,
 Enpény, arroja o echa de si,
 Enpényen, arrojan o compelen,
 Enquerimént, andar en busca de algo,
 Enquerimént, requerimiento,
 Enquést, buscado o entendido
 Enquést, inquirido o examinado,
 En qui, en quien?
 Enrrimas, en versos o en coplas,
 Ensegúsch, yo sigo y aquel sigue,
 Enfella, enfilla,
 Ensemble, parece me, y juntamente,
 Ensémps, juntos y juntamente,
 Ensény, en seso o en sentido,
 Ensénya, en señal o en demostracion,
 Entégre, entero, Entégra, entera,
 Entenént, el que entiende,
 Enténga, entienda, Entenia, entendia,
 Enténdre, entender,
 Enterrómpre, interrumpir o cortar,
 Entés, entendido,
 Entíga, cosa antigua o vieja,
 Entitat, entidad o que tiene ser,
 Entórn, en derredor,
 Entrát, entrado,
 Entrenyóra, tiene soledad o no se halla do
 esta, Entristit,

E. ANTE. N.

Entristít. entristecido

Entristéix. entristece

Enueja. embidia. Enuejós embidioso

Enuellír. enuejecer. Enuellít. enuejescido.

En, vers, si. contra si o hazia si.

En volent. enqueriendo

En vólpa. se arrebuclue o se rodea

Enújen. enojen. Enúigs. enojos.

E. ANTE. P.

Epográs fer. y pudiera se hazer

E. ANTE. R.

Errádes. cosas erradas

Ercú. heredero, y vos erades

Ergúll. argulloso

Ergúlle. tomar argullo o ardimiento.

Ermíns. armiños aforros

E. ANTE. S.

Es. tu eres y aquel es.

Esbaésch. embouezco o desuanezco.

Esbalaít. espantado.

Esbátre. sacudir.

Efcálf. escalienta

Efcáyga. cayga o venga bien

Efcálf. escaliento, o calor, o escalienta.

Efcámp. esparzir o derramar o poner.

Efcampa. derrama o escampa

Efcampáts. derramados o apartados

Escandáll. la fonda delos marineros pa ten

Escáp. escape o se libre (tar lo hondo.

Escárrech. es cargo.

Escárn. escarnio o hazer burla

Escártejar. cartear o descartar.

Escás. escafo que gasta poco

Escáfa. escafa, o que gasta poco

Escláta. rebienta

Escláu. esclauo.

Escláu de remença. vn genero de esclauos

Escelus. esclnydo. (q̄ ouo en Catalunya.

Escoçíans. hombres de escoçia

Escoláns. estudiantes, o que aprenden.

Escólt. la escucha, y aquel escucha

Escriure. escreuir. Escriuént. escriuiente.

Escúlls. rocas o peñas.

Escurçóns. alacranes

Esforç. esfuerço. Esforçat esfuerçado

Esguárt. tener miramiento o respecto.

Esmenár. emendar o mentar o traer a la memoria.

Esminéda. emienda o trae a la memoria.

Esminént. se acuerda o trae a la memoria

Esminént. parar mientes, o el acuerdo

Esminéta. nombra o trae a la memoria

Esminéntar. nombrar o traer a la memoria.

esmola.

E. ANTE, S.

- Esmóla. la limosna, y aguja o amuela.
 Espáy. espacio.
 Espandéix. esparze cada cosa a su parte.
 Espánt. espanto.
 Espaordít. despauorido.
 Espáfa. espada.
 Espátles. las espaldas.
 Espér. esperança y experiencia.
 Esperauém. esperauamos.
 Esperdimént. perdimiento o perdicion.
 Espérdre. perder.
 Esperí. espere.
 Espletánt. cosa gastada o esquinada.
 Es, ple, tant. es lleno tanto.
 Esplét. la cogida del pan.
 Espéra. esperanza,
 Esperóns. las espuelas.
 Espocat. nombre que son pocos como el.
 Espocat. apocado o venido a menos.
 Espósa. cosa para atar las manos,
 Esprouí. lo proue o los proue.
 Esquinçát. despedaçado,
 Esquíus. esquiuos.
 Est. tu eres, y aquel es, y esto,
 Est, este. Est, be, esta bien.
 Establít. establecido,

Estamént. estado. Estát. estado
 Estány. estaño metal
 Estátje. firmeza/ y tener carteleria
 Estén, estiende. Esténs estiendes
 Esténch. estiendo y estiende
 Esténga. se estienda
 Estích. yo estoy
 Estínt. instinto natural
 Estíu. el estío/ o el otoño
 Estója, guarda
 Estól. vna compañía de gente/ o flota de
 Estólga. quite o libre/ o salue (mar
 Estólt. quitado/ o libre/ o priuado
 Estólta. quitada,
 Estórch. quitado/ o quito
 Estórcre. quitar o apartar
 Estórts/ saluos o libres
 Estórta. salua o libre
 Estrány. extraño
 Estréms. vl'. Estremps. estremos
 Estrénch. yo aprieto/ y aprieta/ y estriñe
 Estrénga, restriña/ o retenga
 Estrényer. apretar o restriñir
 Estrény. estriñe o aprieta o alança
 Estrét. estrechamente
 Estréts. estrechos o cosumidos

E ANTE S

Estrúch, dichoso o venturoso

Esturmént, instrumento

Esuellát, desuelado / o hecho viejo

E ANTE T

Etc. rio así llamado

E trét. efacado

E ANTE V

Euéu pulgó, y ve señal de pestilécia o de

E ANTE X (muerte

Exámpla, ensancha

Exélla. destierra

Excés. excessivo / o demasia

Exclóu. escluye y echa afuera

Exíl. destierro

Exirán. saldrán

Exórba, haze ciego / o ciega

Exórda. enfordeçe

Exórch. contrecho o esteril

F ANTE A

Fa, aquel haze

Faç, yo hago / y aquel haze

Fáça. haga / o haze aquel

Fadri. moço pequeño / o mochacho

Faéna. hazienda, Faént, haziendo

Faént. laus, palésa / haziendo loor manifié

Faiçónes, façiones

Falç. hoz para segar / o cosa así

- Falcò, halcon
 Fall. aquel falta/y hallo yo
 Falléga, falte
 Falléix. aquel falta. Fallénça, falta
 Fallésch. falto/o deffallezco
 Fallí, falté yo. y faltó aquel
 Fallídes, faltas y feneçidas
 Fallimént. falta
 Fallir, falleçer/o faltar
 Fallirém. faltaremos
 Fallíts. faltos
 Fals. falso
 Falt. falta/y falto
 Faltí. falté yo. y falto aquel
 Falts. faltos y faltas
 Fam. hambre
 Famejánts. hambrientos
 Famolént. hambriento
 Fanch. lodo/o barro
 Far. el faro de miçina
 Fart. harto
 Fas. yo hago/y tu hazes
 Fásas. hagas tu
 Fástigs. hastios/o enojos
 Fastiját. enhastiado/o lleno de hastio
 Fat, hado. Fats, hados

F. ANTE. E

Fáula. fabula, Fáules. fabulas

F ANTE. E

Féble. cosa mugeril o para poco

Fébra. la calentura

Fectió. por afectio/aficion

Feya. hazia, Feyen. hazian

Fiéxa. afixa/o a tierra/o se pega

Félix. dichoso

Fellóna. enojada

Fem. hazemosⁿ

Fémbres. hembras

Fembrér. hombre dado a mugeres

Fembril. feminil/o mugeril

Fémen. feminil/o mugeril

Fenéix. feneçe/o se acaba

Feny. yo me burle/o me burlo/o finjo

Fényer. feneçer o acabar/o burlar

Fénix. el aue fenix/ sola en el mundo

Fénte. el estircol/o barro/o çieno

Fer. fiero. y hazer

Feréa. miedo/y cosa fiera/y verguença

Ferís, hiriolos

Ferm. firmemente/o firme

Férma. firmeza/o firme

Fermamént. firmemente

Fermáll. joyel. Fermança. firmeza

fermals

Férmals. firmalos/ o cõ firmalos

Fermáua. afirmaua o se sostenia

Férme. firme/ y firmemente

Fermetát. firmeza

Férne. hazer

Férre. el hierro/ o ancora dela nao

Fet. hecho, Féta. hecha

Fétje. el higado

Fets. hechos/ o hazañas

Féu. hizo

Fexúch. pesado/ o enojoso

Fexúga. cosa pesada o enojosa

Fexúga. la tierra porq̄s pesada

F ANTE I

Fi. fino. y fin o acabamiento

Fiánt. fiandose

Fiblo. el agujon dela abispa o a

Fica. hinca/ y queda (beja)

Fícte. fingido/ o fingida

Fil. el hilo. Filát. la red

Fill. hijo. Fills. hijos

Fillástre. el alnado/ o hijo de su marido

Fin. fino. y fin. y hizo

Fina. cosa fina, y acaba o feneçe

Finan. feneçen o acaban

Finát. finado. y acabado y finido

F ANTE I

Fináu. moris/o feneceys/y finado

Fine. acabe/o fenezca/o fine

Finéu. fenezcays/o acabeys

Finí. acabo aquel

Finitát. fineza

Fins. hasta

Fique. quedé/o hínque

Fiquen. hínquen/o se peguen o queden

Fir. hiere. Firen. híeren

Fiu, yo fio/y hizo/& hize

F ANTE L

Flac. flaco y flaca

Flámes. llamas de fuego

Flori, florin moneda de oro

Flúix, floxo/o afloxa/o floxamente

Flúix, corrimiento o fluxo

Flum, rio

Flúxen. afloxen/y hazē fluxo/o corrimie

Flúxen. el açeso y receso de lamar (to

Flúxen. yr y venir o fluxo

F ANTE O

Foc, fuego/y fuere

Foc, estara o sera/o fue

Follamént, locamente

Föllas. locas. Fólles. locos

Follía, locura. Folls. locos

- Folls de pensa.locos de pensamiento
 Fon.fue/o estuuu
 Fonamént.fundamento
 Fonch.fuere/o fue
 Fóndes.hondas
 Fons.fuente
 Fons,hondo/y hondura
 For.fuero,o ley o costumbre
 Fóra mida,fuera de medida
 Fóra viáts,echados a fuera o engañados
 Forána.cosa estrema/o cosa de afuera
 Foráns.los extremos/o cabos dalguna cosa
 Foráns.foranos/o de afuera
 Foratjánt.echando afuera
 Forát.agujero. Fórca.la horca
 Fórça'l.fuerçale
 Fórja,y magina/o forja en el pensamiento
 Formént,trigo
 Forn,horno
 Fornáll,horno/o hornaza
 Fornít,fornido/o bien proueydo
 Forquéx,cosa de horcas
 Fosch,fosco/o escuro, Fósca.fosca o escura
 Foscamént.escuramente
 Foure.la vayna de la espada

F ANTE R

Fránça. el reyno de francia
 Fránch, juhí. franco y libre aluedrio
 Fráres. hermanos, y frayles
 Fráu. engaño
 Fre, freno. Frens. frénos
 Fret. frio
 Fretúra. falta o menester
 Freturáns. los que tienen falta
 Freturáu. teneys falta/o auceys menester
 Fretúren. carecen dello que han menester
 Freturés. el que ha menester
 Fruyrém. gozaremos
 Frúyt. fruto/o fruta

F ANTE V

Fugí. aquel huyo
 Fúig. aquel huye/& yo huyo
 Fuyt. huydo. Fuyta, Huída
 Fullát. cosa que tiene hojas
 Fum. humo
 Fus. derramado/o echado aparte
 Fus. hufo/y huydo/y ahuyentado
 Fust. madero. Fusts. maderos.

G ANTE A

Gáyre. nada o ninguna cosa
 Gáltes. las mexillas
 Gánta. la garça/o aue que buela mucho
 garro

Garró. el garrón del cancajo
 Gast. gasto o gastado
 Gálta. gastada
 Gastánts. gastadores o que gastan

G. ANTE. E.

Gelós. celoso
 Geméchs. gemidos
 Gens. ningununa cosa o nada
 Gest. gesto. Gests. gestos
 Gésta. cosa hecha o hecho
 Géstes. hechos o cosas hechas

G. ANTE. I.

Gíny. industria.
 Gimniós. ingenioso o que tiene ingenio.
 Gínyen. hazen algo con ingenio
 Gínys. ingenios o artificios.
 Gir. yo me bueluo o me rodeo.
 Gíra. buelue o torna
 Girará. boluera.
 Girát. buelto o rodeado
 Gíta. arroja, alança, hecha fuera
 Gíta. se pone o se echa o se acuesta
 Gitám. ponemos y echamos afuera,
 Gitánt. echando a fuera o acostandose
 Gíten. quiten o quitan o echan fuera.
 Glaç. el yelo,

Gláça.

G. ANTE. L.

Gláça. la helada o la escarcha.

Gláy. espanto.

Glás. el yelo

Gloriéja. se gloria.

Glots. golosos

G. ANTE. O.

Góy. gozo. Góyg. gozo

Golf. golfo de mar o de otra cosa

Górja. la garganta o el cuello

Gos. yo oso, y perro

Gósa. aquel osa. Gosát. osado

Gofás. yo ofase y aquel ofase

Góse. ose yo y ose aquel

G. ANTE. R.

Gra. grano. Grans. granos y grandes

Graçia. da gracia

Graéixch. agradezco

Graésch. agradezco

Grahóns. gradas o escalones

Graida. agradescida

Graír. agradecer. Gráyt. agradescido,

Graiu. agradeccido

Graixcáu. agradezcays lo

Gramálla. vestidura de autoridad

Granda. grande

Graners. graneros del pan

Gran.

Gran.grande. Grans.grandes,y granos.
 Gras.graso o gordo
 Grat.cōtentamiento o gr̄as o agradece dlo
 Gr̄au.grado o de grado
 Grech.viento griego
 Gr̄eu.defabrido/o malo y mala
 Greuje.agrauiio. Greuj̄aüen.agrauiau?
 Gr̄eu ment.defabrida o malamente
 Grif̄ant.girifalte,aue de rapaña
 Groch.amarillo. Gr̄oga. amarilla
 Gros.grueso o gordo

G. ANTE. V.

Guáy.llanto
 Guaim̄ent.se lamente o llore
 Guál.por egual,ygual
 Guány.yo gano y ganancia
 Guánys.ganancias y lloros y plantos
 Guanyáda, ganada
 Guardár.mirar y guardar
 Guardéu.mireys vos
 Guárdo.gualardon y yo guardo
 Guardóna.galardona
 Guari.guarecio
 Guárt.yo miro y aquel mira/o mire
 Guárt.aquella manera de mirar /o ð tener
 Guásta.gasta. (respecto
 Gues.

G. ANTE. V.

Gues, por agues, ouiesse o touisse.
Guineu. raposo.

H. ANTE. A.

Habénts. teniendo.
Hábit. abito o costumbre.
Habíta. aquel habita o habitaua.
Habúyra. sobrefale o derrama o abunda.
Habúyra. reposa y aguera.
Hac. aquel ha o tiene.
Hadulaménts. aullidos
Hagúda. tenida
Haguéseu. tuuiesse des vos
Hája. aquel aya/ o tenga
Haír. me mueuo a yra o me ayro.
Haír. tener aquella manera de yra.
Hayr. ayer.
Hayr amor. mueue a yra al amor.
Haír. yo me enojo o me ayro
Ha llur sojorn. tiene su descanso.
Ham. anzuelo y a me
Ham. fet amar. a me hecho amar
Ha fats. tiene a faz o mucho.
Haué. auiene o aciesce
Ha vént, tiene viento.
Hauénts. teniendo.
Hauénts. tiniendo ellos o aquellos.

Ha vénts

Ha vénts. auientos o a los vientos.
 Hauie. aquel auia o tenia
 Haurança. auenturança
 Haurát. auenturado
 Haunit. vnido o ayuntado
 Hauorrésch. aborrezco
 Hauorrit. aborrefcido
 Hauréu. aureys vos
 Háuts. autos o actos.

H. ANTE. E.

Hérbes. yeruas
 Heretaménts. heredamientos
 Heremíta vida. vida de hermitaño
 He vent. tengo viento
 Heuént, e vento. o subceso o acaescimiêto,
 Heréu. heredero

H. ANTE. I.

Hi. ay o alli
 Hira. la yra
 Hirá. aquel yra o andara
 Hirát. ayrado o enojado
 Hix. fale

H. ANTE. O.

Ho, lo. Hoc. si, y esto y tambien.
 Hoénts. oyentes
 Hóy, defamor odio o yra
 Hója.

H. ANTE, O.

Hója. aquel oyga. Hójes. oyas tu
Hóig. yo oygo
Hoínt. oyendo. Hoíu. oyd vos
Hom, hombre y humido
Hóme. hombre, Hómens. hombres,
Homeyér. matador
Homeníuol. varonil y fuerte,
Hom. radical, humido radical
Homs. hombres y olmos
Hon. adonde o dedonde
Hónta. afrenta y verguença
Hostál. meson/o posada
Hóu. aquel oye. Hóuenla. oyenla.

H. ANTE. V.

Hu, vno
Hubérts. abiertos o descubiertos
Hudulaménts, aullidos
Húy. oy dia
Húmit. humido
Hus. yo vfo

I. ANTE, A;

Iach. vel. Iaç. yo estoy echado o caydo
Iaéu. estays caydo
Iága. este echado o caydo
Iaméchs. gemidos o sospiros
Iamés. jamas.

Iaquéix

Iaquéix. aquel dexa
 Iaquésch. le dexo yo
 Iaquída. dexada. Iaquíx dexar
 Iaquíu. dexays o quitays
 Jáu. aquel cae o esta caydo
 Jáure. caer

I. ANTE. E

Iémech. gemido o sospiro
 Iequída. dexada

I. ANTE G

Ignyór. ignoro o tengo soledad
 Ignyór. aqlla manera de soledad o ð no la
 Ignoránçans. ignorancia nos (ber

I ANTE. L

Ills. y los
 Illuména. alumbra

I. ANTE N.

Inçita. incita o mueue
 Infantéa. infancia o niñez
 Infernádes. infernales
 Infinída. infinita
 Influéixen. influyen
 Infortit. enfortalescido
 Iníchs. inicos y malos
 Inportú. importuno
 Inpúgne. impuna o contradize
 Insten. los instan o mueuen.

I. ANTE. O.

Istitúts.instituciones

Inuóch.yo inuoco y llamo.

I. ANTE. O.

Ioch.juego o burla.

Iom fo.yo me soy

Iorn.dia.Iorns.dias

Iofós.jocoso o alegre

Ióu.juego o yugo

Ióue.mancebo de poca hedad.

Ióuens.mançebos.Iouént.juuentud.

I. ANTE. P.

Ipólit.nombre proprio de varon.

Ipocrás.vn hombre ansi llamado.

I. ANTE. R.

Iráda.ayrada o con yra.

Irafcible.ayrado o yrafcible.

Irás.por mouer a yra.

Iréfcer,ayrar se o mouerse a yra.

Irós.yrafcible.

I. ANTE. V.

Iuérn,inuierno.

Iúga.juega.

Iuhéus.judios.

Iuhi.juyzio y juez.Iuhíns.juyzios

Iuichs.juyzios.

Iuidór.juftador.

Iúnctes.

Iúnctes. juntas o ayuntadas
 Iúny. juñe/o ayuñta o viene bien
 Iúny:el mes de junio
 Iúno.la diosa Iuno
 Iunt.junto. Iúntes. juntas
 Iur.yo juro. Iuríste.jurista
 Ius.debaxo. Iufá.lo de abaxo
 Iufánes.baxas o baxeras
 Ius mi.debaxo de mi
 Iustádes.ayuntadas
 Iustár.ayuntar/o ajustar/o justar
 Iustáts.juntos/o ayuntados
 Iútja'lsa.juzga el sano/o juzgale sano
 Iutjamént.juyzio/o determinacion
 Iutjár.juzgar
 Iutgésa.juzgadora o juez

I ANTE X

Ix.aquel sale y sal tu
 Ixca.salga aquel
 Ixch.aquel sale/o yo salgo
 Ixen.aquellos falen

L ANTE A

L'ácte.el acto
 Ladáta.la data de las tablas
 Lagóft.lagosta
 Láy.alla en aquel tiempo
 L'ayre.el ayre

L ANTE A

Láltre. el otro
 Lamárch. lo amargo
 Lançalót. nombre de vn cauallero
 Lamguimént. desmayo o desfaller
 Languimént, desfallcimiento,
 Languínt, desmayando,
 Lany. el año
 Lahór. loor. Laor, loor
 La'nima. el alma
 Lárbre, el arbol
 La tira. la tira o lleuá hazia sí
 Latorch. la otorga o concede
 Láus palesa, loor manifesto
 Láus. loor. Laus, osla
 Laus toleu. os la quiteys

L. ANTE. E.

Lébre. la liebre
 L'efécte. el efecto
 Leg. feo. Legéa. fealdad
 Légre. alegre
 Léys. alla es/ y leyes
 Léix. aquel dexa o dexe/ y yo dexo
 Léixa. aquel dexa. Léixal. dexa el
 Leixánt. dexando. Leixáu. dexa vos
 Lença. la lança
 Lendreç. el adreço

Pengán

- L'engán.el engaño
 L'engíny.el ingenio
 Lenegánt.resbalando/o resbaladero,
 Lénta.nifria ni caliente
 L'entenimént.el entendimiento
 L'escálf.el calor o encendimiento
 L'escandáll.la sonda del marinero
 L'esencial.lo esencial.
 L'esió.lesion o daño
 Lesquíu.el esquíuo/o çahareño
 L'est.leydo y aquel es
 L'est.cosa clara
 Lésta.leyda y la lista
 L'estát.el estado
 L'estátje.el estado y la estácia
 Léstes.leydas y diligentes
 L'estiu.el estio
 L'estrém.el extremo
 L'estrét.el estrecho/o estrechura
 Let,escojido/o elejido/o leydo
 Lets.leydos/o elegidos
 Leuánt.el viento solano.Léus.lijero

L ANTE I

- Licençiant's.dando licencia.
 Lig.yo leo/y aquel lee/y ley
 L'inocént.el inocente
 II ij limagin

L ANTE I

L'imagin. le imagino

L'infá. le haze

Linçens. varō q̄veya mucho

Lir. lírio

Lis deuénch. le auiene/o le acaeçe

Lifodegue la porta. le toque ala puerta

L'inuérn. el inuierno

L ANTE L

Lla, alla. Llaç, lazo

Lláça, enlaza. Llaços. lazos

Lla dónch. alla pues

Lládre, ladron

Lláy. adonde/o alla

Llanch vñ. llanç. yo me lanço

Llanç. la facta/o lançe

Llánça, la lança/y alança

Llánçes. lanças y tiros

Llárch. largo

Llas. triste o fatigado/y cāsado

Lláse. canse

Llassát. cansado/o fatigado

Llauménte. lllore

Llauóns. entonces en aquel tiempo

Llauóren. labran o hazen lauor

Llaujér. lijero

Llauórs, lauores

llaurodor

- Llaurodór. labrador
 Llech. hombre lego que no sabe
 Llechs. hombres legos que no saben
 Llēja. fea
 Lléix, fea o fealdad
 Lléigs. feos. Lleg. feo
 Llegéa. fealdad
 Llénça. la lança
 Lléstes. leydas y diligentes
 Llest. leydo/ y aquel es
 Llést. cosa clara
 Llésta. leyda/ y la lista
 Llet. leche
 Lletouáris. letuarios
 Lletouáris. medicinas
 Lleuànt. el viento solano
 Lléuja. aloja/ o esta puesto
 Lleu ment. lijeramente
 Lléus. lijero
 Lleuár. llevar/ o leuantar
 Llibért. libre/ o libertado
 Llich. yo ato/ o ligo
 Llidóns. fruta de vn arbol
 Llidonér. el arbol que da aquella fruta
 Lliga. junta/ o liga y ata
 Lligám. atamos y atadura

L ANTE L

Lligáms.ataduras o ligaduras

Lligança.ligadura o atadura

Lligánts.que atan

Llit.la cama

Lliura.libra como librança

Lliura.libra/o delibra,o defiende

Lliurás.librase. Lliuras.libras

Lloants.loando/o que loan

Lloch,lugar.Llochs.lugares

Lloguér.alquiler o jornal

Lloir.reluzir

Llonch.largo

Llop.lobo

Llòu,yo loo

L'ull.el ojo

Llúyta.la lucha

Llums,lumbres

Llúny,alexá o alexos

Llunyamént,alongamiento

Llunyár,alexar

Llúyten.luchen

Llur,suyo/o fuya/y fu

Llurs,suyos/o fuyas

L ANTE O

Lo.el ylo.

Lo déute.la deuda

lo far

L ANTE O 252

Lo far. el faro de miçina
Lo llas. el lazo / y el triste
L'home. el hombre
L'onya. se alexa
Lo nòm. el nombre
Lo quer. lo busca
L'or. el oro
L'orb. el ciego / o tuerto de vn ojo
L'orélla. la oreja
Losca. la mella / y escura / o lobriga
L'ostál. el méson
Lo tést. el testo

L ANTE V

L'u. vl' / l'hu. el vno. L'un. el vno
L'ull. el ojo. Llull. el ojo
Lúnya. alexa. Lunyánt. alexando
Lunyát. apartado / o alexado
Lunyáua. alexaua
Lúnyen. se alexen / o se aparten
L'us. el vso / o costumbre

M ANTE A

Ma. mano. y mia. y mi
M'abúyra. me abunda / o sobrefale
Máda. por amada / amada
Madelita. me deleyta
Madóna. mi señora / o mi amada

M ANTE, A

- Mafit. mustio o triste
 Magréuje vl'. magréuja, me agrauia
 Magrésa, flaqueza
 Magrir. enflaqueçer
 May. nunca
 May mia. mi señora/o mis amores
 May só. posada/o casa/o descansadero
 Malaéix. maldize
 Malált. enfermo
 Malaltir. enfermar/o estar enfermo
 Malauirát. malaventurado
 Malaésch. maldigo/o maldize aquel
 Maleír. maldezir
 Malfát. mal hado
 Maliféts. maleficios
 M'alónya. me alexa
 Maluáts. maluados
 Mam: por. amam/amamos
 Mána. mandá. Mánya. la maña
 Manaménts. mandamientos
 Manánt. mandando
 Manch. manco
 Máncha. fuelle para echar ayre
 Máncha, bufánr/ soplando los fuelles
 Mans, manos
 Ma pónya. mi deuer/o mi posible
 ma puya

Ma púnya. mi deuer o mi posibilidad
 Marág. amargo
 Marauélles. marauillas
 Marróba. mi ropa
 Marfit. tomado ohurtado. Marçit mustio
 Marrimént. defmayo o tristeza
 Marrimént. alteracion o atemorizamiêto
 Marfit. marchito
 Martéll. martillo
 Mart. el dios delas batallas, Marte
 Mátre. martyr. Mártres. martyres
 Marts. martas aforros,
 Mas que mi vs ani. mas que ami os quiero
 Mássa. mas y demasiadamente
 Mat. mate. Matí. demañana
 Matéix. el mismo. Matéixs. los mismos,
 Matrimóni. matrimonio.

M ANTE. E

Média. me diga
 Médre. medra o medre
 Melodiós. con melodia o melodioso
 Mélodiósa. llena de melodia
 Mélsa. el baço
 Membrám. nos acordemos
 Mémbra. acuerda se me
 Mémbre. miembro y me acuerdo,
 Mémbret

M. ANTE. E

- Mémbrét. acuerde se te
 Ména. trae y amenaza
 Ména trístór. trae tristeza
 Menáça. amenaza. Menaçén, amenazen
 Mençióna. haze mencion
 Méne. traygo o trae aquel. Menén. traen
 Mengita. me echa o me arroja
 Menestrál. oficial mecanico
 Ménja. come. Menjar. comer
 Ménja'l. come el o come le
 Menjém, comamos
 Menys. menos y sin
 Menys de frúyt. sin fruçto
 Menys caba. menoscaba
 Menys préha. menosprecia
 Menys préus. menosprecios
 Menys prehánt. los que menosprecian
 Merçenér. mercenario y escafo
 Merçenér. auer merced o ser piadoso
 Mercér. merecer
 Merçer. el que vende cosas de merçeria
 Meréixch. merezco y mercede
 Meréixer. merecer
 Merescút. merecido
 Merí. mereci o merezca o merecio
 Meritáua. daua merito o tener merito.
meritist.

Meritist. diste merito o tuuiste merito
 Meriu. mereceis
 Mes. le puso o le dio nombre
 Mes. metido y mas, y mes del año
 Mes. me es ami
 Méfa. metida. Mésés. metidas o metidos.
 Méscla. la mezcla del paño o cosa anfi
 Méscla. cosa rebuelta o mezclada,
 Mescláts. mezclados y rebueltos
 Me'stén. meestiède. Mesténch, meestièdo
 Mestér. menester
 Méstre. maestro, y vn viento así llamado.
 Mesúra. medida o se mide
 Met. pone y mete. Méta. ponga y meta
 Méte. meta o gaste. Me, te. me tiene
 Métje, medico o físico
 Métre. poner o meter
 Métre. mi amo o mi señor
 Metre'ls péus. meterc los pies
 Metrién. meterian o pornian
 Metzies. yeruas o hechizos para matar.

M ANTE. I.

Mi. ami. Mig. medio o media
 Mig jorn. medio dia. Migs. medios.
 Mig. jor. el viento abrego q̄ viene d̄ medio
 Mijá. medianero o mediano. (dia.
 Mijáns.

M ANTE I

- Mijáns.lo de enmedio.o medios
 Miláns.milanos
 Mill.mijo. y numero mil
 Millárs.millares. Millérs.millares
 Mills.mejor
 Minát.cofa que eſta minada
 Mináua.minaua o amenzaua
 Mintént.mintiendo o el mentiroſo
 Minue.menor o minimo
 Minúe.menos cabe o apoque
 Minuánt.diminuyendo
 Mirácle.milagro o cofa diuina,
 Miráll.eſpejo
 Mirént.mirador o el que mira
 Mis.mios y miſe.En miſ fa.en mi ſe haze,
 Mitjáçant.interuiniẽdo como medianero
 Mitjáns.medios y medianeros
 Míxte.mixto o rebuelto o mezclado

M ANTE. O

- Móbles.mouibles y muebles
 Moch,yo me mucuo y aquel mueue
 Mogué.mouio
 Mogúda.mouida. Mogút.mouido
 Moir.morir o muero,o muere
 Moll.blando. Mólla.blanda
 Móla.mucla como de molino

Móllen.

Mollen.ablandan o enternecen
 Molt.mucho.Molts.muchos
 Moltó.carnero
 Momént.momento. Momén.momento.
 Mon.el mundo y mio.Mons.mundos
 Momboy.muger ansi llamada
 Mondáns.mundanos o mundanales,
 Mon,dos.mis ombros o mis espaldas
 Monjóyes.mojones que señalá el camino
 Mor. muere
 Mordáfes.mordazas
 Mordúts.mordidos
 Moráls.morales
 Morifchs.moriscos
 Móro çuna.moro q̄ tiene su ley ðla çuna
 Mos.bocado o mordedura, y mis, y mios.
 Mot.mote o palabra
 Mouénts.mouibles o que se mueuen
 Móu.mueue. Mourá.mouera

M. ANTE. V

Múyr.muero o muere
 Mull.yo mojo. Mullát.mojado
 Múnda.limpia
 Munt.arriba o en lo alto
 Munt.vna subida o vn monton
 Múnta.sube tu y sube aquel

muntá.

M ANTE. V

Muntá. aque. subio. Muntár. subir,

Muntáts. subidos. Muntí. subi yo

Muntí rey. subi a rey

Murmúr. murmuracion o murmura

Mur. raton y muralla

Múscles. los ombros

Mut. mudo que no habla

Mut. yo mudo, o mude aquel

N ANTE A

Nadánt. nadando

Náde. estoy nadando, y aquel nado.

Náix. nace. Náixen. nacen

Nan. enano. Nans. antes

Nápol. napoles ciudad de ytalia

N'aprés. así le acaescio

Naprés. despues, o acaesciole

Nat. nacido. Náú. la nao

Nauchér. el patron dela naue,

N'aurán. aquellos auran

N ANTE. B

Nbalça, por, Embálça. embasa

N ANTE. C

Nçéna. por. Ençéna. encienda

Nçenáll. por. Ençenáll. cosa para encēder,

N ANTE. E

Ne. ni. Nel. ni le. Nell. encl

negát.

Negát, por, Anegát. anegado

Negát. negado

Negún. ninguno

Nels de. ni les de

Nem. ni me.

Néns. ní nos

Neprén ami. así me acaesce

Net. nieto y limpio. Néta. limpia

Néta ment. limpiamente

Nésta. en esta. Nest. en este

Neteját. limpio

Netéje. alimpie aquel y alimpio yo,

Nétes. nietas y limpios

Nets. limpios y nietos

Neu. nieue.

Ne zél. ni zelo

N ANTE. F

Nfluença. influencia

N ANTE, I,

Niçi. necio.

Nil. el río nilo

(nima,

Nimaus do. por. Anímaus do. doy os mi a-

Nit, noche. Níu. el nido

Ni, vs, am. ni os amo

N ANTE. O,

Noblít, por. En oblit. en oluido

nodréix.

N ANTE O,

Nodrèix.no dteçe o mātiene o secōuierete
 Nodri.no dreçe o mantiene
 Nodrit.mantenido/o nodreçido
 No dubt.no dubdo o no dubde aquel
 No es huy conegút.no es oy conofcido,
 Noguém.dañome. Nóguen.dañen
 Noguém.la temença.dañome el temior
 No gos.no ofo
 Nol.nole.Nolpos.no le pongo
 No guárt.no mire
 Nom.nombr,y no me
 Nom lluny.no me aparto o alexo
 Noménen.nombren o nombran
 Noms.nombres
 Nons.no nos. Nons cal. no nos cale
 No res.no nada
 Nos'.no fe,y nosotros
 Nófa.enajo o embaraço
 Nofech lo temps.no figue al tiempo
 Nos péix.no fe çeua o no se mantiene
 Not partéix.no te aparta
 Notafiós.dar nota de fi
 Nóu cal dir ami.no lo cale dezir ami
 Nóu.daña,y nueue y nuez y nueuo,
 Nou,no lo. Noufe.no lo fe
 Nouélls.nueuos. Nóues.nueuas
 Nouèlla.

Nouélla. nueua/ o cosa nueua

Nouitáts. nouedades

Nourá. dañára. Nôure. dañar

Nóus. nuezes. y no os/ y nueuos

N ANTE P

Npéndre. por empendre/ emprender algu

Npréssa. por empresa/ la ĩpresa (na cosa

Npréssa. dar priessa/ o depriessa

N ANTE T

Ntíga. por antiga/ cosa antigua o vieja

Ntrenyóra. tiene soledad/ o no se halla biẽ

N ANTE V

Nu. por. núu/ desnudo y ñudo

Núu. ñudo y desnudo

Núa. desnuda/ o añuda

Nuéja. por. enueja. embidia

Núja. por. enúja. enoja

Núigs. por. enúigs. enojos

Null. ninguno. Nulls. ningunos

Nuuolós. nublado/ o cosa anublada

Núuols. nublados

O ANTE B

Obeixen. obedecen

Obeínt. obedeciendo

Obeír. obedecer. Obeyt. obedecido

Obeixca. obedezca

Oblidádes. olvidadas

KK oblid

O ANTE B

Oblíden. oluiden
Oblit. oluido. Oblíts. oluidos
Obre. abre. Obrels. abrelos
Obs. menester
Obstacle, obstaculo/ o impedi
Obte, muerte (mento
Obté. obtiene/ o alcança
Obtés. alcança do
Ocafiós. ocasiones
Oçell. paxaro. O çells paxaros

O ANTE D

Odios, odioso

O ANTE E

Oént, el que oye

O ANTE F

Oféga. ahoga. Offéna. offenda
Offenént. offendiendo
Offés. ofendido/ y ofendidos/ y ofendidos

O ANTE Y

Oy, defamor/ odio/ o yra

O ANTE L

O'lis, azeytes

O ANTE M

Om. hombre/ y olmo
Ombra. sombra
Omes. hombres. Oms. olmos
Opinio

Opinionátich. hombre líjero de seso

Opinionátich. hōbre de varias opiniones

Ops. vl'. Obs. menester

O ANTE, R

Or. oro. Orb. el ciego

Orát. loco, Oradura. locura

Orde. orden. Orélla, oreja

Orgue, organo

Orméix. la xarcia de la nao

Oronéll. la golondrina

Ort. huerto. Orts. huertos

Orrúpte. de improuísso / o subito

O ANTE V

Ouidi'l prous. Ouidio poeta el bueno

Ouélla. oueja

P ANTE A

Pa. pan. Págues. pagas y tu pagas

Pácte. pacto

Pahír. desmoler o gastar lo del estomago

Pahór. miedo

Paible, apazible. Paibles. apazibles

Pajés. labrador

Palésa ment. manifiestamente

Pálla. paja

Palpébres. pestañas o parpados delos ojos

KK ij papallo

P ANTE A

- Papalló, mariposa/ y pauellon
 Pápes. los papas
 Par, y gual, y parece
 Paráula, palabra
 Páre. padre
 Paréix en parecen, Párē. parecē
 Parénça. aparencia, Paréixer, parecer
 Parençér, perezoso, y que parece bien
 Parér, parecer
 Paría. y gualdad, y pareçia
 Parlaments, hablas/ o parlamentos
 Pármí, pareceme
 Partéix. parte
 Partésch. parto/ o aparto. Pártre/ apartar
 Pas, passo. y ciertamente
 Pasám. passamos
 Pascefic, pacifico y cierta moneda
 Pássi. passion de los euangelistas
 Past. pasto/ o manjar
 Pásta. massa o pasta
 Pastém. amassemos/ o amassassemos
 Pásten. amassen/ o amassassen
 Past. pastos/ y manjares
 Patró. el patron de la naue
 Páu. paz/ y pablo nõbre d varõ
 Paurúch. hombre temeroso

Péces. pieças: Peçeját. hecho pieças
 Pech. necio/o bouo. Pechs necios o bouos
 Pédra, piedra
 Péga ment, groferamente
 Peguéa. necedad o boueria
 Peguéfa. necedad o boueria
 Péix. çeuar el aue a sus hijos
 Péix. paçe/o se apacienta, o se ceua
 Péix. peçe. o pescado. Péixca. aquel pesca
 Péixs. paçen o peçes
 Pel. por/perel, por el
 Pel, pelo/y por el. Pell. pellejo/o piel
 Pél pensamént. por el pensamiento
 Peles, por/per les. por los
 Pels, por los, y pelos
 Penedínt. arrepintiendose
 Penedír. arrepentirse
 Pendrá. tomara. Péndre. tomar
 Penéll. veleta que señala el viento q̄ corre
 Pénja. esta colgado. Penjánt. colgando
 Penidént. penitente
 Penidént. arrepintiendose/o que le pesa
 Penyóra, prenda
 Pens. yo pienso. y piensa aquel
 Pens, pensamientos. Pénsa. pensamiento
 Pensám. pensamos

P ANTE E

- Pénfam^o. el pensamiento me
 Pénfes. pensamientos
 Pensiu, pensatiuo / o cuydoso
 Per. por. Péra, para
 Peráls, para los / y perales arboles
 Percáca. per caçar / o tomar con industria
 Percáçen. percaçan / o traen
 Perçebésch. me apercibo
 Percébre. perçibir / o entender
 Percéb, percibo / o me apercibo
 Percéb. percibe o comprehende
 Pér çó. por eso / o por esto / o por aquello
 Perdiu, perdiz aue
 Perdódes, perdones
 Perdón. yo perdono.
 Perdrá. perdera
 Pérdues. perdidas
 Peréa. pereza
 Peregríns. peregrinos. y los neblis aües
 Peréix. péreçe. Peréscá, perezca
 Perésch, yo perezco y aquel perezco
 Perillám, peligrámos. Perillan. peligran
 Perillósa, riba, peligrosa cuesta / o peligro
 Pérles. perlas joyas / y por las (sa ribera
 Permés. permitido. Permét. permite
 Permi. para mi o por mi
 Perseguéix. perfigue per

Per si, para si/ o por si
 Pert, yo pierdo/ y aquel pierde
 Pertanént/ pertenece
 Per vé. le viene/ o le preuiene
 Pes, el peso, y peso yo
 Petit. chico
 Petit vaylet. moço de seruicio pequeño
 Péu, pie. Pex, pescado
 Péxer. mātener/ o ceuar alguna cosa
 Péxer, paçer

P ANTE H

Phédra nombre propio de muger

P ANTE I

Picúrus. Epicuro/ filosofo
 Picuriáns, los seçaçes de Epicuro
 Pijorat, empeorado
 Pint, yo pinto y aquel pinta
 Piramus. nombre de varon
 Pit, pecho, Pits, los pechos

P ANTE L

Plach, plega/ o aplazeme
 Plach. plazele/ o esse apazible a aquel
 Plácial vos oyr. plega os lo oyr
 Pláciar. plegate/ o aplazate
 Plahént ment. apaziblemente
 Plagút, plazido. Pláhen, aplazen

P ANTE L

plahér,plazer. Plahérs.plazeres
 plája,playa de mar o cosa así
 planch,yo lloro, Plangút,llorado/o plañi
 plany.aquel llora o plañe (do
 plányer.llorar. Planyéu,llora vos
 plátja,playa de mar/o de rio
 pláu.aplaze/o agrada
 pláureus,aplazeros
 ple.lleuo. Plens.llenos
 pledéje.pleytee
 pléga.retraerse de lo que hazen
 pléga,aquel coje/o ayunta y allega
 plegát,todo junto. Plet,pleyto
 pleuréfis,dolor de costado
 plogués.llouisse
 plom.plomo
 plor.yo lloro/y el mismo lloro/o llanto
 plóra.llora tu. Plors,lloros o llantos
 plúja.la lluvia

P ANTE O

poblás,poblase,y pueblazo/o canalla
 poble.pueblo
 póbra,pobre que tiene poco
 pobrejánt,hombre que tiene poco
 poch.poco.y pudo. Pochs.pocos
 pagrás.fer.podriase hazer. Pogra podra
 pogren

pogrén. por. poguéren. podrian
 pogués. pudiclé. Poguí. yo pude
 pólpa. pulpa. Póls. pulso. y poluo
 pom. mançana
 poncéll. virgen o donzel
 poncéll amor. nueuo amor/ o nueuo ena-
 ponént. viento de poniente. (morado.
 pónya. punça o procura o haze su poder.
 pont. puente.
 por. miedo. Porá. podra
 poréu. podreys vos. Porícu. podriades,
 pórga. purga.
 poria. podria. Poric. podria
 port. yo traygo y puerto. Ports. puertos,
 pórtá. puerta, y aquel trae
 portá. aquel traxo. Portár. traer
 portám. nosotros traemos
 portáu. trae vos. Portíst. traxiste
 pos. yo pongo. Pósa. aquel pone o posa,
 possá. aquel pueda
 posár. poner. Posát. puesto
 posáu. pone vos
 poseésch. yo poseo y aquel posee
 poseéscha. posea aquel
 pósén. pongan o ponen
 posqués. pudiclé,
 post.

P ANTE O.

Post. poste. Pot. puede

Poténçes. potencias

Potént. poderoso o poderosa o potente

P ANTE R

Prática. se vfa o se exercitá

Prátich. pratico que sabe por esperiencia.

Préan. precian. Préánt. preciando

Prearéu. preciareys vos

Preát.preciado

Prexéixca. preceda

Prech te. ruego te. Prechs. ruegos

Preçis. preciso o precito

Préga. ruela. Prégánt. rogando

Prégár. rogar.

Prégõn. presente o publico

Préhen. precien o precian

Préha. precia. Prehí. precie yo, o yo p̄cio.

Préánt. preciando

Preicát. predicado o predicato

Preláts. prelados/obispos

Prem. lo apremia o constriñe

Préma. aprieta

Prémén amí. así me acaesce

Prémis. premios

Premút. premute o trueque

Prén. aquel toma. Prénints. tomando

prenedór.

Prenedor. tomador o vsurpador
 Pren men axi. asi me acontece
 preuch. yo tomo y empresa
 prénga. tome yo y tome aquel
 prénen. toman. Prenia. tomava
 prenint. tomando
 prénguen. tomen. Pres. tomado o preso,
 présech. durazno
 presichs. presagios o agujeros o a deuinãças
 preso. prision. Presoner. prisionero
 prestéy. la paciencia, presta paciencia
 préu. el precio & yo precio
 prim. prima y justamente y delgado
 príncep. príncipe
 pródich. pródigo gastador
 prociãnt lo temps, yr contra el viento
 profit. prouecho. Profita. aprouecha
 profite. aproueche. Profitós. prouechoso
 profunda. honda o se funda, o ahonda
 proisme. vel. Prohisme. proximo
 prómes. buenos y abonados hombres
 promou. promueue
 prop. acerca. Prop si. acerca de si
 própils es. própjo les es.
 prou. harto o lo que basta
 prou. prouecho,
 prou.

P ANTE. V

Próu be. muy bien o harto bien

Próus. hombres de buena prouidencia

Próus. hombres buenos y abonados

P ANTE. V

Puát, lleno de puas

Pudór. hedor o mal olor

Pujár. subir

Pujés. moneda ansi llamada de poco valor

Púig, puyo, y subida o cosa alta

Púis. pues y despues

Pujús, mas baxo

Púix. pues y despues

Pulgó. señal de pestilencia

Punçtúra. punçion, aguzamiêto, o cuyda

Punçix. castiga. (do

Puny. puño, y punge, y punça

Púnya, pelea o riña/ o haze su poder

Punyamént. pelea o punçion

Púnyen. que pungen o que castiguan

Púnyen, trabajan o procuran

Punit. castigado

Pur. puro y pués

Púrna. vna çentella o migaja/ o cosa poca.

Pus. mas. Pusjús. mas abaxo

Púsca, pueda

Pusch. yo puedo.

Q. ante, V

Quadréll. cuadrillo dela facta
 Qualseuól. qualquiera
 Quan, quando y quanto
 Quant. quanto y quando
 Quebránt, quebranto
 Queda mént, queda y folegadamente
 Quelals vehíne, que las auez inde o junte
 Quem, yo quem o y quem
 Quem fa. que me haze
 Quens, que nos
 Quer, aquél busca & yo busco
 Questit, preguntado, o pregunta o buscado
 Quet. quiete. Quet fa. que te haze
 Qu'es pandéix les tenebres, q' esparfe sus ti
 Qui, el que y quien. Quil. que le (nieblas
 Qui llánç, que lanço o que lança
 Quills, aquéllos y que les
 Quím. que me. Quin. que en, y q' tal y el q'
 Quína, que tal
 Quins, que nos y que tales
 Quis. quien. Quisque. qualesquiera que.
 Quít fon deuánt. que te fon delante
 Quiti. quito o esquito o acabalado.

R ANTE. A

Rábia. ravia
 Ráça. la raça o la casta.

Rahél,

R ANTE. A

Rahél.rayz, Rahels.rayzes
 Ráixa.encendimiento libidinoso
 Ram.ramo. Rams.ramos
 Ranárt.raposo o raposa
 Ranch.rencó,o coxo
 Ranciú.rancio
 Ráore.raer
 Rascút.por. Irascút.ayrado
 Rástre.rastro
 Ráu.rae. Ráure.raer
 Ráxa.encēdimiēto libidinoso dela carne.

R ANTE E

Reálmes.reynos
 Reb.recibe & yo rescibo
 Rebellát.reuelado/o rebelde
 Rebélle.rebelde
 Rebém.recibimos. Rében.reciben
 Rebés.rescibieffe. Rébre.rescebir.
 Rebóltam.rebuelue me
 Rebúje.rehufa o rebuja o menosprecia
 Rebút.recebido
 Recámbi.recambio
 Reçít.yo recito o digo
 Recólze.se recóde o asiente
 Recólze.recordar o tener asiento
 Reconeixénça.reconoscimiento.
 Recónt.

- Recónt. recuenta o cuenta
 Recórde. recuerde o recuerdo
 Recórs. recurso o acuerdo y correr
 Recórt. acuerdo o memoria y traer ala me
 Recós. recurso, socorro y remedio. (moria.
 Recúll. recoje. Recúlla. recoja
 Reclús. encerrado
 Redolánt. rodando. Redolár. rodar
 Reduécix. reduce
 Redreçát. endereçado
 Refá. rehaze. Refér. rehazer,
 Refiren. refieren
 Refús. rehuse o huya o huymiento
 Regésch. aquel rige o se rige
 Regira. v. P. Rijira. aparta o espáta o buelue
 Regirám. bolucemos omudamos o traftor-
 Régla. la regla. (namos.
 Régna. reyna aquel y el reyno
 Régne. el reyno y reyne aquel
 Réys. los reyes
 Réixa. la rexa
 Relámps. relampagos
 Relléu. relieua o relieue
 Relléu. relieue o cosa q̄ sobra pa q̄ se guar
 Relléu. reluze. Rellú. reluze. (de.
 Rellexár. dexar lo que otra vez se dexo,
 Rémbre.

R ANTE. E

- Rémbre redimir o remediar
 Remés. remitido o perdonado
 Réméy. remedio. Remeyár. remediar
 Remíja. diuide o aparta
 Re mijá. cosa mediana
 Remogúts. remouidos
 Remórden. remuerden la conciencia
 Renárt. raposo o raposa
 Rench. la tela para justar
 Rénda. renta
 Renéch. reniego o reniege aquel
 Reny. riñe. Renyánt. riñendo
 Re nouélla, cosa nueva
 Renouélla, renueua o trae a la memoria.
 Rependrán. reprehenderan
 Repéndre. reprehender o repetir
 Repórt. deporte o plazer
 Repóst. respuesta y respondido
 Repreniment. reprehension
 Reprenien. reprehendian
 Représ. reprehendido y arrepentido
 Rept. aquel rete o reprehenda/ o desafie
 Reptár. rétar o desafiar o reprehender.
 Reptát. retado o desafiado o reprehédido,
 Repúte. le reputa.
 Requér. requiere y busca.

Restán.

Restán, restante. Restánt. restante
 Restrénch. yo retengo / o restriño / y aquel
 Restrényer. restreñir / o apartar
 Ret. rinde / y pagatu / y pague aquel
 Reté. retiene. Reténch. retiene
 Retént. retenido / o detenido / o que tiene
 Retés. retenido. y rendimiento
 Retés. rindido / o rindiose
 Retíngam Deu. detenga me dios
 Rétre. rindir. o reptar / o pagar
 Retrét. echando cargo / o çahiriendo
 Retría. pagaria / o retaria / o deternia
 Ret sen. aquel se rinde
 Retút. rindido / o restituydo / o tornado
 Reuérç. al reues / o al contrario
 Reuérç. lo contrario / o al reues
 Reuíu. rebiue

R ANTE G

Rgúll. por / ergúll. arguloso de çafosegado

R ANTE I

Riallér. risueño. Riallófa, risueña
 Riálls. risas
 Ríba. ribaço / o cuesta
 Ribátje. ribera o ribaço, o subída agra
 Rich. rico
 Riçtát, titulo de señor / o de rico hombre

R ANTE I

Riénts. riyentes. Ríga. aquel ría
 Rims. versos
 Riquéa. riqueza. Riquéscs. riquezas
 Ris. rifo/ o rifa
 Risch. risco/ o despeñadero
 Rísta/ por/ résta, queda o resta/ o arrisco
 Ríu. río. Ríus. ríos

R ANTE O

Róba. rropa/ y aquel rroba
 Robería. robo/ o robamiento
 Roçegánt. arrastrando
 Roch. el roque del axedrez
 Róden. me rodean/ o me çercan
 Román. yo quedo/ y aq̄l queda/ y romano
 Románch. yo quedo y aquel queda
 Romandrá. quedara
 Románga. quede. Romanír. quedar
 Románs. tu quedas y quedando
 Románs. hombres romanos
 Romás. quedado/ o que queda
 Romp. rompe. y rompo yo
 Rómper. arrastrar. y romper. y roer
 Ror. por horror
 Rosinyol, ruy señor paxaro
 Rost, rompido. o roto
 Rost. lugar enhiesto como cuesta alta
 Rostit. asado

Rostit. asado

Rou. roc.

R ANTE V

Ruát. arrugado

Rúch. borrico

S ANTE A

Sa. fano. Sabátá. çapato

Sabés. supiese yo

Sábi. sabio / y se / o supe

Sabréuja. se abreuia / o se acorta

Sadollánt. hartando / o contentando

Sadóllan. hartan / o contentan

Sadollár. hartar o contentar

Sadollát. harto que baste o contento

Sa fi. sufin.

Sagellát. sellado

Sagramentejarán. juraran

Sahó. fazon

Salomo, el rey salomon

Salónya. se alenxa

Sançer. entero / y fano

Sançéra. entera

Sanch. sangre. Sanchs. sangres

Sangonént. songriento

Sanglots. sospiros o solloços

Sançera. entera / o sinceramente

S ANTE A

Sap. sabe. Sa pell. su pelleja
 Saprién. fabrian
 Sarráxa. su encendimiento
 Sarráxa. se arroja/o se fube
 Sarma. su alma
 Saisténch. fostuuo
 Sastrúga. desmenuza/o desmenuzaua
 Sats. afaz o mucho/o harto
 Sáui. fabio. Sauiéfa. fabiduria
 Sáui'l. /el fabio
 S'auléfa. su soberuia/o alteza

S ANTE B

Sbaimént, esbaimiento/o espanto

S ANTE C

Scálfa, escalienta
 Sclatás. rebentase
 Scláu, esclauo
 Scláu de remença. cierto genero de esclauos que ouo en Catalunya
 Scampats. esparzidos/o escapados
 Scárn, escarnio
 Scás. escafo/o que gasta poco
 Scolàns. estudiantes que aprenden
 Scolt. la escucha/o çentinelá
 Scólt. yo escucho/y escucha, o sospecha
 Sculls. rocas o peñas

scurçons

Scurçóns. alacrances.

Scut. escudo.

S ANTE E

Seacúit. seda prisa

Se atenguéren. se atuuieron / o se alcãçarõ

Sebents. los que saben

Sebollir. çabullir / o hundirse

Secás. facase / o perdiessse el humor

Sech, seco, y seque / y yo seco

Sech. yo me asiento, y figo. y figue

Secláma. se quexa

Sedejánt. el que tiene mucha sed

Ségle. figlo, Sétgle / figlo

Segona. segunda Segóns, segun

Seguéix. figue, Seguesch. yo figuo

Seguísquen. figan / o figuen

Segurtát, seguridad

Séhen. se asientan

Sehénts, los que son, y los que se asientan

Sehénts. los bienes rayzes

Sélla. filla

Sem. el coxo, o tollido

Séma, cosa consumida y coxa

Sémbla, parece y semeja

Semblánt, semblante y semejante

Sémbre, parece, y juntamente

- Sémble. semejo/o señalo/o parezco
 Se'nbólcan. se rebueluen/o se meze
 Sémbre. siembran/o siembren
 Seménça. semejança
 Semént. simiente para sembrar
 Sems. juntamente
 Sendér. el camino/y roçin para caminar
 Senglár. el puerco montes
 Sengrúna. se haze pedaços menudos
 Seny. seso/o sentido
 Sénya. señal o seña
 Senys. sesos o sentidos
 Sémpér viuol. gota coral
 Senportal's dos. se lleua a los dos
 Sen rét. se da y se rinde/y responde
 Sens. sin.
 Sensáble. sensible
 Sensál. tributo/o çenso
 Sensá'quella. sin aquella
 Sénse nos. sin nosotros
 Sent. siento yo y siente aquel
 Sent ho mes. siente lo mas
 Sentáts. sintays vos
 Sentrá sentira. Sentré. sentire
 Séntre. sentir
 Senuólpa. se arreuelue o se arrodea
 sep muchas

- Sep. muchas vezes
 Sepára. aparta
 Sepáral. apartalos
 Sepúlchre. sepulchro
 Serp. sierpe o culebra
 Serrás. aferrase
 Sérne. ser
 Sérua. guarda y sierua/animal
 Seruár. guardar
 Seruéy. seruiçio. Seruént. seruidor
 Seruéfca. firua
 Seruénta. sierua/o seruidora
 Sescómbren. se escóbre/o se desembaraço
 Seldeuéc. acaçe o auene
 Selménta. se miéta/o traese ala memoria
 Sespáchen. se empachan o se ocupan
 Sespérden. se pierden/o se desesperen
 Sestén. se estiende
 Sesténga. se estienda/o se tenga a el
 Sestója. se guarda
 Set. fiete. y tiene sed
 Sétgle. figlo. Setgles. los figlos
 Setjamént. çerca/o çercadura al derredor
 Sétje. el sitio/o çerco sobre algun lugar
 Sétje. el çeuo del anzuelo
 Sétje. vl'. Sétge. la cercadura o seto.

S ANTE, E

Setzánys. deziseys años

Seurán. se asentaran

Séu. fuyo. y se asienta

S ANTE G

Sglésia. la yglesia

Sguárt. tener respecto /o miramiçto

S ANTE I

Siáu. feays vos. o asenteyos os

Sibéll. ansi hermoso o bello

Sibe'l. si bien el

Si col. asi como el

Sidéch. si deuo

Sidélls mordúts. si dellos mordidos

Sien. sean /o son

Siént. sentado /o fiendo

Siénts. sentandose /o fiendo

Signe. signo /o señal

Sils. silos. Sim'. sime

Sintént. el que siente /o que siente

Sis. sife, Sifdeuc. si se acaece

Sifa. betun sobre que se asienta el oro

Siti. sitio /o asiento

Sitiament. sitio /o asitiamiento

Siue'l. si viene el

Siu. asienta

Siure. asentado /o asentarse

smenar

Smenár.enmendar

Smór.se muere

Sment.pararmientes y traer ala memoria

Smút.se muda

S ANTE O

Sobérch.grande o ecesiuo o soberuio

Sobirá.soberano. Sobirán.soberano

Sobrá.t.vencido o que le sobrepuja otro.

Sobráts.auentajas o sobras

Sobráts.los altos delas casas

Sóbres.sobras o demasias

Sobtát.presto. Sóbtes.dar priesa

Sobtós.presto o prestos o improuiso

Socórs.locorro

Sódegue la porta.menee o toq̄ la puerta

Soférre.sufrir. Soferr.sufre

Sofertánt.que sufra o sufriendo

Soférts.sufridos. Sófre.sufrir

Sofir.sufre o sufrir

Sofirént.sufridor o que sufre

Sofirença.sufrimiento

Sofistiques.sofisticas o aparentes

Sojórn.reposo o descanso

Sojórna.reposa o descansa

Sojórnem.descansen o reposen

Sójorns.descansos o reposos.

Sol.

S ANTE O

- Sol. folamente y el Sol
 Sol. yo acostumbro y aquel acostumbra
 Solas. folaz o plazer.
 Soldadér. soldado o soldadillo
 Solas. foy cuytado o mezquino
 Sols. folamente y solos
 Solt. fuelto
 Som. fomos y sueño
 Sómni. sueño
 Son aguáyt. su presencia o su ospecto
 Sonár. tañer
 Sopórt. foforro o sufrimiento
 Soportár. sufrir o soportar
 Soptamént. prestamente. Soptat. presto
 Sorbír. absoruer o consumir
 Sort. el sordo, y fuerte o fortuna
 Sortír. leuantarse con presteza
 Sofmét. fometese
 Sospír fospiro
 Sospíta. fospecha
 Softé. fostiene. Softéch. fostiene o fostiuo
 Sofstengúda. fostenida
 Sofstinença. sustentacion o cosa q̄ fostien
 Softrách. aquel fosaca y tu fosacas. (a otr
 Softráje. aparta o apartado o apartamiento.
 Softráu. fosaca y quita y aparta.
 Softráure.

Softraüre. sofacar
 Softráts. sofacados
 Softrét. sacado o apartado
 Sotánes. sotanos o cosas debaxo de tierra.
 Sots. debaxo y fotos
 Sots met. mete debaxo
 Souint. luego o presto o amenudo.

S ANTE: P.

Spáy. espacio
 Spáfa. espada
 Spauént. vel. Spauen. espanto
 Sper. esperança
 Spérdre. perder
 Speróns. espuelas
 Spersóna. es psona ohaze pñcia
 Spill. espejo
 Spauén. espanto
 Splét. la cojida del pan
 Splich. yo esplico o declaro
 Spra. por. Aspra. cosa aspera

S ANTE Q

Squinça. haze pedaços
 Squinçat. despedaçado o rasgado

S ANTE T.

Stablít. establecido.
 Sténga, se estienda

Stens,

S ANTE. T

Stens. estiendes
 S'ója. aquel gnarda y guarda tu
 Stólga. quita o quite aquel
 Stórcre. quitar o librar o ofcusar.
 Stort. quitado. Stórta. quitada
 Stréta ment. estrechamente
 Struch. venturoso o dichoso
 Strumént. instrumento para alguna cosa.
 Sturmént. instrumento de musica

S ANTE. V

Súbdit. subdito o sujeto
 Subjugáda. sojuzgada
 Subjugát. sujeto o sojuzgado
 Subuenir. ayudar o subuenir
 Suffér. sufre o tiene
 Suffér. sufrido. Sufférita. sufrida
 Suór. sudor
 Superbiós. soberuio o soberuios.
 Surbír. absoruer o consumir
 Surt. surte o resulta
 Surtint. surtiendo
 Sus. alto o encima o sobre todo
 Sus. presto o en vn punto
 Sútzeus. fuzios
 Sutzúres. fuziédades

T ANTE. A

Ta. tu. Ta dolor. tu dolor.

Talént.talento

Tall.yo corto y cortadura

Tallát.cortado

Talls moríschs.labrado a la morisca,

Tánca.cierra. Tantátada.cerrada

Tancát.cerrado. Tanch.cierra

Tant.tanto.Tants.tantos o tantas.

Tantóft.luego adefora

Tany,toca o atañe o pertenesce

Tant préu.tanto precio

Tántalus.varon así llamado,

Tapát.atapado

Tárda.tardança o tarda aquel

Tart.tarde o tardio

Tart.hombre tardo en hablar

Tart.hombre tardo de mal ingenio,

Tártres.los tartaros

Tast.gusto,y el sabor del bocado

Tásta,aquel gusta y gusta tu

Tastárt.hombre alocado o determinado,

Táula.la mesa o tabla

Táula de perusa.tabla bien ordenada en la ciudad de Perosa en Ytalia.

Táur.el toro

Táxa.se atapa o se pega

T. ANTE. E.

Te.tiene. Tebéu.tibio.

T ANTE E.

Tel.tela. Tels.telas
 Tem.yo temo y aquel teme
 Tembrá.temera. Témbre.temer
 Teménça.temor o miedo
 Temoréjen.ayan o téngan miedo
 Témpte.lo tiente o lo haga
 Témpre.temple
 Temút.temido
 Tench.yo tengo y aquel tiene
 Téndra.cosa tierna o blanda
 Tényen.por.ATENYEN.atienē ose atiennen
 Temir.tener
 Ténte.tiento o tentar lo hondo
 Ténten.tienten
 Terç.tercero
 Terç d'vn punt de dau. la tercia parte de
 vn punto de dado
 Terç anyell,vestidura comode terciopelo
 Térme.termino. Térmens.terminos.
 Terrény.terreño,o terruño para el pan
 Tésa.por.ATÉSA.alcançada
 Test.testo sobre que algo se escriue,
 Tésta.la cabeça.
 Téu.tuyo. Téus.tuyos

T ANTE. I.

Tínpes.cuestas o subidas
 Tiny.tienen.

- Tira. letira o la lista
 Tiránt. tirano poderoso
 Tiránt. el que tira o el que me tira
 Tiránt. tirante vn cauallero ansi llamado.
 Tísbe. vna muger ansi llamada
 Tíxen. texen
 Tixión. hombre, furia infernal
 T ANTE. O
 Tocán. por. Tocánt. tocando
 Toch. yo toco y aquel toca y el tocamiēto
 Tólch. yo quito y quitado
 Tolga. quite
 Tolgué. aquel quito. Tolgués. quitase
 Toll. quita o aparta
 Tólrrre. quitar
 Tolrrre la'ns que la prenga. quitarla antes q̄
 Tolt. quitado. Tólta. quitada (la tome.
 Tólts. quitadas/o quitados
 Tómba. tumba o ataud
 Tor. toro. Torbát. turbado
 Torb. turbamiento o turbacion
 Torch. alimpia o quita o neteja
 Tórcre. torcer
 Torn. rueda o buelta o torno
 Torns. tornos y bueltas
 Tort. tuerto.

T ANTE. O

Tórtra. la tortolilla aue,
 Tost. quitado y presto o luego
 Tost. lugar enhiesto como cuesta,
 Tostémps. siempre o en todo tiempo
 Tot. todo. Tots. todos
 Tóu. hueco.

T ANTE. R

Trabáll. trabajo.
 Trabucát. trabucado o echado a hondo,
 Trahéix. haze traycion o engaño,
 Tráhen. sacan o traen, o engañan.
 Trahí. aquel engaño
 Trahír. engañar o hazer traycion,
 Ttahimént. traicion o engaño,
 Trahírme. engañarme o hazerme traiciõ,
 Trahít. hecho traycion.
 Tramét. aquel embia
 Traméten. embien o embian
 Transportát. trasportado o pasado
 Tráu. aquel saca y trae o engaña
 Tráu. haze traycion
 Traurá. sacara
 Traure. sacar o quitar o apartar
 Traure. hazer traycion o engaño
 Trebáll. trabajo
 Treballám. trabajamos
 Trebúlen.

- Trebúlen. trabucan o trafagan
 Trebúlen. ahondan metáfora
 Tremóla. aquel tiembla
 Tremolament. temblor
 Tremolánt. temblando
 Tremóli. yo tiemblo
 Tremolí, temble yo
 Tremontána. el viento cierço
 Tremontanál. viento cierço
 Trénea. aquel quiebra
 Trencánt. quebrando / o quebrantando
 Trench. yo quiebro y aquel quiera
 Trenyóra. tiene soledad / o no se halla
 Trénta. treynta (tada
 Tret. sacado, o quitado. Tréta. sacada o qui
 Tréta. faeta o tosa que arroja la ballesta
 Trétes. sacados / y tiros como faetas
 Tría. escojida / o electiõ. Trial. aparta o diui
 Triáda. escojida o apartada (de
 Triága. atriaca
 Triánt. triador, o escojedor
 Trig. tarde. Trigám. tardamos
 Trob. yo hallo, y halle aquel
 Tróba. halla tu / y aquel halla
 Tróbas. hállase. y coplas
 Trobát. hallado.

T ANTE R

- Tróbc. hálle yo. y halle aquel
 Troch. trueco / o cambio
 Troç. pedaço / o troço
 Trop. mucho / o demasiado
 Troyá. cuento desde los años de troya
 Troyá. la historia de los troyanos
 Trons. truenos
 Trúfan. burlan. Trufánt. burlando

T ANTE V

- Túns. tunos. Túns dius. tu nos dizes

V ANTE A

- Va. vano
 Vag. yo voy / y vago
 Vaga, vaga o desocupada
 Magabúnt. vagabundo
 Vagáua. estaua ocioso
 Váguen. esten vagos y ociosos
 Váy. valle o distancia / o vazío
 Váje yo. vayayo: o yo voy
 Váig. yo voy
 Vaylet. petit, paje o moço pequeño
 Valénça. valitut / o sanidad
 Valént. estando bueno y sano
 Valént. valiente y poderoso, y valiendo
 Vall, valle / o vallado / o cercado
 Valrá. valdra. Valríeu, valdriades

van, vano

Van.vano. Vans.vanos
 Váne.alabe vanagloriosamente
 Vantamént.vanagloriosamente
 Vantár.vanagloriarse, Vánten.se alaben

V ANTE E

Ve.aquel viene
 Véig.yo veo
 Vehi.vezino. Vehína. vezina
 Véja,vea aquel. Véjes.veas tu
 Veixéil,vaxello vaxilla
 Véixen.vexen/o fatiguen
 Vel.velo, Véles.velas o los que velan
 Vell.el viejo. Vells.los viejos
 Velléam' plau,la vejez me agrada
 Velledád,la vejez
 Ven,vende/y viene
 Venc.vençe. Véncre.vencer
 Vençént/el que vençe/o vençiendo
 Vench,aquel vino/o viene
 Vénque,vengança
 Vénes,las venas
 Vénja,aquel benga/o toma vengança
 Venjár,vengarse/o tomar vengança
 Ventrélls,los vientres
 Ventrésques.los vientres
 Vent,viento, Vents,vientos

M ANTE V

- Venút. vendido
Ver. verano. y verdadero
Vérament. verdaderamente
Vergónya, verguénça
Vergonyít. vergonçoso
Verí. venino/o ponçoña
Veríns. veninos y ponçoñas
Vérme. gusano. Vérmes. gusanos
Verméll. bermejo/o colorado
Vérs. hazia vna parte. Verfmi. hazia mi
Vérs. verdaderos
Vert. verde
Véspa. el abispa
Véspre. la tarde
Vestíts. vestidos
Vestuári. vestuario, o vestidura
Vétla. aquel vela, y el que vela
Véu. aquel vee. y vio/ y la boz
Véu. voz, y viene/ y aquel vino
Veuré. yo veré. Véure. ver
Veuréu. vos vereys
Vexéll. vaxilla/ o vaxilla/ o vaso
Véxen. fatigen o hagan vexaçión

V ANTE I

- Via. vey a/ y el camino
Viats, y dos o echados a fuera
viciis

V́icis dona. da a los vicios
 V́icins alta. vicio nos agrada y contenta
 V́ida hermita. vida de hermitaño
 V́idan do. la vida le doy
 V́ies. vias o caminos
 V́ila. la villa
 V́iláns. villanos
 V́iltáts. vilezas
 V́inént. aparejadamente
 V́inént. viniendo o que viene
 V́ine tu ami. ven tu ami
 V́i. el vino. V́ins. vinos
 V́isca. aquel biua. V́isch. yo biuo
 V́isquen. aquellos biuen o biuan
 V́iscút he. biuido he
 V́ist. yo visto y aquel viste
 V́iu. aquel biue y biuo
 V́iuént. que biue o biuiente
 V́iurán. biuiran. V́iuria. biuiria
 V́ius. biuos

V ANTE. L

V́léfa. por. Aulefa. traycion y vileza
 V́ll ab gota feréna. ojo sin lagrimas

V ANTE. M

V́mple. hinche
 V́ngles. las vñas.

V ANTE. N.

V'na'ntitat. vna entidad o vn ser

V'ngles. las vñas

Vnits. vnidos o ayuntados

V ANTE O

Vogit. Vógi. rodeo o buelta o rueda

Vol. yo quiero y aquel quiere

Vol. el buelo

Volch. aquel quiere o quiso

Volént. quiriendo

Volénça. voluntad o querer

Volenterós. apetitoso o desleoso

Volér. querer

Volérs. querereres o voluntades

Volguíst. quefiste

Volgrá. por. Volguéra. quisiera

Volgrál'yo. quísera lo yo

Volp. raposo o raposa

Volpéll. raposo o raposa

Volpéll. engaño metafóric

Vóltén. bueluen o bueluan

Volúm. volumen de libro ó cosa ansi.

Vómit. vomito

Vorridór. aborrecedor

Vot. voto

V ANTE. R.

Vrélla. por. Orella. oreja

V ANTE. S,

276.

Vs. el vfo y vfe aquel. y os. y yo vfo

Vfat. vfado o acostumbrado

Vfatje. vfanca

V ANTE. V

Vull. yo quiero. Vúlles. quieras tu.

Vúy. oy dia. Vúyt. ocho,

X ANTE, A

Xalóch. viento anfi llamado.

Y ANTE. O,

Yóm fo. yo me foy

Y ANTE. V.

Y vál. y vale

Z. ANTE. E.

Zel. zelo.

FIN DEL VOCABVLA

rio Catalan.

FUE IMPRESSO EL

PRESENTE TRACTADO

en la muy noble villa de Va-

lladolid. Iunto a sant An-

dres. En casa de Se-

bastiã Martinez, im-

pressor. Acabose

de Imprimir a

veynte dias

dFebrero

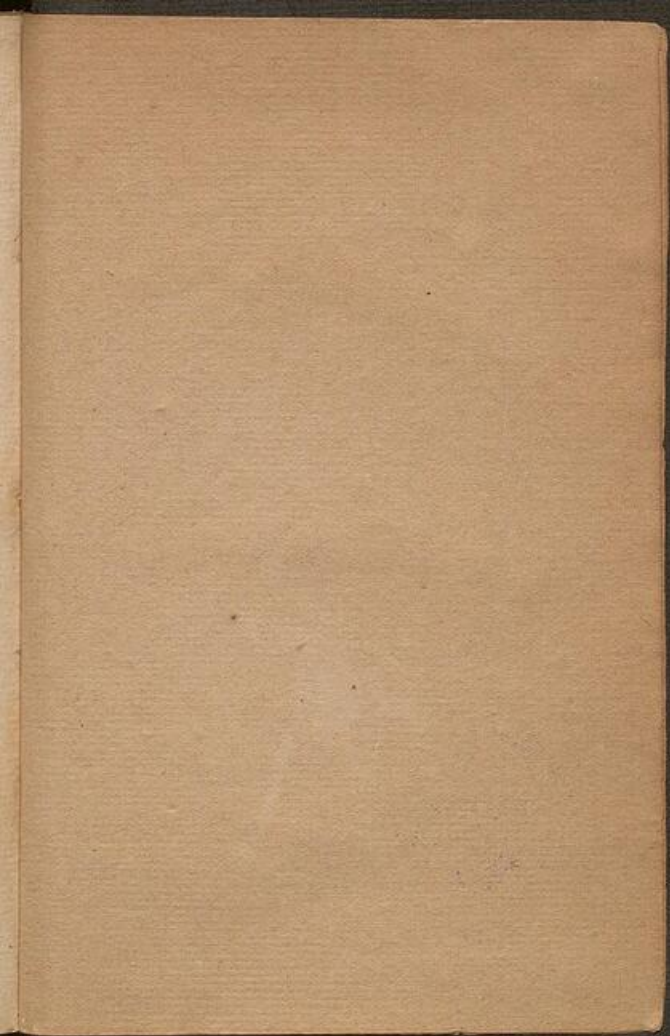
Año. De. 1555. Años.

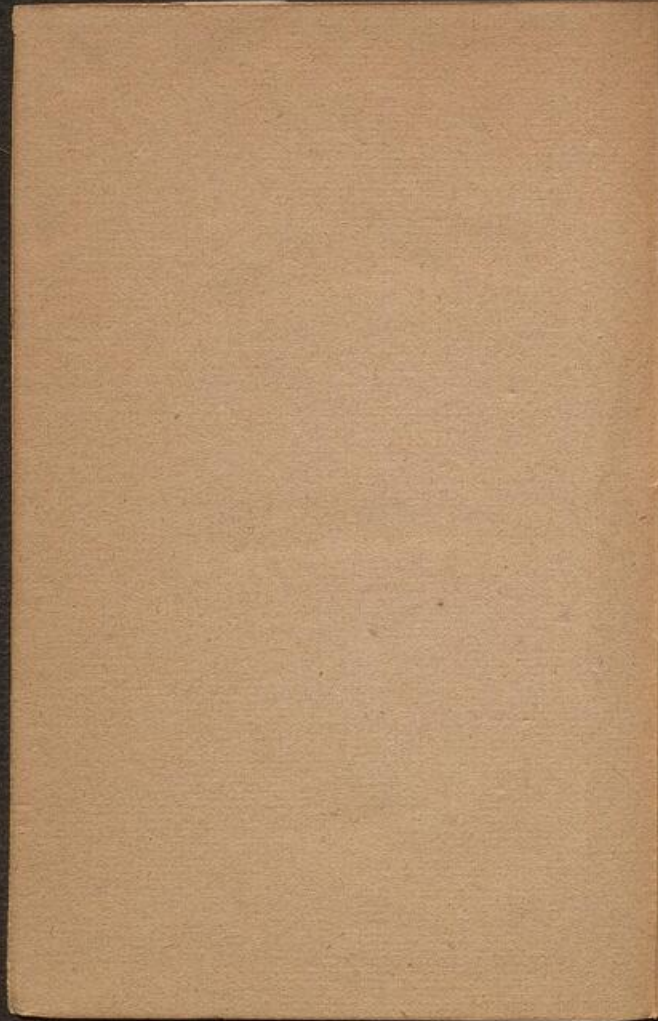

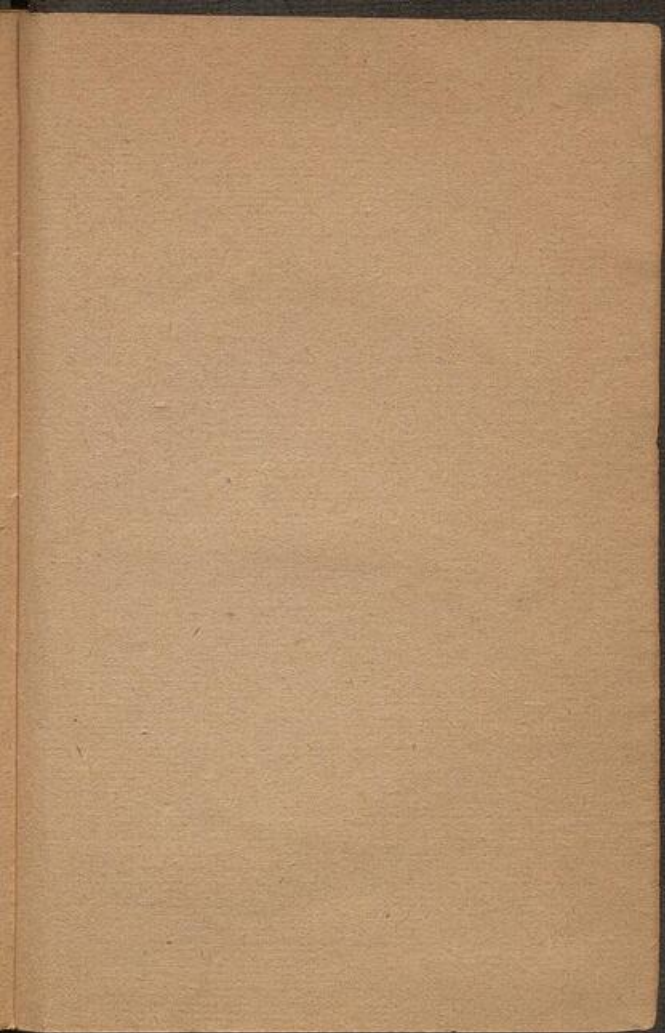
A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L.
M. N. O. P. Q. R. S. T. V. X.
Y. Z. AA. BB. CC. DD. EE. FF
GG. HH. II. KK. LL. MM.

Ⓞ Todos son quadernos, sino. MM.
que es medio.

BASS (81)

